Digitized by Google

Museum

Digitized by Google

85. περὶ Καπίτωνος. ibid.
86. περὶ τοῦ κενοδόξου ἀσκητοῦ. 145.
87. περὶ Ἀμαζαλίδος. ibid.
88. περὶ Ταὼρ παρθένου. 146.
89. περὶ παρθένου λύκος, καὶ Κολλούθου. ibid.
90. περὶ Μελάνης τῆς νεωτέρας. 147.
91. περὶ Ὀπτιμᾶτος. 149.
92. περὶ Παμμαχίου. 150.
93. περὶ Μακαρίου τοῦ Κωνσταντίνου. ibid.
94. περὶ παρθένου τῆς ὑποδεξαμένης τὸ ἅγιον Ἀθανάσιον. ibid.
95. περὶ Ἰουλιάνης. 152.
96. διήγησις Ἱππολύτου τοῦ γνωρίμου τοῦ Ὠριγένους. ibid.
97. περὶ μαγιστριανοῦ τινος. 154.
98. περὶ Σεβηριανοῦ. 155.
99. περὶ Μάγνας. 165.
100. περὶ τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ εὐλαβοῦς. 157.
101. περὶ τῆς ἀπατηθείσης παρθένου, καὶ μετανοούσης. 158.
102. περὶ τῆς συκοφαντησάσης ἁγιογώργιον γυναῖκα. 160.
103. περὶ τοῦ σωσίτεος μοι ἀδελφοῦ.

Τέλος.

Digitized by Google

55. περὶ Α'δολίας. ibid.
56. περὶ Βασιλίδας. 116.
57. περὶ Φωτεινῆς. ibid.
58. περὶ Σαβινιανῆς. ibid.
59. περὶ Α'στέλλας. ibid.
60. περὶ Α'θίππας. ibid.
61. περὶ Γ'ελιανοῦ. 117.
62. περὶ Α'δολίου. ibid.
63. περὶ Γ'ενεκυντίου. 118.
64. περὶ Φιλορώμου. 120.
65. περὶ Μελάνης. 121.
66. περὶ Ρούφινον. 123.
67. περὶ Χρονίου. 124.
68. περὶ Γ'ακώβ. ibid.
69. περὶ Παφνουτίου. 125.
70. περὶ Ε'λπιδίου. 130.
71. περὶ Σισιννίου. 132.
72. περὶ Γαδδανᾶ. ibid.
73. περὶ Η'λία. 133.
74. περὶ Σαββατίου. 134
75. περὶ Α'βραμίου. ibid.
76. περὶ Μελάνης. 135.
77. περὶ Σαλβίας. 138.
78. περὶ Ολυμπιάδ. 139.
79. περὶ Καν δίδας. 142.
80. περὶ Γελασίας. ibid.
81. περὶ τ ὲν Α'ντιόχ. 143.
82. περὶ Σολομῶντ. ibid.
83. περὶ Δωροθέου. ibid.
84. περὶ Δικλῆ. ibid.

25. περὶ Παύλου ἐν τῇ Φέρμῃ. 61.
26. περὶ Εὐλογίας, καὶ τοῦ λελωβημένου. 63.
27. διήγησις τοῦ μακαρίου Ἀντωνίου. 69.
28. περὶ Παύλου τοῦ Ἀπλοῦ. 70.
29. περὶ Παχώμ. 75.
30. περὶ Σπιφάνου. 78.
31. περὶ Ουάλεντος. 79.
32. περὶ Ἡρωνος. 81.
33. περὶ Πτολεμαίου. 83.
34. περὶ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις παρθένου. 84.
35. περὶ Ἡλία. 86.
36. περὶ Δωροθέου. 87.
37. περὶ Παμμοῦς παρθένου. 88.
38. περὶ τῶν Ταβεννησιωτῶν. 89.
39. περὶ τῆς ὑποκρινομένης μωρίαν. 94.
40. περὶ τοῦ Πιτηρούμ. 95.
41. περὶ Ἰωάννου τοῦ Λυκοπολίτου. 97.
42. περὶ Ποσειδονίου. 102.
43. περὶ Σεραπίωνος. 104.
44. περὶ Μανιχαίων λανέων. 106.
45. περὶ Δομνίνου. 108.
46. περὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ παρθένου. ibid.
47. περὶ Πίωρ. 110.
48. περὶ Μωϋσέως τοῦ Λίβυος. 112.
49. περὶ Ἐφραΐμ. 113.
50. περὶ Παύλης. 114.
51. περὶ Εὐτυχίας. 115.
52. περὶ Βενερίας. ibid.
53. περὶ Θεοδώρας. ibid.
54. περὶ Οὐσίας. ibid.

55. περὶ

SERIES
Capitum.

		Pag. I.
1.	Προοίμιον.	
2.	Διήγησις τοῦ βίου τῶν ἁγίων πατέρων.	4.
3.	Περὶ Γ'σιδώρου ξενοδόχου.	10.
4.	Περὶ Δωροθέου.	12.
5.	Περὶ Ποιμαμιάνης.	14.
6.	Περὶ Αλεξάνδρας.	15.
7.	Περὶ τῆς Φιλαργύρου παρθένου.	16.
8.	Περὶ Μακαρίου τοῦ πτισσουπρεσβ.	18.
9.	Περὶ τῶν ἐν τῇ Νιτρίᾳ.	20.
10.	Περὶ Ἀ'ρσενίου.	21.
11.	Περὶ Ἀ'μμοῦν.	22.
12.	Περὶ Ὡ'ρ.	24.
13.	Περὶ Παμβώ.	ibid.
14.	Περὶ Πίωρ.	27.
15.	Περὶ Ἀ'μμωνίου.	ibid.
16.	Περὶ Βενιαμείν.	29.
17.	Περὶ Ἀ'πολλωνίου.	30.
18.	Περὶ Παησίου, καὶ Ἡ'σαΐου.	31.
19.	Περὶ Μακαρίου τοῦ ἀκουσίου φόνου πεποιηκότος.	33.
20.	Περὶ Ναθαναήλ.	34.
21.	Περὶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.	34.
22.	Περὶ Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως.	42.
23.	Περὶ Μάρκου.	52.
24.	Περὶ Μωυσέως τοῦ Αἰθιοπος.	57.

25. Περὶ

torum, in Fastis, & Chronico Cassiodori. His autem Coss. mortuus est Constãtinus Magnus, testibus Fastis, & Diacono, loco citato. Itaque errare existimo Cassiodorum, qui biennio post factum id tradit, Coss. Constãtio & Constante. Sed, quia occasio est, pergam in Fastis illis Capitolinis alterũ locum emendare, corruptum nominis vicinitate. Annis XXII post Felicianum & Titianum Consules leguntur, *Titus Fabius Titianus*, &, *Neratius Cerealis*. Nec aliter in Chronico Cassiodori; *Titianus & Cerealis*. Sed utrobique pro *Titianus*, rescribendum *Datianus*. Recte enim Fasti Siculi. Δαΐανῦ καὶ Κερεαλίυ. Ammianus lib. XVII. *Datiano & Cereali Coss. cum universa per Gallias studio cautiore disponerentur*, &c. Et in Codice utroque Rescripta occurrunt, quæ diserte cum *Cereali* nominant *Datianum*.

FINIS.

Erratum.

In Præf. pag. * 3. lin. 5, *reddemur*. leg. *redderemur*.

SERIES

περὶ τῶ ἐν Ἀγκύρα διλαβῶς.

οὐτὸς ἰατρεύσης τόπον ἐπέχειν] Disputat de hâc voce Eustathius ad Iliad. λ'. ἡ δὲ ἰατρίνη ἐχ Ἑλληνικὸν φησι. πόθεν δὲ ἡ τοῖς τεχνικοῖς κεῖται. ἐ. ὅτι ὁ μὲν Ὡρ@ ἐχ Ἑλληνικῶς λέξιν τὴν ἰατρίνην εἶναί φησιν. Ἀλέξανδρ@ δὲ ὁ Κοτυαεὺς, πρὸς ἀκρίβειαν λαλῶν, μὴ Ἀττικὴν εἶναι λέγει αὐτήν. Pro obstetrice ponitur hoc loco, & in Pandectis. Rationem accipimus ex istis Vlpiani verbis in L. 1. D. de Extraord. Cognit. *Sed & obstetricem audiant, quæ utiq; medicinam exhibere videtur.*

περὶ τῆ ἀπαιτησίσης παρ' ἄλλης.

ἢ ἑαυτῶ διοικεῖσθαι] Scrib. ἢ ἐμαυτῶ δῆ.

περὶ τοῦ συνοικῆσ@μοι ἀδελφοῦ.

ἀπὸ τῆ ὑπατείας Ταΐανου μέχρι τῆ σήμερον] Fuit Tatianus hic Consul cum Symmacho, ut testatur Fasti Siculi, & Capitolini, anno Vrbis Conditæ CIↃ. C. XLIII. qui erat Christi CCCXCI. Extatque Rescriptum non unum in Cod. Theodosij & Iustiniani, his Coss. datum. Sed corrigendi Fasti Capitolini; in quibus editur, *Ti. Fabius Titianus. 2. Aur. Avianus Symmachus.* Rescrib. *T. Fab. Tatianus.* Idem mendum est in Chronico Cassiodori. Apud Diaconum lib. x. legitur Consul Tatianus cum Feliciano. *In villâ publicâ morbo consumptus est, fuit autem annorum quibus filijs, consulatu Feliciani & Tatiani.* An hic ille ipse? Non arbitror: nam intervallum est annorum LIV. Sed scribendum hîc, *F. & Ttiani.* Ita scribitur quoque in Rescriptis aliquot Imperatorum,

cui erat Constantiani thalami cura commissa, altè spirantem, & dirum, addixere pœnæ leuali. Videatur quoque Paulus Diaconus libi XI. Zonaras Annal III. & Cedrenus in Iuliano. Fuit & alius quidam Eusebius, itidem præpositus cubiculi, sub Honorio & Theodosio; de quo Zosimus lib. V.

λαβὼν ἑαυτὸ τῷ τιχάριον] Quid sit τιχάριον, vide Glossarium nostrum.

καὶ τὸ βίρριον] Vide iterum de hâc voce Glossarium nostrum.

περὶ Γ'ελλιανῆς.

ἥτις ἔλεγε περὶ αὐτὸ Συμμάχε τοῦ ἑρμηνεύως τῶν Γ'εβδαίων αὐτὸ εἰληφέναι] Intelligit Symmachum Bibliorum interpretem. De quo quæ hîc dicuntur, ea tradit quoque Eusebius Hist Eccles. lib. VI. cap. XVII. καὶ ὑπομνήματα δὲ τοῦ Συμμάχε εἰσέτι νυῦ φέρεται, ἐν οἷς δηλοῦται πρὸς τὸ κατὰ Ματθαῖον ἀσυνήθως. Εὐαγγέλιον τῶν δεδηλωμένων αἵρεσιν κεκτημένων. ταῦτα δὲ ὁ Ω'ριγένης ἐκ καὶ ἄλλων εἰς τὰς γεγραφὰς τῶν ἑρμηνευτῶν τοῦ Συμμάχε σημαίνει περὶ Γ'ελλιανῆς. ἣν καί φησι περὶ αὐτὸ Συμμάχε τὰς βίβλες διορθώσασθαι. Videndus etiam Euthymius Zygabenus in Præfat. in Psalmos. Nicephorus lib. V. cap. XII.

περὶ μαγειριανῶν.

καυίσκων τὶς μαγειριανὸς] Vide de hâc voce Glossarium nostrum.

τοῖς τὶ καμισίοις] Etiam de hâc voce videatur Glossarium nostrum.

περὶ

περὶ Ὀπτιανῆ.

ὁμοίως καὶ Ὀπτιανὸς] Scrib. ὁ. Ἐ ὁ Πτιανός. Et in Indice capitis scribendum, περὶ Πτιανῆ. In codice Herveti videtur fuisse, περὶ Ὀπτανῆ. Item, ὁμοίως καὶ Ὀπτανός. Vtrumq; perperam.

περὶ Μακαρίου, καὶ Κωνσταντίνου

τοῦ βικαρίας] βικαρία est, *Vicariatus*. Vide Glossarium nostrum.

τὸν ἀόριστον τῆ πολιτίας ἡγεμὸν] Scrib. τὸν ἄρχοντα τ. π. Θ.

περὶ παρθένου τῆ ὑποδεξαμένης τὸν μακάριον Ἀθανάσιον.

παρθένον οἶδα τῶν ἐν Ἀλεξανδρεία] De hâc virgine videndi Simeon Metaphrastes, & Anonymus quidam, in Vitâ Athanasij. Sozomenus lib. v. cap. vi. & Nicephorus lib. x. cap. vi.

ὁ κληρονόμος ἄπαις] Vide Glossarium nostrum in hâc voce.

δι' Εὐσεβίου τοῦ κατὰ τὸν καιρὸν πραιποσίτου τῆ Κωνσταντίου τοῦ βασιλέως] Hic est Eutebius eunuchus, cujus meminit ipse Athanasius in Epist. Ad solit. vitam agentes. Nominat eum Ammianus lib. xiv. *Verùm navata est opera diligens, hocq; delato, Eusebius præpositus cubiculi missus est Cabillona.* Posteà interfectus est à Iuliano. Nicephorus lib. x. cap. v. *Eunuchos quoq; Imperiali aulâ exegit. Eusebium autem, qui primum in eâ locum tenuerat, morte etiam mulctavit.* Sozomenus lib. v. cap. v. Εὐσέβιον τὸν μείζονα τοῦ βασιλικοῦ αὐλῆς, θανάτῳ ἐζημίωσε. Ammianus lib. xxii. *Eusebium super his,*

ὃ Κλήμης ὁ Στρωματεὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐγνωρίζετο. Et Hieronymus in Catalogo Script. Eccles. non Alexandrinum, sed ecclesiæ Alexandrinæ presbyterũ appellat. Idem facit Ado in Chronico. Ergo puto satis manifestum errorem. Prænomen illi, nomenque; *Titus Flavius*. Eusebius mihi certus testis Hist. Eccles. lib. VI. cap. XIII. τὸν δὲ Κλήμεντος στρωματεῖς εἰ πάντες ἐκτὸς παρ ἡμῖν σώζονται, οὓς καὶ πιστοὺς ἠξίωσεν ἐπιγραφῆς. Τίτου Φλαβίου Κλήμεντος τοῦ κατὰ τὴν ἀληθῆ φιλοσοφίαν γνωστικῶν ὑπομνημάτων στρωματεῖς. Opera eius recensent Eusebius, Hieronymus, & Nicephorus, locis citatis: nemo tamen meminit Commentariorum in Amos, quæ hîc laudat Palladius noster. Ad στρωματέων libros quod attinet; eos scripsit ad Alexandrum, ut auctor Ioannes Damascenus de Ador. Imag. lib. III. τὸν δὲ χαλκοπάτην Κλήμεντος πρὸς Ἀλέξανδρον ἐκ τῶν ἑβδόμης βιβλίων τῶν Στρωματέων.

περὶ Μελάνης τῆς νεωτέρας.

τῷ ἑαυτῆς αὐδρὶ Πινιανῷ] In Herveti codice videtur fuisse, Πιπιανῷ. Sed malè. Maritus Melaniæ junioris erat Pinianus, quod notum etiam ex Epistolis Augustini.

ἡμιφόρια] Vide Glossarium nostrum in hâc voce.

καὶ τὴν μητέρα Ἀλβίναν] Hæc nupserat filio Melaniæ maioris. Ita supra noster Palladius. κατήχησε δὲ Ἀλβίναν, τὴν ἑαυτῆς νύμφην, γυναῖκα δὲ τοῦ ἰδίου αὐτῆς.

περὶ

tum, & operculum; quo fœminæ ætate præcipuè utuntur. Vide plura in nostro Glossario.

τοῦ παρθένε τινὸς, καὶ Κολλαθου.

ὁ κατὰ τὸ τόπον ἐκεῖνον ἄρχων μάρτυς Κόλλαθος] Erat Herveti, qui putat hic τὸν μάρτυρα esse, *Præpositum martyrio.* Est reverâ ipse martyr.

ἐν τῷ μοναστηρίῳ] In Herveti codice videtur fuisse ἐν τῷ μαρτυρίῳ. Rectè; nam posteà ait. ἐξελθοῦσα ἀπῆλθεν εἰς τὸ μαρτύριον. Iam quid sit μαρτύριον, vide Glossarium nostrum.

σύγγραμμα Κλήμεντος τοῦ Στρωματεῖς εἰς τὸν προφήτην Ἀμὼς] Clemens à recentioribus Στρωματεὺς cognominatur. Sic apud Niceph. lib. IV. cap. XXXIII. *Eodem temporum curriculo & Clemens presbyter, qui Στρωματεὺς cognominatus est, Alexandriæ eidem studio cum Pantæno incubuit.* Theodorus Metochites Hist. lib. I μετὰ τοῦτον Διόδωρος ἐτῇ ιζ'. ἐφ' οὗ Κλήμης ὁ Στρωματεὺς, καὶ Σύμμαχος, καὶ Ὠριγένης. Hunc Alexandrinum alii faciunt, alii Athenienſem. Teſtis Epiphanius κατὰ Σεκουνδιανῶν. Hær. XXXII. εἶτα οἱ καλῶς συγγραψάμενοι, καὶ ἀληθῆ τὰ τῶν ἐν τοῖς σφῶν αὐτῶν συγγράμμασιν ἔλεγξαν, Κλήμης τε, ὃν Φασί τινες Ἀλεξανδρέα, ἕτεροι δὲ Ἀθηναῖον. ἀλλὰ καὶ ὁ ἱερὸς Εἰρηναῖος. Vt ſententiam dicam; ego Athenienſem autumo: Alexandrinũ verò nuncupari cœpiſſe, quia eccleſiæ Alexãdrinæ preſbyter inclareſcere illic ſcriptis incœpit. Euſebius Hiſt. Eccleſ. lib. V. cap. XI. κατὰ τοῦτον τὸν θεῖαις γραφαῖς σωματικώτερον ἐπ' Ἀλεξανδρείας ἐγυμνάζετο Κλήμης. Cedrenus. ὅτι πότε δὲ ὁ Κλή-

filiam; & Arsaci Armeniæ regi à Constantio collocatam. *Olympiada, Ablabij filiam præfecti quondam prætorio, ei (Arsaci) copulaverat conjugem, sponsam fratris sui Constantis.*

τύμβῳ ὃ πρὸς ἡλίκας ἡμέρας Νεβριδίῳ] Consentit Menologium. Sed aliter Ammianus, cujus verba jam citavimus. Apud eundem non semel fit mentio huius Nebridii.

περὶ Καισιδίας.

ἡ μακαρία Καισιδία] Puto hanc illam esse, cuius meminit Paulinus in vitâ Ambrosii.

περὶ Ἀματαλσδῶ.

ἐνέμαλε Ἀματαλίδι] Scrib. ἐνέμαλε Ἀμμᾶ Ταλίδι. Nam Ἀμμᾶς erat nomen dignitatis inter mulieres μοναζούσας; ut supra tradit ipse hic Palladius in vitâ Pitirum. Neque immeritò Ἀμμᾶ honoris ergo dicebatur, quæ sexaginta sub se virgines habebat, disciplinæ suæ subiectas; ut apparet ex sequentibus Palladii verbis.

ταύτης τῆς καλογήρου] De hâc voce vide quæ nos in Glossario nostro.

περὶ Τάωρ παρθένου.

ἢ ὠμοφόριον] Recte esse hæc lectio non potest; nam ὠμοφόριον erat patriarcharum, & episcoporum; ut docemus nos in Glossario. Scribo, ἢ μαφόριον. quemadmodum videtur fuisse in codice Heruetij. Erat autem μαφόριον vestis muliebris tegēdo capiti. Philo Carpathius in Cant. Cantic. *Theristrium, quod & theristrum, & maphorium appellant, muliebre capitis & fidei est velamentum,*

tum,

XL. & Diaconus Hist. Misc. lib. XIII. tradunt annum ab V.C.CIↃ.C.LXIV. Cedrenus, & Ado, CIↃ. C. LX. Corrigendi numeri apud Goisfridum Viterbiensem Chron. Parte XVI. *Facta est hæc secunda ab Alarico Romanæ urbis captivitas, per violentiam Vandalorum, annó ab Vrbe conditâ* 1164. Hodiè editur, 1201. Cassiodorus in Chronico ait factum Coss. Fl. Varari, & Tertullo, quos Fasti collocant anno CIↃ.C.LXII.

τῆς Σαλβίας.

τὴν μακαρίαν Σαλβίαν] Ita vocat quoque Cod. MS. qui est in Bibliothecâ Regis Galliarum. In Cod. Herveti videtur fuisse, Σιλβανίαν.

ἀδελφὴν δὲ Ῥᾴφινα τοῦ ὑπὸ ὑπατείαν] De eo supra annotamus in vitâ Ammonij.

δερμοτύλῃ ἱπποπαλῶσα] In Cod. Regio, quem nominavi est, μερμοτύλῃ ἱ.

οὐ λευκαιῷ ᾠδοῦσί που] De voce λευκαῖκιον videatur Glossarium nostrum.

τῆς Ὀλυμπιάδος.

ἡ σεμνοπρεπεστάτη Ὀλυμπιας] Vide de eâ Nicephorum lib. XIII. cap. XXIV. & Sozomenum lib. VIII. capp. IX. XXIV. Exstant ad illam epistolæ aliquot Ioannis Chrysostomi. Et de eâdem scribit Greg. Nazianzenus in epist. ad Anysium.

θυγάτηρ γέγονε τὸ κῆ σάρκα Σελεύκου τοῦ ὑπὸ κώμητος] Menologium Græcorum ad VIII Kal. Augusti filiam tradit Anysij Secundi comitis.

σκήπτρου ἦ Ἀβλαβίου ἔτι ὑπὸ ἐπάρχων] Ammianus lib. XX. non neptem Ablabij commemorat, sed

ἐγκαπιλείφθη καὶ ὁ ϖ̃ξαλυλικὸς λόγος ἀμαρτίας ὡς εἶπεν οἷς ἴδε ϵ̃ ὑγιὴς γίγονας μηκέτι ἁμάρτανε] Locus corruptissimus. Nam quid est illud? ὡς εἶπεν οἷς. Interpungo, & restituo. ἐ.κ. ὁ ϖ̃.σ. ἁμαρτίας, ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς. ἴδε, ὑγιὴς γίγονας, μ. ἁ. Scripserat librarius per compendium, ὁ ἱς. pro, ὁ Ἰησοῦς. Inde factum est, οἷς. Atque hanc veram loci hujus lectionem esse, nemo dubitaverit.

ϖ̃ρὶ Ἐλπιδίκε.

Ἐλπίδιϖ̃ τις, Καπωαδόκης τῷ ἡγιάϛ Huius meminit Basilius Magnus Epist. VIII Παντηκοϛῶ γὰρ τούτῳ ἡμέραν ἦγον ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ. καθ' ὃν ἐπέϛη ἡμῖν ὁ ἀγαπητὸς ϵ̃ ἀσυδαιότατοϛ ἀδελφὸς ἡμῶν ϵ̃ συνλῄτουργὸς Ἐλπίδιος.

τῆ̃ χωρεπισκόπε Τιμοθέε] De chorepiscopis vide Glossarium nostrum.

ϖ̃ρὶ Σαββατίε.

τῆ̃ φιλευτόλε θυρῆς] Scrib. τ.τ. φ. θύρης.

ϖ̃ρὶ Ἀβραμίε.

Ἀβράμιϖ̃ λις γέγονε μοναχὸς] Meminit abbatis Abramij Ioannes Moschus Limon. cap. XCVII. & Nicephorus lib XI. cap. XLI.

ϖ̃ρὶ Μελάνης.

τὴ πάνων δύο δικαίωμα] Scrib. τ. πάνων τριῶν σ[. Notū est in Re Romanâ Ius trium liberorum. Origo mendi è confusione β' & γ'.

θυελλά τις Βαρβαρικὴ] Intelligit irruptionem Gothorum.

τ' ἐν χιλίοις ἑξακοσίοις ἔτεσι φιλοκαληθέισαν] Non toti erant anni CIↃ. CC. Orosius lib. VII. cap. XL.

περὶ Ῥούφινου.

ὁ εὐγλωττότατος καὶ μονάχος Ῥούφινος] Hic est Ruffinus ille, cui adeo infestus B. Hieronymus. Meminit ejus Nicephorus lib. x. cap. xxviii. & Gennadius in Catalogo Vir. Illustr.

λοιπὸν δὲ τὸ σχίσμα τὸ κατὰ Παυλῖνον] De schismate hoc videndus Nicephorus lib. xii. cap. iii. Meminit quoque Cedrenus.

περὶ Χρονίου.

Χρόνιος ὁ ἐνίμαλος] Scripserim Κρόνιος. De eo supra à nobis dictum est, cap. περὶ τῶν ἐν τῇ Νιτρίᾳ.

περὶ Παφνουτίου.

σωφρονιστὴς καὶ Παφνουτίου] Videndus de eo Cassianus Collat. Ruffinus de Vitis Patrum, capp. xvi. & xxv. Meminit ejus quoque Sidonius Carm. xvi. Nicephorus lib. ix. cap. xiv.

καὶ τὸν κατὰ Στέφανον τὸν Ἀντιοχείας] Intelligit Stephanum Antiochiæ episcopum, qui ob flagitium episcopatu motus fuit. Vide Theodoretus Hist. Eccles. lib. iii. capp. ix. x. & Niceph. lib. ix. cap. xxiii.

καὶ Εὐκάρπιον] Hujus meminit Niceph. lib. xi. cap. viii.

καὶ τὸν κατὰ Οὐάλεντα Παλαιστίνης] Hic est ille Valens, qui cum Vitale in Concilio Arimin. episcopatu motus est. Videndus Sozomenus lib. iv. cap. xvi. & Niceph. lib. ix. cap. xi.

καὶ τὸν κατὰ Πτολεμαΐδα τὸν Σκήτης] De hoc ipso Palladius supra fusè narrat.

περὶ Φιλορώμης.

τῷ θεοφιλεστάτῳ πρεσβυτέρῳ Φιλορώμῃ] Meminit Philoromi martyris Nicephorus lib. VII. cap. IX.

ἑαυτὸν ἐπαρκέσας] Scrib. ἐμαυτόν.

περὶ Μελάνης.

ἡ τελσμακαρία Μελάνη] De Melaniâ, ejusque marito Pinianο, vide Augustini Epist. CCXXIV. CCXXV. CCXXVII. Meminit quoque Hieronymus in Epistolâ ad Paulam, de obitu Brefillæ; & Nicephorus lib. XIV. cap. LII. Videatur quoque ejus Synaxarium in Menologio Græcorum ad diem XXXI Decembris.

Μαρκελλίνος τοῦ ὑπατεύσαντος] Fortassis hic est Marcellinus, quem Fasti consulem statuunt cum Probino, Imppp. Constantino, Constantio, & Constante; anno Christi CCCXLI.

εὐ καλῶς τὸ ὄνομα ἐτίμησεν] Scrib. οὗ ἐ καλῶς τ. ὄ. ἐ.

καὶ Ἀδέλφιον] De Adelphio vide Ioannem Moschum Limon. cap. CXXVIII, & Nicephorum lib. XIII. cap. XXVI.

καρακάλιον λαμβάνουσι] Quid sit καρακάλιον, vide Glossarium nostrum.

ὁ ὑπατικὸς τῆς Παλαιστίνης] Consulares per Orientem quinq; erant; Palæstinæ, Phœnices, Syriæ, Ciliciæ, Cypri. Vide universim de ijs quæ in Glossario nostro dicimus, in voce Κονσλάριος.

περὶ

περὶ Σαβινιανῆς.

Θεία Ιωάννη τοῦ Χρισοσόμε Κωνσανπινεπόλεως] Intelligit Ioannem Chrysostomum.

περὶ Α'σέλλας.

τῶ καλῶ Α'σέλλαν] Haec est illa, cujus laudes tractat Hieronymus in Epist ad Marcellam: existatque ad eam ejusdem Hieronymi Epistola XCIX. Rursum in Prologo Vitæ S. Hilarionis: *In sanctis orationibus tuis memento mei, decus ac dignitas virginum nonna Asella.*

περὶ Γ'ελιανοῦ.

ἀκήκοα περὶ Ἰελιανὲ πνς.] Vide de eo Sozomenum lib. III. cap. XIII. & Nicephorum lib. II. cap. XV. Vitam ejus descripsit quoque Ephraim Syrus, ut testantur illi ipsi, quos citavi.

περὶ Α'δολίε.

ἐν ἢ δὲ πρου ἀντίφωνον] De antiphonis vide Glossarium nostrum in eâ voce.

περὶ Γ'νοκεντίε.

δομέστικον γραπδόμωον] De hâc voce vide quæ in Glossario.

ὑπὸ τοῦ πνεύματος ληφθεὶς, καὶ παραίτεσως] Leg. ὑ. τ. π. λ. καὶ περιγλύτεως.

διακρύσας σωῦ ὁ καλόγηρος] Explicamus vocem hanc in nostro Glossario.

καὶ τῶ πάραιτιν ιασάμωος] Scrib. Ĉ τῶ περιγλύσιν ί.

τριαύτη ἡ ἰῶ ἡ πάραιτις] Iterum scrib. τ. δ. ἦν ἡ περιγλύσις.

περὶ Εὐσταχίας.

ἧς θυγάτηρ ἦν, καὶ νῦν ἀσκεῖται, Εὐσταχία ὀνόμαλι] Hieronymo loco citato *Eustochium* dicitur, & *Iulia* alio nomine appellata, quia pater à Iulio Cæsare genus trahebat. Verba ejus ista sunt. *Iuncta est viro Toxotio, qui Aeneæ & Iuliorum altissimum sanguinem trahit. Vnde etiam filia eius, Christi virgo, Eustochium Iulia nuncupatur.*

περὶ Θεοδώρας.

Ἐκ τῶν μοναχείων Θεοδώρου] Narrat de Theodorâ quâdam Nicephorus lib. XVII. cap. V. In Menologio Græcorum ad diem XI Sept. legitur σύναξάριον Theodoræ cujusdam, quæ temporibus Zenonis vixit.

περὶ Οὐσίας.

ὁ τῷ μοναστηρίῳ τοῦ Ἡσυχᾶ] Hesychas hic Hilarionis erat discipulus. Meminit ejus, & monasterij ipsius, Sozomenus lib. III. cap. XIII. & lib. VI. cap. XXXI. Item Nicephorus lib. IX. cap. XV. & lib. XI. cap. XXXIX. Hieronymo in Vitâ S. Hilarionis *Hesychius* dicitur.

περὶ Ἀδελφίας.

ζήσαντι ζήλῳ θεῷ] Scrib. ζήσαντος ζ. θ.

περὶ Βασιλίδας.

ἡ Βασιλίδαι] Fortasse scrib. ἡ Βασιλιανὴ. Vel, Ἐκ Βασιλίδαι. Utriusque mentio est in Martyrologio. Sed temere mutatum nihil velim.

περὶ Φωτεινῆς.

καὶ Φωτεινὴ] De Photinâ est in Martyrologio.

περὶ

incurabiles, precatione solâ sanavit. Sozomenus lib. VI. cap. XXIII. μωσῆς ἡ πραΰτητι καὶ ἀγάπῃ ὑπερφυῶς εὐδοκιμήκειναι τῷ θεῷ δόξαν, καὶ ἰάσεσι παθῶν ἀνιάτων κατορθώμασι.

τῷ Ε'φεσίῳ.

Λιμοῦ καταλαβόντος μεγάλης τὴν Αἰδεσινῶν πόλιν] Videatur Sozomenus lib. III. cap. XV. & Nicephorus lib. IX. cap. XVI.

καταλέλοιπεν ἡ καὶ συντάγματα] De scriptis ejus videndi Sozomenus & Nicephorus, locis citatis: Hieronymus in Catalogo Script. Eccles. & Menologium ad diem XXVIII Ianuarij.

τῷ Παύλης.

ἐν αἷς καὶ Παύλη τῇ Ῥωμαίᾳ] Intelligit Paulam illam, de quâ supra in vitâ Posidonij.

τῇ μητρὶ] Hoc addit, ut distinguat à filiâ; quæ tamen non Paula quidem, sed Paulina dicebatur. Vide Hieronymum in Epitaphio ejus.

Τοξοτίου γυναικὶ] Paulæ hujus maritus Toxotius fuit. Testatur etiam Hieronymus loco citato. *Tali igitur stirpe generata, junctaque est viro Toxotio, qui Æneæ & Iuliorum altissimum sanguinem trahit.* Et filium habuit, quinque liberorum minimum, patri cognominem: ut ibidem tradit Hieronymus. Doctissimus Hervetus hîc erravit, cum ita acciperet, quasi Paula Toxotij mater, & incerti cujusdam uxor fuisset.

ἧς ἐμπόδιον γέγονεν Ἱερώνυμος ὁ ἀπὸ Δαλματίας] Iniquior palam fuit B. Hieronymo noster Palladius; ut & supra apparet in vitâ Posidonij.

τῷ

τελωνοφόροι τε καὶ κηροφόροι] Scrib. τ. τ. Ἐ σκηφοφόροι.

περὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ πεζότητος.

διδώκῃ ἢ αὐτῷ ἀστέκρισιν ἰωάννης] Scrib. δ. δ ἀ. διδόκει σιν ἡ γνώις. Vide Glossarium nostrum in hâc voce.

καὶ τί μέλλῃ] Scrib Ἐ τί μέλλῃ. Et mox iterum: νεκρῷ ἢ οὐδεπω μελλῃ.

ἐν αὐτῇ τῇ ἐρήμῳ ⟨φεὶς⟩ Scrib. ἐν αὐτῷ τῇ Ῥώμῃ τ. Nam hæc Romæ acciderunt, ut patet ex antecedentibus.

περὶ Πίωρ.

Πίωρ τὶς ὀνόματι] Videndus Sozomenus lib. VI. cap. XXVIII. & Nicephorus lib. XI. cap. XXXVII. Meminit etiam ejus Socrates lib. IV. cap. XXII. & Ioannes Geometra Paradisi Epigramm. XLI. L. LXVI.

ἀπὸ τῆς Φλαίσσης] Scrib. ἀ. τ. Φλαισσῆς.

ἰάτυκ ἢ τοῦ ἁγίου τοῦτο φέρει] τὴν ὑπομονὴν τὸ θαῦμα] Tolerantiam eius commendat etiam Ioannes Geometra Paradisi Epigram. XLI.

ῥίπτουν βασιλεὺς πέρᾳ πόλιν, οἱ δὲ διδυμῆν
τὲ περσιόντα τιμᾶν ἤδεσαν, καὶ τὸ ὕδωρ.
ἔτυκ καὶ σὺ γ', ἔφησε Πίωρ, πάθε ἐξαλαπάξῃς,
ἄλγος ἢ τοῦτο μόλῃς, δύσκολον ἐξερύσῃς.

περὶ Μωυσέως τοῦ Λίβυος.

οὗτος κατηξιώθη χαρίσματος ἱαμάτων] Nicephorus lib. XI. cap. XXXVI. *Moſen autem gloriam ingentem manſuetudine & charitate conſequutũ eſſe accepimus: qui etiam ægritudines plurimas, ut ea*

dæmo-

Vrbis, exstat Rescriptum Valentiniani, Theodosij, & Arcadij, Imppp. Cod. De privil. corp. Vrbis Romæ.

σταυρὸς τῆς Ἁγίας σταυροῦ] Scrib. σταυρὸς τοῦ Ἁγ.

καὶ τῆ δούλη τοῦ Χριστοῦ Ποιμενίᾳ] In Gentiani Hervetti codice videtur fuisse, Ποιμανίᾳ, pro Ποιμενίᾳ.

πλησίον Νικιοῦς τῆς πόλεως] Vrbs Ægypti Νικίου. Prosopitidis præfecturæ metropolis. Ptolemæus Geograph. lib. IV. ὑπὸ αἰγυπτίων πρὸς τῷ μυχάτῳ τοῦ κόλπου, Προσωπίτης νομὸς, καὶ μητρόπολις Νικίου. Stephanus vicum facit Νικίου, κώμη Αἰγύπτου. Ἀριστοφάνης Αἰγυπτιακῶν δευτέρῳ ὁ οἰκήτωρ, Νικιώτης. Hodie is locus laborat ab interpunctione.

περὶ Ποσιδωνίου.

ἐπίσκοπος τοῦ Ποσιδωνίου] Intelligit monasterium Abbatis Pœmenis, cujus meminit Ioannes Moschus Lim. cap. CLXVII.

Γερώνυμος μέν τις πρεσβύτερος] Loquitur de B. Hieronymo.

ἡ μὲν ἁγία Παύλα] Hæc est illa, cujus Epitaphium scribit B. Hieronymus in Epistolâ ad Eustochium ejus filiam.

Ὁ Εὐσεβόνιος] Scrib. Ὁ Εὐσεβόριος. Hic enim est ille ipse, ad quem exitat Epistola B. Hieronymi.

περὶ Σεραπίωνος.

Σεραπίων τις ὀνόματι] Videndi de eo Sozomenus lib. VI. cap. XXVII. Ruffinus de Vitis Patrum, cap. XVIII. & Nicephorus lib XI. cap. XXXIV. Meminit quoque Cassianus Collat. II. cap. X. & V. cap. I.

lib. IV. cap. XXIII. *Ponemus primum abbatem Ioannem qui commoratus est juxta Lycon, quod est oppidum Thebaidis, quique propter obedientiæ virtutem ad prophetiæ gratiam sublimatus, sic universo orbi claruit, ut etiam regibus muniti hujus merito suo redderetur illustris. Nam cum in extremis, ut diximus, partibus Thebaidis commaneret, non ante præsumebat Theodosius Imperator ad præpotentium tyrannorum bella procedere, quàm oraculis illius animaretur atque responsis. Quibus confidens velut cœlitus sibi delatis, trophæa de bellis desperatis atque hostibus reportabat.* Videndus quoq; Nicephorus Callistus lib. XII. cap. XXXIX. Cedrenus auctor est baculo ejus hastæ vicem, & cucullâ pro galeâ usum esse. ἐξιὼν δὴ (ὁ Θεοδόσιος) κ᾽ τοῦ πυρέσσοντος Εὐχωΐτης, οὐκ ἰδίᾳ ἰσχύϊ θαῤῥήσας Ἰωάννῃ δηλ τινὶ Αἰγυπτίῳ μοναχοῦ μεγάλῃ τιμὴ ῥᾳδίως αὐτὸ δόρατι, τῷ ὀπωμίδα ἢ αὐτὸ κεφαλὴν ἐπιλισσάμενον, κ᾽ κράτος τ᾽ ἀληθείαν χειροῦται ζῶντα, καὶ σὺν σὺν αὐτῷ αὐτέλας. Eadem memorat Theod. Metochites Hist. Rom. lib. II. sed Senuphium nominat, non Ioannem. ἔθνη ποτὲ ἀπέρα κ᾽ τοῦ μεγάλου ἐγείρου Θεοδοσίου τὸ τὸ ὅλον τὰ πάντα ῥᾳδίως τροπαιοῦται ὁ βασιλεὺς τῷ τ᾽ Ἀλεξανδρείας πρεσβύτῃ, ἵνα τὸν κατ᾽ Αἴγυπτον μέγαν Σενοῦφιον ποιήσῃ πρὸς συμμαχίαν τοῦ βασιλέως ἐλθεῖν. ὃ δ᾽ οὐ πείθεται. στέλλῃ δὴ τῷ βασιλεῖ ῥᾴδιον, καὶ μικρὸν αὐτὸ τριβώνιον. οἷς δὴ κ χρησάμενον ὁ βασιλεὺς αὐτὸ κέντρου κ δόρατος κ᾽ τῶν πολεμίων ὁρμᾶ καὶ λαβὼν χειρῶν αὐτὸν καταστρωσάμενος. ἀναλήψει ὁ ἄρχων τ᾽ χώρας, Ἀλύπιον ὀνομαζόμενον] Hic est ille ipse Alypius, ad quem, præfectum tunc Vrbis,

gyptum. Πορφυρίτης, πόλις Αἰγυπτίας, κατ' Αἴγυπτον. Ptolemæo lib. IV. Πορφυρίτης est mons Arabiæ Ægyptiorum.

ἀλλόγησον μὲ ἀββᾶ] Scrib ἀ. μὲ ἀμμᾶ. Nam ἀμμᾶς de fœminâ dicebatur, ut ἀββᾶς de viro. Ipse Palladius paulo post: αὕτη γὰρ καὶ ὑμῶν καὶ ἡμῶν ἀμμᾶς ἐστιν. οὕτω γὰρ καλοῦσι τὰς πνευματικὰς μητέρας.

περὶ Ἰωάννου τοῦ Λυκοπολίτου.

γέγονέν τις Ἰωάννης ἀνὴρ ἐν Λυκῷ τῇ πόλει] Hujus præter cæteros meminit quoque Eusebius Chronicorum libro posteriore, ad annum MM. CD. X. Sidonius Carm XVI. Cassianus Collat. I. cap. XXI. Videndus de eo Ruffinus de Vitis Patrum, cap. I.

ἀνεχώρησεν μόνος εἰς τὸ ὄρος τῶν Λυκῶν] Mons hic Lyco distabat sex millibus passuum. Docet Ioannes Moschus Limon. cap. CLXI. *Lycos Thebaïdis civitas est. Ab hac mons quidam sex millibus passuum distat, habitantq; in eo monachi, alij quidem in speluncis, alij autem in cellis.*

ἐν οἷς καὶ τῷ μακαρίῳ Θεοδοσίῳ τῷ βασιλεῖ διαφόρως ἀπέστειλαν ἀναῤῥήσεις] Varia Ioannes hic Theodosio Imp. prædixit. Theodoretus Hist. Eccles. lib. V. cap. XXIV. κατ' ἐκεῖνον δὴ τὸν χρόνον ἐν τῇ Γωμόνης ἐν Αἰγύπτῳ, τῷ ἀσκητικῷ ἀναπεπλήσθη πολιτείαν. οὗτος πνευματικῆς μετειληχὼς χαρίτος πολλὰ τῶν πνευματικῶν ἐκεῖνος προεῖπε. ἐφ' οἷς ἡδέως ὁ φιλόχριστος ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, εἰ πλεονεκτοῖεν τοὺς τυράννους μαθεῖν ἐφιέμενος. Et quæ sequuntur Cassianus

cepit & secum abduxit. Et mox. *Camelarius ille, qui asinum abstulerat, veniebat ferens triticum.* Victor Vticensis de Persecut. Vandal. lib. 1. *Distractis omnibus mancipijs, ac filijs, uxor ejus ipso praesente camelario in conjugium traderetur.* Occurrit quoque apud Dorotheum Doctr. XI.

τὰ ἢ ἄκρους τοῖς νοσοῦσιν] Scrib. τὰ ἢ ἄκρα τοῖς ν.

ἄλλ' τὰ λεγόμενα μαλάκια] Hesychius μαλάκιον, γυναικεῖον κοσμάριον. Iul. Pollux lib. v. cap. XVI. inter mundi muliebris nomina enumerat etiam σκόμια, ῥῆμια, μαλάκια.

ἐζήτει ἐρίον] Scrib. ἐζήτει ἔριον.

περὶ ᾧ Πιτηρύμ.

τῷ ἁγίῳ Πιτηρύμ] Meminit hujus quoque Socrates lib. IV. cap. XXII. Et apud Suidam legitur. Πιτηροῦμ, ὄνομα κύριον. Ruffino *Pithyrion* dicitur, de Vitis Patrum cap. XIII.

ἐν τῷ Πορφυρίτῃ] Meminit Porphyrites quoque Ioannes Moscus Limon. cap. CXXIV. *Ante annos viginti duos ascendi in Porphyriten, volens illic morari.* Corrigendus Cassianus lib. X. cap. XXIV. *Paulus probatissimus patrum, cum in eremo vastiore consistens, quae Porphyrite nuncupatur,* &c. Hodie editur: *quae Porphyrio nuncupatur.* Occurrit mox iterum apud Palladium nostrum in Posidonio. Nominis originem tradit Eusebius Hist. Eccles. lib. VIII. cap. XVIII. εἶχε μὲν οὖν τότε τὸ καλούμενον ἐν Θηβαΐδι Φαρμούθιος οὔ τινα τῶν Πορφυρίτου λίθου μετακλεισθέντα ὅσιον καὶ θεοσεβείας ὁμολογητήν. Stephanus Arabiæ urbem facit, juxta Ægyptum.

περὶ τῶν Ταβεννησιωτῶν.

Ταβεννησίς ἐστι τόπος ἐν τῇ Θηβαΐδι οὕτω καλούμενος] Scrib. Ταβέννη τίς ἐστι τόπος. Nam Ταβέννη, non Ταβέννησις, dicebatur hic locus, à quo monachi inhabitantes Ταβεννησιῶται. Sozomenus lib. III. cap. XIII. διέτριβε δὲ ἐν Ταβέννῃ νήσῳ τῆς Θηβαΐδος, ὅθεν Ταβεννησιῶται εἰσὶ νῦν ὀνομάζονται. Nicephorus lib. IX. cap. XIV. *In Thebaide autem Philosophiæ suæ officinam habuit, in quâdam insulâ quæ Tabenna nominata est: à quâ huc usq; Tabennesiotæ dicuntur.*

ἐν ᾧ Παχώμιος γέγονεν μοναχὸς] Videndi Sozomenus & Nicephorus, locis proximè citatis; & Menologium ad diem XV Maij. Meminit ejus quoque Hieronymus in Epitaphio Marcellæ.

λεβιτῶνας λινᾶς ἰζωσμένους] De hâc voce diximus in Glossario nostro.

καὶ μὴ κουκουλλίῳ μόνῳ εἰσίτωσαν] De hâc monachorum veste videndus Cassianus de Hab. Mon. lib. I. cap. IV. & Glossarium nostrum.

καὶ ἐν τῷ λυχνικῷ δώδεκα] Quid sit λυχνικὸν, vide Glossarium nostrum.

νῦν δὲ δωδεκάων ἐστὶν ἐν τῷ μοναστηρίῳ ἐκείνῳ] Hic δωδεκάειος dicitur à Gregorio de Vit. Sanct. lib. I. ἐν τοῖς χρόνοις Τωπίλα ἦρξεν ὁ δωδεκάειος ἐν τῇ μονῇ τῆς Φουωδεσίνα.

Καμηλαρίους δώδεκα] Καμηλάειος medio ævo dictus Græcis, qui priscis Καμηλίτης. Vtitur etiam Ioannes Moschus Limonarij, cap. CVII. *Ecce camelarius ex Arabiâ veniens invenit asinum ac-*

lib. VIII. cap. XI. Meminit item Ioannes Scholasticus Clim. cap. XXIV.

εὐ μέλλ{μοι Leg. εὖ μέλ{μοι.

ἔπελθε εἰς κοινόβιον πλόνων ἀδελφῶν] Vide Glossarium nostrum in Κοινόβιον.

Παπα ἡλὸς φάγωμεν] Vide Glossarium in hâc voce.

Ἐβαπτίσθη τῇ τραπέζῃ πεζαμάτας] De hâc dictione consulendum Glossarium nostrum.

περὶ Παχών.

Παχών τις ἀνόμαλα] De eo vide Sozomenum lib. VI. cap. XXVIII. & Nicephorum lib. XI. cap. XXXVI.

τῷ διδασκάλῳ μου Εὐαγρίῳ] In codice Herveti videtur fuisse, Εὐλογίῳ pro Εὐαγρίῳ Sed recta est lectio Palatini: nam Palladij nostri præceptor fuit Euagrius. Videndus Socrates lib. IV. cap. XXII. & noster hic iterum infra in Valente.

περὶ Στεφάνου.

Στέφανός τις Λίβυος τῷ γένει.] Vide Sozomenum lib. VI. cap. XXVIII. & Nicephorum lib. XI. cap. XXXVI. Meminit quoque Stephani cujusdam Ioannes Scholasticus Clim. cap. VII.

περὶ Οὐάλεντος.

τῷ τύφῳ μέσα φρονεῖ] Leg. τ. τ. μέγα φ.

περὶ Ἡρακλείου.

Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει] Nicephorus lib. X. cap. XXIX. de alio quodam Herone narrat, qui Thebis Ægyptijs oriundus. Ejus meminit quoque Cassianus Collat. II. cap. V.

ἔφησε

τῆς ἀπιφάσεως τῶν αἰ ἁγίων προκειμένων τῶν ἁγίων Εὐαγγελίων δικαζίτωσαν, τῶν ἑκατέρῳ μέρους συμπόρων ἐν αὐτῇ τῇ προκαιρίᾳ ὁμνυόντων κ τῶν ἁγίων Εὐαγγελίων, &c. Iterum lib. XXIX. ὥςτε ἐκείνης τῶν ἁγίων Εὐαγγελίων προκειμένων, ἐπὶ παρέξεως ὑπομνημάτων καταθέσθαι, εἰ δ' ἀληθείας ὁ τούτης πατὴρ πεπλανῆκε. Menander in Eclogis de Legat. Θαῤῥῆμα οὖν ὁ τῆς Σιγηδόνος πόλεως τῶν ἀρχιερωσύνων λίπων τὰς θεοπρεσίας βίβλους αὐτῷ ἀπὸ τῶν ἐν μέσῳ τὰς ἀγγελίας ἀπομιζόντων ἐπεχείρισε, κ ὃς δολερῶ τινὶ πάθει ὑπικρυψάμενος τὸν νοῦν, αἰίσεται τι ἐκ τῆς καθέδρας, κ σοὶ φόβῳ ἐλθεῖν πολλῷ κ σεβάσματα ταῦτα προσποιησάμενος δίχεσθαι. Ἐ προσκυνήσας προθυμότερος, ὅμνυμι κ' τὰ λαλήσαντος τὰ ἐκ τῆς ἀληθείας ῥήματα θεοῦ, μηδὲν ἑρμηνεῦον παρὰ αὐτὰ ἀπαθύσασθαι. Harmenopulus lib. I. Tit. VII. ὁ ἐκ δικασικῆς ψήφου ἢ ἐξ αἰτήσεως τὸ αἰτηδίκου, ὅρκον ἐπέχων ἐπ' ἐκκλησίας, τῶν ἁγράντων ἀποδόμενος Εὐαγγελίων, ὀμόσκειν δὲ μὴ παῦται ἐλεύθερος, γλωσσοκομίου. Ioannes Cantacuzenus Hist. lib. I. cap. XV. *Per sacra Evangelia, & venerandas sanctorum imagines, fideliter jurare jubes.* Iterum cap. XXIII. *Adhibitis sacris Evangeliis, & miniatâ manus suæ subscriptione, fide sacramento conciliatâ.* Licet observare apud Auctores alios non paucos ævi medii, & posterioris.

περὶ Παύλου τοῦ Λατίνου.

ὁ ἅγιος τοῦ Χριστοῦ ἀπόστολος Γέρας] Meminit Hieracis cujusdam Nicephorus lib. XIV. cap. XIV.

Παῦλος τὶς ἄρχων Γεωργός] Videndi de hoc Sozomenus Hist. lib. I. cap. XIII. & Nicephorus lib.

Μακάριος ὁ Ματθαῖος, οἱ καὶ ἔθαψαν τὸν μακάριον Ἀντώνιον κοιμηθέντα] Hi nimirum sunt illi duo, quos annos quindecim ei cohabitasse, ac propter senium ministrasse tradit Athanasius in ejus Vitâ. Qui verò Ματθαῖος Palladio hoc loco, is Ματθῆς dicitur Ioanni Geometræ Paradisi Epigramm. XCIX. In Herveti codice videtur fuisse, Ἀμάτας.

Εὐλογίς της Ἀλεξανδρεὺς] De eo vide Sozomenum lib. VI. cap. XXVII. & Nicephorum lib. XI. cap. XXXIV.

κάτα γλύφων] Scrib σκαπτέλλιον. Vide Glossarium nostrum in κάτης.

ἐμπεφιλωμένον χλαμύδα δερματίνην] De hâc voce vide Glossarium nostrum in Φιλῶ. Porrò χλαμύδα δερματίνην vocat τὸν μηλωτὸν, quam Antonius gestabat ab Athanasio acceptam, cui & moriens, etsi usu longo detritam, reddi legato voluit. Testis est ipse Athanasius in ejus Vitâ.

ἡ σαρακοστὴ τοῦ ἁγίου μακαρίου Εὐλογίου τὰ τεσσαρακοστὰ ἅπαξ πλείσθαι] Solebant dies quadragesimi à morte celebrari. Vide Glossarium nostrum in Τεσσαρακοστά.

τὰ τρίτα] Celebrabātur etiam memoriæ mortuorum tertio die. Vide Glossarium in Τριτογάτα.

καὶ λαβὼν Εὐαγγέλιον εἰς πίστιν τῶν ἀκουόντων πῶς ἔχει ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν, καὶ ὠμόσατο αὐτοῖς] Observandus mos antiquus per proposita Evangelia jurandi. Occurrit Basilic. lib. VII. καὶ κατ' αὐτὸν δὲ

περὶ Μωϋσέως τοῦ Αἰθιοπος.

Μωϋσῆς ὅτω καλέμενός τις] Narrat Nicephorus lib. XI. cap. XXXVI. Sozomenus lib. VI. cap. XXVIII. Videatur Synaxarium quoque ejus in Menologio, ad diem XXVIII Augusti.

τὸ κωλλήγιον] De hâc voce in Glossario nostro dicimus.

ἓ αὐτὸν τὸν συμπεφώκτιλω αὐτῷ.] Quid sit συμπεφώκτης, adhuc quæro. Gentianus totam hanc periodum omisit. Scrib. τὸν συμπαίκτιλω αὐτῷ.

ὁν μακέλλῳ] De hâc voce, ut & sequenti μακελλεῖον, vide Glossarium nostrum.

κωλεας περιρύχῳ] Scrib. κ. περιτρύχῳ.

περὶ Παύλα τοῦ ἐν Φέρμῃ.

ὅρος ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ἐστὶν] Videndi Sozomenus lib. VI. cap. XXXVIII. & Nicephorus lib. XI. cap. XXXVI.

ὁ καλεῖται Φέρμη] Ita Sozomenus, & Nicephorus, locis citatis.

ἐν οἷς Παῦλός τις μοναχὸς] Hic ipse est, quem Αἰγύπτιον vocat Basilius de Mirac. S. Theclæ, cap. XXX.

περὶ Εὐλογίου.

Κρέσκης μοι διηγήσατο] Hic est, qui supra Κρονίων dicitur.

εἰς τὸ λεγόμενον Πίσπερ] Ita dicebatur mons Antonij, de quo agit. Gentianus hanc vocem omisit. Freculphus Chron. Tom. II. lib. IV. cap. XVIII. *Pæmen & Ioseph in Pisperi, qui appellatur mons Antony.* Totidem verbis Ruffinus Hist. Eccles. lib. II. cap. VIII.

Μαχά-

distare millia passuum LXXX. à Nitriâ v. Locus est Collat. VI. cap. I. *Morabatur in Cellis, quas locus inter Nitriam ac Scithin situs, & à monasteriis quidem Nitriæ quinq; millibus distans, octoginta millium solitudine ab eremo Scithi.* Meminit etiam Ioannes Moschus Limonarij cap. CLXXVII. *Ad monasterium Cellularum frater ex longinquâ regione pervenit.* Freculphus Chron. Tom. II. lib IV. cap. XVIII. *Pampus in Cellulis.* Videatur etiam Ruffinus de Vitis Patrum cap. XXII.

ἀκηδίας οὐ σοφόν τινων] Scrib. ἀκηδίας οὖν τ. τ.

κλάσας τὸ βακτηλάριον] De hâc voce vide Glossarium nostrum.

ὕπτιγμος χάριεις ὁ πάπος] Lege. ὕπτιγμος γ. ἐ. ἐ τ.

λοὺ ἐπιθύμησαι καταθῶσιν] Scrib. λοὺ ἐπιθύμησιν, κατ ἐρθωσαι.

εἰ γνωρίζῃς ἐ τὴν ἁμαρτίαν] Scrib. εἰ γνωρίζῃς σοὺ τὴν ἁ.

περὶ Μάρκου.

τοῦτο τὸ σοφόδοξον] Narrat Nicephorus lib. XI. cap. XXXV. Sozomenus lib. VI. cap. XXVIII.

ἀπεφήθησαν] Vide Glossarium nostrum de hâc voce.

ὕασια λαβεῖσαι αὐτῆς τὸν σκύμνον τυφλὸν ὄντα] Hâc rem tradit quoque Theod. Metochites Hist. Rom. lib. II. πλουσιώτατος ὁ μέγας Μακάριος σκύλακος ὑαίνης τυφλὸς ἐθηρεύθη. ἡ γοῦν μήτηρ αὐτοῦ δέρμα προβάτου λύσασα τῷ ἀγρίῳ θῆρι ὑπέβαλε τὸ παιδίον ἰάσεως.

Hervetus in interpretatione. Nam παρέα nihil aliud est hoc loco, quàm scutica è nervo taurino; quæ Græcis recentioribus βάνδρα dicitur.

τὸ μυλάκιον] De hâc voce vide Glossarium nostrum.

περὶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Μακάριον τὸν Αἰγύπτιον, καὶ Μακάριον τὸν Ἀλεξανδρέα] De utroque Macario hoc videndi Suidas, Socrates lib. IV. cap. XXII. Sozomenus lib III. cap. XIII. Nicephorus lib IX cap XIV. Meminit quoque Sidonius Carm XVI.

Nunc duo Macarii, nunc & Paphnutius heros.

Ἀλεξανδρέων πολίτης γέγονεν τερατήματα πατάσσων] Vir Clarissimus, Petrus Scriverius, putat τερατήματα hoc loco non bellaria, sed quandam palmæ speciem, peculiari nomine ita vocatam, designari. Plinius lib XIII. cap. IV. ubi de palmæ generibus agit. *Ex reliquo genere plebeia videntur. Syri, & Iuba, tragemata appellant.*

τῇ ἡλικίᾳ σφριγῶν] Scrib. τῇ σφριγῶν.

περὶ Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως.

πρεσβυτέρῳ ὄντι τῶν λεγομένων Κελλίων] Distabat hic locus à Sceti stadia ferè LXX. Sozomenus lib. VI. cap. XXX ἐκπαῦσαι ἢ ὡς ὅπι τὴν ἔνδον ἔρημον ἠκόντων, ἔστι πόπος καλούμενος ἑβδομήκοντα σταδίοις διεστὼς, ὄνομα Κελλία. ἐν τούτῳ δὲ ἀποκαθίσαι ἐπὶ μοναχικὰ οἰκήματα πολλὰ, καθὸ καὶ πλαυτὴς ἔλαχε θεσπιφορίας. Vbi vides etiam nominis rationem. Sed corrigendus est ille ipse eodem libro, cap. XXVIII ὡς ἐγγυτέρω καὶ Μακάριον τὸν αὐτὸν πρεσβύτερον τῶν Κελλίων. Perperam editur, τῶν κελλίων. Cassianus tradit à Sceti distare

xxviii. Rufinum de Vitis Patrum, cap. vii. & Niceph. lib. xi. cap. xxxv.

μελαγκὰ] Vide de hâc voce Glossarium nostrum.

σιλίγνια] Vide Glossarium nostrum.

περὶ Παησίε καὶ Η'σαΐε.

ὕπερ Παῆσιος] Ejus meminit Nicephorus lib. ix. cap. xiv. Et Cassianus lib. v. cap. xxvii. Sed legendum illic, *Ad senem Paësium*. Perperam editur. *A. S. Paësium*.

καὶ Η'σαΐας] Mentio hujus est apud Ioannem Geometram in Paradiso, Epigramm. lxiv.

δεῦτ' ἄγετ', ἰδετε φῶτα τάσδ' ἀρχέτα, εἶπεν Α'χιλλας,
ψωμὸν ἔδων βάπτῃ εἰς ἅλας Η'σαΐας.
οἱ σὺ ζωμία ταῦτα παρηρτύθη ἐθέλοιθα,
δεῦρ' ἴθ' ἐν Αἰγύπτῳ ἔρεα δ' ἐγκρατίων.

ἀναποδόμαι] Hanc vocem, ut non intellectam, omisit Gentianus. Nos eam explicamus in Glossario nostro.

μακαρισμοὶ] Vide Glossarium nostrum.

περὶ Μακαρίε.

τῆς θεοτόκου τῆς λεγομένης Μαρίας] De Maria supra diximus.

καὶ τοῦτο ἴασι] Scrib. κ.τ.ἴσασι.

ἀκούσιον εἰργάσατο φόνον] Videndus Niceph. lib. xi. cap. xxxv.

ὑποχαράξῃ] Scrib. ὑπὸ γραφῇ.

περὶ Ναθαναήλ.

ἔδοξεν γὰρ ἀκηδίαν] Scrib. ἔ. γ. ἀκηδίαν.

πορίαν κατέχων] Hallucinatur vehementer

Hieronymus in Catalogo Script. Illustr.

καὶ Σπφανὸν] Ejus meminere Eusebius Hist. Eccles. lib. VII. cap. XXXII. & Nicephorus lib. VI. cap. XXXVI.

Ρὐφῖνα τὸ καθ' ἑκεῖνο καιρὸν ἐπάρχα τῶν πραιτωρείων] Hic est ille Ruffinus, qui post mortem Theodosij senioris Imperij affectati pœnas dedit. Vide Sozomenum lib. VIII. cap. I. Nicephorum lib. XIII. cap. I. Id autem Theodosium ipsum moriturum imperasse narrat Cedrenus. Mentio ejus exstat in pluribus Rescriptis Codicis tam Theodosiani quàm Iustinianei.

εἰς τὰ καταθέσια τῶν ἁγίων] Quid καταθέσια sint, vide Glossarium nostrum in hâc voce.

ἔπερ αὐτὸς ἔκτισεν μαρτυρίῳ] Græci Christiani μαρτύρια vocabant templa Martyribus sacra. Vide Glossarium nostrum.

ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῷ λεγομένῳ Ρὐφινιανᾶς]Nomẽ loco à Rufino magistro conditore. Chronicon Constantinop. ὁ δ' αὐτὸς Ρὐφῖνος ἔκτισεν ἐκεῖσε καὶ Θεοδοσίῳ μάγιστρος, ὃς ἔκτισε τὰς Ρὐφινιανάς. Antea Δρυὶς dicebatur. Cedrenus. ὃς καὶ ἐκαλεῖτο ἐν τῇ Δρυΐ, τῇ νῦν Ρὐφινιανᾶς, τὸν δὲ Γαϊανὸν Θεοδόσιος κατεπρόσωπος.

ὡς Βενιαμείν.

αὐτὸν τὸν ἅγιον Βενιαμὶν] De eo vide Sozomenum lib. VI. cap. XXVIII. & Nicephorum lib. XI. cap. XXXV.

ὡς Ἀπολλώνιος.

Ἀπολλώνιος] Vide Sozom. lib. VI. cap. XXVIII.

Digitized by Google

Θεόδωρος dicitur, non Ω'ριγένης. Sed noſtri codicis lectio recta. Ecce iterum paullò poſt. πρεσβύτου Ω'ριγένους τοῦ πρεσβυτέρου καὶ οἰκονόμου, καὶ Α'μμωνίου, καθ' ὃν καιρὸν ἐδιδάσκετο ἐκκλησιαστής.

τῶν ἀποκλεισθέντων αἱρετικῶν] Scrib. τ. ἀ. αἱρετικῶν.

ὁ μακάριος Πάμφ.] Videndi de eo Suidas, Nicephorus lib. XI. cap. XXXVII. Sozomenus lib. VI. cap. XXVIII. Ioannes Geometra Epigramm. XLI. L. LXVI.

ἐγκλεισθεὶς ᾗ] Scrib. ἐγκλεισθεὶς ᾗ.

περὶ Α'μμωνίου.

εἰς ἄκρον τὸ φιλοσοφίας ἐλάσαντος] Locus mutilus, & plenior fuit in Gentiani codice.

Τιμοθέῳ τῷ μακαρίῳ ἐπισκόπῳ] Theophilum appellant, non Timotheum, Nicephorus lib. XI. cap. XXXVII. & Socrates lib. IV. cap. XXII.

τὸ δεξιτερὸν οὖς ἐκοπεν] Dextram auriculam dicunt Nicephorus lib. XI. cap. XXXVII. Socrates lib. IV. cap. XXII. Sozomenus lib. VI. cap. XXX. Et hâc de causâ Ammonius iſte παμπόνηρος dictus fuit. Rem narrant Auctores illi, quos laudavi.

Ω'ριγένους τε καὶ Διδύμου] Origenis ſcripta ſunt notiſſima. De Didymo ſupra à nobis eſt notatum.

καὶ Πιερίου] De Pierio vide Euſebium Hiſt. Eccleſ. lib. VII. cap. XXXII. Nicephorum lib. VI. cap. XXXV. Vixit ſub Caro & Diocletiano, tantâ eruditionis laude, & ſcriptorum multitudine clarus, ut Origenes junior diceretur. Videndus

Hiero-

cap. XL. Socrates lib. IV. cap. XXII. & Hieronymus in Catalogo Script. Eccles. Eum librum Græce ad id tempus nunquam editum nuper vulgavit V. CL. David Hœschelius, & benè de rep. literariâ meritus.

πόθον τὸν Λύκον πόλεμον] Videndi Athanasius in vitâ Antonij, & Nicephorus lib. VIII. cap. XLI.

περὶ Ὠῤ.

αὐήρ τις θαυμάσιος ὀνόματι Ὠῤ.] De eo Nicephorus lib. XI. cap. XXXIV. & Sozomenus lib. VI. cap. XXVII. Meminit quoque Hieronymus in Epist. ad Ctesiphontem, quæ est adversus Pelagium: & Sidonius Carm. XVI. Vide Ruffinum de Vitis Patrum, cap. II.

περὶ Παμβώ,

ὁ μακάριος Παμβὼ] Nicephorus lib. XI. cap. XXXIV. & Socrates lib. IV. cap. XXII. Freculpho *Pampus* dicitur Chron. Tom. II. lib. IV. cap. XVIII.

Εὐσεβίου καὶ Εὐθυμίου] **Codex Herveti non videtur hos cognovisse. Sed rectè adduntur. Erant autem fratres, & à staturæ proceritate μακροὶ cognomento dicebantur. Vid. Sozom. lib. VI. cap. XXIX.** & Nicephorus lib. XIII. cap. X.

καὶ Ὠ'ριγένους] In codice Herveti videtur fuisse, καὶ Ἰωάννης. Sed Origenem hic agnoscunt Nicephorus & Sozomenus, locis citatis.

Δρακοντίου] Cujus meminit Nicephorus lib. IX. cap. XLV. XLVI.

τῷ οἰκονόμῳ αὐτοῦ Ὠ'ριγένει] In Codice Gentiani Θεόδω-

καὶ λαμβάνοντας] Scrib. κ. λαμβάνοντας.

περὶ Ἀρσισίου.

ὁ μέγας Ἀρσίσιος] De hoc paullo ante annotavimus.

οὗ τὴν ψυχὴν] Animam hujus viri ab angelis assumptam vidit Antonius. Athanasius etiam commemorat in eius vitâ. ᾗ ἔγνωσαν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ τῇ ὥρᾳ κινηθῆναι τὸν Ἀμοῦν, ἐν ᾗ τὴν ψυχὴν οἶδεν ἀναφερομένην ὁ γέρων αὐτοῦ. Et paullò ante. εἶδεν ἐν τῷ ὁρᾷ ἀναγόμενόν τινα, πλείω τῶν ἀποστόλων γλωμένην τὴν χαράν. εἶτα θαυμάζων καὶ μακαρίζων τὸ τέλος τὸν χορὸν, ἠύξετο μαθεῖν τί ἂν εἴη ἕτερον. καὶ οὗτος ἦλθεν αὐτῷ φωνή. πρὸ τῶν εἶναι ἕως Ἀμοῦν τὴν ψυχήν. Socrates lib. IV. cap. XXII. πύστει δὲ Ἀμοῦν τὴν ψυχὴν μὴ θάνατον ἀναλαμβανομένην κατὰ ἀγγέλων ὁ κατ' αὐτὸν βιώσας Ἀντώνιος ἰθεάσατο. Eadem narrat Suidas quoque in Ἀμῶς.

περὶ Ἀμοῦν.

ἔλεγεν καὶ τὸν Ἀμοῦν τοιοῦτον τρόπον βεβιωκέναι] Hujus meminit etiam Synesius in Dione. ὁποῖος Ἀμῶς ὁ Λιγύπτιος οὐκ ἐξεύρεν, ἀλλ' ἔκρινε χρείαν γραμμάτων. Et extat ad eundem epistola Athanasij. Ruffino *Ammon* dicitur, lib. de Vitis Patrum, cap. VIII. ut & Sidonio Carm. XVI.

ὀρθαὶς φησιν ἀπαρχαῖς] Eadem à Suida referuntur in Ἀμῶς, & Nicephoro lib. VIII. cap. XLI. item Socrate lib. IV. cap. XXII.

ὁ μακάριος Ἀθανάσιος] Scripsit Athanasius librum singularem de vitâ Antonij, quem hîc laudat Palladius; item Nicephorus lib. VIII.

rigendus est Socrates lib. IV. cap. XXII. Ἀρσήσιος ἄλλος τις νέος παίσαντας οὐκ ἀφώρισεν, ἀλλὰ τοὺς παροψάντας. Hodiè editur, Ἀρσενίος. Meminit quoque ejus Sozomenus lib. VI. cap XXIX. Alius ab hoc fuit Arsenius, qui Arcadio & Honorio præfectus mox sceptra se conferens vitam illic solitariam est amplexus. De quo Cedrenus, Zonaras Annal. III. Michaël Glycas IV. & Ioannes Geometra in Paradiso, Epigramm. IX. X. XI. Et Ioannes Scholasticus Clim. cap. XXVII. Corrigendus verò Hieronymus in Præfatione ad Pachomij Regulam. *Qui ignorarent AEgyptiacum Græcumq́, sermonem, quo Pachomij, & Theodori, & Arsesij præcepta conscripta sunt.* Hodiè editur; *& Orsiesij.*

καὶ Πετυβάστου] Ita Nicephoro quoque nominatur, & Sozomeno. In codice Herveti videtur fuisse, Πετυφάστου.

καὶ Ἀγίωνος] Scrib. καὶ Ἀρσίωνος. Arsion dicebatur hic monachus. Vide Niceph. lib. XI. cap. XXXVIII. Sozom. lib. VI. cap. XXIX. Ioanni Geometræ Ἀσίων dicitur, Epigramm. LXXVIII.

καὶ Χρονίου] Scrib. καὶ Κρονίου. Vt & infra pag. 124. Mentio ejus frequens infra capp. περὶ Εὐλογίου, &, περὶ Παύλου τοῦ ἀπλοῦ. Dicitur Κρονίων Nicephoro, & Sozomeno, locis citatis. Corrigendus Ioannes Geometra Epigr. LI.

δαιτὶ θοῇ ξενίῃ κληθεὶς κατέβαινε Κρονίων.

Hodie editur, κατέβαινε Καρίνων. transpositis leviter literis, & mutato ο in α.

καὶ

περὶ τῶν Ταβεννησιωτῶν.

Ταβεννησίς ἐστι τόπος ἐν τῇ Θηβαΐδι οὕτω καλούμενος.] Scrib. Ταβέννη τίς ἐστι τόπος. Nam Ταβέννη, non Ταβέννησις, dicebatur hic locus, à quo monachi inhabitantes Ταβεννησιῶται. Sozomenus lib. III. cap. XIII. διέτριβε δὲ ἐν Ταβέννῃ νήσῳ τῆς Θηβαΐδος, ὅθεν Ταβεννησιῶται οἱ τότε νῦν ὀνομάζονται. Nicephorus lib. IX. cap. XIV. *In Thebaide autem Philosophiæ suæ officinam habuit, in quâdam insulâ quæ Tabenna nominata est: à quâ huc usq; Tabennesiota dicuntur.*

ἐν ᾧ Παχώμιος γέγονεν μοναχὸς] Videndi Sozomenus & Nicephorus, locis proximè citatis; & Menologium ad diem XV Maij. Meminit ejus quoque Hieronymus in Epitaphio Marcellæ.

λεβιτῶνας λινᾶς ἰζωσμένους] De hâc voce diximus in Glossario nostro.

καὶ μὴ κουκουλλίῳ μόνῳ σκέπεσθαι] De hâc monachorum veste videndus Cassianus de Hab. Mon. lib. I. cap. IV. & Glossarium nostrum.

καὶ ἐν τῷ λυχνικῷ δώδεκα] Quid sit λυχνικὸν, vide Glossarium nostrum.

νῦν δὲ μυριάδων ἐστὶν ἐν τῷ μοναστηρίῳ ἐκείνῳ] Hic δεκτηριάριος dicitur à Gregorio de Vit. Sanct. lib. I. ἐν τοῖς χρόνοις Τωτίλα ῥήγος ὢν δεκτηριάριος ἐν τῇ μονῇ Φουσδεσίνᾳ.

Καμηλαρίους δώδεκα] Καμηλάριος medio ævo dictus Græcis, qui priscis Καμηλίτης. Vtitur etiam Ioannes Moschus Limonarij, cap. CVII. *Ecce camelarius ex Arabiâ veniens inventum asinum ac-*

ἕπτα τὸν μέγαν] Magnum Psalmum appellat CXVIII.

περὶ Πτολεμαΐδ.

ἄλλος τις πάλιν Πτολεμαΐδος ὀνόματι] Hujus meminit etiam infrâ in vitâ Paphnutij.

κεραμία κιλικίσια] Sic supra dixit, ἀμφορέα κιλικίσιον, in Macario Ægyptio.

περὶ Ἠλία.

Ἠλίας τις τῶν ὀνόματι] Vide Ruffinum de Vitis Patrum, cap. XII. Meminit Sidonius Carm. XVI.

ἐν Ἀθριβεῖ τῇ πόλει] Athribis, urbs Ægypti. Alijs Αἰθριεύς dicitur. Zonaras Annal. III. in vitâ Heraclij. οὕτως οὖν ὁ Αἰθρίβις περιὼν, περιῆλθεν τῷ βασιλεῖ, χώραν αἰτῶν εἰς κατοίκησιν. Anonymus in Saracenicis. ἀπὸ δὲ τοῦ Αἰθρίβις περῆλθεν ὁ λόγος τῆς πλάνης ταύτης. Et mox semel iterumque occurrit. Constantinus de Administr. Imp. cap. XVII. διακόπτειν ἡ αἵρεσις αὐτῶν τὰ μέρη τοῦ Αἰθρίβις. Et iterum mox pluries meminit, cap. XXI. Videndus etiam Paulus Diaconus Hist. Misc. lib. XVIII. Nec aliter appellat Cedrenus. Stephano Ἄθλιβις vocatur.

περὶ Δωροθέως.

ὃν διεδέξατο Δωρόθεος τις] An hic est, quem *Abbatem Theodorum* vocat Cassianus lib. V. capp. XXXII. XXXV.

περὶ Πιαμουῶ παρθένου.

Πιαμουῶ τὸ ὄνομα γέγονεν παρθένου] Videatur Sozomenus lib. VI. cap. XXVIII. & Nicephorus lib. XI. cap. XXXV. Sed uterq; presbyterũ faciunt, non virginem.

περὶ

lib. VIII. cap. XL. Meminit item Ioannes Scholasticus Clim. cap. XXIV.

οὐ μέλλ' μοι Leg. οὐ μὴλλ' μοι.

ἔπεσθε εἰς κοινόβιον πλήθων ἀδελφῶν] Vide Glossarium nostrum in Κοινόβιον.

Παπα ἡλίκ φάγωμαι] Vide Glossarium in hâc voce.

Ἐ ἐπιτίθησι τῇ τραπέζῃ πεξαμάτας] De hâc dictione conferendum Glossarium nostrum.

ΠΕΡΙ Παχών.

Παχών τις ἐνόμαλε] De eo vide Sozomenum lib. VI. cap. XXVIII. & Nicephorum lib. XI. cap. XXXVI.

τῷ διδασκάλῳ μου Εὐαγρίῳ] In codice Herveti videtur fuisse, Εὐλογίῳ pro Εὐαγρίῳ. Sed recta est lectio Palatini: nam Palladij nostri præceptor fuit Euagrius. Videndus Socrates lib. IV. cap. XXII. & noster hic iterum infra in Valente.

ΠΕΡΙ Σπφάνε.

Σπίφανός τις Λίβυς τῷ γόνῃ.] Vide Sozomenum lib. VI. cap. XXVIII. & Nicephorum lib. XI. cap. XXXVI. Meminit quoque Stephani cujusdam Ioannes Scholasticus Clim. cap. VII.

ΠΕΡΙ Οὐδεντ@.

τῷ τύφῳ μέσε Φρονεῖ] Leg. τ. τ. μέγα Φ.

ΠΕΡΙ Ἡρων@.

Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει] Nicephorus lib. X. cap. XXIX. de alio quodam Herone narrat, qui Thebis Ægypti fuit oriundus. Ejus meminit quoque Cassianus Collat. II. cap. V.

Ἀνὴρ

τῆς ἐπιφάσεως τὸ διὰ ἁγίων προκειμένων τῶν ἁγίων Εὐαγγελίων δικαζέτωσαν, τῶν ἑκατέρᾳ μέρει σωτηρίων ἐν αὐτῇ τῇ προκαταρξάμενοι καὶ τῶν ἁγίων Εὐαγγελίων, &c. Iterum lib. XXIX. ὥστε ἐκείνας τῶν ἁγίων Εὐαγγελίων προκειμένων, ἐπὶ προφάσεως ὑπομνημάτων καταθέσθαι, ἐν ᾗ ἀληθείας ὁ παύτης πατὴρ τετιλωτήκει. Menander in Eclogis de Legat. τοιοῦτον μὲν οὖν ὁ τῆς Σιγηδόνος πόλεως τὸν ἀρχιερωσύνην λιπόντας τὴν θεοσεβείας βίβλους αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ἐν μέσῳ τὰς ἀγγελίας διακομιζόντων ἐνεχείρισε, καὶ ὃς δολερόν τινα πάντως ἐπικρυψάμενος τὸν νοῦν, ἀΐστατά τε ὄκ τῆς καθέδρας, καὶ σὺν φόβῳ πολλῷ καὶ σεβάσματι παῦτα προσποιησάμενος δέχεσθαι. ἐ προσκυνήσας τὸ θυμώπαλον, ὅμνυμι κατὰ τὰ λαλήσαντος τὸ ἐν ᾧ διαθήκας ῥήματα θεοῦ, μηδὲν εἰρημένον παρὰ αὐτὰ διαφθύσεσθαι. Harmenopulus lib. I. Tit. VII. ὁ ὀμνὺς δικαστικῆς ψήφου, ἢ ἐξ αἰτήσεως τὰ αὐτοῦ κρίνει, ὅρκων ἐπέχων ἐπ' ἐκκλησίας, τὰ ἀγράντων ἀπόρρητα Εὐαγγελίων, ἀπορκῶν δὲ ἐν παῦτα ἐλεγχθεὶς, γλωσσοκομοῦσθω. Ioannes Cantacuzenus Hist. lib. I. cap. XV. *Per sacra Euangelia, & venerandas sanctorum imagines, fideliter jurare jubes.* Iterum cap XXIII. *Adhibitis sacris Euangeliis, & miniatâ manus sue subscriptione, fide sacramento conciliatâ.* Licet observare apud Auctores alios non paucos ævi medii, & posterioris.

περὶ Παύλου τοῦ Λάτλου.

ὁ ἅγιος τοῦ Χριστοῦ μάρτυς Γρηγόριος] Meminit Hieracis cujusdam Nicephorus lib. XIV. cap. XIV.

Παῦλος πὸς ἀρχαῖος Γεωργός] Videndi de hoc Sozomenus Hist. lib. I. cap. XIII. & Nicephorus lib.

Μακαρίῳ δὲ Ματθαίῳ, οἱ καὶ ἔθαψαν τὸν μακάριον Ἀντώνιον κοιμηθέντα] Hi nimirum sunt illi duo, quos annos quindecim ei cohabitasse, ac propter senium ministrasse tradit Athanasius in ejus Vitâ. Qui verò Ματθαίῳ Palladio hoc loco, is Ματθῆς dicitur Ioanni Geometræ Paradisi Epigramm. XCIX. In Herveti codice videtur fuisse, Ἀμάτας.

Εὐλογίς της Ἀλεξανδρεὺς] De eo vide Sozomenum lib. VI. cap. XXVII. & Nicephorum lib. XI. cap. XXXIV.

κράτα γλυπτὰ] Scrib σκαπτὰ. Vide Glossarium nostrum in κράτης.

ἐμπεφιλωμένον χλαμύδα σκεπαστὴν] De hâc voce vide Glossarium nostrum in Φιλῶν. Porrò χλαμύδα σκεπαστὴν vocat τὴν μηλωτὴν, quam Antonius gestabat ab Athanasio acceptam, cui & moriens, etsi usu longo detritam, reddi legato voluit. Testis est ipse Athanasius in ejus Vitâ.

καὶ σώζεται τοῦ μὲν μακαρίου Εὐλογίου τὰ τεσσαρακοστὰ ἔτι πλεῖστα] Solebant dies quadragesimi à morte celebrari. Vide Glossarium nostrum in Τεσσαρακοστά.

τὰ τρίτα] Celebrabātur etiam memoriæ mortuorum tertio die. Vide Glossarium in Τριτογάτα.

καὶ λαοῦ Εὐαγγέλιον εἰς πίστιν τῶν ἀκουόντων πῆξαι ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν, καὶ διωμόσατο αὐτοῖς] Observandus mos antiquus per proposita Evangelia jurandi. Occurrit Basilic. lib. VII. καὶ κατ' αὐτὸν δὲ

περὶ Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος.

Μωϋσῆς ὅτῳ καλούμενός τις] Narrat Nicephorus lib. XI. cap. XXXVI. Sozomenus lib. VI. cap. XXVIII. Videatur Synaxarium quoque ejus in Menologio, ad diem XXVIII Augusti.

τὸ κελλήγιον] De hâc voce in Glossario nostro dicimus.

ἐξ αὐτὸν τὸν συμπεφώκτλω αὐτοῦ.] Quid sit συμπεφώκτης, adhuc quæro. Gentianus totam hanc periodum omisit. Scrib. τὸν συμπαίκτλω αὐτοῦ.

ὁν μακέλλῳ] De hâc voce, ut & sequenti μακελλεῖον, vide Glossarium nostrum.

κωλεας ἀφειρύχθη] Scrib. κ. ἀφειτρύχθη.

περὶ Παύλης τοῦ ἐν Φέρμῃ.

ὅρος ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ἐστὶν] Videndi Sozomenus lib. VI. cap. XXXVIII. & Nicephorus lib. XI. cap. XXXVI.

ὃ καλεῖται Φέρμη] Ita Sozomenus, & Nicephorus, locis citatis.

ἐν οἷς Παῦλός τις μοναχὸς] Hic ipse est, quem Αἰγύπτιον vocat Basilius de Mirac. S. Theclæ, cap. XXX.

περὶ Εὐλογίου.

Κρείνος μοι διηγήσατο] Hic est, qui supra Κρονίων dicitur.

εἰς τὸ λεγόμενον Πίσπρ] Ita dicebatur mons Antonij, de quo agit. Gentianus hanc vocem omisit. Freculphus Chron. Tom. II. lib. IV. cap. XVIII. *Pæmen & Ioseph in Pispiri, qui appellatur mons Antonij.* Totidem verbis Ruffinus Hist. Eccles. lib. II. cap. VIII.

Μακά-

distare millia passuum LXXX. à Nitriâ v. Locus est Collat. VI. cap. I. *Morabatur in Cellis, quæ locus inter Nitriam ac Scithin situs, & à monasteriis quidem Nitriæ quinq; millibus distans, octoginta millium solitudine ab eremo Scithi.* Meminit etiam Ioannes Moschus Limonarij cap. CLXXVII. *Ad monasterium Cellularum frater ex longinquâ regione pervenit.* Freculphus Chron. Tom. II. lib IV. cap. XVIII. *Pampus in Cellulis.* Videatur etiam Ruffinus de Vitis Patrum cap. XXII.

ἀκηδίζας οὐ πρὸς πινων] Scrib. ἀκηδίους οὖν κ.τ.

κλάσας τὸ βακελλάριον] De hâc voce vide Glossarium nostrum.

ὕπνημος γὰρ ἐστιν ὁ τόπος] Lege. ὕπνημος γ.ἐ. ὁ τ.

ἵνα ἐπιθύμησα καταρθῶσαι] Scrib. ἵνα ἐπιθύμησα, κατ. ῥθωσαι.

εἰ γνωρίζῃς ἐν τῷ ἁμαρτίαν] Scrib. εἰ γνωρίζῃς οὖν τῷ ἁ.

περὶ Μάρκου.

τοῦτο τὸ πρόδοξον] Narrat Nicephorus lib. XI. cap. XXXV. Sozomenus lib. VI. cap. XXVIII.

ἀπεξήθησαν] Vide Glossarium nostrum de hâc voce.

ὕστερα λαβεῖσαι αὐτῆς τὸν σκύμνον τυφλὸν ὄντα] Hăc rem tradit quoque Theod. Metochites Hist. Rom. lib. II. τὴν καὶ τὸ μέγας Μακάριος σκύλακος ὑαίνης τυφλὸς ἐξερέπτυσεν· ἡ γοῦν μήτηρ αὐτοῦ δέρμα περιβάτε λύσιγκα τῷ ἀγίῳ δῶρον ἐπὶ τὰ παίδων ἰάσεως.

Hervetus in interpretatione. Nam τραγέα nihil aliud est hoc loco, quàm scutica è nervo taurino; quæ Græcis recentioribus βέργα dicitur.

τὸ μελλάκιον] De hâc voce vide Glossarium nostrum.

περὶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Μακάριον τὸν Αἰγύπτιον, καὶ Μακάριον τὸν Ἀλεξανδρέα] De utroque Macario hoc videndi Suidas, Socrates lib. IV. cap. XXII. Sozomenus lib III. cap. XIII. Nicephorus lib IX. cap XIV. Meminit quoque Sidonius Carm XVI.

Nunc duo Macarii, nunc & Paphnutius heros.

Ἀλεξανδρέων πόλιτης γέγονεν, τραγήματα πατάσσων] Vir Clarissimus, Petrus Scriverius, putat τραγήματα hoc loco non bellaria, sed quandam palmæ speciem, peculiari nomine ita vocatam, designari. Plinius lib XIII. cap. IV. ubi de palmæ generibus agit. *Ex reliquo genere plebeia videntur. Syri, & Iuba, tragemata appellant.*

τῇ ἡλικίᾳ σφριγῶν] Scrib. τῇ ἡλικίᾳ σφριγῶν.

περὶ Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως.

πρεσβυτέρῳ ὄντι τῶν λεγομένων Κελλίων] Distabat hic locus à Sceti stadia ferè CXX. Sozomenus lib. VI. cap. XXX ἐν παύλῃ τῆς ὁδοῦ ἔρημον ἠκόντων, ἐν πρῴ ἐστι τόπος ἀγεδὸν ἑβδομήκοντα σταδίοις διεστὼς, ὄνομα Κελλία. ἐν τούτῳ δὲ ἀσκηταὶ ἐσὶ μοναχικὰ οἰκήματα πολλὰ, καθὼ καὶ παύτης ἐλήλυθε μνημονίας. Vbi vides etiam nominis rationem. Sed corrigendus est ille ipse eodem libro, cap. XXVIII. ὡς ἰσχυρίζεσθαι Μακάριον τὸν αὐτὸν πρεσβύτερον τῶν Κελλίων. Perperam editur, τῶν κελλίων. Cassianus tradit à Sceti distare

XXVIII. Rufinum de Vitis Patrum, cap. VII. & Nicephlib. XI. cap. XXXV.

καλλαϊκὰ] Vide de hâc voce Glossarium nostrum.

σιλίγια] Vide Glossarium nostrum.

περὶ Παησίε τῆ Η'σαΐε.

ἕτερος Παῆσιος] Ejus meminit Nicephorus lib. IX. cap. XIV. Et Cassianus lib. V. cap. XXVII. Sed legendum illic, *Ad senem Paësium*. Perperam editur. *A. S. Paësium*.

τῆ Η'σαΐας] Mentio hujus est apud Ioannem Geometram in Paradiso, Epigramm. LXIV.

δεῦτ' ἄγετ', ἴδετε γὰρ τόδ' ἀοιδίμα, εἶπεν Ἀχιλλεῦς,
ψωμὸν ἔδων βάπτῃ εἰς ἅλας Η'σαΐας.
εἰ σὺ ζωμία ταῦτα ἀμερσίμνῳ ἐθέλοισθα,
δεῦρ' ἴθ' ἐν Αἰγύπτῳ ἕρσαι σ' ἐγκρατίων.

ἀπαισοδρόμια] Hanc vocem, ut non intellectam, omisit Gentianus. Nos eam explicamus in Glossario nostro.

μακαρισμοὶ] Vide Glossarium nostrum.

περὶ Μακαρίε.

τῆ θεοτόκῳ λίμνῃ τῇ λεγομένῃ Μαρίαν] De Maria supra diximus.

τῆ τοῦτο ἴασι] Scrib. *κ. τ. ἴασι.*

ἀκούσιον εἰργάσατο φόνον] Videndus Nicephlib. XI. cap. XXXV.

ὑπογεγραφῶν] Scrib. *ὑπὸ γεγραφῶν.*

περὶ Ναθαναήλ.

ἔδοξεν γὰρ ἀκηδίαν] Scrib. *ἔ. γ. ἀκηδιᾶν.*

πωρίαν κατέχων] Hallucinatur vehementer

Hieronymus in Catalogo Script. Illustr.

κὴ Σπφαύε] Ejus meminere Eusebius Hist. Eccles. lib. VII. cap. XXXII. & Nicephorus lib. VI. cap. XXXVI.

Ρέφῦς τῦ καὶ' ἐκεῖνο καιρὸν ἐπάρχε τ πραιτωρείων] Hic est ille Ruffinus, qui post mortem Theodosij senioris Imperij affectati pœnas dedit. Vide Sozomenum lib. VIII. cap. I. Nicephorum lib. XIII. cap. I. Id autem Theodosium ipsum moriturum imperasse narrat Cedrenus. Mentio ejus exstat in pluribus Rescriptis Codicis tam Theodosiani quàm Iustinianéi.

εἰς τὰ καπηθσια τ ἀγίων] Quid καπηθσια sint, vide Glossarium nostrum in hâc voce.

ἔπερ αὐτὸς ἔκτισεν μαρτυρία] Græci Christiani μαρτύρια vocabant templa Martyribus sacra. Vide Glossarium nostrum.

ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῷ λεγομένῳ Ρέφινιανᾶς] Nomẽ loco à Rufino magistro conditore. Chronicon Constantinop. ὁ δ' αὐτὸς Ρέφῦς ἔκτισεν ἐγγὺς τ θρ τ Θεοδοσίυ μάγιστρ, ὃς ἔκτισε τὰς Ρέφινιανάς. Antea Δρυὸς dicebatur. Cedrenus. ὃς θρηνούμενος ἐν τῇ Δρυῖ, τῇ νῦν Ρέφινιανᾶς, τὸν κῦ Ἰωάννην ἀπεκεφάλισε κατήρχασατο.

περὶ Βενιαμείν.

αὐτὸς τις ἡγεμασὺς ὀνόματι Βενιαμὴν] De eo vide Sozomenum lib. VI. cap. XXVIII. & Nicephorum lib. XI. cap. XXXV.

περὶ Ἀπολλωνίυ.

Ἀπολλώνιός τις] Vide Sozom. lib. VI. cap. XXVIII.

Digitized by Google

Θεόδωρος dicitur, non Ω'ελχίης. Sed noſtri codicis lectio recta. Ecce iterum paullò poſt. πρεσβύτου Ω'ελχίδι τῷ πρεσβυτέρῳ καὶ οἰκονόμῳ, καὶ Α'μμωνίῳ, καὶ δεκάδι τῶν διακόνων.

τὴν δεκαεξάπηχον ἐρημέαν] Scrib. τ. α. ἐρημέαν.

περὶ Πίωρος.

ὁ μακαρίτης Πίωρ] Videndi de eo Suidas, Nicephorus lib. XI. cap. XXXVII. Sozomenus lib. VI. cap. XXVIII. Ioannes Geometra Epigramm. XLI. L. LXVI.

ὠγκλήσις ἦ] Scrib. ὠγκληθεὶς ἦ.

περὶ Α'μμωνίου.

οὐκ ἄκρον τὸ φιλοσοφίας ἐλάσαντος] Locus mutilus, & plenior fuit in Gentiani codice.

Τιμοθέῳ τῷ μακαρίῳ ἐπισκόπῳ] Theophilum appellant, non Timotheum, Nicephorus lib. XI. cap. XXXVII. & Socrates lib. IV. cap. XXII.

τὸ δεξιτερὸν οὖς ἐκοπτε] Dextram auriculam dicunt Nicephorus lib. XI. cap. XXXVII. Socrates lib. IV. cap. XXII. Sozomenus lib. VI. cap. XXIX. Et hâc de causâ Ammonius iſte παρώνυμος dictus fuit. Rem narrant Auctores illi, quos laudavi.

Ω'ελχίδης τε καὶ Διδύμου] Origenis ſcripta ſunt notiſſima. De Didymo ſupra à nobis eſt notatum.

καὶ Πιερίου] De Pierio vide Euſebium Hiſt. Eccleſ. lib. VII. cap. XXXII. Nicephorum lib. VI. cap. XXXV. Vixit ſub Caro & Diocletiano, tantâ eruditionis laude, & ſcriptorum multitudine clarus, ut Origenes junior diceretur. Videndus

Hiero-

cap. XL. Socrates lib. IV. cap. XXII. & Hieronymus in Catalogo Script. Eccles. Eum librum Græce ad id tempus nunquam editum nuper vulgavit V. CL. David Hœschelius, & benè de rep. literariâ meritus.

πρῶτον τὸν Λύκον παῤ ἐμοῦ] Videndi Athanasius in vitâ Antonij, & Nicephorus lib. VIII. cap. XII.

περὶ Ὡ ῥ.

αὐήρ τις χαμαίσπ ἐνόμαλι Ὡ ῥ.] De eo Nicephorus lib. XI. cap. XXXIV. & Sozomenus lib. VI. cap. XXVII. Meminit quoque Hieronymus in Epist. ad Ctesiphontem, quæ est adversus Pelagium: & Sidonius Carm. XVI. Vide Ruffinum de Vitis Patrum, cap. II.

περὶ Παμβώ.

ὁ μακάριος Παμβὼ] Nicephorus lib. XI. cap. XXXIV. & Socrates lib. IV. cap. XXII. Freculpho *Pampus* dicitur Chron. Tom. II. lib. IV. cap. XVIII.

Εὐσεβίς καὶ Εὐθυμίς] Codex Herveti non videtur hos cognovisse. Sed rectè adduntur. Erant autem fratres, & à staturæ proceritate μακροὶ cognomento dicebantur. Vid. Sozom. lib. VI. cap. XXIX. & Nicephorus lib. XIII. cap. X.

καὶ Ὡ ελθίς] In codice Herveti videtur fuisse, καὶ Ἰωάνης. Sed Origenem hic agnoscunt Nicephorus & Sozomenus, locis citatis.

Δεκωτίς] Cujus meminit Nicephorus lib. IX. cap. XLV. XLVI.

τῷ οἰκονόμῳ αὐτῆ Ὡ ελθίᾳ] In Codice Gentiani Θεόδω-

καὶ λαμβάνοντας] Scrib. κ. λαμβάνοντας.

τοῦ Ἀρσισίου.

ὁ μάγας Ἀρσίσιος] De hoc paullo ante annotavimus.

οὗ τὴν ψυχὴν] Animam hujus viri ab angelis assumptam vidit Antonius. Athanasius etiam commemorat in eius vitâ. ᾗ ἔγνωσαν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ τῇ ὥρᾳ κεκοιμῆσθαι τὸν Ἀμοῦν, ὃς ἦν τὴν ψυχὴν οὕτω ἀπαφερομένην ὁ γέρων αὐτός. Et paullò ante. εἶδεν ἐν τῷ ὕπνῳ ἀναγόμενόν τινα, πλείω τε τῶν ἀπαντώντων ὑποφαίνοντα τὴν χαράν. εἶτα θαυμάζων καὶ μακαρίζων τὸν τοιοῦτον χορὸν, ἠύξετο μαθεῖν τί ἂν εἴη ἕκαστον. καὶ δὴ θὺς ἦλθεν αὐτῷ Φωνή. τοιοῦτον εἶναι ἕκαστον τὴν ψυχήν. Socrates lib. IV. cap. XXII. τούτῳ δὲ Ἀμοῦν τὴν ψυχὴν μὴ θαύματον ἀναλαμβανομένην ὑπὸ ἀγγέλων ὁ κατ' αὐτὸν βιοὺς Ἀντώνιος ἐθεάσατο. Eadem narrat Suidas quoque in Ἀμοῦς.

τοῦ Ἀμοῦν.

ἔλεγε καὶ τὸ Ἀμοῦν τοιοῦτο τρόπον βεβιωκέναι] Hujus meminit etiam Synesius in Dione. ὁποῖος Ἀμοῦς ὁ Λιγύπτιος οὐκ ἐξεῦρεν, ἀλλ' ἔκλινε χρείαν γραμμάτων. Et exstat ad eundem epistola Athanasij. Ruffino *Ammon* dicitur, lib. de Vitis Patrum, cap. VIII. ut & Sidonio Carm. XVI.

ὀρφανὸς φησὶν ὑπάρχων] Eadem à Suida referuntur in Ἀμοῦς, & Nicephoro lib. VIII. cap. XLI. item Socrate lib. IV. cap. XXII.

ὁ μακάριος Ἀθανάσιος] Scripsit Athanasius librum singularem de vitâ Antonij, quem hîc laudat Palladius; item Nicephorus lib. VIII.

rigendus est Socrates lib.IV. cap.XXII. Ἀ'ρσήσιος ἄλλος τις νέους παίσαντας οὐκ ἀφώρισεν, ἀλλὰ τοὺς πεπονθότας. Hodiè editur, Ἀ'ρσενίος. Meminit quoque ejus Sozomenus lib.VI. cap XXIX. Alius ab hoc fuit Arsenius, qui Arcadio & Honorio præfectus mox Scetin se conferens vitam illic solitariam est amplexus. De quo Cedrenus, Zonaras Annal. III. Michaël Glycas IV. & Ioannes Geometra in Paradiso, Epigramm. IX. X. XI. Et Ioannes Scholasticus Clim. cap. XXVII. Corrigendus verò Hieronymus in Præfatione ad Pachomij Regulam. *Qui ignorarent AEgyptiacum Graecumq; sermonem, quo Pachomij, & Theodori, & Arsesij praecepta conscripta sunt.* Hodiè editur; *& Orsiesij.*

καὶ Πετυβαστὸς] Ita Nicephoro quoque nominatur, & Sozomeno. In codice Herveti videtur fuisse, Πετεφάσου.

καὶ Ἀγίων] Scrib. καὶ Ἀ'ρσίων. Arsion dicebatur hic monachus. Vide Niceph. lib.XI. cap. XXXVIII. Sozom. lib.VI. cap.XXIX. Ioanni Geometræ Ἀσίων dicitur, Epigramm. LXXVIII.

καὶ Χρονίου] Scrib. καὶ Κρονίου. Vt & infra pag. 124. Mentio ejus frequens infra capp. περὶ Εὐλογίου, &, περὶ Παύλου τοῦ ἁπλοῦ. Dicitur Κρονίων Nicephoro, & Sozomeno, locis citatis. Corrigendus Ioannes Geometra Epigr. LI.

δαιτὸς ὁδοῦ ξενίῃ κληθεὶς καπήλαινε Κρονίων.

Hodie editur, καπήλαινε Καρίωνος. transpositis leviter literis, & mutato ο in α.

καὶ

isse, & εὐρεσίν πλείστα.

ὁ μέλλ ἡμᾶς] Scrib. ὁ μέλλ γ.

αὐτὴ & παυσίως] Scrib ἀ.τ. παυσίῳ.

Περὶ Μακαρίου πρεσβυτέρου.

ὃν λέγουσι καθισλάριον] Vide Glossarium nostrum.

Περὶ τῶν ἐν τῇ Νιτρίᾳ.

αὐδεσίαν ὡς ἀγαλλόμενος] Virorum sanctorum illic CIↃ. CIↃ. Videatur Nicephorus lib. XI. cap. XXXV.

τὸ ὄρος τῆς Νιτρίας] Nitria dicta à nitro. Sozomenus lib. VI. cap. XXX. καλεῖται δὲ ἡ χώρα τοῦτον Νιτρίαι, καθότι κώμη τίς ἐστιν ὄμορος, ἐν ᾗ τὸ νίτρον συλλέγουσιν. Vide Niceph. lib XI. cap. XXXVIII. Corrigendus Freculphus Chron. Tom. II. lib. IV. cap. XVIII. *Moses & Benjamin in Nitriâ.* Hodiè perperam editur, *in Nuriâ.*

λίμνη κεῖται ἡ καλουμένη Μαρία] Hujus lacus meminit quoque Nicephorus lib. XI. cap. XLIII. *Insulâ quadam est circa Alexandriam, septentrionem versus, ultra lacum qui Maria dicitur sita.* Meminit etiam lib. VIII. cap. XLI.

καὶ τῶν μαζίκων] De his populis, eorumque feritate, videndus Cassianus Collat. II. cap. VI. Meminit eorum etiam Euagrius lib. I. cap. VII. & Ammianus XXIX.

Ἀρσισίου & μεγάλου] Arsisij mentio est etiam apud Nicephorum lib. XI. cap. XXXVII. *Arsesius autem juvenibus lapsis delicti gratiam faciebat, ætate autem & virtute provectiores excõmunicabat.* Cor-

Sozomenus & Nicephorus, locis proximè citatis.

λεπολαχάνων δίκα] In Herveti codice videtur fuisse, λ. δίκα. Malè.

ἐπαλεκτον σφεῖν τῶν ἐκ ἄλλων Φοινίκων εἰς λόγου τροφῆς] Huc pertinet elegans admodum locus, qui est apud Synesium in Dione, de vitâ monachorum Ægyptiorum, benè prolixus: ubi ita inter cætera. ἢ τι αὐτοῖς οἱ κάλαβοι βούλονται, καὶ τὰ πλεγμάτια ἄττα μετέχειν ἐλέγοντες, εἰ μὴ πᾶσιν μὲν οὐ τοῖς ἤσυχα ἀσθμαίνουσι, τοῖς δ' ἐστὶν ἀπιτροφῶν τοὺς τὴν δε πειρωμένοις. οὐ χεὶ δὴ θεωρεῖσι τι ἄμεινον καὶ σοφίζονται αὖ τὰ πλέγματα.

Περὶ Ποταμιαίνης.

Ποταμίαινα τῆς ὠμοτάτης χύρη] De Potamiænâ videndi Nicephorus lib. v. cap. vii. & Eusebius Hist. Eccles. lib. vi. cap. v.

ἀπυρομάχῃ] Scrib. ἐπυρομάχῃ.

λαμπροτάτῳ πυρὶ] Græci recentiores λαμπρὸν simpliciter pro igne usurpabant. Vide Glossarium nostrum Græcobarbarum.

μὴ ἐκδυθλιῶσαι] Scrib. μὴ ἰ.

τῆς γῆς τῶν πρακίων] Alludit ad dictum Servatoris nostri apud Mathæum cap. v. μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Περὶ Ἀλεξάνδρας.

τῷ δὲ δικάτῳ ἔτι] In Gentiani codice videtur fuisse. τῷ δωδεκάτῳ ἔτι.

ἀεὶ τὸ Φιλαρχύρου πυρήνιν.

Ὑπερνὺξ πόθῳ] In Gentiani codice videtur fuisse,

ἐπὶ τῆ δευτέρᾳ ὑπατείᾳ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου] Gessit secundum consulatum Theodosius Magnus collega Fl. Cynegio, anno Vrbis CIↃ.CC.XI. Christi vero, CCCLXXVIII. Vide Fastos Siculos, & Capitolinos.

Γ' σοφώτατον, πρεσβυτέρου ὄντι, & ξενοδόχου τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας] Meminit hujus Isidori Ioannes Scholasticus Clim. cap. IV. Freculphus Chron. Tom. II. lib. IV. cap. XVIII. *Isidorus in Scythijs, Pamphus in Cellulis.* Sed rescribendum censeo. *Isidorus in Scythi.*

ἐκτὸς Φαχιαλίου.] An Φαχιάλιος est Latinum, *Facialis?* De eo est in Glossis Latinogræcis. *De facialem.* δὲς πρόσωπίδιον. Item in Homil. Schol. ξύστραν, πρόσωπον, πελεκυμάχιον, λήκυθον. *Strigilem, facialem, pedalem, ampullam.* Non rectè eruditissimus Hervetus interpretatur, *Vitiam.*

σὺν τῷ ἁγίῳ Δημητρίῳ τῷ ὁμωνύμῳ] Demetrios duos Nicephorus laudat; unum episcopum Alexandrinum, lib. V. cap. XVIII. Alterum Pessinuntium, lib. XIII. cap. XV. Alexandrini meminit etiam Eusebius Hist. Eccles. lib. VI. cap. XXVI. & Hieronymus in Catalogo Script. Eccl. Et de eo loqui hoc loco Palladium censeo.

Περὶ Δωροθέου.

εἰς τὰ λεγόμενα ἑρμαῖα] Sozomenus lib. VI. cap. XXVIII. ἐν τοῖς καλουμένοις ἑρμαίοις ὠνομάσθη. Nicephorus lib. XI. cap. XXXIV. *In solu, sicut dicitur, locis.*

Δωροθέου τινὶ ἀσκητῇ Θηβαΐῳ] De hoc videndi

hic ipse quoque *De vitis sanctorum* scripsit. Diserte Nicephorus tradit lib. VIII. cap. XLI. *Qui autem talia scrutari volet, multos inveniet libros, in quibus plurimi, qui eâ ætate, atq; deinceps, integritate vitæ enituere, commemorantur. Potissimùm verò, quæ de ijs Lausus præpositus conscripsit.*

προοίμιον.

ἐν ταύτῃ τῇ βίβλῳ] Hæc omnia in codice Palatino deerant, usque ad προπεμπόμενος. Supplevi verò è codice bibliothecæ Christianissimi Galliarum regis, cum Lutetiæ agerem.

ὅσσασιν λείαν οὐρανῶν] Lege. εἰς βασιλείαν οὐρανῶν.

ᾗ πομπὰ ἅδε] Scrib. Ἐ πυθμὴν ἅ.

Διήγησις τοῦ βίου τῶν ἁγίων πατέρων.

Πηλύμη] Scrib. Πὴ λύμη.

Θεὸς γὰρ ὁ λόγος] In codice Herveti videtur fuisse, θεῶ γὰρ ὁ λ.

ἀμοιγίτας] Scrib. ἀλογίτας.

ἰθελοφιλοσόφων] In codice Herveti videtur fuisse, θεολογοφιλοσόφων. Vertit enim, *Theologorum Philosopherum.*

εἰς ἴασιν τῶν] τῶν pro τοῦ τοῦτον. Sic apud Hesychium Milesium τοῦ pro αὐτοῦ. τῶν δὲ μαθητῶν τοῦ πανσεβεστάτου. Iterum in Xantho. ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Λυδιακῶν τοῦ ἱστορικοῦ. Est μιξοβάρβαρον: neque aliter dicunt aut scribunt Græci hodierni, ut etiam nuper annotare me illic memini.

Περὶ Γοδώρου.

οὔτι τοῖς] Scrib. οὔτι τοῦ.

ἐν τῇ

fuerint, Palladius, Euagrij discipulus, qui res eorum in unum collegit librum, optimè exposuit: quem, qui volunt, legere possunt. Nam in eo non virorum tantum, sed & mulierum, quæ cum ijs, quos diximus, divinis virtutis morum sanctitate certârunt, vitas pièdescripsit. A posterioribus Græcis Λαυσαϊκὸν dicebatur; tantique fiebat, ut in ecclesiâ legeretur. Observo, eccc, in Triodio. ὅτε ἀνάγνωσιν εἰς τὸ Λαυσαϊκόν. Et postea. ὁπὸ ἡ τρίτης ᾠδῆς, κάθισμα ἦχ. πλ. αὐτ. καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸ Λαυσαϊκόν.

ωρὸς Λαύσωνα τ πραιπόσιτον] Scribendum, ωρὸς Λαύσων τὸν π. Nam ita apud Ioannem Damascenum, Cedrenum, Nicephorum, & in hoc ipso Opere pluries nominatur. Lausus dicebatur hic, non Lauson: Fuit autem præpositus sacri cubiculi Theodosij junioris Imp. Hoc sibi vult illud cognomentum, τὸν πραιπόσιτον, notum dignitatis indicium. Et clare noster hic infra in epilogo Operis; ubi iterum eum compellat. καὶ οἷόν σε πάλιν εὗρον τῆς τρόπις χρησότερον, χειροτονηθέντα πραιπόσιτον τῶ εὐσεβεστάτω κοιτῶνος. In quibus verbis cum inquit, propter virtutem, morúmque præstantiam, electum præpositum pijssimi cubiculi; intelligit sacrum cubiculum ejus Imperatoris, quem dixi. Meminit quoque ejus Cedrenus in Theodosio juniore. τῶ παιδὸς ἐκπεσὼν, ὡδὲ Γ' σδιγέρδα Α' ντιόχω ἐπελέντ ὡς κηδεστῦ ἐφήτδιεν, εἶτα Εὐτρόπιον ἡγήσατο κύριον. μετ' αὐτὸν Λαῦσον, καὶ Καλαπόδιον. Vides simul viri egregij auctoritatem, quâ apud Imperatorem valuerit plurimum. Quin

hic

est episcopus; ac primò quidem Helenopoleos, deinde Aspunæ. Nicephorus Callistus Hist. Eccles. lib. XXIV. cap. XXX X. *Palladius ab Helenopoli Bithyniæ Aspunam transijt.* Meminit ejus, ut episcopi, Cedrenus in Honorio; & Chrysostomi discipulum commemorat. εἶχε δὲ μαθητὰς, (ὁ Χρυσόστομος) Ἐπισκόπους μὲν, Πρόκλον, καὶ Παλλάδιον, καὶ Βέτωνα, καὶ Θεοδώρητον· ἀπλοῦς δὲ, Μάρκον, καὶ Νεῖλον. Ipse autem, in vitâ Valentis monachi, Euagrium præceptorē suum nominat; ut & Socrates loco citato. Scripsit vero Opus hoc anno monachatus XXXIII. episcopatus XX, ætatis vero LIII. Ipse de se testatur initio, his verbis. τελευτῶν καὶ πρὸ πολλοῦ ἤδη ἄγοντί μοι ἐν τῇ τῶν ἀδελφῶν πολιτείᾳ δεῦρο καὶ τῷ μονήρει βίῳ, ἔτεσι δὲ τῆς ἐπισκοπῆς, πεντήκοντα δὲ καὶ τρία τῆς ζωῆς μου, αὐαγκαῖον ἡγησάμην, &c. Laudat illud oannes Damascenus, περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων; istis verbis. λέγω δὲ τὸν Παλλαδίου πρὸς Λαῦσον ἱστορικὸν βίβλον, ἐν ᾗ τὰ κατὰ τὸν μέγαν Χρυσόστομον Μακάριον παναληθῶς ἀναγέγραπται θαύματα. πρὸς τὸ ξηρὸν χάρ κρανίον πολλῶν περὶ τῶν κεκοιμημένων, μεμαθήκειν ἅπαντα. Sed illam historiam, quam ibi allegat, in tota hoc Palladij libro non est invenire; itaque censeo memoriâ lapsum Damascenum; qui, quod alibi legerat, hîc se legisse existimavit. Meminit quoque Nicephorus Callistus Hist. Eccles. lib. XI. cap. XLVI. *Quod si quis ea accuratè cognoscere cupiat, quid illi scilicet & fecerint, & dixerint, ad auditorum utilitatem, atque etiam ut fera eis subiecta fue-*

IOANNIS MEVRSI

Ad

PALLADII

Historiam Lausiacam

NOTAE.

Παλλαδίυ Ἑλενοπόλεως] Vixit floruitque hic Palladius paullò post Valētis tempora, id est, sub Honorio, & Theodosio juniore, ante clo. cc. annos, præceptore usus Euagrio. Primum monachus, inde episcopus. Laudat ut monachum Socrates Eccles. Hist. lib. IV. cap. XXII. εἰ δέ τις βούλοιτο τὰ περὶ αὐτὸν μαθεῖν ὧν πεποίηται, ὧν τε ἔπραξεν, καὶ ὧν περὶ ὠφέλειαν τῶν ἀκουόντων ἐφθέγξατο, ὅπως τε αὐτὸς τὰ θηρία ὑπήκουον, πεποίηται. Παλλαδίῳ τῷ μοναχῷ ἴδιον μονόβιβλον, ὃς Εὐαγρίῳ τῷ διδασκάλῳ μαθητὴς πάντα ἀκριβῶς περὶ αὐτὸν διεξῆλθεν, ὃν ἐγὼ γυναικῶν ἐφαμίλλον τοῖς περιφήμοις ἀνδράσιν ἐπανελομένων βίον μνήμῃ πεποίηται. Εὐάγριος δὲ οὗτος ὁ Παλλάδιος μικρὸν ὕστερον μὲν τῷ Οὐάλεντος πολιτῷ ἐχρήσατο. Postea, ut dixi, factus

ναι μοί τι ἐν τῇ χρείᾳ. ἐμοὶ γὰρ ἔτι τὸ λοιπὸν τὸ μνημονεῦσαι καλῶς ὠφελῆσθαι πρὸς τὴν θείας χάριτος τούτων ἁπάντων. καὶ δυνηθῆναι ταῦτα γραφῇ παραδεδωκέναι. οὐκέτι γάρ, ὡς οἶμαι, τὸ κινηθῆναι σὺν τῷ λαθεῖν ἀφάνειαν αὐτὸν τῆς ἐνεργείας εἰς τὸ ἁπτάξαι τὴν ἐμὴν ἀγένειαν τοῦ σώζειν τὸν βιβλίον τοῦτον ποιῆσαι, καὶ γραφῇ παραδῶναι σὺν βίᾳ τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων. σὺ δέ γε πρόσταττε δῶρε πῖμε τῷ Χριστοῦ Λαΐσε, ἐπὶ πασῶν ἐμοὶ φίλη ἐγγισωτάτη κεφαλή, ἡδίστης ὀκτυχαίων πνοὴ τῆ βίβλῳ, ἱκανὸν ὠφέλειαν ὅλῃ τῇ τῶν δικαίων αὐταπόσῃ παρέξῃς σὺ τῇ ἀθανάτῳ ψυχῇ. τῶν ἀοιδίμων ἀθλητῶν τὰς εὐαρέστους πολιτείας, καὶ σὺν βίᾳς, καὶ σὺν πόνῳ, καὶ τῷ τοσούτῳ ὑπομονῷ, καὶ καρτερίαν σκληραγωγίας λαμβάνων ἐν νῷ, ἵνα τὰ τοῖς ἀθύμοις. χρηστὴ καὶ ἀκηράτῳ τρεφόμενον ἐλπίδι βραχυπόρας ἀεὶ τὰς ἔμπροσθεν τῶν ὀπισθεν ὁρῶν ἡμέρας. καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ προσεύχεσθαι τοῦ λιτηρῶν αὐτεπίληπτον. καὶ φυλάσσων ἀκέραιον οἶσθα σε εἰδὼς καὶ ἔχον ἀπὸ τῆς παιδὸς τὰ παιδὸς μέχρι τοῦ σήμερον. καὶ οἷόν σε πάλιν εὗρον τοῖς πρόσθεν χρηστότερον χειροτονηθέντα πραιπόστορα τοῦ δυσβεβάστου κοιτῶνος. οὐ γὰρ ἀξία τοιαύτη καὶ χρημάτων τοιούτων, καὶ ἐξουσίας τηλικαύτης, τὸ φόβος τοῦ θεοῦ σὸν ἐποίησεν χεῖρον, οὐδὲ ἀνάκειται τῷ Χριστῷ, ᾧ ἀκόσαιλι ὑπὸ τοῦ λιβόλλα. ταῦτά σοι πάντα δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι.

Τέλος.

ΙΟΑΝ.

μόνον σωθῆναί μοι ἐν καὶ ἁπαξ ἁμαρτήσαι, ἐδὲ λῶ αὐδέξῃ σοι εἰπεῖν ἀληθέα. καὶ πολυσίαν. ἐγώ σοι ἄξω ὠχερῶς. ἐ πάλιν ἄλλο τι πυκτεύσας ὁ τῆ βλασφημίας δαίμων ἐν νυχθημέροις δεκαπέσσαρσιν, ὡς αὐτός μοι διηγεῖτο. καὶ ἐν νυκτὶ σύρας ἔγεν ἐκ ποδὸς φωνῇ ἐπάνδρῳ προσομιλέ λέγων. μὴ προσκυνήσῃς τῷ χερσίον. ἐ ἐμή ἐσ προσπεσὼν τῷ ἀποκρινάμενον εἰπεῖν αὖτῳ. ἀλλ' ἔστω ἀὐτὸ, ἐπεδή σὺ ἔτον ἀρχηγέτην, ἐγὼ αὐτὸν προσκυνήσω καὶ δοξάσω. ἐ πάλιν, καὶ πολλάκις πολυπαλασίως δεηθήσομαι ἐ ἕως ἕνεστί μοι πνεῦμα τοῦτον ἱκετεύσω. ἀλλὰ τό σε ἐναυλᾶσθαι τῇ τοῦ θεῦ λατρείᾳ. ἑκατὸν ἐξ πόλεις πατήσας, ἐν ᾗ ἔ πολείσεως καὶ χρονίσας, γυναικὸς πίερα σὺκ ἔχεν ἐλεῖν ἔ χερσὶ, ἐδὲ τὸ κατ' ἔναρ. πόλεμα ἔ πολέμα ἔ καὶ ἔ πορνείαν δαίμονες. τρίτον ἔ τὸν ἐγνων χρήζοντα βρωμάτων, ὃν χερὸς ἀγίων ἀγγέλων λαβόντα. ἐν μιᾷ ἔ ἡμερῶν εὑρεῖς ἐν ἀκροπότῃ ἐρημίᾳ, ἐ μηδ' ὅλως βρῶμά τι βαστάζον, τρεῖς ἄρτις εὗρεν θερμὰς ἐν τῇ μηλωτῇ. ἄλλοτε πάλιν πεζαμοιδας. καὶ εἰς τὸ τρίτον σίνον μ' ἄρτων. ἔγνων πάλιν ἔ τὸν λιπομενον ἀναλωμάτων ἀκούσαι παρ' ἀγγέλε ὅτι ἀπελθὼν σωὶ σκεῖν ἔ πρὸς ὃν αὐτὸν πεπίμφθ, λέγε αὐτῷ σκεῖν ἔ. σὺ εἶ ὁ δεῖνα ὁ μοναζων; ἀποκρίνεται καὶ λέγε. ναί. ἐγὼ εἰμὶ ὃν λέγεις. ὁ δὲ. ὁ οἰκοδεσπότης σκέλωσέν σοι δοθῆναι τριάκοντα μοδίους σίτε, ἐ δωδεκα ξέστας ἐλαίε. ὑπὲρ ἔ τριάτε καυχήσηται, οἷ ἔ λῶ ἔ τος ὃν ἐγὼ ἔγνων. ἔ τὸν οἶδα ἐγὼ δακρύσαντα ὀλίγα αὐδρῶν ἐν αὐάγκῃ ὄντων, καὶ ἀποροῦμθύων ἐν πενίαις, παρεχρήσατε ἑαυτῷ εἰς πλῶ τ ἑαυτοῦ σαρκός. οἶδα τοῦτον ἐγὼ κλαύσαντα καὶ ὀλίγα σκεπεσόντ ἐν ἁμαρτίαις. ὃς τοῖς ὀλίγα ρυσιν εἰς μετάνοιαν ἦχε θυμὸν τὸν σκεπεσόντα. ἔτ ἔ μοί ποτε διομόσατο, ὅτι ἔ θεῦ ἐδεήθλω μηδένα νύξαι μᾶλιστα τῶν Φαύλων πλησίον ὀλίγα τὸ δε-

ἐγκαίψαυδρ, ἵνα μηδεὶς συκοφαντήσας ἐμπαγῇ τοῖς δικτύοις ⸗ ἐχθρᾷ. ⸗ ἐμπέσῃ εἰς ὁδυνὰς ἀφορήτους πῶς τῆς σαρκὸς, καθὰ ⸗ ἡ προγραφθεῖσα ψυδοτέκνος μὴ ᾖ τῶν ἐκπεσόντων ⸗ σώματος ⸗ ἀπολαγνίας ⸗ ἀγγελοειδεῖς κολαστηρίοις αἰωνίοις καὶ ἀπλουτήτοις. ὁ γὰρ συκοφαντῶν προορίζεται θεόν ὁ ᾖ συκοφαντούμενος ⸗ καὶ ὑποφέρων δικαίως, καὶ εὐχαῖς ὑπερέπων τῶν φανέρωσιν, ἀναρμόων τὴν δικαίαν κρίσιν ⸗ θεῖ, καθὼς καὶ ὁ στεφανίτης ⸗ χριστὸς. ὁ καὶ ἐκπεσὼν τῆς ⸗ κράτος δοξαζόμενος, ⸗ τῶν αἰωνίων στεφάνων καθαιρεθείς. μάθωμεν ἵνα ἀκεραίως τὴν ἀπάτην δυώμεθα τὴν εὐχῆς τὴν καὶ σὺν ⸗ ἐκπίπτουσι χαρίζεσθαι, ⸗ σὺν ⸗ ἐναμαρτίαις ἐλεεύσης, καὶ χρὶς τῶν ἀρετῶν καταρθώσεσι βοηθήσῃς, καὶ τῶν κτίσιν πάσαν κραδάσῃς, καὶ τῶν κτίσιν πάντων δυσωπήσῃς, καὶ σὺν καταρθοῦντας τῶν ἀρίστου πολιτείαν στεφανήσῃς, καὶ σὺν συκοφάντας φανερώσῃς, ⸗ τοῖς ταύτῃ προσκαρτεροῦσιν ἀφράτων βασιλείαν δωρησάμενος.

Περὶ ⸗ σωόντ⸗ μοι ἀδελφοῦ.

Ὁ Λίχα τίνων ⸗ σωόντ⸗ μοι ἀδελφὸς ἀπὸ νεότητ⸗ ἕως ⸗ σήμερον εἰρηκὼς ἐκπαῦθα λοιπὸν καταπαύσω τὸν λόγον. τοῦτον ἐγὼ ἔγνων ἀκεραίως ἐκ μακρῶν τῶν χρόνων τὴν ἀρίστου πολιτείαν καταρθώσαντα, καὶ παθῶν καθαιρεσιωτικὰ. καὶ οἶδα ἐγὼ τοῦτον ἀκεραίως, μὴ φαντασίᾳ πάθῃ, μὴ προσπαθῶς νηστεύσαντα, νικήσαντα ὡς νομίζω πάθ⸗ φιλαργυρείας, τὸ πολύτιμον κενοδοξίας ἐκφυγόντα, ἀρκεσθέντα ἀεὶ τοῖς παροῦσιν, μὴ καλλωπιζόμενον ἐν ἱματίοις, καθαφρονήσαντα πάντων ἢ κατατελιζόμενον εὐχαριστεῖν, ⸗ παρακινδυνεύοντα γνησίων φίλων, πῦρα λαβόντα δαιμόνων ἕως χιλιάκις, καὶ ἐπάνω. ὡς καὶ μιᾷ ⸗ ἡμερῶν δαίμονα αὐτῷ συντετυχηκέναι, καὶ εἰπεῖν. μόνε

γωνταῖ⊙ ἄτ⊙ νεανίσκ⊙ ἀσλὲ ὀπίκρισιν αὐτῆς δέδω-
κεν. μησλὲ τὼ ϑύραω αὐοίξας. ἀλλ' ἀΦ' ἧς ἡμέρας εἰς τ̃
κέλλαν εἰσῆλθεν, τ̃ σωτῆρ καοῦνα τ̃ νηστείας ἐκπληρῶν,
Ϲ τ̃ δεήσεσιν ἱκετεύων τὸν ϑεόν. καπικαμφθεὶς σλὲ ὁ πα-
τὴρ πρὸς οἶκτον τῆς ἰδίας ϑυγατρὸς, ἐλθὼν πρὸς τὸν ὀπίσ-
ω πεν ἐδεήϑη αὐτ̃ σφόδρα ἀνοίξαι πώτης γλίττης ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ. καὶ γλυκυμόρης ὑπὸ πάντων προσευχῆς πρὸς
τὸν δεσπότην, ἀσλ' ἄτως ἡ ἀθλία τῆς ἀνάγκης ἐλυτρώ-
ϑη. αἱ γὰρ ϑύραι ξ̃υνκΦανπηθέντ⊙ σλυσωπούσης τὸν
δεσπότην ἀπεπίχισαν τὰς τ̃τῶν μὴ παρεδεχθῆναι. τ̃τ-
των ἄτω γεγενότων αὐαζὲς ὁ ὀπίσκοπ⊙ ἐπορεύϑη εἰς τ̃
κέλλαν ἐν ᾗ ἐν ὁ ἀναγνώστης, καὶ κράσαντ⊙ τὼ ϑύραν
οὐκ ἤϑελεν αὐοίξαι. ὀπὶ πολὺ ϑ ξ̃ ὀπίσκοπ⊙ ἔξω παρε-
σῶτ⊙, καὶ κείνᾳ ἔνδον ὄντ⊙, κελεύσ ὁ ὀπίσκοπ⊙ τὼ
ϑύραν ἐπαρθῆναι. καὶ εἰσελϑόντις εὗρον τὸν νεανίσκον τῇ
προσευχῇ προσκαρτεροῦντα, ὀπὶ ξ̃ ἐδάΦρις ἰΦαπλω-
μόνον. καὶ πολὺ ϖ̃ξ καλέσας τοῦτον ἤγαγεν, λέγων. ἀ-
δελΦὲ Εὐσέβιε αὐαγνῶστα, Φανερωϑείσης τῆς συκΦαν-
τίας ϑεῖ οἰκονομίᾳ τῶν σῶν εὐχῶν εἰσακουσϑέσης, καγι-
κτρόησας τὼ εἰς σε ἡμαρτηκῦαν πολὺ κατηκιωθεῖσαν τ̃
μαζιχι τ̃ βασάνων λῦσαν τὰς ἁμαρτίας. τ̃ γὰρ σῆς εὐ-
χαῖς γιαστα πάσχ. Ϲ εἰπὲ πρὸς τ̃ δεσπότην, ἵνα αὐτὼ
ἐλϑθερώσῃ ξ̃ τκιᾷ̃ τ̃ κοιλίας. ξ̃ σλὲ ἀοιδίμ⊙ αὐαγνώστ⊙
ἅμα τῷ ὀπίσκόπῳ ὁκπινῶς προσευξαμένω, ϖ̃ξ ἀχρὶ ἦ-
μα ἡ ἀθλία ἐλϑθερώϑη τ̃ ἀνάγκης ἀποκυήσασα παι-
δίον. ἱκετεύσασα ϲ̃ὺν πάντας ἀΦεθῆναι αὐτῇ τὼ αὐομίαν
τ̃ προσϑείας ξ̃ δικαίᾳ. ὃν λοιπὸν οἱ πάντις εἶχον τὸν γλυ-
καῖον ἐν τάξει τ̃ μαρτύρων. πάσης γὰρ μερίμνης ἑαυτὸν
ἐλϑθερώσας εἰς ἄκρον πολιτείαν τ̃ ἀρετῆς ἀνῆλθεν, ὡς
καὶ χαείσματ⊙ πνϑμαλικᾷ̃ ξ̃τον ἠξιωθῆναι. ϖ̃ῦτα ϑ

τες ἀφορητότερον. ἐπίσης τρίτη, καὶ τετάρτη, καὶ τὰ ἄλγεα πολλαπλασίως χαλεπώτερον. διεδέξατο τεμπίη καὶ ἔκτη σὺν ἑβδόμῃ σκοτίνῃ, καὶ ἡ παλαίπωρος γυνὴ ὀδὸ πολλῆς ἀνίας τῷ ἄδῃ προσωμίλει. ἐν ταύτῃς ὅλαις τῇς ἡμέραις μηθ' ὅλως τροφῆς προσλαβομένη, μησὶ τὸ τυχὸν ὑπνε μεταρῥῦσι. ἀλλ' οἰμωγαῖς βασάνων πόνες ἀνεικέσις ἀλγεδεχομένων. μὴ ταῦτα πάντα ἢ προς ευχαῖς ἢ νεανισκου ἢ τῆς διαφθαρμένης καὶ ψευδηγόρε ἀμείλικτος καρδία τῆς αὐτοπίστοις πόνοις, καὶ ἡ ἐξομολόγησις σωιζῆναι χειρᾶς φωναῖς βοῶσα. οἵ μοι τῇ αθλία. κινδιωδύω ὀπολέσθαι δυσὶ κακοῖς εἰσπεσοῦσα. συκοφαντίαι καὶ πορνεία. ἀπώλεσά με τὼ παρθενίαν. διχοστασίαι παρεδόθην. ὑπὸ ἑτέρε καταφθαρεῖσα τ αἰσχύνῃ καπηλεύθην. ἀκέσασα δὲ ταῦτα αἱ παρθένοι ἢ μοναστρίαι, τῷ πατρὶ αὐτῆς ἀπήγγειλαν τὰ παρόντα. ὁ δὲ πατὴρ αὐτ αἰδέμων σὺν πάντας ὡς μὴ καταγνωσθῆναι ὅλη τῇ συκοφαντίᾳ, τοῖς ἱερημένοις κ πιστεύσας ἠσύχασεν τὰ ὅλα. ὡς δὲ ἡ δικαία κρίσις ἐφεστῶσα ἡ δικάζησα τὰ πάντα πάλιν ἐπαλλήλως τῇ αθλίᾳ ζούτῃ ἔτισεν ὠδίνας. λοιπὸν μὴ δυναμένη ἢ ζῆσαι ἢ ὀποθανεῖν. καὶ τοῦ τοκετοῦ μὴ σκφυγοῦσης, ὄλιφαίνῃ ἡ ἡμέρα ἡ ὁγδόη. Ε πάλιν ἡ ἑνάτη, βαθυτάτῳ σκότῳ τ ἀληκτων τρόφων ζούσῃ ἀμαυρῶσαι. ὡς οὐ σὸκ ἔφερεν ἡ συνοδία τὰς μεγάλας ζούσης οἰμωγάς, δρομῶσαι ἀπηλθοῦσαι ἀναγγέλλεσι τῷ ἐπισκόπῳ, ὅτι ἐστὶν ἑνάτη σήμερον ἡμέρα ἡ δεῖνα ἐξομολογεῖται ὅτι τοῦδε τοῦ αἰαγνώστου καπηλεύθη, καὶ ὀπωπήσαι σὸκ ἰαχύω, ἰσυκοφαντίαν γὰρ τῦτον. ὁ δὲ ἐπίσκοπος ἀκέσας τ παρθένων πάντα τὰ ῥηθέντα, πέμπει πρὸς τ αἰαγνώστου δύο ἱερεῖς δηλῶν αὐτῷ πάντα, καὶ ἵνα οὗ ζητῇ ἐκεῖνος ῥυθμίσαι τ ἀνάγκης τῷ παλαίπωρον γυναῖκα. ὁ δὲ ἡμ-

τῆς συμπαθείας. λαοῖν σὶ αὐτῷ ὁ νεώτερος εἰς τὰς χῶρας, ᾗ ᾧδε ἔ θλιβόμενος, ἐ ᾧδε ἔ πατρὸς αὐτῆς. ᾧδε καλίζας σὶ αὐτῷ ἀπαγαγὼν ἐαυτῷ παρθένον μοναστηρίῳ γυναικῶν. ᾧδε καλίζας τῷ αὐτοθι ἀδελφόν τῆς ἀσθενούσης μίαν τῶν ἡμερῶν τῆς πεντηκοστῆς αὐτῆς ἀναχώρησιν ταύτης. ἐ καθαλιπὼν αὐτῷ ἐν τῷ μοναστηρίῳ ὁ ἀναγνώστης, ἀπελθὼν ἑαυτὸν ἐγκαθεῖρξεν εἰς κελλίον αὐχμηρὸν, ἀναλαβὼν πολιτείαν σκληραγωγίας ἀκροτάτην, πεσπλεθὼν τῷ Χριστῷ ἐν καρδίᾳ σωτηριωδεστάτῃ μετὰ πολλῶν δακρύων ᾗ στεναγμῶν, λέγων. σὺ οἶδας κύριε τὰς ἐμὰς πράξεις, ὁ θλιβόμενος πάντα, ὃν οἶδεν λέληθεν. ἀλλ' ἐστὶ τὸ κρυπτὸν ἀποκρυφὸν ἐν ᾧ τὸ ἀποκρυβῆσαι τῆς σῆς παντοφόρου δυνάμεως, ὁ οἶδας τὰ πάντα πρὶν γενέσθαι· σὺ μόνος βλέπεις βαθὺ λογισμῶν, καὶ πᾶσα ἔννοια ᾧδε σοὶ ὁρᾶται ὀφθαλμοφανῶς. σὺ ὢν ἐξαίρετος ἐνθυμήσεως ἐξὸς δικάζεις ἀκριβῶς. σὺ ἀδικημένων βοηθός. αὐτὸς εἶ συνθραυστῶν ἐλεγκτής, ᾧ ἀδεῖ λέγεσθαι τῶν ἀδίκων. πᾶσι σὶ δόπη ζυγοῦ δικαιοσύνης ᾧδε σοι. περίεργα γὰρ πάντοτε σοὶ φῶς ἀπρόσιτον, καὶ πᾶν ἔργον ἀνθρώπων ἔκθετόν σου ἐστίν. τῆς οὖν σῆς ἐστὶ δικαίας καὶ ἀδελφάκτου κρίσεως ἀποφῶναι καὶ τὸν δίκαιον τὸν ἐμόν. προσευχομένῳ ἔ νεαίστως σκοτινῶς, καὶ τῇ νηστείᾳ προσκαρτεροῦντι ἐμμελῶς, ἐντὸς ὀλίγου χρόνου παρῆλθον αἱ ἡμέραι ἔ πλεῖ αὐτῆς. ᾗ ἐστέρησε τῆς ὥρας, παρεγένετο καὶ ἡ δικαία κρίσις ἔ θεῖ φέρεσθαι ἀποτόμου ὀδοῦ ᾗ ἀφόρητον τῇ συνθραυστῇ πύστῃ. στεναγμῶν πλήθη. ἀμέτρητον, ὠδῖνες πόνων ἀνεκδιήγητοι, καταχθονίων κλαυθμῶν ὀδαὶ φοβεραὶ πάντα τὸν ἀθλίαν πλημμελοῦσαι ἰσχυρῶς. καὶ τὸ βρέφος τῆς χαρᾶς τῷ ὄγκῳ ἀπεκύησεν. παρῆλθεν ἡμέρα πρώτη, ἐ δευτέρα, ἐ ἡδίνης

Περὶ τῆς συνεφαστριάσης αἰσχυνθείσης.

Πρεσβυτέρα τινὸς θυγάτηρ παρθένος ἐν Καισαρείᾳ τῇ Παλαιστίνης, ἐκπεσοῦσα τοῦ ἁγίου καὶ παύτῳ φθειρομένου, ἐδιδάχθη αἰσχυνθῆναι τὰ διεφθαρμένα αἰσχύνην. καὶ γνωμένη πρὸς χαρὰν ἐπαιζομένη τοῦ τε ἰδίου πατρὸς, καὶ τοῦ ἁγίου. ἀκούσας δὲ τοῦτο ὁ πρεσβύτερος, ἤρξατο λέγειν αὐτῷ ἔγκλημα τῷ ἐπισκόπῳ. μαθὼν τοῦτο ὁ ἐπίσκοπος, συνεκρότησε τὸ ἱερατεῖον. καὶ πάντων κληθῆναι τὴν αἰσχυνθεῖσαν ἐπὶ τῷ ὑπάρχοντι ἐρωτῶντος τίνων ἡ αἰσχύνης τοῦ καὶ ἐπισκόπου, ἐκ ὀμολόγει. τὸ γὰρ μὴ ἄρχειν αὐτὸ πῶς ἂν κρίθῆναι. ἀγανακτῶν οὖν ὁ ἐπίσκοπος ἐκ κεκρυμμένης φωνῆς ἔλεγεν αὐτῷ. οὐκ ὁμολογεῖς σὺ τὸ πεπονθὸς καὶ μετανοεῖς ἀθλιε, καὶ παλαίπωρε, καὶ ἀκαθαρσίας μεμεστωμένε; ἀπεκρίνατο ὁ αἰσχυνθείς. ἐγὼ ἁμαρτάνω σου, τὸ ὂν εἶπον, ὅτι ἐν τούτῳ παράγματι οὐκ ἔχω, αἰσχύνην γάρ εἰμι, καὶ τῆς ἐνοίας τοῦ πρὸς ἐκείνην. εἰ δὲ θέλεις ἀκοῦσαι τὸ μὴ ὂν ἵνα εἴπω, πάρεσχα. τοῦτο αὐτὸ εἰρηκότος, καθέλειν τὴν ἐξ ἀναγνώσεως. μὴ τούτῳ σφαττισθῶν παρεκάλεσε τὸν ἐπίσκοπον, λέγων. εἰ τοῦτό σοι ἐδόκησεν κύριε ἐπίσκοπε, ἐπεσθὴ εἶπον ναὶ ἔπαυσα, εἶναί με χωρὶς τοῦ ἡμίσους βήματος, καὶ μὴ εἶναί με ἄξιον τοῦ εἶναι κληρικὸν τῆς ἀγιωσύνης, κέλευσόν μοι αὐτῷ δοθῆναι εἰς γυναῖκα. ἔτι γὰρ λοιπὸν ἐγὼ κληρικός. ἔτι δὲ ἐκείνη παρθένος. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ ἐπίσκοπος, καὶ ὁ πρεσβύτερος ὁ πατὴρ αὐτῆς, ἔκδοτον αὐτῷ δεδώκασι τῷ αἰσχυνθῆ, σφοδρὸν κήσαντος Διακεῖδαι τὸν νεώτερον τοῦ αὐτῷ, καὶ ἄλλως μὴ δυνάσθαι ἐπισκοπεῖσθαι τῆς

ὡς τοσοῦτον ἔφθασεν μέτρον μετανοίας, ὡς αὐ τοκαρτερήσασαν ζωύτῳ τῇ ἐγκρατείᾳ, καὶ λιμῷ θέλῃ ἑαυτὴν ἀποκτῖναι, τοῦτο περισυνχοιδμὴν μὴ δακρύων, καὶ δ' θεὸν δεομένης ἢ λέγουσα· ὅτι ὁ θεὸς ὁ μόνος, ὁ βασάζων πάντων ἡμῶν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ τὰ ἀόρατα τῆ κόσμε τὸν ἄμετρον κακίαν, ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τ' ἁμαρτωλῶν, καὶ τὴν ἀπώλειαν τῶν πιόντων, ἀλλ' ἐλεῶν πέρυσι τὴν κτίσιν. σὺ χάρ ἐστι θέλημα τὸ σωζεσθαι πάντας· εἰ οὖν καὶ ἐμὲ τὴν πολλομόλων σωθῆναι θέλεις, ἐν τούτῳ μοι δεῖξον τὴν σὴν ἀγαθωσύνην· καὶ νῦν σὸς φθάσας ἐφ' ἐμοὶ τὰ δικαιάσια σου· καὶ κάλυψον σωαχθῆναι τὸν καρπὸν τῆς ἐμῆς ἀσθενείας· τὸ συλληφθὲν ἐν ἀνοσίᾳ, ἢ ῥυπηθὲν ἐν ἁμαρτίᾳ τῆς ἐμῆς ἀπωλείας· ἐὰν χάρ τοῦτο μὴ ῥυπήσῃ, ἢ ἀγχόνη ἴσχυ χρήσασθαι, ἢ ἑαυτὴν διστεῦσαι. ἕνεκεν τούτου διεμόμην ἐσπκαθη. τὸ χάρ πεχθὲν ἐμοὶ πολὺ ἐπιλεύπησεν. λοιὸν οὖν τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῷ μὴ ταύτην αἰχμαλωτίσασθαι σὲκείπ σωύτυχεν, ἐκδοτον ἢ ἑαυτὴν ὡς ἄκρας ἐγκρατείας δέδωκεν. νοσήσας ἢ λελωβημένους ἐξυπηρετῆσατο ὅλη τελέσνοῦσα ἔτη. ὅτως τὸν θεὸν δυσωπῆσαι τα. καὶ ἴλεως ἑαυτῇ καπαῆσαι. ὡς ἀποκαλυφθῆναι λινὶ τῶν αἰῶν πεσσυτέρων, ὅτι ἡ θλεινα μοι μᾶλλον εὐηρίσησεν ἐν τῇ μετανοίᾳ. ἢ ἐν τῇ παρθενίᾳ. ταῦτα ἢ χεάφω, ἵνα μὴ καταφρονᾶσθ τῶν πολλὰ ἁμαρτανόντων, ἐ σὲκ καρδίας μετανοούντων, καθὼς καὶ ἡ μακαρία αὕτη τὴν ἑαυτῆς καρδίαν σωτερίωασι, καὶ ἐν ταπνοφροσύνῃ τὸ ἑαυτῆς ζωὸν καθυποτάξαζα, σὲκ ἐξυσλενώθη ὡς δὲ ἀσθότε τ' παπνῶν.

αὐτὸ ἀκροτυχὰς ἐξελθὼν ὅλίδον. καὶ μηδένα ὧρων τὸν
ταύτῃ παρεισπόμενον ἐν τῇ αὐλείῳ σκηνῇ, αὐτὸς ἰατρεύ-
σης τὸν ἐπιόντα, ὁ βδελυξάμενος τὸ μόσχου τὸ παρα-
κολουθοῦν παῖς ἰκετεύουσι τ γυναικῶν, αὐαιδησίαν αὐτῶν
χαρισάμενος τῆς βαθυτάτης ταύτης ἐλεημοσύνης τ παρ'
αὐτὸ γεγυμνωμένης. τότε μὲν τὸ εἰσιὸν τῶν ἱματίων, ὧν
περιεβέβλητο, οὐκ ἐᾶν ἄξιον ἐβόλε. τὸ δὲ βρῶμα τῶν
ἱματίων ἀμφιέλιξεν. πυκτίῳ ἐγκύψας οὐ καρτερεῖ τῆς
φιλανθρωπίας αὐτὸν ἀπελαύνεσης τ αἰσχυσμάτων.
βιβλίον ἐαύτης αὐτῷ χρήσιμον τῶν ἀδελφῶν παρεχρῆ-
μα τοῦτο πιπράσκει, ὅπλιλέγων τότο τῆς ὅπισκηλίου
ἕνεκα τί ταῦτα πωλεῖ. ὅτι παθὼν ἔχω μεγίστην τὸν διδά-
σκαλον, ὅτι τὴν τιχνην αὐτὸ μεμαθηκα ἀκριβῶς. ἐαν
μὴ αὐτὸν σκεῦνον καταχρήσωμαι εἰς τὸ τῆς τιχνης κατόρ-
θωμα. ὁ ἀβάνατος οὗτος ἐν ταύτῃ παρεμείνας τῇ
πρώξει ἄχρι τῆς δεύρο ἀειθαλὲς μνήμης ὄνομα πάσῃ τῇ
παρούσῃ σκεινῇ κατέλιπεν, αὐτὸς τὴν αἰωνίαν χαρὰν ἐν
τῇ τῶν ἀργῶν βασιλεία καρπούμενος, ὑποδεχομένων
τῶν μακαρίων πόνων τὰ ἄξια ἔπαθλα. πηνώτας θρέψας
ἐνθάδε κ γυμνοὺς περιβόλαια χαρισάμενος. πωῦ παρὰ
τῷ μισθαποδότῃ τῶν καλῶν ἔργων παντοδαπὴς τροφῆς
ὑπολαύων.

Περὶ τῆς ἀπαθείας παρθένου, καὶ μεταγωγῆς.

Ἀσκητρία τις παρθένος σωφρονοῦσα ἄλλαις σχολὴ
παρθένοις ἠσκήθη ὅλη ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ ἢ δέκα. αὕτη δε-
λεασθεῖσα παρά τινος ψάλτου λυπεῖ τότε σωφρόνως καὶ λα-
βοῦσα καιρὸς ἔπεκεν. εἰς ἄκρον ἦλθεν ἐξ αὐτοῦ ἀπαθείας καὶ πύργῳ τῶν ψυχικῶν εἰς βάθος, καὶ
εἰς τε-

χήρας, καὶ πᾶσι τοῖς χρήζουσιν ἐλεημοσύνης χωρηγοῦσα οὐκ ἐπαύετο ἱλαρῶς, ἐργαζομένη τὴν εὐσέβειαν κατὰ τὸ λελεγθὸς, καὶ δι' ἑαυτῆς, καὶ διὰ οἰκετῶν πιστοτάτων. μεθ' ὅπλων παρομένη τῆς ἐκκλησίας μάλιστα ἐν ταῖς νυξίν. ἐν πᾶσιν ἐξεργαζομένη τῆς ἀσκήσεως ἀρετὴν, ἐπ' ἐλπίδι τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Περὶ Ζ ἐν Ἀγκύρᾳ Δύλαβῆς.

Ὁ Μοίσης ἐν ταύτῃ τῇ πόλει διῃκαιῶν μοναζοντα, χειροτονίαν μὴ προσδυτερίου μὴ καταδεξάμενον δέξασθαι, ἀπὸ τραπέζης ἠγιμένον, ὀλίγου χρόνου ὡς οἰκοδεσπότην ἔτυχεν. ἦν δὲ ἐν ἀσκήσει παύτῃ ἔχων τὴν πολιτείαν σωζομένην μὴ τῷ θλιβομένῳ τῆς πόλεως ἀνθρώπῳ ἀγνωδότῃ. τοσαύτην δέ ἐστι φιλανθρωπίαν καὶ ἐλεημόνων, ὡς καὶ τὰ ἑαυτοῦ πένητας εἶναι, καὶ ἐλεεῖν σὺν θεοῦ μόνους. ἦν δὲ οὐκ ἀμελεῖ ἡ φυλακῆς, ἡ νοσοκομίας, ἡ πλοκείας, ἡ πένητος, ἀλλὰ πᾶσιν θλιβομένοις λόγους δύναται παρέχων, καὶ ἐλεεῖν ὡς ἀπαλλάττοντας καὶ ἀνελεήμοσιν ἢ ἐνδεῶν φροντίζων ἱκανῶς τὰ πρὸς τὰς χρείας. σὺν μακρομύσις εἰρήνευδν, τοῖς γυμνοῖς χωρηγῶν ἐνδύματα, τοῖς ἀσθενοῦσι τὰ ἀναξιπήρεια πρὸς θεραπείαν. οἷα δὲ φιλεῖ γίνεσθαι ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι ταῖς μεγάλαις, ἐστὶ καὶ ἐν αὐτῇ. ἐν γὰρ τῇ στοᾷ τῆς ἐκκλησίας κλῆθρα τῶν λωβῶν ἐστι κατακείμενον, ἐργαζόμενον τὴν προφορὰν τῆς ἡμέρου, τῶν μὲν ἀγάμων, τῶν δὲ γεγαμηκότων. συνέβη οὖν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐν νυκτὶ πίπτειν ἐνὸς τούτων τὴν γυναῖκα ἐν τῇ στοᾷ, καὶ αὐτὸ ἐν χειμῶνι. βοήσης οὖν αὐτῆς, καὶ κεντημένης ὑπὸ τῆς ἀφορήτου ἐκείνης ὀδύνης, ἐπήκουσεν τῆς ὀλολυγῆς ὁ μακάριος οὗτος προσευχόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ καταλείψας τὰς συνήθεις

μβυισμῷ τ ὄχλων ασάσωσί τ ἰῶν θορύβων τῶν πολιτικῶν ἐκπίπλοντις τ ἐυθὺς ασεβήσεως. Διὰ γοι ταῦτα πάντα τὰ καταρθώματα τ ἐυαρέτυ πολιτείας τότων τῶν μακαρίων ἀντῦθεν ἤδη βλέπυσι τοῖς νοητοῖς ὀφθαλμοῖς τὰ ἡτοιμασμβρα αὐτοῖς ασὸ τ δόξης Ϛ θεῦ αἰώνια ἀγαθά· ἐν ζωῖ τῇ πόλ Α'γκύρα πολλαὶ μβὺ εἰσι κ ἄλλαι παρθένοι ὡς χιλιάδες δύο ἡ πλείω, ἀσκήμβυαι τ ἔνθεσμον πολιτείαν τ ἀρετῆς, ἐγκρατεῖ δούμβυαι κ πολλῇ ταπεινοφροσύνῃ τρόπῳ ἡηπίων σοζῶσαι. εἰσὶ ἢ κ ἕλληνιδι γυναῖκες Διαπεπίστευμαι, Ϛ τὸν θεῖον ἀγῶνα μὴ ασυδὴς ἐξανύσαι.

Περὶ Μάγνας.

Ἐ'Ν αἷς ἐπικρατῆ κατ' εὐσέβειαν Μάγνα, σεμνοτάτη γυνὴ κ σοφωτάτη. ἰὼ σὺ οἶδα τί ὀνομάσω. ἄρα ασαρθένον, ἢ χήραν. βία γὰρ συναφθεῖσα ἀνδρὶ ασὸ τ μητρὸς, ὅμως σπελεάσασα τὸν Διαφόροις ὑσοφηθέσαν, σκηβομβήνοις σωμασικαῖς. Ϛ μύσας ἄψαυςος κ ἀμίητος ἔμεινεν, ὡς Φασιν οἱ ταύτης οἰκεῖοι. ἐν οἷς μετ' ὀλιγίςοις χρόνοις πλαυτήσαντ Ϛ ἀνδρὸς, πάντων ὁμῦ μονοκληρονομῶν μεγήνης. κ Διὰ τ ασεσκαίρων τὰ αἰώνια ἀλλαξαμβάνη, λοιπὸν ὅλως ἑαυτ ασεσεσωσοχῖα τῷ θεῷ εἰς ἄκρον φροντίσασα τῆς ἀεὶ ωφελίας ζωῆς. ασοϊσαμβήν σημνῶς τῶν ἰδίων οἰκετῶν, ζήσασα ἀσκηδικώτατον βίον κ σωφροσύνης γήμασα, γεαυτῇ ἔσχησε ἀκρεμβῆ σωτηρίαν, ὡς αἱ σπάσαι αὐτῆς τῇ ἡσυχίαν κ σὺν ἐν ἐξοχῇ ἐπισκόπως ὑσερβολῇ δύλαβείας. αὐτῇ τῷ μβῷ πολλῷ Ϛ ασειστῷ ὑλλῳ τῷ τ ἀκτημοσύνης πυρὶ κατανάλωσεν. Ἃς ἢ ασειστυσίσας χρείας κατέπαξεν εἰς Διακονίαν μοναστηρίοις. πτωχοῖς ξενοδοχείοις, Ϛ ἐκκλησίαις, πένησι, διοδεύσεσι, ἐπισκόποις. ὀρφανοῖς, χήραις,

Περὶ Σθηλαίου.

Ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας ἐν αὐτῇ τῇ πόλῃ εὐπόρου τυχὸν Σθηλαίῳ τινὶ λαμπροτάτῳ ὑπὸ κώμης, ἅμα τῇ τάξει ἐλαυνόμενος Βοσπορείᾳ. ὧν καὶ μικρὰν πεῖραν ἔσχον. οἵ τινες ὅλῃ ποσότητι ἐλπίδων χρηστῶν ὅλην πληρώσασι, ὡς καὶ τὰ πίνακα αὐτῶν διαλογίσασθαι ἔργῳ τὰ μέλλοντα βλέποντες. τὰς γὰρ περισσοδους τῶν χρειῶν ἀναλίσκουσιν εἰς σὺν δεομένους, ἔχοντες τὸ σαφὲς ὡς καὶ δύο θυγατέρας, οἷς δὲ κλῆμα ἐδίδοσαν τῶν γαμηθησῶν. λέγοντες τῆς λοιπῆς τὸ πίνακα. ἕπ μὴ ὡν ἡμετέραν ὑποδιώσιν πάντα ἐσὶν ὑμέτερα. ἐν ᾧ δὴ εἰσῆμεν σὺν καρτὸς τὸ κτημάτων ἡμῖς κομιώμεθα. διανέμοντες ἐκκλησίαις, καὶ μοναστηρίοις, καὶ ξενοδοχείοις, καὶ πᾶσι τοῖς δεομένοις. ἐν οἷς καὶ αὐτὸς ἐν αὐτοῖς ἐναρέτων ὑπῆρξεν. λιμὲν ἡμῶν μεγάλα καὶ καὶ ἀπλάγχνων χαρισῶν πάντων αὐθρώπων, τότε ἐκεῖνοι τὰς αἱρέσεις τὰς ἐκεῖσε εἰς ἐρημοδεξίαν μετῆγαγον. ἐν πολλοῖς γὰρ χωρίοις σὺν στοβολῶνας ἑαυτῶν αὐοίξαντες παρέδηκαν οἷς διαφορῶν τοῖς πένησιν. ὡς ἐκ τῆς τάξεων ἀφάτου φιλανθρωπίας εἰς μίαν συμφωνίαν τὸ ὁρᾶν τοῖς ἐστὶ σωληνῆν τὰς αἱρέσεις, δοξάζοντας τὸ θεὸν ὅλῃ τῇ τάξει καὶ ἀμέτρῳ δύπῃ. ἡ δὲ ἄλλη ἄσκησις τάξεων θαυμασία, ἀρῆμα συμνότατον καὶ ὑπερβολῆ, λιτότης ἐσθῆτος, καὶ δύπλεια. ὧν αὐτοῖς πολλὴ καὶ αὐέκφερας. ὀλιγοδάπανοι σφόδρα. λιτότητι τροφῆς ὑπερχώμενοι ὅσον τὸ διὰ ζῆν. ἐξασκοῦντις τὸν εἰς θεὸν σωφροσύνῃ ὑπερφυῶς. τὸ πλεῖσον τῶν χρόνων ἐν ἀγρεῖς διατρίβοντες, ἡδίστε μᾶλλον τῇ ἡσυχίᾳ περισπιλοῦντις. φεύγοντες δὲ τὰς πόλεις ἐκ τὰς ἐκ τάξεων ἀκηρμένας κακίας. μή ποτε τῷ σπασ-

Περὶ Μαγιστριανῦ τινός.

Νεανίσκ. τις μαγιστριανὸς, ὡραῖος τῷ εἴδει, σεβὴς τῇ γνώμῃ, ᾧ ἐντυχὼν ὁ θεὸς ζῆλον πνεύματικὸν πυρὶ λέγῃ, ὡς ἐθανάτᾳ καταφρονῆσαι. ἐπιλθὼν τῷ ὀνείρατι τῆς ἀκηλασίας εἰστρέχειν βαθεῖαν ἑστέραν πρὸς τὸν τρέφοντα αὐτὰς, καὶ διδόναι αὐτῷ πέντε νομίσματα, ἐλέγε αὐτῷ. συγχώρησόν μοι μίαν ταύτην τὴν νύκτα μεῖναι ταύτης τῆς κόρης. εἰσελθὼν εἶδεν μετ' αὐτῆς εἰς τὸν ἀποκρυφον οἶκον, λέγε αὐτῇ. ἀνάστα. σῶσον σεαυτό. καὶ σκεδάσας αὐτὴν τὰ ἱμάτια, καὶ τῇ ἑαυτὸν ἐσθῆτι μεταμφιάσας αὐτὴν τοῖς τε καμισίοις, καὶ τῇ χλαμύδι, καὶ τοῖς ἀνδρείοις πᾶσιν, λέγε αὐτῇ. τῷ ἄκρῳ τῆς χλαμύδος περικαλυψαμένη ἔξελθε. καὶ ἅτως ποήσασα, ἐ ὅλως ἑαυτὴν σφραγίσασα τῷ μυστηρίῳ τοῦ σταυροῦ ἐξελθοῦσα ἀφῆρεν τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο ἐ ἀμίαντος παντελῶς διασώσασα τῇ χάριτι τοῦ Χριστοῦ, ἐ τῆς νεανίσκου αἰτίας, καὶ τῷ ἰδίῳ αἵματι ταύτην τὴν ἄτιμον φθορᾶς ἀπαλλάξαντος. τὴν δ' ἄλλην ἡμέραν ἐγνώσθη τὸ δρᾶμα. καὶ σωσθεὶς ἔχθη ὁ μαγιστριανὸς τῷ ἡγεμονεύοντι τῷ δικαστῇ. καὶ ἀκρίνας δὲ τὸν ἡγούμενον ἀθλητὴν τοῦ Χριστοῦ ὁ αὐτὴμερον, καὶ πέμψας μαθὼν, θηρίοις τὸν ὧδε βληθῆναι ἐκέλευσεν. ἵνα καὶ ἐν τούτῳ ἐμισκαλος δαίμων καταισχυνθῇ. νομίσας γὰρ τὸν ἀνδρεῖον τῇ αὐτοῦ μιμωρίᾳ ἐβαλεῖν, διαλοιῶ μάρτυρα τοῦ Χριστὸν τὸν ἀπόφυτον, καὶ ἐσώσε τὸ ἑαυτοῦ θανάτου ψυχῆς ἀθλήσαντα ἡγουμένου, καὶ ἐσώσε τὸ ἀοιδίμου ἐκείνης καὶ μακαρίας ἀθλητικῶς τοῖς πόνοις ἐγκαρτερήσαντα. διὸ καὶ διαλῆς ἡμῖν ὧδε τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἀοιδίμων καὶ μακαρίων στράτων ὧδε τούτου φιλανθρωπίας ἠξιώθη.

Περὶ

γισμοῖς. προσυχθείσης δὲ παύτης τῷ μιαιφόνῳ, τολὺ πλέον τῇ ἀσωτίᾳ ἐκμέμυεν. ὡς ἢ πᾶσαν μηχανὴν καὶ αὐτῆς κινήσας ὁ βέβηλος τὴν θεὸν ἄθρωπον πεῖσαι σὺν ἠδυνήθη. Ἀμφότερος αἰκίας παύτην τὴν γυναῖκα ἐτάβαλεν. ὡς δὲ ἐν τούτοις ἀπέτυχεν, μὴ ἰσχύσας αὐτὴν ἀποσπάσαι τῆς ὁμολογίας τ̃ τοῦ Χριστοῦ, ἀπομανεὶς πρὸς αὐτὴν ὁ ἀνήμερος, τότε ὠμοφαγίας πιαύτην αὐτὴν παρέδωκεν. φήσας τὴν σώφρονα εἰς πορνεῖον, ἐνεπίλαπε τῷ παύτης νέμονι, λέγων. δέξαι παύτην, καὶ ἡμερήσιά μοι ἐξ αὐτῆς τρία νομίσματα ἀποκόμιζε. ὁ δὲ εἰσπραττόμενος τὸν ἐκ τῆς αἰσχροπραγίας χρυσὸν, ἔκδοτον αὐτὴν ἔσησεν τοῖς βκλομένοις, ἐν τῷ τοῦ μύσους ἐργαστηρίῳ. ὡς σὺν ἔγνωσαν οἱ πρὸ παύτης γυναικοφθόρακες, παρῆσθον τῷ ἀδικουμένῳ ἐργαστηρίῳ, δηλοῦντες τὸν τῆς ἀτιμου ἐργασίας μισθὸν, ἣν βκλόμενοι παύτην πρὸς φθορὰν ὠμίλαῖν. ἡ δὲ σεμνοτάτη αὐτὴ, ἢ σὺν λόγῳ πρὸς ἀπάτην ἐκκλίνασα, ἐκλιπαρέσα αὐσὺν παρεκάλει, λέγουσα. ὅτι ἔλκος ἔχω τι εἰς κεκρυμμένον τόπον, ὅπερ ἐχάτως ὄζει. καὶ δέδοικα μὴ εἰς μῦσος μὲ ἔλθητε τῷ ἀποτρόπαίῳ τοῦ ἕλκους. ἔνδοτε σὺν μοι ὀλίγας ἡμέρας, ἐξέσιαν μου ἔχετε ἐ δωρεάν με ἔχειν. τούτοις ἢ τοῖς λόγοις ἡ μακαρία πείσασα σὺν ἀσώσὺν τῶν ἀπέπεμψεν. ἐμελέτησε δὲ δέησιν τὸν θεὸν δυσωπήσασα, κατανενυγμέναις ἱκεσίαις τοῦ τὴν εἰς ἀπαλλαγὴν κατάκαμψεν. προσεχώρησε τούτῳ ὁ θεὸς ὁ τὰς ἐννοίας εἰδὼς, ὡς ἐκ καρδίας ἡ σώφρων τῆς ἁγνείας ἐκήδετο. ἐν ἐκείναις τῇ ἡμέραις ὠκονόμησεν ὁ Φύλαξ τῆς πάντων ἀνθρώπων σωτηρίας τοιόν δέ τι.

Περὶ

μῶν τὰ καλά. καὶ τὴν σωτηρίαν ἐκείνης. ὠφέλησα γὰρ αὐτὴν, καὶ τὴν ἐμὴν δόξαν καὶ ἀσφάλειαν.

Περὶ Γ' ωλιαίης.

Γ'Ουλιαίη τις πάλιν ἐνόμαλε παρθένον ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας λογιωτάτη ἐλέγετο εἶναι. ἥτις Ω'ελγύλλῳ τὸν συγγραφέα φόβον τὴν ἐπανάστασιν τῶν Ε'λλήνων ἐδέξατο ὅλη δύο ἔτη κατακρύπτουσι οἰκείοις ἀναλώμασιν, καὶ τῇ δι' ἑαυτῆς ὑπηρεσίᾳ ἀπαπαύσασα τὸν ἄνδρα. ὅρον δὲ τοῦτο ἐγὼ γεγραμμένα ἐν παλαιῷ τῷ βιβλίῳ εὗρον, ὃ περὶ ἐγέγραπτο χειρὶ Ω'ελγύλλου. ὁ δὲ Γ'ουλιαίη τὰ ἀρθένῳ ἐν Καισαρείᾳ κεκρυμμένον ὑπῆρχεν. ἥτις ἔλεγε παρ' αὐτῇ Συμμαχὴ ἐρμηνεύεσθαι τὰ Γ'ωβαίων αὐτὸ εἰληφέναι. ὑ πάρεργος δὲ τίθησι καὶ ταύτας τὰς ἀρετὰς τούτων τῶν ἀοιδίμων γυναικῶν. ἀλλ' ἵνα μάθωμεν ὅτι πολυτρόπως ἐστὶ κερδαίνειν καὶ θέλομεν ἐκ διαφόρων πραγμάτων.

Διήγησις Γ' πολύτου καὶ γνωρίμου τοῦ ἀποστόλων.

Ε'Ν ἄλλῳ βιβλιαρίῳ ὑπεγεγραμμένῳ Γ' πολύτου καὶ γνωρίμου τοῦ ἀποστόλων ὅρον διήγημα τοιοῦτον. ὅ-τι γενναιότατη τις καὶ ὡραιοτάτη παρθένος ὑπῆρχεν ἐν τῇ Κορίνθῳ πόλει ἀσκουμένη εἰς τὸν εὐάρεστον βίον ταύτῃ κατ' ἐκεῖνο καιρὸ διέβαλεν τῷ ἡγεμόνι Ε'λλίνι ὅτι ὑπὸ καιρὸν τῶν διωκτῶν ὡς βλασφημοῦσαν καὶ σοῦ καιρὸν, καὶ σοῦ βασιλεῖς, καὶ τὰ εἴδωλα. παρεπέμψατο δὲ τὴν ταύτης κλῆσιν, οἱ ὡθεῖ τὰ γειαῦτα κάπηλοι γυναικομανοῦσι τῷ ἀθέῳ τῶν δικαίων. ὁ δὲ ἡδέως ἐδέξατο τὸν Ω'αβολὸν τῆς ἱπποκοῖς ὠτίοις, καὶ τοῖς ἡλυμασέσι λογισμοῖς.

κ' κληρικῷ, οὐκ ἄλλω τινὶ τῶν συνήθων. ἀλλ' εἰσελθόντων τῶν ἐπαρχικῶν αἰφνίδιον εἰς τὸ ἐπισκοπεῖον, καὶ ζητούντων αὐτὸν, λαοῦ ἐαυτῷ τὸ εὐχάριον, καὶ τὸ βιβλίον, ἐν μεσονυκτίῳ, πρὸς τὸν τῶν κατὰ Φρυγίαν τὸν παρθένον. ἡ δὲ ξενισθεῖσα ἐπὶ τῷ πράγματι διεπορήθη. λέγει οὖν αὐτῇ ὁ ἐπίσκοπος. ὅτι ἐπέδη ζητούμενη πρὸς τῶν Ἀρειανῶν ἀθέμιτα συκοφαντούντων πρὸς αὐτὸν. ἵνα μὴ οὖν κἀγὼ ἄλογον ἀπενέγκωμαι δόξαν, καὶ εἰς ἁμαρτίαν ἐμβάλλω σοῦ τιμωρήσασθαί με βουλομένης, τοῦτο χάριν ἐνθυμήθην Φυγεῖν. ἀπεκάλυψεν οὖν μοι ὁ θεὸς τοῦτο τῇ νυκτὶ, ὅτι πάρεδειν ἐπὶ πρωΐ διώκειν σωθῆναι, εἰ μὴ πρὸς σκέπην. ἐπὶ πολλῆς οὖν χαρᾶς σκέπην εἴληφα πάντα λογισμὸν ὅλῃ μεθύοντα καὶ κυρίᾳ. ἐ μεθύουσα καὶ κρύψεν τὸν ἀληθῆ τὸν ἐπίσκοπον ἐπὶ ἔτη ἐξ μέχρι τῆς ζωῆς Κωνσταντίου καὶ βασιλέως. αὕτη καὶ πεντήκοντα ἐπὶ τοῦ πόδας αὐτοῦ, ἐ τὰ πεπόμφα ἀφωσιώσα. ἐ τὰς ἄλλας αὐτῷ χρείας πᾶσας οἰκονόμησα. ἐ βιβλία κεχρωμένη καὶ παρέχεσα αὐτῷ καὶ ἄδεις αὐθρώπων ὅλης Ἀλεξανδρείας ἔγνω τὸν ἀφηγὴ ὁ μακάριος Ἀθανάσιος ὁ ἐπίσκοπος. ὡς οὖν ἠγγελη ὁ θάνατος Κωνσταντίου καὶ βασιλέως, καὶ ἦλθεν αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς, πάνυ καὶ κατέπεσεν. ἐνδυσάμενος πάλιν ἐν τῇ νυκτὶ ἠύρεθη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. καὶ ἰδόντες αὐτὸν πάντες ἐξέστησαν ὡς ὀνείρους ζῶντες καὶ ἀπλήρωτος. ἅμα ἐ ἐγκαλοῦντες οἱ φίλοι τοῦ αὐθάδειαν τοῦτο καταδύσει τῇ ἐκείνου ἀγνοίᾳ ἀπελογεῖτο οὖν ὁ μακάριος τοῖς γνησίοις αὐτοῦ φίλοις ἐ σωθήσειν. ὅτι τοῦτο χάριν πρὸς ὑμᾶς καὶ πάθος, ἵνα δόρκον ὑμῖν ὑπάρχῃ. ἄλλως δὲ ἐ μὴ τοῦ ἐφόβουν. κατέφυγον δὲ πρὸς ἐκείνου, πρὸς ὃν ὑπόψιαν καὶ εἶδεν ἐδώκατε ἔχειν ὡς πρὸς ἀρειανόν, καὶ νέος πρὸς νέαν. δύο μηνευσάμενος

Περὶ Παμμαχίου.

Τούτων συγγνώμης ἐνόμαλε Παμμάχιος ὁ ἀπὸ αἰγυπάτων ὁμοίως ὁποδεξάμενος ἐξ ἑσπερίων βίων, πάντα τὰ πολλὰ τὸν αὐτόν, τὰ μὲν ζῶν ἀφοσιωσάμενος, τὴν δὲ πολυτῶν τῆς φιλοχοῆς καταλείψας, ὡς τὸν κύριον ἀπεδήμησεν.

Περὶ Μακαρίου, Ὁ Κωνσταντίνου.

Ὁ Μοίσιος καὶ Μακάριος ὁ τῆς ἐνόμαλε ὁπὸ βικαρίας, καὶ Κωνσταντῖνος, συγκάθεδρος ἡμέρμος τῶν κζ Ἰταλίας ἐπάρχων, αὐθρες ὀρθόσημοι ὁ ἐλλογιμώτατοι, καὶ εἰς ἄκρον φιλοθείας ἐλάσαντες. ὡς ἔτι νομίζω καὶ νῦν ἐν σαρκὶ ὑπαρχῶν, τὸν αἰῶνιον τῆς πολιτείας θεσμὸν ἐξασκοῦντας, τῷ μακαρίαν καὶ ἀπήρατον ζωὴν ἀναμένοντας.

Περὶ παρθένου τῆς ὑποδεξαμένης τὸν μακάριον Ἀθανάσιον.

Παρθένον εἶδα τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ᾗ καπίληφα ὡς ἐτῶν ἑβδομήκοντα. ταύτῃ ὁ κλῆρος ἅπας ἐσεσταμαρτύρῃ, ὅτι νέα ἄσα τῇ ἡλικίᾳ ὡς ἐτῶν ἑκκαὶ σφόδρα ὡραιοτάτη ὑπαρχουσα, φλυκτὴ ᾗ τοῖς ἐναρέτοις ἀφὸ τὸ καλλος, ἵνα μὴ τινα μῶμον ἀλλ ἐξ ὑπονοίας. ὅτε οὖ σωνέβη σοῦ Ἀθανάσιος συσκυάσασθαι τὸν μακάριον Ἀθανάσιον, τὸν ὀρθόσκοπον Ἀλεξανδρείας, διὰ Εὐσεβίαν τοῦ κζ τὸν καιρὸν πεσαποσίτα ὀπὶ Κωνσταντίου τοῦ βασιλέως, ἀθέμιτα τούτου κατηγορουῶντες ἐσυκοφαντοῦν. Φεύγων οὖ ὁ μακάριος τὸ ὠμὸν ἀνεφθαρμένον κριτηρίου κριθῆναι, οὐκ ἐτολμήσεν ἀδένι, ἀ συγγνοῦσι, ἀ φίλῳ, ἀ κλη-

πάσαις ὀκ ἔ γέματ ἔ λέοντ Α'λλαρίχ τῇ ἑαυτ πίστ. ἠλθυθέρωσεν δὲ τὰ βυληθέντα αὐθεάπoδα ὀκτακισχίλια. τὰ λοιπὰ χαρ ὀκ ἠθυλήθησεν, ἀλλ' ἠρήσατο μᾶλλον δυλεύσαι ᾧ αὐθελφῷ αὐτῆς, ᾧ παρεχώρησεν, ἀλλ' ἢ λυτὸ τελῶν νομισμάτων, πάντα τὰ κτήματα τὰ ὂν τῇς Σπανίας, καὶ Α'κυτανίας, καὶ Ταραγωνησίας, καὶ Γαλλίας ἁμπωλήσασα, τὰ ὂν Σικελίᾳ, καὶ Καμπανίᾳ, καὶ Α'φρικῇ, ἑαυτῇ καταλέλοιπεν εἰς χορηγίαν μοναστηρίων, καὶ πάντων τῶν δεομένων. αὕτη ἡ σοφία τῆς θεοφιλεστάτης, καὶ πρεσβυλικὴν νοῦν ἔνδειξιν αὐτὴ ἐληφύας, ἐκ τῆς ὕλης ἔ Φορτίν τ ζημάτων, Μελανίης τῆς νέας. ἡ δὲ ἄσκησις αὐτῆς ἐτὶ τοιαύτη. ἐσθίειν μίαν τ ἡμέραν. ὂν ᾗ ἀρχαῖς καὶ ὑπὲρ πάντα εἰς ἐφημερίαν ἑαυτὴν παίζασα τῶν ἑαυτῆς δυλίδων. ἃς σωασκητρίδας εἰργάσατο ἔχει ᾗ μεθ' ἑαυτῆς καὶ αὐτὴ μητέρα Α'λβίναν ἀσκημώτω ὁμοίως καὶ ἁμασκορπίζασαν κατ' ἰδίαν πάλιν τὰ ἴδια χρήματα. εἰσὶν ἐν αὐτῷ εἰκόνες ὂν ἀγρῷ. ποτὲ ὂν τῇς Σικελίας, ποτὲ ὂν τῇς Καμπανίας, μ ἐ νύχων δεκαπέντε, καὶ παρθένων, καὶ δυλίδων.

Περὶ Ὀπτιανοῦ.

Ὀπτιανὸς καὶ Ὀπτιανοὺς ὁ τότε αὐτῆς, νοῦν δὲ τῆς ἀρετῆς σώφρονος ὁμόφρων, σωασκήσω ἔ μ μοναζόντων τελείαν, καὶ αὐταγνώστων τὰς θείας γραφὰς, καὶ ἐκ πόνων μεπωλοῦμ ἔ καὶ σωτυχὰς. ἀ μικρῶς δὲ καὶ ἡμᾶς τελείνας ὄντας ἐτίμησεν ἀπελθόντας ὂν Ρώμῃ, ἁμὸ τὸν μακάριον Ἰωάννου τ Βαπτιστοπτ, καὶ αὐαπαύσαντις ἡμᾶς καὶ ξενοδοχίᾳ. καὶ ἐφοδίοις δαψιλεστάτοις μ πολλὴς χαρᾶς καρπούμενοι τῶν αἰώνιον ζωὴν τῆς θεοδωρήτοις ἔργοις τ ἀρίστης πολιτείας.

σις τοῦ χάμαι ἤλασεν, ὡς εἰπεῖν τῷ ἑαυτῆς αὐδρὶ Πανιαγῆ υἱῷ Σαμήρου ἐκ Δόκου ἐπάρχων. ὅτι εἰ μὴ αἱρήσεως σωτικιοθλίβοι μοι κατὰ τὴν τῆς σωφροσύνης λόγον, καὶ δεικτέον τὸ οἶδα, ἐκ κύκλου τὸ ἐμῆς ζωῆς, ὁμολογήσω σε. εἰ δὲ Βάρθοσι τοῦτο ὡς νεωτέρῳ φαίνεται, πάντα μοι λάβε τὰ παράγματα, καὶ μόνον τὸ σῶμα μου ἐλεύθερόν σον, ἵνα πληροφορήσω μου κῆ θεὸν ἐπιθυμίαν, κληρονόμ. γνωμὴν τῆς κῆ θεοῦ ἀρετῆς τῆς ἐμῆς μάμμης, ἧς καὶ τὸ ὄνομα ἔχω. εἰ γὰρ ἐβούλετο ἡμᾶς ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ διάγειν, καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ ἀπολαύειν, οὐκ ἂν μου ἔλαβεν ἄωρα τὰ τηλικαῦτα παιδία. ὅτι πολὺ δὲ χρόνον ζυγομαχησάντων αὐτὰν εἰς ὕστερον ὁ θεὸς κατανικήσας τὸν νέον ἐνέδηκεν ἐκ τούτῳ ζῆλον θεοσεβείας, ὡς ἀπὸ παλαιᾶς πάσῃ τῇ ὕλῃ ἐκ κόσμου, ὡς τεληρωθῶσι τὸ γεγραμμένον ἐκ ἀπορρήτου ῥητόν. τί γὰρ οἶδας γυναῖ εἰ τὸν αὐδρα σώσεις. ἢ τί οἶδας ἄνερ εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις; γημαυθὴς οὖν δεκαετελῶν ἐτῶν, καὶ συζήσασα τῷ ἀνδρὶ ἑπτὰ ἔτη, τῷ εἰκοστῷ ἕτει ἀπεπαίξατο. ἐκ πρῶτον μὲν πάντα αὐτῆς τὰ σηρικὰ ἡμιφόρεια καλύμματα τοῖς θυσιαστηρίοις ἐδωρήσατο. τοῦτο δὴ πεποίηκεν καὶ ἡ σεβασμιωτάτη Ὀλυμπιάς. τὰ δὲ λοιπὰ σηρικὰ ἐνδύματα ἐκτενῆ ὑάζα, διάφορα ἐποίησεν ἐκκλησιαστικὰ ἐπίπλα. τὸν δὲ ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν ἐμπιστεύσασα Παύλῳ τινὶ πρεσβυτέρῳ, μοναχῷ Δαλματισίῳ, διὰ θαλάσσης ἀπέστειλεν ἐν τῇ ἀνατολῇ, Αἰγύπτῳ, καὶ Θηβαΐδι, νομίσματα μύρια, Παλαιστίνῃ νομίσματα μύρια πεντακισχίλια, τοῖς δὲ τοῖς νήσοις ἐκκλησίαις, ἐ τοῖς ἐν τοῖς ἐξορείαις, νομίσματα μύρια, τοῖς κῆ τῶν δύσιν ἐκκλησίαις, καὶ μοναστηρίοις, ἐ ξενοδοχείοις, ἐ ἀπὸ τοῖς δεσμώτοις, ὅ ἑαυτῆς χωρηγήσασα ἐ χωρηγοῦσα τέκνων πατρικασίσια, ὡς ὅτι θεὸς ἐξαρπάζασα

Digitized by Google

ἱλαίας, καὶ λιπολάχανα ἐν τῇ ἰωνᾶ συρίδι, ἐξελθοῦσα ἐπῆλθεν εἰς τὸ μαρτύριον ἡ ποσῶτα ἔτη μὴ προελθοῦσα· καὶ προσευξαμένη, καὶ καθεσθεῖσα, κημρὸν ὀπτὴν δεῖπνον πρὸς τὸ γεύσασθαι ἐπιτήδειον ᾠήθη πόσης ἡμέρας. περιχυμένης δὲ τὸ ἐνάτης, καὶ τῆς Φακῆς ὥρας ἐνεστώσης, μηδενὸς ἔνδον ὑπαρχόντος, τηγάνια τὰ βρώμαθα προσκαλεῖται τὴ μάρτυρα, λέγουσα. δύλογησόν μου τὰ βρώματα ἄγιε Κόλαθε, καὶ σωσθδυσάτωσάν μοι αἱ πρεσβεῖαι σου. καὶ καθεσθεῖσα ἐφαγε. καὶ πάλιν προσευξαμένη ἦλθεν ὡς ἡλίου δυσμὰς εἰς τὸν οἶκον. καὶ δίδωσι ἡ ἑαυτῆς μητρὶ σύγγραμμα Κλήμωτος δὲ Στρωματέως εἰς τὸ προφήτω Ἀμώς. καὶ λέγει αὐτῇ. σὺς τοῦτο τῷ ὀπισκόπῳ τῷ ἐξορισμόφ. καὶ εἰπὲ αὐτῷ. δύξαι ὡς ἐμέ. ὀδόω γὰρ πρὸς τὸν κύριον μου. καὶ ἐπλούτησεν ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ, μὴ πυρέξασα, μὴ κεφαλαλγήσασα, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐπαφιάσασα εἰς χεῖρας θεῦ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Περὶ Μελανίης τῆ νεωτέρας.

Ἐπειδὴ ἡ προυπεχόμεν αὐωτέρω διηγήσαθαι ὡς ἐδὲ παιδία Μελανίης, ἀναγκαῖον τὸ χρέον ἀποδοῦναι μεγάλῳ. ἐ γὰρ δίκαιον ὑπερβόντας ἡμᾶς τὸ τοιῦτης νέον ἐν σαρκὶ, τοσοῦτον ὁρετὸν ἀφηλίτυτον καταλεῖψαι, χαλεπῶν τάχα σωτῶν καὶ ἀπιθανῶν τοιῦτον πολὺ μᾶλλον διαφέρουσαν. τὴ νέαν τοίνυν τὴ ἡλικίᾳ, πρεσβύτιν ἡ τῇ γνώμῃ τὸ εὐσεβείας, τοιῦτον μὴ βίᾳ οἱ γονῆς σωντις ἤκαγον πρὸς γάμον, ζεύξαντις αὐτὴν τῷ πρώτῳ τῆς Ῥώμης. ἦτις ἀεὶ τὶς διηγήμασι τῆς ἑαυτῆς μάμμης νυπτομένη ὅτι τοσοῦτον σκεντρώθη, ὡς μηδὲ δυνηθῆναι ἐξυπηρετήσαθαι τῷ γάμῳ. γνομένων γὰρ αὐτῇ δύο παιδίων ἀρρένων, καὶ τῶν δύο τελουτησάντων, εἰς τοσοῦτον μῖ-

θείας ἡ χαρὰς, ὡς εἰσελθόντι μοι καὶ καθεδεῖσθαι ἐλθοῦσα συγκαθεδιῶσαι μοι, καὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπιθεῖναι τοῖς ὤμοις μου, ὑπερβολὴ παῤῥησίας τῆς εἰς Χριστόν.

Περὶ Ταὼρ παρθένου.

ΕΝ τούτῳ τῷ μοναστηρίῳ παρθένος μαθήτρια ταύτης, Ταὼρ ὀνόματι, ἔχουσα τριακοντα ἔτη ἐν τῷ μοναστηρίῳ. ἱμάτιον καινὸν, ἢ ὠμοφόριον, ἢ ὑποδήματα οὐδέποτε λαβεῖν ἠθέλησεν, λέγουσα. ὅτι ἐ χρείαν ἔχω, ἵνα μὴ καὶ τοῦτο ἐλθεῖν ἀναγκασθῶ. αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι πᾶσαι κατὰ κυριακὴν προέρχονται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ χάριν τῆς κοινωνίας. ἐκείνη δὲ ἐγκαθυστεροῦσα ἀμελείᾳ ἐν τῇ μονῇ ἐν τῷ ἔργῳ καθεζομένη. οὕτω ἦ εὐφυεστάτη ἐν ἔχειν τὸν ὄψιν, ὡς ἐγγὺς γίνεσθαι καὶ τὸν πάνυ στρόβον ἀπαπᾶσθαι τῷ ταύτης κάλλει, εἰ μὴ φρικὸν εἶχεν ὑπερβάλλοντα τὸν σωφροσύνῃ, εἰς αἰδῶ καὶ φόβον ἄγουσα τὴν κοσμικὴν τοῦ ἤθους καὶ τὸν εἰς ἄγαν ἀνθλαστον ὀφθαλμόν.

Περὶ παρθένου τινὸς, καὶ Κολλάθου.

ΑΛλη τις αὖ τῇ ἀληθείᾳ παρθένος τῷ τῆς ἀσκήσεως ἔργῳ νηφόντως προσέχουσα ἐμοὶ γνωσθεῖσα. ἧς τὸν ὄψιν μὲν οὐκ εἶδον ἑωρακα, προῆλθε γὰρ αὕτη οὐδέποτε ἀφ' οὗ ἀπεῖξατο, πληρώσασα ἐκκαιδεκατον ἔτος ἐν τῇ ἀσκήσει μέχρι τῆς ἰδίας μητρός. εἰς ὕστερον δὲ μελλούσης αὐτῆς μεταβαίνειν τὸν βίον πρὸς τὸν ζωὴν τὸν ἀκήρατον, παρεστὼς τῇ ἀνδρείᾳ ὁ κατὰ τόπον σκεύους ἅγιος μάρτυς Κόλλαθος λέγει αὐτῇ. σήμερον μέλλεις ὁδεύειν πρὸς τὸν θεατὸν τὸν σὸν, καὶ ὁρᾷς ἅπαντας σοὺς ἁγίους. ἐλθοῦσα οὖν ἐκεῖσε μεθ' ἡμῶν ἐν τῷ μοναστηρίῳ. ἀναστᾶσα οὖν ὄρθρου ἡ μακαρία, καὶ ἐνδυσαμένη, καὶ λαβοῦσα ἄρτον, καὶ ἐλαίας

ὸστὸ παταύρων μιλίων τῆς πόλεως Ἀντινόου, οὐ κατῆλθεν ὸστὸ ϛ̄ απηλαίᾳ ἐαυτοῦ σὺν μέχρι ϛ̄ ποταμῦ ϛ̄ Νείλου, λέγων. μήπω σὺ μὠαυθαμέ με σωτυγχανὴν τοῖς ὄχλοις τὸ ἀκμιλὼ αὐτὸ περιῆν ἀπὼ τ̄ ὑπεναντίον.

Περὶ ϛ̄ κενοδόξου ἀναχωρητῦ.

Ἐγὼς τύτων ἐωρακαμὼ καὶ ἕτερον ἀναχωρητὴν, ὁμοίως καὶ αὐτὸν ἐνοικοῦντα απηλαίοις. ὅτ⊙ οἴσρω κενοδοξίας ἐμπαγὸμέν⊙ ὑπὸ ὀνειράτων αὐτὸν ποιῆσεν τοῖς θεοῖς αὐτὸν ϖροσηλυτωμένους καὶ ἀπατωμένους. ἄφρον γεγονὼς κ̄ τ̄ μεμαμμένον, τοῖς ἐνυπνίοις ἀναπλερώμ⊙, ἀνέμους ποιμαίνων, καὶ διώκων σκιάς. καὶ τὴν μὴ κ̄ τ̄ σῶμα σωφροσύνην σκέπτητο. καὶ λιὰ τ̄ γῆρας λοιπὸν καὶ λιὰ τὸν χρόνον. πάχα ϑ̄ καὶ λιὰ τὴν κενοδοξίαν. τὴν δὲ κατ' ἀρετὴν φρένα ἀπώλεσεν λιαφθαρεὶς ὑπὸ τῆς ἀκαθάρτ⊙ κενοδοξίας, καὶ ἐξοκείλας δι' αὐτῆς τῆς ἐνθέσμ⊙ πολιτείας.

Περὶ Ἀμαζαλίδ⊙.

Ἐν ταύτῃ τῇ πόλῃ Ἀντινόᾳ μοναστήρια ἐστὶ γυναικῶν δώδεκα καθρθωσῶν πολιτείαν λείπω ἐν ᾗ σωτυτύχηκα τῇ δάλῃ ϛ̄ θεῦ ἐνόμαλι Ἀμαζαλίδι ὀραίᾳ ὀγδηκονζα ἔτη ἐχώσῃ ἐν τῇ ἀσκήσῃ. ὡς καὶ αὐτὴ ϹΔ αἱ γλτνιῶσαι αὐτῇ διηγοῦντο. ἦ σωμέκοω ἐξήκοντα νεανίδες παρθένοι τὸν τῆς ἀσκήσεως καθαρῶς ἐξανύσαι δρόμον τῇ ταύτης τ̄ καλογήρᾳ διδασκαλίᾳ. αἱ πινες τοσῦτον αὐτῶν ἠγάπων πᾶσαι, ὡς μηδὲ κλεῖδα ἐφεῖσθαι ἐν τῷ μοναστηρίῳ ἐκείνῳ ὡς ἐν τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ κρατεῖσθαι πᾶσας ὑπὸ τῆς αὐτῆς μέτρᾳ ταύτης ἀγάπης Ϲ τῆς ἐνθέσ διδασκαλίας εἰς ἀφθαρσίαν μεταχημαλιζόμεναι. εἰς τοσῦτον ϑ̄ ἤλασεν ἀπεθείας

κωτάτῳ λέγων. ὅτι σοφώτερός μού ἐστιν ὁ ἀδελφὸς Διοκλῆς, καὶ δυνάτῳ αὐτὸν ἀβλαβῶς διοικῆσαι, σπεύδειν μᾶλλον ἐμοῦ σὺν εὐλόγως ὀφείλοντας σπουδηθῆναι. ἐγὼ γὰρ τούτοις ἐκοινώνησα.

Περὶ Διοκλῆ.

Οὗτος ὁ Διοκλῆς ἀπὸ γραμματικῆς ὁρμηθεὶς τὰ πρῶτα, εἰς ὕστερον δὲ εἰς ἑαυτὸν εἰς Φιλοσοφίαν, τῇ χρείᾳ τῆ χάριτος αὐτὸν ἐλκυσάσης εἰς τὴν ἀρχαίαν Φιλοσοφίαν. εἰκοσὶν πίνυξ ὄγδοον ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας, ἀπεπαίδευτο μὲν τῶν ἐγκυκλίων παιδευμάτων, σωφρονέστατος δὲ ἦν ἀρχαίων καὶ χρηστῶν μαθημάτων. καὶ αὐτὸς ἔχων τριακοστὸν πέμπτον ἔτος ἐν τοῖς ἀπηλαίοις. ἔτος ἔλεγχε ἡμῖν. ὁ νοῦς ἀπορρὼς τῆς περὶ θεοῦ θεωρίας κατ' ἔννοιαν, ἢ δαίμονα γίνεται, ἢ κτῆνος. ἡμῶν δὲ φιλοπυρωτάτων τὸν τρόπον ὃν εἶπεν ἔλεγχε ἔτως. ὅτι νοῦς ἀνθρώπου θεοῦ θεωρίας ἀναχωρήσας ἐξ ἀνάγκης ἢ τῷ τῆς ἐπιθυμίας δαίμονι ἐπιπίπτει τῷ ἄγονι εἰς ἀσχολασίαν, ἢ τῷ θυμικῷ πνεύματι ἐπιπίπτει τῷ πονηρῷ, ὅθεν αἱ ἄλογοι πίπτονται ὁρμαί. καὶ τὴν μὲν ἀσχόλασιν ἐπιθυμίαν ἔλεγχε εἶναι κτῆνος ὄν, τὴν δὲ θυμοῦ κίνησιν δαιμονιώδη. ἐμοὶ δὲ αὐτὰ λέγοντος, ὅτι πῶς δυνατόν ἐστιν εἶναι νοῦν ἀνθρώπινον ἀδιαλείπτως μὴ θεόν. ἔλεγχε οὕτος. ὅτι ἐν ᾧ δ' ἂν νοήματι ἢ πράγματι τυγχάνῃ ἡ ψυχὴ ἅπαν, μόνον ἐν εὐσεβεῖ λογισμῷ καὶ θείῳ μὴ θεὸς ἐστιν.

Περὶ Καπίτωνος.

Τούτῳ ἐγυμνασιοπάτει ἀθλητὴς πλησίον κατοικῶν Καπίτων τὶς ἀπὸ λησῶν γενεὰς μεναχὸς δοκιμώτατος. ἔτος πεντήκοντα ἔτη πληρώσας ἐν τοῖς ἀπηλαίοις, ἀπὸ

ποτε ἐπὶ δυ ὅλη λύπη παύτης, ὁ καπὰ οἰκέτης, ὁ καπὰ ἡγεμαπάνης, ὁ καὶ ἀπὸ τὴν ἐπάρχ. ὑποφυγοῦσα αὐτη ἡ μακαρία τῷ τῶν μυσικάκων ὀλέθρῳ, τῷ εἰς ἅγιαπον αἰώνιον φέρουσαν.

Περὶ τῶν ἐν Αὐτινόῃ.

Ἐν Αὐτινόῃ τ Θηβαΐδ Διατρίψας πόσαρας ἔτη ἐν τοσύτῳ χρόνῳ γνῶσιν εἴληφα πάντων τ ἐκεῖσε μοναςηρίων. καθίζονται μὲν γὰρ ἀμφι τὴν πόλιν ἀδελφοὶ ὡς χίλιοι Διακόσιοι, ταῖς χερσὶν ὑποζώνυτες, εἰς ἄκρον ἀσκήμονοι τῇ ὑπερτῇ.

Περὶ Σολομῶντ.

Ἐν τύτοις εἰσὶ κ αὐαχωρηταὶ ἐν τοῖς ασηλαίοις τῶν Πετρῶν ἑαυτὸν ἐγκαθείρξαντις. ἐν οἷς ἐςὶ Σολομών τις αὐαχωρητὴς, ἀνὴρ πρᾶύτατ, κ σώφρων, χάρισμα ἔχων ἱκανομονῆς. ὃς ἔλεγέν ἔχειν πεντηκοσὸν ἔτ ἐν τῷ ασηλαίῳ, ἐπερκέσας ἑαυτὸ ἐκ τ ἔργων τ χειρῶν, κ ἐκμαθὼν πᾶσαν ἀγίαν γραφήν.

Περὶ Δωροθέε.

Δωρόθε ἐν ἄλλῳ ασηλαίῳ οἰκῶν πρεσβύτερ εἰς ὑπηρεσολίῳ ἀγαθώτατ, κ αὐτὸς ζήσας τὸν αὐτὸν πολιτήσιον βίον, πρεσβυτερίας ἠξιωμένος, ἐλειτρργῶν τοῖς ἀδελφοῖς τοῖς ἐν τοῖς ασηλαίοις. τύτῳ ποτὲ τῷ ἀφιλαργύρῳ τὸν τρόπον Μελανία ἡ νεωτέρα τ μεγάλης Μελανίας ἐκγόνη, ὡσὲ ἧς ὕστερον λέξω, ἀπίσγλεν νομίσμαςα πεντακόσια, κ προσκαλέσαςα αὐτὸν ἐκεῖνα Διακονῆσαι τοῖς ἐκεῖσε ἀδελφοῖς. ὁ δὲ τρία νομίσμαςα λαβὼν πρὸς ἑπέμψεν τὰ λοιπὰ Διακλεῖ τῷ αὐαχωρητῇ, αὐδρὶ γνωσικωτάτῳ

Περὶ Καισίδας.

ΤΑύτης κατόπιν καὶ ἰσοτρόπως ἀξίως τῆς κυρίας βιώσασα ἡ μακαρία Καισίδα, ἡ Τρηϊανὴ θυγάτηρ τοῦ τρισηλάτου, καὶ εἰς ἄκρον σεμνότητος ἐλάσασα, σκληρήσεως τε καὶ λόγων κοσμήσασα, καὶ ὅπλοις ἀξίως τῶν τῆς Χριστοῦ μυστηρίων σεβασθεῖσα, καὶ πάντα τὸν τῆς Χριστοῦ κλῆρον καταλλήλως διοικήσασα, καὶ τῷ ἰδίῳ θυγατέρα κατηχήσασα, εἰς τὸν τῆς παρθενείας κλῆρον προπέμψει ταύτῃ πρὸς τὸ Χριστὸν δῶρον, τὴν αὐτῆς λαγόνων εἰς ὕστερον. καὶ αὐτὴ σωφροσύνῃ τε, καὶ ἁγνείᾳ, καὶ τοῖς τῶν χρημάτων σκορπισμοῖς ἐπακολουθήσασα τῇ ἑαυτῆς θυγατρί. Ταύτῃ τῇ χρονίᾳ εἶδα ἐγὼ Δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιῶσαν, καὶ ἀληθῶσαν ταῖς ἰδίαις χερσὶν, ποιοῦσαν τὸν ἄρτον τῆς προσκομιδῆς ὅλῃ καθαρείᾳ τῆς ψυχῆς δυνατείας, διηνυμμένῳ ὅτι τῆς νηστείας μὴ ὑπαρκούσης, σύμμαχον εἶδωμι ταύτῃ τὸν ὕπνον ἀχρυπνίαν, ἵνα καταλύσω τὸ φρύαγμα τοῦ Ἡσαῦ. αὕτη ἐναίμων μὲν καὶ ἐμψύχων εἰς ἄκρον ἀπέσχετο. τελείῳ ἰχθύος καὶ ἐλαίου καὶ λαχανίων ἐλάμβανεν. ἐν ταύτῃ ἐν ἑορτῇ μόνον. τὰ δὲ ἄλλον ἅπασα χρόνον διατελοῦσα ἐξυκρασμένῳ ἐν ἄρτῳ ξηρῷ ἐκοιμᾶτο ἐν ἑαυτῇ τῷ μακαρίᾳ αὐάπαυσιν, ἡ ἀοίδιμος κοιμηθεῖσα τῇ σκληραγωγίᾳ νῦν ἀπολαύει τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν τῶν ἡτοιμασμένων τοῖς τὰ ἐνάρετον βίον ἠσκηκόσιν.

Περὶ Γελασίας.

ΤΑύτης τῆς ἐναρέτης καὶ ζήλον ὡσθοῦσεν τῷ τῆς ἀειπαρθενίας ὁσίῳ σύστασιν ἐλκύσασα τὸν τῆς παρθενείας ζυγὸν ἡ σεμνοτάτη Γελασία, θυγάτηρ τελεσθέντος ἐνός. ταύτης τῆς ἀρίστης ἀρετὴ αὐτὴ φέρεται. ὅτι ἡλικοῦσι-

τ παιδίων ὑπερφανοτέρων τὸ ἀφελές. ψόγ& ἀδὲς οὐδέπω ἀδὲ τῶν πέλας ἁδρὸ τῇ Χρυσοφόρῳ ταύτῃ νηΐσκετ. ἀλλὰ πᾶς ὁ ταύτης αἰῶν βί& ἐν κατανύξει & συχνῇ δακρύων ὑπαγήχειρεῖ. καὶ ὢ ἰδεῖν μᾶλλον πηγὼ τὰ ἑαυτῆς νάματα ἐπιλιπόντα ἐν τοῖς καύμασιν, ἢ οὗ ἀμετρωρέγκτως ταύτης & ἀεὶ τὸν Χριστὸν ὁρῶντας ὀφθαλμοὺς ἀφαλιμπάνῃν δακρύων ποτέ. καί τι μέλλω; ὅσον γὰρ αὖ παρέξω τῇ ἐμῇ ἀφανοίᾳ σχολὴν οὗ ταύτης ἄθλους τῆς πεπετρωμένης ψυχῆς καὶ ὀρεπὰς διηγούμεν&, πολὺ κατόπιν οἱ λόγοι τῶν ἔργων ὑπερθήσονται. καὶ μήτοι νομίσῃ μέ τις κεκομψευμένως λέγειν τὰ περὶ τῆς ἀπαθεστάτης ταύτης, ἢ λοιπὸν ὅλης & ἁγίας πνεύματ& ἐμοὶ συνόντος Ὀλυμπιάδ&. ἀλλ' αὐτόπλουν γεγηθημένον καὶ θεωρεῖν τὰ τ μακαρίας ταύτης βίον ἢ ἀγγελικὴν πολιτείαν. ὡς ἄτε πνευματικὸν γνήσιον φίλον καὶ συγγνῶν οἰκειότατον ὡς καὶ πολλὰ κ' γνώμων τῶν ταύτης ἀφανεμηθεῖσα αὐτὴ γοῦν ἡ μηκέτι λοιπὸν τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσα. ὑποβαπτομένη ἀρχαῖς. ὑπείκουσα ἐξουσίαις. ὑποκατακλινομένη ἀπίσκοποις. σεμνολογοῦσα τὸ πρεσβυτερεῖον. τιμῶσα τ κλῆρον ἅπαν&. καὶ ὁμολογίας κατηχισθη ὑπὲρ τ ἀληθείας. πολλὰς δεξαμένη νικφάδας ἀκαίρων κατηγορι&ν. ἧς τ βίον ἐν ὁμολογητείας κείμενον, ὅσοι τῶν εὐσεβῶν τὴν Κωνσταντίνου πόλιν οἰκοῦσιν, ἢ τις τὰ θανάτ& σκινδυνεύοντα τοῖς κ' θεὸν ἀγῶσιν. καὶ ἐν τάχει πλουτήσουσα τὸ μακάριον ἤρατο κλέ&. ἐν τῷ ἀπεραντῳ αἰῶνι στεφανηφορεῖσα χορεύσει, τὰς ἀκηράσ& μονὰς μ' θείων ψυχῶν καὶ ὁμοίων ἑαυτῇ εἰς ἀεὶ κατοικοῦσα, & τ ἀγαθῶν ἔργων ἁδρὸ & δεσπότ& θε& μ' παῤῥησίας τὰς ἀμοιβὰς ἀπαιτοῦσα.

μοσυνας. αὕτη ἡ μακαρία εἰς τὸν ἀκρότατον ὄρον ἐξεπήδησεν τῆς Παφνοφροσύνης, εἰς ὃν σὺκ ἐᾷ ἐφορεθῆναι πλέον. ἀκεοδοξ Βίου. ἀχημάτιστον ἦθος. ἀκαλλώπιστος ὄψις. ἀσίδιμεν σῶμα. ἀπέρπρ νῆς. ἀτυφ γνώμη. ἀπάραχ καρδία. ἄϋπν ἀγρυπνία. ἀωθέργον πνεῦμα. ἀμέτρητ ἀγάπη. ἀκαταληπ κοινωνία. ὐκαταφρόνητ ἐαὶ ἐγκράτια ἄμετρ. ὐδὺτης Παιδείας εἰς θεόν. ἐλπίδες ἀέννασι. ἐλεημοσύναι αἰκεδιήγητοι. πάντων τειπ. ὧν ἐγκαλλώπισμα. πολλὰς πέρασμὰς ἐξαστλήσασι ἐξ ὑπερβολῆς ἐαὶ ἐθελοκάκως καὶ ἀπροκάλυ. ὰ μικρὰς ἀγῶνας αἰωνισαμένη ὑπὲρ ἀληθείας θεῦ. ἀμέτροις δακρύοις νύκτωρ ἐμεθ ἡμέραν αὐενδεῶς συμβιώσασα. ὑπολαπομένη πάσῃ φύσῃ αἰθρωπίνῃ Παὶ τὸν κύριον. μὴ πάσης δὐλαβείας ὑπακλινομένη τῆς ἐπισκόπου τῆς ἁγίοις. σέβουσα τὸ πρεσβυτεῖον. ἡμῶσα τὸν κλῆρον. αὐδεμένη πὼ ἄσκησιν. ὑποδεχομένη παρθενίαν. χηρείαι ἱπαρκοῦσα. ὀρφανίαν αὐατρεφομένη. γήρως ὑπερφαπίζουσα. ἀσθενούσης ἐπισκεπομένη. ἁμαρτωλοῖς συμπηθοῦσα. πεπλανημένους ὁδηγοῦσα. δὺ παύτας ἐλεῶσα. δὺ πενομένους ἀφειδῶς οἰκτίρησα. πολλάς τι τῶν ἀπίσων κατηχήσασα γυναῖκας, ἐ τὸ πρὸς πὼ ζωὼ ἐπικρήσασα, ἀείμνηστον χρηςότητ ὄνομα Παὶ πάντος ἓ βίᾳ κατηλήσει. ὑπὸ δουλείας εἰς ἐλευθερίαν τ οἰκετῶν μυρίων ἐσμὸν αὐακαλεσαμένη, ἰσοτίμως τῆς ἰδίας ὐγενείας ἀπέφηνεν. μᾶλλον δ ἐι χρή τ' ἀληθῆς εἰπεῖν. ἐ εὐγενέστεροι ἓ χρήμαὶ τῆς ἁγίας παύτης ἐδείκνυντ. ουδ ἐ γὰρ εὐπλέστερον τι τῶν ἐνθυμάτων παύτης εὑρεθῆναι ἐδύατο. τῶν γὰρ παύ ράκος γυμνούντων αὐάξια ὠὸ τὰ τῆς αὐθρείας παύτης σκεπάσματα. τοαύτη δ ἐ περὶ αὐτὴς ἡ πίστις ἐτρέφετ, ὡς ἓ αὐτῶν τ παρ-

καὶ Στεφάνου, καὶ Βασιλείου, καὶ ἑτέρων τινῶν ἀποδεδειγμένων μυριάδας ἴσχυσι πέντε. ἀλλ' οὐ τελῶς, οὐδὲ ὡς ἔτυχεν παρελθοῦσα ταῦτα, ἀλλὰ πεπονημένως. ἓξ καὶ εἴκοσι βιβλίοις ἑβδομον ἢ ὄγδοον διελθοῦσα. διὸ καὶ ἡδιόνης ἦν ψαλμῳδούμενα γνώσεως ἐλευθερωθεῖσα πεφωτισμένη πρὸς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, εἶπε καὶ τῇ δυνάμει τῶν λογίων καὶ πνεύματος, ἐλπίσι χρηστοῖς ἑαυτὴν ὄρνιν ἐρασαμένη πτερυγικὴν, καὶ διαπερᾶσαι τὸ τότε καὶ βίᾳ ζόφον αἰθέριον πρὸς τὸν Χριστὸν, τὰς ἀθανάτους ἀμοιβὰς ἐκεῖθεν ἀπολήψομένη.

Περὶ Ὀλυμπιάδος.

ΤΑύτης κατ' ἴχνος βαίνουσα καὶ αὐτὴ πᾶσαν ἀρετὴν τῆς εὐθείας πολιτικῆς καὶ σεμνοπρεποῦς ἀσκήσεως Ὀλυμπιὰς, καὶ ζηλοῦσα κατὰ τὸ εἰς ἀρετὴν φερούσης ὁδὸν, ἐν πᾶσιν ἀκωλυθήσασα τῇ γνώμῃ τῶν θείων γραφῶν. θυγάτηρ γεγενῆσθαι τοῦ κατὰ σάρκα Σελεύκου καὶ ἀπὸ κόμητος, ἀληθινὸν δὲ τέκνον θεοῦ κατὰ πνεῦμα, ἐκείνη δὲ Ἀβλαβίου καὶ ἀπὸ ἐπάρχων, νύμφη δὲ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας Νεβελδίου καὶ ἀπὸ ἐπάρχων πόλεως Κωνσταντίνου. αὐτὴ δὲ τῇ ἀληθείᾳ γυνὴ ἀδένος. λέγεται γὰρ ἀμέμπτου καὶ νουμηνίου γενέσθαι παρθένου σύμβιος γεγενῆσθαι καὶ θείᾳ λόγου, σωφρονοῦσα δὲ πάσης ἀληθοῦς ταπεινοφροσύνης, κοινωνὸς καὶ διάκονος πάντων τῶν ἐνδεῶν. αὐτὴ πάντα τὸν ἀπείρου ἐκείνου καὶ ἀμέτρητον πλοῦτον διασκορπίσασα, πᾶσιν ἀπλῶς ἀμελεῖτως ἐπήρκεσεν. οὔτε γὰρ πόλις, οὐ χώρα, οὐκ ἔρημος, ἢ νῆσος, οὐκ ἐκκλησία ἄμοιρος ἔμεινεν τῆς τοιαύτης ὀπαδότου καὶ ἀοιδίμου. ἀλλ' ἐπήρκεσεν καὶ ἐκκλησίαις εἰς ἀναθήματα ἱερουργικὰ, καὶ μοναστηρίοις, καὶ κοινοβίοις, καὶ πτωχοτροφίοις, καὶ φυλακαῖς, καὶ τοῖς ἐν ἐξορίαις, καὶ πᾶσιν ἁπλῶς τοῖς εἰκημένοις καταπαύσεσι καὶ ἐλεημοσύναις.

Περὶ Σαλβίας.

ΚΑτ' ἐκεῖνο καιρὸν συνέβη ἅμα ὁσιωτάτῳ ἡμᾶς ἀπὸ Αἰλίας ὁρμᾶσθαι τὸν Ἱεροσόλυμα, ἐπισκεψασθαι τὴν μακαρίαν Σαλβίαν, τὴν παρθένον γυναῖκα, ἀδελφὴν ὁσιωτάτου Ῥεφίτου ἀπὸ τῶν ἐκεῖ ἀρχόντων. ἐν οἷς καὶ σὺν ἡμῖν καὶ Ἰσβίνου, τότε μὲν Δακόνου, νυνὶ δὲ ἐπισκόπου γενομένου τῆς Ἀσκαλωνιτῶν ἐκκλησίας, αἰνῆρ ὀλαβὴς καὶ φιλόλογος. σφοδροτάτῃ συῶ καύματι καταλαβόντος ἡμᾶς, καταστησάντων ἡμᾶν εἰς τὸ Πηλούσιον, ἔτυχεν τὸν Ἰσβίωνα νιπτῆρα λαβόντα νῆψασθαι τὰς χεῖρας καὶ σὺν πόδας πυγμῇ ψυχροτάτῳ ὄντος καὶ ὕδατος. καὶ μὴ τὸ νίψασθαι θερμοτύλῳ ἐπανακαλεῖσθαι εἰφύσῃ καὶ ἰσάφυες. ὅπερ ἰδοῦσα ὁσιωτάτη μακαρίτης Σαλβία, ὡς μήτηρ σοφὴ ὑὸν κηδομένη γνησίου, ἐπέσκηπτεν αὐτῷ τὴν ἀπαλοτῆτα τοῦ σώματος, λέγουσα αὐτῷ· πῶς δυνήσῃ σὺ τῷ σώματι τοιούτῳ ἄγων τὸν ἡλικίαν, καὶ ἔτι γέροντος σοῦ τοῦ πατρὸς ἕτως σου φιλοκαλεῖ τὸ σαρκίον, ὡς μὴ ἀθέμιτον ἐξ αὐτοῦ σοι τεκτηνῶν βλαβερῶν θαρσῆ λέγουσα τέκνον, ὅτι ἐξήκοντά νῦν ἄγουσα ἔτη τὴν ἡλικίας ἐκτὸς τῶν ἄκρων χειρῶν καὶ αὐτὸ μὲν τὸ πρόσωπον, οὐκ ὄψις μὴ ἥψατο ὕδατος, ἀλλ' οὐδὲ ἄλλο τι τῶν μελῶν, καίπερ διαφόροις ληφθείσης ἀῤῥωστίαις, καὶ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀναγκαζομένης λύτρῳ χρήσασθαι οὐκ ἰώμενον ὀδυνῶσαι τῇ σαρκὶ τὸ ἔθος. οὐκ ἔστι κλίνης ἐκαθεύδησα, καὶ λεπτοῦ ὠθόνιόν μου. αὕτη λογιωτάτη γέγονεν, ἡ δὲ τὸν θεῖον λόγον φιλήσασα τὰς νύκτας εἰς ἡμέρας ἀνέστρεψεν, δαψιλῶς ἐλαίῳ πρὸς τὰς καταλαμπούσας πανσύγχαμμα τῶν δεχαίων ὑπομνήματα διελθοῦσα. ἐν οἷς ὦ ἐχθρὸς μυριάδας τελακοσίας, Γρηγορίου καὶ Πηλουσίου

Σπ.

οἰκείων. ἡ δὲ ἁγία Χριστοῦ δούλη ἔλεγεν αὐτοῖς. παιδία, περὶ τῶν προγεγραμμένων ἐτῶν ἐγεγράφη ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν. τί οὖν ἀμφιλογωρεῖτε τῇ ματαιότητι; ἵνα μὴ ποτε φθάσωσιν αἱ ἡμέραι τῆς ἀντιχρίστου, καὶ μὴ δυνηθῆτε ἀποπλαύσαι ὑμῶν τοῦ πλούτου καὶ τῶν προγονικῶν ὑμῶν πραγμάτων. ἐκ δὲ τούτων τῶν λόγων παύτας ἐλυθερώσασα ἦλθεν ὅπὶ τὸν μονήρη βίον. ἐν τῇ Ποτιλίνῃ δὲ ἐν κατηχήσασα τὸν νεώτερον, ἦλθεν ὅπὶ τὴν Σικελίαν, τὰ ἑαυτῆς παύτα ἀπωλήσασα τὰ ὑποληφθέντα. ἐν τῇς τιμῆς ὑποδεξαμένη ἦλθεν πάλιν ὅπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ διανείμασα τὰς ὕλας ἐν τοῖς πατεραίκοντα ἡμερῶν ἀκοιμήθη ἐν γήρει καλῷ καὶ τιμίᾳ μνήμῃ καὶ βαθυτάτῃ πεπαύτηκε κοιμωμένη ἐν ἐλεημοσύναις καὶ τῷ καρπῷ τῶν ἀγαθῶν ἔργων βεβηρυμένη. καταλείψασα δὲ μοναχήλον ἐν Ἱεροσολύμοις, ἐν τὰ τῆς μονῆς ἀναλώματα. ὡς ἦ πάντες ὅτι οἱ ὑπὸ τῆς μακαρίας Μελάνης κατηχηθέντες τῆς Ῥώμης ἀνεχώρησαν, ἡνέλλα τις Βαρβαρικὴ, ἡ καὶ ἐν πεφήκαις πάλαι κειμένη, ἐπὶ τὴν Ῥώμην, καὶ οὐκ εἴασεν ἀδεῶς οὔτε ἐμπορεῖν ἀνδριάντας χαλκοῦς, ἀλλὰ πάντα περήσασα Βαρβαρικὴ ἀπονοίᾳ, περίδηλον ἀπολεῖα. ὡς ἠμέλησαν τῶν Ῥωμαίων, τῶν ἐν χιλίοις ἀμφισίοις ἔτεσιν φιλοκαλήσασιν, ἐρίπτον. τότε οἱ κατηχηθέντες ἔχαιρον μὴ συμπαθήσαντες τοῖς ἀνηκέστοις κακοῖς τῆς πορήσεως, δοξάζοντες τὸν θεὸν ὅπὶ τῇ λείσῃ μεταβολῇ τῶν πραγμάτων, καὶ τῇ ἀδοξοδόξῳ αὐτῶν σωτηρίᾳ. τὸν αὐτοῖς ἔρχεσθαι πίστεως οὔτε ἀπίστως, ὅτι τῶν ἄλλων πάντων αἰχμαλωτιζόντων ὅτι μόνοι ὑπεσώθησαν οἱ εἰκοσι. ἑλκαυτόμενοι ἠμέλησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν Μελάνης τῆς ἁγιωτάτης, τῶν ἐκπαιδευθέντων τῇ τούτου σωτηρίᾳ ἀπέφαλε μεταμενόντων ἐπὶ τοῦ καιροῦ.

Παῦλ

γάνῳ καὶ αὐτὸ τοῦ ὑὸς καὶ τὸ αὐτὸ ὀπτερόπωκατ' ἔτος τὰ χρήματα, ὥσπερ λύχνα φαιδρῷ χωρηγεῖτος τὸ ἔλαιον. λαμπρῷ τῷ φωτὶ τὸ ἐλεημοσύνης πλῶ φλέγα ἀνάπτωσι λαμπρᾷ τῇ δόσι πάντας ἐρῶπσεν. ὅθεν τοσοῦτον σὸς τῇ ξενιτείᾳ ἐγκαρτερήσασι οὐσὲ ἀπῆμελῶ σκτήσατο γῆς. οὐκ ἐξαλκύσθη τοῦ πόθου τῆς ἐρημίας ἐπὸ τὰ τοῦ ὑὸς ὀπιθυμίας. οὐκ ἐμέρισεν αὐτῶ τὸ πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ὁ τῶ μονογθνοῦς υἱὸς αὐτῆς πόθος. ἀλλὰ τῇ πρὸς τυχαῖς τῇ ὁσίας πεότητος καὶ ὁ νεώτερος εἰς ἄκρον παιδίας ἤλασεν καὶ εἰς τρόπων χρηστότητα. ἔφθασεν σὲ καὶ εἰς χάμον κῦ τὸ κόσμου τοῦτο ὀπιδόξου. καὶ σκηνὸς τὸ κοσμικῶν ἀξιωμάτων ἐγένετο. ἔχειν σὲ τέκνων δύο δικαίωμα. μὴ πολλὰς οὖν σοῦ χρόνους ἀκούσασι αὐτὴ ἡ συμβόλαιτη ὠδὶ τὸ καταστάσεως τὸ σκότους ὅτι ἔγημεν, καὶ πρόηρηται ὀπὸ παῖδα, Φοβηθεῖσα μή ποτε πειρᾶσαγῶσι κακοδιδασκαλίαι, ἢ αἱρέσεις, ἢ κακοζωίαι, ἐξήκοντα ἐτῶν πρεσβύτις ὢσα ἐνέβαλεν ἑαυτὴν εἰς τὰλοῖσον. καὶ ὀπὸ τῆς Καισαρείων ὀπολιτοῦσα δι' ἑκοσι ἡμερῶν παρεγένετο εἰς Ῥώμην, καὶ τοῖς σκεῦ σωτυχοῦσι, τὸν μὲν μακαριώτατον ἄνδρα καὶ ἀξιολογώτατον λαμπρότατον Ἀπρόνιανὸν Ὀλίβριον ὄντα κατηχήσασι Χριστιανὸν ἐπίσευσεν. πείσασι αὐτὸν καὶ ἐγκρατεύεσθαι μὴ τῆς γυναικὸς ἑαυτοῦ, ἀδελφιδῆς ἦ παύτης ἧς μακαρίας καλεμένης Ἀβίτας. σπεύξασα δὲ καὶ τὴν ἰδίαν σκηνὴν Μελανίαν τὴν νεωτέραν σὺν τῷ αὐτῆς ἀνδρὶ Πινιανῷ. κατήχησεν ἦ καὶ Ἀλβίνα τὴν ἑαυτῆς νύμφιον γυναῖκα ἦ τε υἱὸ αὐτῆς. καὶ παρασκευάσασα πάντας τούτους Δομπωλῆσαι τὰ ὑπάρχοντα τῆς Ῥώμης ἐξήκαγεν, ὅθεν τὸ σεμνὸν καὶ γαλιλαιῶντας λιμένα τοῦ βίου ἤκαγεν. καὶ οὕτως πρὸς πάντας οὖν ἐν τῇ Ῥώμῃ συγκλητικοὺς ἐθρεμάχησεν, καὶ πρὸς τὰς τούτων ἐλθούσας. κωλύπτων αὐτὴ ὅλη τῇ ὀπατικῇ τὸ λοιπὸν

οἰκίαν.

πατρίδος διαχωρίσαντος τῆς ἐρήμου, καὶ ὅλου τοῦ ἀσκητηρίου καὶ διαφερώτερον ἀγαγόντος βίον, ἀπτερέπτου τε ὑπὸ τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ εἰς γνῶσιν αὐτὸν ἀγαγόντος τῆς οἰκείας ἀθυμίας, ἔδοξεν τοῦτον παρεῖναι ὑπὸ τοῦ δαίμονος τῆς ὑπερηφανίας.

Περὶ Μελανίης.

ΠΕρὶ τῆς ἀσωματίας καὶ ἁγίας Μελανίης ἀκροθιγῶς μοι ἄνω δεδηλώκαμεν περὶ αὐτῆς, ἀδύνατον δὲ ἦν τὰ λοιπὰ, μᾶλλον δὲ ἃ καταλαμβάνω τῇ μνήμῃ τοῦ παντὸς ἀρετῶν καὶ γνώσεως ὑφαιρῶ τῷ πικίλῳ χιτῶνι δηλονότι τῷ λόγῳ τὰς ἀφάσεις τῆς θεοφιλεστάτης ταύτης ἀδελφῆς. δηλοῖ δὲ τὸ μακαρίτου τῆς ἀφθαρσίας ἐνδύμα οἰκείοις πόνοις ἑαυτῇ ἐξυφάσασα, καὶ τὰ ἀμαρτάνοντα τῆς δούλης τοῦ θεοῦ τοῖς ἰδίοις χρήμασι τῇ πρίν αὐτῆς κεφαλῇ καλῶς ὁκχαλκεύσασα, καὶ μεταμφιασαμένη μετὰ πολλῆς παῤῥησίας, ὡς ὁ θεὸν ἀπεδήμησεν δεξαμένου με τὸν δηχήσαντα τὰ ταύτης τοῦ μακαρίας κατορθώματα, ἐὰν θέλω ἅπερ ὀλίγα λέγειν, ὀλιγοστίχῳ καὶ ὁ χρέων ὅσῳ μοι ὕλαν αὐτὴ εἰς δηλωμένους ἀνάλωσεν ληφθεῖσα τῷ ἀρχαίῳ ζήλῳ. ὁκ οἶμαι πυρὸς φλόγα ἐμπεσοῦσαν εἰς ἀφθονίαν ὕλης ταχύ τινα δυνηθῆναι ἐμπεῖναι. τοῦτο δὲ ὁκ ἐμόν ἐστι διηγήσασθαι, ἀλλὰ καὶ τῶν τὴν Περσίδα, καὶ Βρεττανίας, καὶ τὰς πόλεις οἰκούντων νήσους. τὰ γὰρ οὐ πιθανῶν καὶ ὀλιγίστων τὰ ἀδυνάτα ταύτης, ἃ δύσις, ὁκ ἀνατολὴ, ὁκ ἄρκτος, ἅπερ μεμαθήκασιν ἠσχύνην. τελεσθὲν γὰρ καὶ ἑβδομον ξενιτεύσασα ἔτος, ἰδίοις ἀναλώμασιν ἐπῆρκεσεν καὶ ὁκλησίας, καὶ μοναστηρίοις, καὶ ξένοις, καὶ φυλακαῖς. καὶ ἀπαξαπλῶς, ὅσοις τὰ ὠφελητικὰ ἐντυγχανόντων ἀμοιβὴν αὐτῆς ἀπεχώρησεν. χωρηγοῦντων αὐτῇ τὰ θεοῦ

Περὶ Σαββατίου.

ΣΑββάτιος ὀνόματι κοσμικὸς, τῷ γένει Ἰεραπολίτης, γυναῖκα ἔχων, μετὰ τὸν τοῦ θεοῦ φόβον πεσὸν ἐγκρατέστερος Φιλομονάζων, ὡς κυκλοῦσθαι τοῦτον αὐτὰς κέλλας καὶ τὴν ἔρημον πᾶσαν ἐν τῇ νυκτί. καὶ καθ' ἑκάστην μονὴν λάθρα ἔξωθεν ἐθνικὰ Φοινίκων μόδιον ἕνα, καὶ λαχανῶν τὸ αὐτάρκες, μετὰ τὸ μὴ ἐσθίειν ἄρτον οὐ᾽ ἀσκητὰς κ᾽ τὸν Ἱεροσολύμων. τούτῳ σὺν τῷ δεξιωτῇ τῶν μοναχῶν, καὶ αὐτεπιζῴῳ τῶν ἐγκρατῶν, μιᾷ τῶν ἡμερῶν ὑπακουσθεὶς τοῖς ἁγίοις τὰ τῆς ἀσκήσεως θεσπιθεία. ζήλῳ δ᾽ πονηρῷ τούτῳ λέων ἐπαλώτησεν, τοῦ ἐχθροῦ τὸ μεναχῶν τὸν αὐτήμερον θηρᾶ κ᾽ δ᾽ Δαμόνια αὐτὸν ἐξεγείραντος, στρῆσαι ἀναβαίζοντος καὶ κείνους τὴν αὐτάπαυσιν, ἢ δ᾽ τὴς ἀσθενείας. καὶ καθαλαβὼν αὐτὸν ὁ θὴρ ὑπὸ σημεῖα ἑνὸς τῶν μοναχῶν, τῇ ἰδίᾳ δρακὶ ὥσεν αὐτὸν, καὶ κατέρριψεν. ἀλλ' ὁ θεὸς δ᾽ Δαμόνια διδάξας νηστεύειν σὺν λέοντας, καὶ τοῦτον τὸ δ᾽ φιλεντόλια θωῆς σκώλυσεν σφοδρῶς πεινῶντα τὸ λέοντα. ἐξ ὧν τὸ ἔτος δ᾽ γέροντος λαβὼν αὐτὸν ἀνεχώρησεν. ὁ γὰρ τούτῳ τὴν ζωὴν χαρισάμενος, καὶ τὰ θηρία τὴν τοιαύτην παρεμυθήσατο.

Περὶ Ἀβραμίου.

ΑΒραάμιός τις γέγονεν μοναχὸς ἀκριβὴς, τῷ γένει Αἰγύπτιος, τραχύτατον καὶ αὐστηρότατον βίον ζήσας ἐν τῇ ἐρήμῳ. ὅτε ἐπλήγη τὴν φρένα ὑπὸ ἄκρας οἰήσεως, καὶ ἐλθὼν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, διεμάχετο τοῖς πρεσβυτέροις, λέγων. ὅτι καὶ ἐγὼ πρεσβύτερος ἐχειροτονήθην ταύτῃ τῇ νυκτὶ ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὀφείλετε δέξασθαί με ὡς πρεσβύτερον ἱεραπύλην μέλοντα. τότε οἱ ἅγιοι πατέρες

χρόνον, εἰς ὃν ὠδὲ τ' Ἱορδανίδα τόπους. τούτῳ ποτὲ τῷ μακαρίῳ ἐρημίτῃ Γ'ουδαίοι καὶ ζήλον ὑπηδώκοι ἐν τοῖς ὠδὲ τῶν νεκρῶν θάλασσαν τόποις, ξίφος γυμνώσαντες κατ' αὐτοῦ ὥρμησαν αὐτῷ. σωίδη δὲ θαῦμα τοῖς τὴν γνώδιν. ἐν τῷ τὸ ξίφος ἐπάρας, καὶ βληθλῶσι ἀπᾶσιν καὶ τοῦ Γαδδανᾶ τ' ὀλέθριον, ἀπιξηράνθη ἡ χεὶρ δ' τὸ ξίφος κατέχοντος, καὶ τοῦτο αὐτ' αὐτοῦ αἰσθήτως κατέπεσεν. αὕτη ἡ ὥρᾳ τοῦ βοήθα σύμμαχος γένεν δ' ἀγίᾳ Γαδδανᾶ, καὶ αὕτη ἡ λοιπὴ δ' μακαρίᾳ αὐδρὸς ἕως ἔζω δ' βίᾳ.

Περὶ Η'λία.

Η'λίας πάλιν ὀνόματι μοναίζων δωδεκαμόναυτος ἐν τοῖς αὐτοῖς τόποις ἐν ἀσκηλαίῳ κατοικῇ, σεμνοτάτην καὶ εὐθέσμιον βίᾳ ἀπάρχων, τῇ ἐγκρατείᾳ καὶ τῇ δίκῃ τοῦ σωτῆρος. Φιλοφρόνως πάντας ξενοδοχῶν δὲ τοὺ προσιόντας ὠφελῶς. μιᾶς δὲ τῶν ἡμερῶν ἀδελφῶν αὐτῷ ἐπελήλυθότων τελεώνων. ἰὼ γὰρ πάροδος δ' αὐτοῦ. ἐλεήδῃ ἄρτων. καὶ διομνύμενος ἔπεσεν ἡμᾶς, ὅτι ὠδὲ ὀλίγον ἐλιποψύχησεν ὅλῃ τῇ ἀσκήσει τῶν τροφῶν. εἰσελθὼν δὲ ἐν τῷ κελλίῳ πάνυ ὠφέλυπος τὰ ὠδὲ εἰς ὃν ὠδοιπορηκότας θεός με τὸ τῆς ἀγάπης μέτρον ὑπερπληρώσει, εὗρον τρεῖς ἄρτους νεαροὺς κειμένους, οὓς λαβὼν χαίρων περίθηκα. καὶ φαγόντων εἰς κόρον εἶχεν αὐθῶν, ἐπεβίσασιν ὁ εἷς ἄρτος ἄρας ὠδὲ τοῦτον ἐγὼ ἐχρησάμην ὅλῃ ἡμέρας εἴκοσι πέντε. αὕτη ἡ χάρις μοῦ δ' Φιλοξένου γέγονεν Η'λίᾳ, δ' αἰ ἀμοιβαὶ τ' πόνων ὠδὲ τῷ Φιλανθρώπῳ διαπόντῃ ἀπάρχουσιν.

τιφανίτης καὶ ἀηδὴς τὴν παλαιὰν Ἐλπιδίαν ζηνῶν ὡς παιδάριον διαπαίζων μὴ τῶν αὐτῆς ἐραστῶν.

Περὶ Σισιννίου.

Τοῦτον τὸν ἀθανάτην Ἐλπιδίαν μαθητὴν γέγονεν Σισίννιος ὀνόματι, ἐξ οἰκειότητος μὲν ὁρμώμενος τύχης, ἀλλ' ὑπερβὰς τῇ πίστει, τὴν γένει Καππαδόκης. δηλοῖ γὰρ καὶ τὰ γένη σημαίνων πρὸς δόξαν ἐξανιζόντος ἡμᾶς χρείαν, καὶ εἰς τὸν μακαρίαν καὶ ἀληθινὴν ἀπάγοντος ἡμᾶς διγένειαν εἰς τὴν τῶν οὐρανίων βασιλείαν. χρονίζας τοίνυν πρὸς τὸν μακαρίαν Ἐλπιδίαν ὁ διάπυρος ἕρεξις τῶν τῆς ἀσκήσεως ἀρετῶν Σισίννιος ἔκτην ἢ καὶ ἑβδόμην ἔτος, καὶ ἐμμεμαθηκὼς ἐξ αὐδρὸς τὰς ἀρετὰς, καὶ τὸ καρτερὸν τῶν τῆς ἀσκήσεως πόνων, εἰς ὕστερον ἔτος μνήμαλι ἑαυτὸν ἐγκαθεῖρξεν ὅλῃ τρία ἔτη σεθεὶς ἐν τῷ μνήμαλι ἐν προσευχαῖς διετέλε. μὴ νύκτωρ, μὴ μεθ' ἡμέραν, μὴ καθίσας, μὴ αὐαπεσών, μὴ βαδίσας ἔξω. ἔτος κατηξιώθη χερίσματος κατὰ δαιμόνων. νυνὶ δὲ ἐπανελθὼν ὅλῃ τὴν πατρίδα ἠξιώθη πρεσβυτερίας συναγαγὼν ἀδελφότητα αὐδρῶν τε καὶ γυναικῶν, τὴν μαρτυρία τῆς ἀσκήσεως λαβὼν σημῆς πολλοῖας, καὶ τὸ ἑαυτοῦ ὄρρεν τὸ ὅλοθυμίας ἐλάσας, καὶ τὸ τῶν γυναικῶν θῆλυ τῇ ἐγκρατείᾳ φιμώσας, ὡς ταληθὲς τὸ γεγραμμένον. ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ οὐκ ἔνι ἄρσεν ἐ θῆλυ. ἔστιν δὲ καὶ φιλόξενος καθ' ὑπερβολὴν, καίπερ ὢν ἀκτήμων εἰς ἔλεγχον τῶν ἀμεταδότων πλουσίων.

Περὶ Γαδδανᾶ.

Ἔγνων ἐγὼ γέροντά τινα Παλαιστινὸν Γαδδανᾶν ὀνόματι, ὃς τὸ ἄστεγον ἔζησεν βίον τὸ παίπαλον ζωῆς αὐτοῦ

Digitized by Google

ἑσῶς ἔψαλεν καθάπερ βασιλίσκῳ τῶν μιλιστῶν ἐσμῷ, ἐν μέσῳ τῆς ἀδελφότητος σκευοικήσας τὸ ὄρος ἐκεῖνο ἐπόλισεν. καὶ ὡ ἰδεῖν ἐκεῖ ἀπὸ ἐκάστῳ διαφόρως τῆς ἀσκήσεως πολιτείας. τοῦτον μὲν τὸν Ἐλπίδιον τὸ ἐντὸς τῇ ἐλπίδι χαίροντα, καὶ διὰ τὸν Χριστὸν τῇ θλίψει συνομῳδοῦντα, ψάλλοντα ἐν νυκτὶ, συμψαλλόντων ἡμῶν αὐτῷ, σκορπίος ἔπαληξεν. ὃς πατήσας αὐτὸν ὠδέμετρεν τῆς τοῦ ἁγήματος σάσεως, τοσοῦτον τῇ συνομονῇ ἀλογήσας τῆς ἐν τὸν σκορπίον ὀδυνης. μιᾶς γοῦν τῶν ἡμερῶν ἀδελφὸς πνὸς κοιμᾶται κατέχοντος κλήματος, ἔτι λαῶν ὁ μακάριος ἐν τῷ καθήδρᾳ τοῦ τὰ ὀχθας ἔτ ὄρους ἔχωσεν ὡς φυτῶν. καίπερ ὢν ἐν καιρῷ θείς, τοσοῦτον νύξῃ καὶ γέγονεν ἄμπελος, ὥστε σκεπάζειν πᾶσαν τὴν σκηνήσιν. τοῦτο τῷ ἁγίῳ ἀθλητῇ τοῦ Χριστοῦ συμπλεισθῆ καὶ ὁ ἀοίδιμος ἄλλος ἔτ θεοῦ Αἰνέσιος, ἀνὴρ τις ἀξιόλογος, καὶ τῇ ἀσκήσει διαπρέψας. καὶ Εὐστάθιος ἀδελφὸς τούτου ὁμότιμος, καὶ σὺν ἄθλοις τὰ κατὰ Χριστὸν πολιτείας ἐξανύσας εὐθύμως. ὅπου τοσοῦτον δὲ ὁ μακάριος Ἐλπίδιος ἤλασεν ἀπαθείας, παρεγκλίσεως τὸ σῶμα, ὡς ἥλιον διαφανὴν αὐτοῦ τῶν ὀστέων τὸ πῆγμα. φέρεται δὲ καὶ τοῦτο ἐν τοῖς τῆς ζωῆς αὐτοῦ διηγήμασιν ὡρὸς τῶν ἀγαθαίων αὐτοῦ μαθητῶν, ὅτι ἐν ὅλοις εἴκοσι πένθ ἔτεσιν ὠδέποτε ὅλη δύσιν ἐσράφη. καί γε ἔτ ἀσηλαίας τῆς θύρας εἰς τὸ ὕψος τὸ ὄρους ὅλη καμάρης, ὡσεὶ ὡς ἐξαυρίαν τὸν ἥλιον ἐπὶ κεφαλῆς τότε γνώμονον ἴσχειν ποτὲ κἔ δύσιν κλίνοντα, ὡσεὶ σὺν κἔ δυσμὰς ἀνατέλλοντας ἀστέρας ποτὲ ἐθεάσατο ἐν τοῖς εἰκοσιπέντε ἔτεσιν. ἔτος ὁ μέγας ἀθλητὴς τῆς συνομονῆς ἀφ' ἑαυτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸ ἀσηλαίον, ἐκατῆλθεν ἐκ ἔτ ὄρους μέχρις ὅτου ἐτάφη. τοῦτο τοῦ ἁγίου ἐγχειρήματος τοῦ

γνῶσι, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν πιᾶν τὰ μὴ καθήκοντα. πρὸ ἑτέρων τ ολοκοιτῶν γνῶσιν ἔχειν θεοῦ μὴ διεφθαρμένης γνώμης καὶ κενῆς φυσιμαλοῦς, λέγ. διότι γνόντες τὸν Χριστὸν οὐχ ὡς θεὸν ἐδόξασαν, ἢ εὐχαρίστησαν, ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία. Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν. οἱ τῷ τ οἰήσεως ἐ ἀπονοίας δαίμονι προσεφιλήσαντες. διὸ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας, ἵ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν. ὥστε σκοτᾶτε γινώσκειν ἡμᾶς χρὴ, ὅτι ἀμήχανόν ἐστι πεσεῖν τινά εἰς ἀκολασίαν μὴ ἐγκαταλειφθέντα ὑπὸ τῆς ἵ θεοῦ προνοίας ὑπὸ ἀμελείας ἐ ῥᾳθυμίας οἰκείας τῶν ἐγκατειλημμένων τὸ συμβαῖνον αὐτοῖς. ἐ ἔτ ὁ ὁρ ἐστὶ Παφνουτίου ἵ ἐναρέτου τῶν γνωσικῶν, ἐ δοκιμωτάτου τῶν μοναχῶν συμπαρόντων αὐτῷ καὶ συνδιασκεπτομένων τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων περὶ τῆς ὑποθέσεως τ ἐκπιπτόντων. Χρονίᾳ καὶ Ἰακὼβ τῶν τῇ ὁρίσῃ τῆς ἀσκήσεως πλουτίᾳ διαλαμπόντων ἐν τοῖς κατὰ Ἱεριχὼ ἀσκηταῖς τῶν κατ' ὄρχας τῶν Ἀμορραίων γεγονότων, ἄπειρ ἐλελαξεύκασιν Φυγόντες τὸ πότε Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ ἐξεπορεύθη τὸ πλινθεύσατε σὺν ἀλλοφύλοις εἰς τὸ ὄρ τοῦ Λιβανᾶ.

Περὶ Ἐλπιδίου.

ΕΛπιδίος τις Καππαδόκης τῷ γένει εἰς ὕστερον πρεσβυτερίᾳ ἠξιωμένος, ἵ μοναστηρίᾳ ἠσκημένος ἵ χαριεπισκόπει Τιμοθέᾳ τῆς Καππαδοκίας, ἀνδρὸς ἱκανωτάτου. ἔτ ἐλθὼν παρώκησεν ἐν τοῖς ἀπηλαίοις, ὃς τρισὶν ἐγκράτειαν ἀσκήσεως ἐνεδείξατο, ὡς καλύψαι σὺν πάντας. ζήσας γὰρ ἔτη ἑξήκοντα πέντε τὰ σάββατα καὶ τὰς κυριακὰς μετελάμβανεν μόνον. τὰς ἢ νύκτας πάσας

ἑστὼς

τοῦ ἐλέους τῶν καλῶν ἔργων. τῶν οὖν ἐγκαλεῖψεων ἀφορμὴ εἰσὶν αἱ αἰτίαι. ἡ μὲν γὰρ γίνεται ἀφ' ἑκουσιμώτου ἀρετὴν ἵνα φανερωθῇ· ὡς ἡ τοῦ μεγάλου τοῦ ὑπομονῆς ἀθλητοῦ Ἰὼβ, χρηματίζοντος τούτῳ καὶ λέγοντος· μὴ ὀστράκῳ μου τὸ κέλευμα, μηδὲ οἴη με ἄλλως σοι κεχρημαλκέναι, ἀλλ' ἵνα ἀναφανῆς δίκαιος. ἐμοὶ μὲν γὰρ γνωστὸς ἦς ἐξ ἀρχῆς τῷ βλέποντι τὰ κρυπτὰ, καὶ ὁρῶν τι εἰς βάθη λογισμῶν ἀνθρώπων. ἐπειδὴ δὲ ἐγένετο τοσούτων κακοχόλων ἀφορμὴ τοῖς ἀνθρώποις, ὑποτοσούτων τῶν κακοχόλων ἀφορμὴν τοῦ τοιούτου σε θεραπεύειν ἐμὲ, ἐπαγαγὼν τὴν τοσαύτην ἀθέσιαν, ἀπέτρεψεν τὸν τοιοῦτον, ἵνα δείξῃ αὐτοῖς οὐχ ἁπλῶς φιλοσοφίαν. ἐστὶ δὲ καὶ ἑτέρως ἐγκαλεῖσθαι διὰ ὑποτροπὴν ὑπερηφανείας καὶ ὑποφυγὴν οἰήσεως ἢ ἀλαζονίας. ὡς ὅτι ὁ μακάριος ἀπόστολος Παῦλος ἐστὶν ἰδεῖν. ἐγκαταλείφθη γὰρ καὶ αὐτὸς ἀθετούμενος ὑπαφορμὰς, καὶ κολαφισμοὺς, καὶ ἀφορμὰς ὑλλείψεων βαλλόμενος. διὸ καὶ ἔλεγεν. ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκὶ ἄγγελος σατᾶ ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. ἵνα μή ποτε ἀφορμὴν τοσούτων θαυμάτων, καὶ ἡ ἄνεσις, καὶ ἡ εὐθυμία, καὶ ἡ τιμὴ τούτῳ προσγνωσθῇ εἰς τὸ φοντὸν αὐτὸν μεβάλλη ἀφορμὴν ὑπὸ τῆς ἀθείας καυνωθέντα. ἐγκαταλείφθη καὶ ὁ ὠδαλυλικὸς ἀφορμὰς ἁμαρτίας, ὡς εἶπεν οἷς ἴσθε ὑγιὴς γέγονας μηκέτι ἁμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν τί σοι γένηται ἐγκαταλείφθη δὲ ὁ Ἰούδας προλιμήσας λέγουσιν δ' τὸ ζωῆς λόγου, διὸ καὶ ἀπήγξατο. ἐγκαταλείφθη δὲ ὁ Ἡσαῦ, διὸ δὲ ἀκαλασία προεῖπεν, προλιμήσας κρέων ἑτέρων σύλογίας πατρικῆς. ταῦτα οὖν πάντα σωματοφόρῳ τῷ ἁγίῳ πνεύματι ὁ μακάριος ἀπόστολος Παῦλος ἔλεγεν περὶ τῶν τοιούτων τρόπων ἐγκαταλελειμμένων. καθὼς οὖν ὁ θεὸς ἐδοκίμασεν τὸ θεῖον ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει,

ὅτ⊙ τὼ αἰτίαν τῆς ἐγκαταλείψεως ὑποθήμω⊙ τυ-
τίσι τὸν τύφον, κ) ἀναλαίβη παφνοφροσύνω, κ) ὀπτιγῶ
ἑαυτ῀ τὰ μέτρα, μήτε κ) πιν⊙ ἐπαμρόμω⊙. Ἐ θεῷ
εὐχαριστῶν, ἐπανέρχεται πάλιν εἰς αὐτὸν ἐμμάρτυρ⊙-
γῶσις. λέγει γὰρ πνευματικοὶ βίον σεμνὸν Ἐ σώφρονα
μὴ ἔχοντις σωτηρίαζονται, σεχύες εἰσιν ἀνεμοφθόροι, τὸ
μὴν ὀχῆμα σεχύων ἔχοντες, τὸ ἢ τρόφιμον τ῀ Δημήτρας
ὑπεκλαπέντες. πᾶσα εὐ῀ πῶσις. ἤτι ἡ Δι᾽ γλώσσης,
ἤτε ἡ δι᾽ ὁράσεως, ἢ ἀκοῆς, ἢ ὀσφρήσεως, ἢ τ⊙ρέξεως, ἤτε
ἡ δι᾽ ὅλε Ἐ σώματ⊙, πρὸς τὼ ἀναλογίαν τῆς ὑπερ-
ηφανίας, ἢ τῆς οἰήσεως, κατ᾽ ἐγκαζίλειμμαν γίνεται θεοῦ
φειδωμένε τῶν ἐγκαταλιμπανομένων. εἰ γὰρ μὴ τῆς ἀ-
κλασίας κ) τῆ εὐφήμε αἰτῶν μαρτυρήσῃ τῆ χωρηγίᾳ τῶν
λόγων ὁ κύρι⊙. δαίμονας αὐσθῦ ἂν ἀπερασαν τὸ ἐπ-
αιρομένης τῆ τύφῳ μὴ ἀκαθαρσίας. κ) παῦτα δὲ ἔλεγον
ἡμῖν οἱ ὅσιοι ἄνδρες ἔτι κ) ἄρισι τῶν πατέρων, ὅταν ἴδῃ
τι φῆσι ἵνα σωπῆ μᾶν χαλεπὸν, λόγις ἢ πιθανὸν, μνη-
μόνδσεν τοῦ δαίμον⊙ τοῦ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τῷ κυρίῳ
προσομιλοῦντ⊙, κ) τῆς λεχεύσης τῶν γραφῶν μαρτυ-
ρίας. ὁ δὲ ὅφις ἰῶ φρονιμώτατ⊙ πάντων τῶν θηρίων
τῶν ὄπι τ῀ γῆς. ᾧ ἡ φρόνησις μᾶλλον εἰς βλάβην τύτῳ
γενήσηται, ἄλλης ἀρετῆς τύτῳ μὴ σωθεσμένης. δ᾽ει γὰρ
τὸν πιστὸν κ) ἀγαθὸν φρονεῖν μᾶν ἀ δίδωσιν ὁ θεὸς, λαλεῖν
δὲ ἃ φρονεῖ, πιεῖν δὲ ἃ λαλεῖ. ἐὰν γὰρ μὴ ἀληθῆ τ῀
λόγων τῇ ἀρετῇ Ἐ βίᾳ σωτρέχῃ, καὶ ἡ λοιπὴ τῶν χρη-
στῶν τρόπων εὐγλωσσια ἄρτ⊙ ἐσὶν ἄνδ᾽ ἀλὲς, κ) τὸν μα-
κάριον Ἰῶβ. ὁ δὲ πιστ⊙ βρωθήσεται ἀδαμῶς. ἐς κᾶν
βρωθῇ εἰς πολλὴν καχεξίαν ἐμβάλλῃ τὸν ἐσθίον⊙. εἰ βρω-
θήσ῀ γάρ, φησιν, ἄρτος ἄνδ᾽ ἀλός. εἰ δὲ κ) ἐσὶ ζεῦμα ἐν
ῥήμασι κενοῖς, πῶς ἐσιν εἰς ὠφέλειαν μὴ πεπληρωμένοις
τῇ μαρ-

Ε αἰσχύνω. καταλειφθέντος οὖν διὰ τῆς ὑπογραφομένης αὐτοῖς παραινέσεως, Ε ἀτιμίας, ἠρέμα πως κατὰ μικρὸν τὸν ὄγκον τῆς νομιζομένης δρετῆς ἑαυτῶν ὑποτρέχοντας τύφον, μηκέτι ἐφ' ἑαυτοῖς πεποιθότες, ἀλλὰ τῷ θεῷ τῷ χαριζομένῳ τὰ πάντα ὁμολογοῦντων τὴν χάριν. ὑπεδύη γὰρ ὁ ἀποφυσιῶν Θ. ὑπὲρ εὐρείας λόγων ἐπαιρόμενος Θ., οὐκέτι ὑπογεγραφὼς τῷ θεῷ τὴν δωρεὰν τῆς εὐφυΐας, ἀλλὰ τὴν χορηγίαν τῆς γνώσεως, ἀλλὰ τῇ ἑαυτοῦ ἀσκήσει, ἢ φύσει, ἀφ' ἧς ὁ θεὸς τὸν ἄγγελον τῆς προνοίας τὸν ὑπὲρ πύτην τῇ χάριτι μεγαλυνόμενον, ἐ δοκοῦντας καταδωδωκὼς ὑπὸ ἐ αὐτεκείμενός ὁ ἐπαιρόμενος τῇ εὐφυΐᾳ ἀπεπλήξ ἀκολασίᾳ, ἐξελασίαν τῶν δαιμονιώδη φυσίωσιν, ὅπερ ἐστὶν ὑπερηφανία. ἵνα ἐ μάρτυρος τῆς σωφροσύνης ἐφαρεθέντος, οὐκ ἀξιόπιστος ᾖ τὰ λεγόμενα τοῖς αὐτὸν φυσῶντων τ εὐλαβῶν ἢ οὐκ ἐ τοιοῦτος ὁμόσας ὁδάσκαλίαν, καθάπερ πηγὴν βδύλλας ἔχουσαν, ὡς παρῳδῶν τὸ μεγαλυνόμενον. τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός. ἵνα τί σὺ διηγῇ τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀναλαμβάνῃς τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου; ὁμοίως γὰρ ἀληθῶς αἱ τῶν ἐμπεδῶν ψυχαὶ διαφόρους πηγάς. αἱ μὲν γὰρ εἰμαρμένοι Ε οἰνόφιλοι πηγαὶ βορβορώδεσιν, αἱ δὲ φιλάργυροι καὶ τολμηρικαὶ πηγαὶ βατεράχνης ἰχνύσης. αἱ δὲ βάσκανοι, καὶ ὑπερήφανοι, ὀλιτηδειότητα δὲ γνώσεως ἴχνυσαι, ὁμοίαι εἰσὶ πηγαῖς ὕφλς τρεφούσης, αἷς αἱ ἐκλιμνάζη ὁ λόγος καθάπερ ὕδωρ ὄζον ἐκ λίμνης, τὸ μηδένα ἐπαθεν ἡδέως δέχεσθαι. διὰ τὴν πικρίαν ἐ ἦθος, καὶ διὰ τὴν ὀσμὴν τῶν ἀκαθάρτων τροφίμων. ὅθεν διαβιβὴ παρεκάλη τρία αὐτῶν χαρίσματα ὧν δεῖ θεὸν διδάχθῆναι, χρηστότητα, Ε παιδείαν, καὶ γνῶσιν. ἀνὸν γὰρ χρηστότητος γνῶσις ἄχρηστος. Ε ἐὰν μὴ διορθώσῃ ὁ τοῦ

καὶ πειρατικὰ, παῦται γίνεται καὶ συγχώρησιν θεοῦ. ἡ δὲ συγχώρησις ἐξ ἀλογίας ἢ ἀπιστίας τῶν ἐγκαταλιμπανομένων. ἀδύνατον γὰρ τὸν ὀρθῶς φρονοῦντα, καὶ δι' ὅτι μάλιστα βιοῦντα, ἐγκαταλειφθῆναι, καὶ πειρατῶν πλείσμασιν ἀρχομένης, ἢ πλανῆς δαιμόνων. ἔστι γάρτοι διεφθαρμένῳ σκοπῷ, ἢ τόσῳ αὐθρωποπαρεσκίας, καὶ αὐθαδεία λογισμῶν μετάρχεσθαι δοκοῦσι τῶν ἀρετῶν, ἅ τοι καὶ σφάλμασι πειράζονται, τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν ἐκείνων κατεσταλμένον σκοπὸν ἐγκαταλιμπάνοντος. ἀνάγκη, ἵνα διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως αἰσθόμενοι τῶν ἐκ τῆς μεταβολῆς ἀλλοίωσιν, διορθώσωνται ἢ τῶν πράξεων ἢ τῶν πράξεων. ποτὲ μὲν γὰρ ἡ πρόθεσις ἐξαμαρτάνει, ποτὲ δὲ ἡ πρᾶξις. ὅταν διεφθαρμένως, ἢ καθ' ὃν δεῖ τρόπον μὴ ᾖ τὰ. ὅπερ συμβαίνει πολλάκις καὶ τὸν ἀκόλαστον διεφθαρμένῳ σκοπῷ πιεῖν τῶν ἐλεημοσυνῶν ὅτι νεωτέρας διὰ τὸ αἰσχρόν. πρᾶξιν δὲ ἄλογον τὸ ὡς ὀρφανῇ καὶ μόνῃ καὶ ἀσκεμμένῃ δόναι ὀπωσοῦν. συμβαίνει δὲ καὶ σκοπῷ ὀρθῷ πιεῖν μὲν ἐλεημοσυνῶν εἰς νοσοῦντας, ἢ γηροκόμους, ἢ σκεπτικοὺς ὅτι πλούτου. φειδωλῶς δὲ, καὶ μὴ γογγυσμοῦ. καὶ εἶναι τὸ μὲν σκοπὸν ὀρθὸν, τῶν δὲ πρᾶξιν ἐν σκοπῷ εὐσεβείας. δεῖ γὰρ τὸν ἐλεήμονα ἐν ἱλαρότητι ἐλεεῖν καὶ ἐν ἀφειδίᾳ. ἔλεγον δὲ καὶ τοῦτο οἱ ἅγιοι, ὅτι πειρατήματά εἰσιν ἐν πολλαῖς ψυχαῖς. ἐν μὲν, ἀφύλα διάνοιας. ἐν πᾶσι δὲ, ἀπιτηδειότης ἀσκήσεως. ἀλλ' ὅταν μὴ γένηται δι' αὐτὸ τὸ καλὸν, μηδὲ καθ' ὃν δεῖον σκοπὸν, μήτι ἐκ τοῦ πειρατήματος πρᾶξις, μήπω ἡ ἀφύλα, μήτι οἱ τῶν εὐκλειαν λόγων κεκτημένοι, ἐκ ἀπηγορεύθησι τῶν χαρισμάτων τοῦ δοτῆρος τῶν ἀγαθῶν θεοῦ, ἀλλὰ τῇ οἰκείᾳ πεφωρίσθησαν, καὶ εὐπαθείᾳ, καὶ ἱκανότητι, καὶ ὅτι ἐγκαταλειφθέντες ὑπὸ τῆς πονηρίας ἐμπέπτωκεν εἰς αἰσχρουργίαν, ἢ αἰσχροπάθειαν, καὶ αἰ-

Περὶ Παφνυτίου.

Μιᾶ τῶν ἡμερῶν σωδεομένου τοῦ Παφνυτίου τοῦ Φιλεγερμιώτου Κεφαλᾶ. ὅτις χάρισμα γνώστικὸν εἶχεν τῶν θείων γραφῶν, παλαιᾶς καὶ καινῆς διαθήκης, πᾶσαν αὐτὴν ἐρμηνεύων, μὴ αὐτογνωσίᾳ γραφάς. πρὸς τοῦτο δὲ λέγουσιν, ὡς καλύπτεσθαι ἐπ' αὐτῆς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἀρετοῦ. οὗ φέρεται ἐγκώμιον ἀρετῆς, ὅτι ὁ γυδοήκοντα ἐτῶν ὑπὸ ἓν δύο χιτῶνας σὺν ἔχειν. τὰ πὶς σωτυχόντες ἐγὼ τε καὶ ὁ μακάριος Δίκιος Ἀλβίνιος, ἐζητοῦμεν μαθεῖν παρ' αὐτοῦ τὰς αἰτίας τῶν ἁμαρτανόντων ἢ σκανδαλιζόντων ἀδελφῶν, ἢ σφαλλομένων ἐν τῷ καθηκούσῃ βίῳ. σωίσθη γὰρ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ χαρήμονα τὰ ἀσκητὴν καθεζόμενον τελευτῆσαι, καὶ εὐρεθῆναι νεκρὸν ἐν τῇ καθέδρᾳ, κατέχοντα τὸ ἔργον ἐν ταῖς χερσίν. σωίσθη καὶ ἄλλον ἀδελφὸν ὁρύσσοντα φρέαρ κατακωδῆναι ὑπ' αὐτοῦ. καὶ ἄλλον ἐκ τῆς Σκήτεως ἐρχόμενον ἀποθανεῖν ὑπὸ δίψης ὕδατος. ἐμνημονεύσαμεν δὲ καὶ τοῦ Στέφανον τὸν ἐκπεσόντα εἰς αἰσχρὰν αἰσωτίαν, καὶ Εὐκάρπιον, καὶ τὸν Ἥρωνα τὸν Ἀλεξανδρέα, ἐκ τοῦ κατὰ Οὐάλεντα τοῦ Παλαιστῖνον, ἐκ τοῦ Πτολεμαΐου τοῦ ἐν τῇ Σκήτῃ Αἰγύπτιον. σωερωτώντων ἡμῶν τίς ἡ αἰτία τοῦ ὄντως ζῶντας ἐν ἀρετῇ βίου ἐν ἐρημίᾳ τοσούτῳ χρόνῳ ἀπατηθῆναι βλαβέντας τῇ φρένας, οὐ γὰρ ἀνάγκη κενοδοξία, οὐ γὰρ περιέργειαν ἀνοκλασίᾳ. παύτην οὖν ἡμῖν εἰ ἄγιοι τῶν ὑπάρχουσιν πεποίηκασιν, Παφνυτίος τὸ γνωστικώτατος. ὅτι πρὸ πάντα τὰ γινόμενα διαιρεῖται εἰς δύο, εἴς τι εὐδοκίαν θεοῦ ἐ συγχώρησιν. ὅσα γάρ γίνεται κατ' ἀρετὴν εἰς δόξαν ἔρχεται θεοῦ, ταῦτα γίνεται εὐδοκίᾳ θεοῦ. ὅσα δὲ αὖ πάλιν ἁμαρτήματα, καὶ πάντα

τῆς πάντας οὓς ὧδ' ἀτυχοῦντας. Ἰώσασθε δὲ τὸ ῥῆσμα τὸ κατὰ Παυλῖνον ὡς ἀνδρῶν πυγμαχούντων μονα-ζόντων, καὶ πάντα αἱρετικὸν πνεῦμα μαχόν συμπτίσαντες εἰσήλασον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, λιμῶντις τὸν κλῆ-ρον, δίωρος τι καὶ τρίπους. καὶ ταῦτα ποιοῦντις ἤτω τὸ βίον ἐν εὐσεβείᾳ διετέλεσαν, μηδένα μὴ σκανδαλίσαντες, ἀλλὰ πᾶσιν τὸ οἰκεῖμβίλιον ὠφελήσαντες.

Περὶ Χρονίου.

Χρόνιός τις ὀνόματι ὁρμώμενος ἐκ τῆς κώμης τῆς λεγομένης Φοίνικος, ὑποστρέψας ὑπὸ τὴν ἰδίαν κώμην ἀλησίον ὕσης τῆς ἐρήμου μύρια πεντακισχίλια βή-ματα, τῷ δεξιῷ ποδὶ ἀριθμήσαντα, ἐκεῖσε κατοικοδόμησε ὄρυξεν φρέαρ, καὶ εὗρεν καλλιστον ὕδωρ ἀπίχον εἰς βάθος ὀργυιὰς ἑπτά. καὶ οἰκοδόμησεν ἑαυτῷ σκηνὴ ξενίαν μικράν. καὶ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐνεθρόνισεν ἑαυτὸν τῇ μονῇ ηὔξατο τῷ θεῷ μὴ αἰσθέσθαι τινὰ ἐκεῖσε εἰς οἰκεῖμβίλιον τόπον. παρελ-θόντων δὲ ὀλίγων ἐτῶν, ἠξιώθη πρεσβυτερίας. ἀδελφό-της δὲ αὐτὸν συναχθείσης ὡς ἀνδρῶν Δαλεσίων. αὐτὴ σὺν αὐτῷ φέρεται τὴν ἄσκησιν ἀρετὴν, ὅτι ἐξήνεγκε ἔτη παρεδρεύσας τῷ θυσιαστηρίῳ ἱερατεύων, καὶ τὴν ἐρημίαν ἐξ-ῆλθεν, οὐκ ἐκτὸς ἔργου ἰδίων χειρῶν βέβρωκεν ἄρτον.

Περὶ Ἰακώβου.

Τοιοῦτῳ συμφώνῳ Ἰακὼβ τις ἐκ γλυκέων, ὁ Ἠπίκλου Χωλὸς, γυμνικώτατος εἰς ἄκρον. ἀμφότεροι γυ-μνοὶ τῷ μακαρίῳ Ἀντωνίῳ ὑπῆρχον.

Περὶ

σίνης, ἡλίσας ἀπ' αὐτῆς τὸν κόλπον πληρῶσαι, & προσεδόκησεν παύτῳ καπήσειν. ἢ καταχὼν ἔβαλεν παύτῳ καπήσειν. ἢ καβαχὼν ἔβαλεν παύτῳ καπήσειν. ἢ καβαχὼν ἔβαλεν παύτῳ εἰς φυλακὴν, ἀγγοῶν τῶν ἐλθωρείαν αὐτῆς. συγκληῖσα δὲ ἡ θεοφιλὴς, δηλοῖ τῷ ὑπαλικῷ, λέγουσα. ἐγὼ δὲ σὲ μὴν γεγένημαι θυγάτηρ, δὲ σὲ γυνὴ, δὲ ἀπόδεξη ἡμῦς κατὰ τὴν γλῶ, τὰ δ' νῦ εἰμι δάλη χειρὸς. ἢ μὴ τῆ ἀδικείας παῦ σχήματος μὲ παρασέχων καβαπάυσης. διώλυσεν γὰρ, ἐὰν θέλω, ἐμαυτὸν ἢ ὑψώσειν ἢ σκολιήσαι, ἢ σὺκ ἔχῖς με ἐν τάτῳ καπῆσειν, οὐδὲ τῶν ἐμῶν τι λαβεῖν. ὥστε σὺ ἵνα ἀγνοήσας μέλλης ἐγκλήσειν παθεπίπλην ἐδηλώκασι. δεῖ γὰρ φησι κατὰ τῶν αἰσαιδήτων καθάπερ κυὰς ἢ ἱέρακι τῷ τύφῳ κεχρῆσθαι, & ἐν καιρῷ ὑπερηφανίας αὐτῶν τὰς πτέρυγας ἐπαφίεναι. τότε ἀκούσας παῦτα ὁ δικαστὴς εἰς σωαίσθησιν ἐλθών, & ἀπελογήσαντο ἢ ἐδεήθη αὐτῆς, καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀκωλύτως σωτυγχάνειν τοῖς ἁγίοις ἀνδράσιν. αὐτὴ μὴν τὴν αὐάκλησιν τῶν ἐρήμων ἀνδρῶν μοναστήριον κτίσασα ἐν Ἱεροσολύμοις εἴκοσι ἐπὰ ἔτεσιν ἐχρήσατο ἐν τῇ Γεροζαλὴμ ἔχουσα σωοδίαν παρθένων.

Περὶ Ρουφίνου.

Ἦν σωιέζη ἢ ὁ εὐγλωέστατος ἢ μονότροφος Ρούφινος, ὁ ἀπὸ Γιταλίας εἰς Α'κυληίας τὴν πόλιν πρεσβυτερίου εἰς ὕστερον καπεζωθείς. οὐ γνωσικώτερον & ἀπικέστερον ἐν ἀνδράσιν οὐχ ηὑρίσκετο. διεξιόντων ἀμφοτέρων ἐν τῆς ἐκκλησίας ἐπὰ ἕτεσιν σὺν ἀπίσκοπος τὰ ἢ μοναζόντων, παρθένων ἢ σὺν ἐν συζυγίαις, ἀξιολόγως τὰ ἢ ἰδιωτῶν, & ἀπεξαπαλῶς ἀπιδιορθώσεις τῆς σωτυχίας αὐτῶν καταλλήλως ἀναπαύοντος. οἰκείοις ἀναλώμασιν οἰκοδομῶν-

εἰκοσὶν δοῦτρον ἀγούσης ἔτος. ἢ τις ἂν τῶν ἐκείνῳ ἐπο-
βίωσιν ἔρωτος ἡδὺ καταξιωθεῖσα τῷ αἰωνίῳ νυμφίῳ σω-
φρόνως εἰς τέλος ἀγαπήσασα τοῦτον. καὶ μηδενὶ μηδὲν εἰ-
ρηκυῖα ἐκωλύετο γάρ, ἐν τοῖς καιροῖς Οὐαλεντος καὶ βα-
σιλέως ἀρχὴν ἐχοντος ἐν τῇ βασιλείᾳ, ποιήσασα ὑπό-
στροπον ἐμὲ αὐτῆς ὁμολογῶν. τὰ κινητὰ πάντα ἑαυτῆς
λαβοῦσα, καὶ εἰς πλοῖον ἐμβαλομένη μετὰ φανερῶν παι-
δίων καὶ ῥητῶν παιδισκῶν ἀρεμφᾶ κατέπλευσεν ὑπὲρ
Ἀλεξανδρείαν. καὶ τὸν τόπον καταλαβοῦσα, ἐκεῖ ἀφ-
πωλήσασα τὰς ὕλας, καὶ εἰς χρυσὸν [illegible] εἰσῆλθεν εἰς τὸ ὄρος τῆς Νιτρίας, τοῖς ἁγίοις πατράσιν
ἐντυχεῖν σπουδάσασα τοῖς ἐν τῷ μακαρίῳ Παμβῶ, καὶ τὸν
ἐξ Ὀξυρύγχου ὄντα Ἀρσίσιον, καὶ τὸν μέγαν Σαραπίωνα, καὶ
τὸν ἅγιον Παφνούτιον, καὶ τὸν ἀοίδιμον Γελάσιον τὸν ὁμο-
λογητὴν, ὑπέσκοπον ἐν Ἑρμοπόλεως, καὶ τὸν δοκιμώτα-
τον Διόσκορον, καὶ χρονίσασα ἐν τοῖς αὐτοῖς ὡς ἡμῶν ἔτεσιν
κυκλοῦσα αὐτὰ τὸν ἔρημον καὶ πᾶσι συντυχοῦσα τοῖς
ἁγίοις. μετὰ δὲ ταῦτα ἐξ Αὐγουστάλιν ἐξελθοῦσα τοῦ-
τὰ ἁγίους πατέρας Γελάσιον, καὶ Πιστήμιον, καὶ Ἀδέλφιον,
καὶ Παφνούτιον, καὶ Παμβῶ, καὶ Ἀμμώνιον τὸν παρώ-
πιον, καὶ ἑτέρους μονάς, καὶ ἄλλους ἑνδεκα, ὡς γίνεσθαι τὸν
ἀριθμὸν ἑκατὸν εἴκοσι ἐξ οὓς πάντας, δεκαδύο ὑπισχνη-
σαμένους καὶ πρεσβυτέρους εἰς τὸν Παλαιστίνων, σὺν τῷ Διο-
καισαρείαν. ἐν οἷς καὶ αὐτὴ σωληθοῦσα ἡ μακαρίτης σὺ
τῶν ἰδίων ὑπαρχόντων ἀρκοῦντα αὐτοῖς. κωλυομένων
δὲ τῶν ὑπηρετούντων αὐτοῖς ὡς διηγοῦντο. συντυχοῦ
γὰρ ἐγὼ τῷ ἁγίῳ Πιστημίῳ, καὶ Παφνουτίῳ, καὶ Γελάσ-
ῳ, καὶ Ἀμμωνίῳ. αὕτη ἡ ἀνδρεία παιδαρέσκ καρ-
κάλιον λαμβάνουσα καθ' ἑαυτὴν εἰσέφερεν αὐτοῖς τὰ
πρὸς τὰς χρείας. ἐγνωκὼς σὺν ὁ ὑπαλικὸς τῆς Παλαι-

στίνης,

ὑπὸ τριάκοντα Ϛ δύο ἔτη ἡδεμιᾶς ὀπώρας ἡψάμιλλ. δειλίας ποτέ μέ, φησι, πολεμησούσης εἰς ἄκρον, ὡς Ϛ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἔκφοβον γένεσθαι, πρὸς τὸ ταύτῃ ἀπειγῆσθαι, μνήμαλι ἑαυτὸν καθεῖρξεν ὑπὸ ἔτη ἑξ. Ϛ ταύτης ἀπειγῆσετο τὸν ἐξ ἑπαρῆς πόλεμον πολεμήσας μ᾽ τοῦ πάθματος Ϝ τὴν δειλίαν τάτην ἐπάγοντ Θ. τάτα Ϝ ἀοιδίμα πάνυ ἐκήδετο ὁ μακάρ Θ Βασίλ Θ ὑπίτκοπος, ἡδόμ Θ αὐτὸ τῇ αὐσηρίᾳ, Ϛ τῇ συφότητι, Ϛ ἀσοσεχίᾳ Ϝ ἔργου. ὃς εἰσέτι Ϛ νῦν τοῦ καλάμου Ϛ τῆς πτερώδ Θ Ϝ γράφειν ἐκ ἀπαγόρευτον ἦγ ὑπὸ τοῦ πάθους ἐπ Θ τῆς ἡλικίας. ἔτ Θ ἔφησεν ὁ μακάρ Θ, ὅτι ἀφ Ϝ ἐμυστηγωγήθη Ϛ ἀπεχώρησεν ἐξ ὕδατ Θ Ϛ πνεύματ Θ μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας, ἄρτον ἀλλότριον δωρεὰν ἐκ ἐδέξατο πώποτέ τινι, ἀλλ᾽ ἐκ τῶν ἰδίων πόνων, ὡς ὑπὸ θεοῦ ἡμᾶς ἔπεισεν. Διακόσια πεντήκοντα τομίσματα ἐκ Ϝ μέχρις Ἀλεξανδρείας, εὐξόμ Θ εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ τιμίου ἀθλητοῦ Μάρκου. κατηξιώθη σὺν δέ, φη, χάριν εὐχῆς ἢ δεύτερον ἐν Ἱεροσολύμοις εἰς ἅγιλα τῶν ἁγίων τόπων ἰδίοις ἀπελθὼν ποσὶν Ϛ αὐαλώμασιν ἑαυτὸν ἐπικρούσας. ἔλεγε δ᾽ ἡμῖν ἔτ Θ αὐτὸς χάριν Ϝ ἡμᾶς ὠφεληθῆναι, ὅτι ἐ μεμνημένη ποτὲ ὑποτὰς κ᾽ νοῦ Ϝ θεὲ μν. ταῦτα τὰ ἄθλα Ϝ μακαρίᾳ Φιλορώμη, ᾗ ἐν τάτοις ἡ ἀήττητ Θ νίκη. ᾗ ἐντεῦθ᾽ ὑπεδέδωτο τῶν μακαρίων ποινῶν τὸ πέρας, ὁ ἀμαραάντιν Θ τῆς δόξης στέφαν Θ.

Περὶ Μελαίνης.

Ἡ Τελσμακαρία Μελανὶη Σπανὶη ἰῶ τὸ γένος, εἶτα Ρωμαίη, θυγάτηρ μὲν γέγονεν Μαρκελλίνου Ϝ ὑπὸ ὑπάτων, αὐδρὸς δέ τιν Θ ὑπὸ ἀξιωμάτων γνωτὴ, οὐ καλῶς τὸ ὄνομα ὑπεμέμηκεν. ταύτης χρηβούσης εἰκότως

πεσόντες αὐτῷ οἱ κλέψαντες τοῦτο νεώτεροι, καὶ τὴν αἰτίαν ὁμολογήσαντες, ἀπετιμήσαντο τὸ ἄξιον τίμημα, καὶ οὕτως ἐσωφρονίσθησαν.

Περὶ Φιλορώμης.

Περιετύχομεν ἐν Γαλατίᾳ καὶ σωφρονίσαντι μακρῷ χρόνῳ τῷ θεοφιλεστάτῳ πρεσβυτέρῳ Φιλορώμῃ, ἀνδρὶ ἀσκητικωτάτῳ, καὶ κατηρτισμενωτάτῳ. ὃς ὥρμητο μὲν ἐξ οἰκητόρων μητρὸς, ἐλαύνοντος πατρός. τοσοῦτον δὲ ἀγῶνα ἐναρετον εἰς τὴν κατὰ τὸν Χριστὸν ἐνεδείξατο πολιτείαν, ὡς καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀνικήτου ἐν γήρᾳ ἀιδείᾳ μισθὸν τῆς ἰσαγγέλου ζωῆς, καὶ τὴν τῆς ἀσκήσεως ἔνεργον ἀρετήν. ἔτος ἀπεκτήσατο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰουλιανοῦ τοῦ δυσωνύμου βασιλέως, καὶ μὴ παρήσιας διελέχθη τότε τῷ δυσσεβεῖ ὁ γέρων τοῦ Χριστοῦ ἀθλητής ὁ Φιλορώμης. ἐν ξυλοθλιβαις ἐκέλευσεν, καὶ ὑπὸ παιδαρίων ἐντονώτατα κοπτοθλιβαι. ὡς ἐγκαρτερήσας τῷ βασάνῳ, καὶ χάριτας αὐτῷ ὡμολόγησεν, ὡς αὐτὸς ἡμῖν διηγήσατο. τότε ἐπῆλθετο τῷ γέροντι ἐν τοῖς ὁμοίοις ὁ τῆς πορνείας πόλεμος καὶ τῆς γαστριμαργίας, ὡς ἔλεγεν. ὃς τυραννήσας τὸ πᾶν ἐξήλασεν καθάπερ πυρκαϊὰν ἄμετρον ὕδατι λαβρῷ καταπόσεως ἄκρας ἐγκρατείας ὄρῳ, σιτηροφαγίᾳ τε καὶ ἐγκλεισμῷ, καὶ ὑπνοχῇ βρωμάτων καὶ σιτίνων ὥρᾳ. καὶ ἀπαξαπλῶς πάντων τῶν ἐνόντων ἀφ' ὕλης πυρός. ἀφ' ἃ καρτερήσας ἐν τούτοις ἐπὶ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτεσιν. ὅσις τῶν ἐναργεστάτων ἀγώνων τὰ ἀτακτα καθῶν, ἦσεν τὸν ἐπινίκιον ὕμνον τῷ Χριστῷ. ὑψώσω σε κύριε ὅτι ἀντέλαβες με, καὶ οὐκ εὔφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ. οὕτως ἀπὸ τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας διαφόρως πολεμηθεὶς ἐνεκαρτέρησεν ἐν μοναστηρίῳ πεντεκαιδεκάτῳ ἔτει. ἀφηγεῖτο δὲ αὐτὸς, ὅτι

ὑπὸ

των ἡμετέρων ὑπὸ τοῦ πνεύματος ληφθεὶς καὶ ὡδήγησεν. ὡς ἐμὲ θεασάμενον αὐτίκα ἀπευδοκήσας τὸ αὐτοῦ θεράπαινα· καὶ θελήσας διάξας ἐκεῖθεν τὸν μητέρα τοῦ δαιμονιῶντος σὺν τοῖς αὐτὸν εἰσγκοῦσιν. σωίδη οὖν ἐν τῷ μεταξὺ θεωρουμένων ἡμῶν τὸ ἀφόρητον ἄλγος ἐλθεῖν τῷ πνεύματι νεανιεύομενον γέροντος. καὶ θεασάμενος τὸ δαιμονιῶντα, καὶ φθεγξάμενον τὸν τότε μητέρα κλαίουσαν, καὶ ὀδυρομένην ὑπὸ τῆ αὐτοκληρήτῳ συμφορᾷ ἧ ἡδὲ αὐτῆς. δακρύσας οὖν ὁ καλόγηρος, καὶ πλαγχνισθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, λαβὼν τὸ νεανίσκον εἰσῆλθεν εἰς τὸ μαρτύριον ἑαυτοῦ, ὁ ἠκοδομήκει αὐτός. ἐν ᾧ κατέκειτο λείψανα Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ ἐπευξάμενος αὐτῷ ὀκτὼ τρίτης ὥρας μέχρις ἑνάτης, ὑγιῆ ἀπέδωκεν τὸ νεανίσκον τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. καὶ τὸν δαίμονα ἐξελάσας ἀπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν πάραυσιν ἰασάμενος. τοιαύτη δὲ ἦν ἡ πάραυσις, ὡς πύον τὸ πάγδα ὑπὸ τὸν νῶτον ἑαυτοῦ πύθη. ἕως ὧν ἐκραφείς. ὁ δὲ ἕτως ἐλεεινὸς τῇ δίκῃ τοῦ δικαίου ὡδαχρῆμα ἰάθη. εἰς οὗ δὲ τὸ Λαζάρειον τοπικὸς νόμους πεφύκασι χρεὼς ἀπώλεσεν ἐν, νεωτέρων τῶν κτ' τὸν τόπον τοῦτο κλεψάντων. κλαίουσα οὖν ἡ χρεὼς προσῆλθεν τούτῳ τῷ ἐνθέῳ ἀνδρί. ὁ δὲ λέγει αὐτῇ. δεῖξόν μοι τὸν τόπον ἐνθα ἔχω ἀπώλεσας. ἀπιοῦσης οὖν αὐτῆς ὑπὸ τὸ Λαζάρειον. ἠκολούθη ὁ μέγας. καὶ ἠμόμην τὸν τόπον, ἐς ὃν προσηύξαντο. οἱ οὖν κλέψαντες τοῦτο προφάσαντες τὸ προβατον ἔσφαξαν, καὶ τὰ κρέα ἐν τῇ ἀμπέλῳ κατέκρυψαν. ἐν τῷ οὖν τὸν ὅσιον αὐδρα προσεύχεσθαι μηδὲ τῶν αὐτῶν ὁμολογούντων, τῆς χάριτος ἐνεργούσης, κόραξ πόθεν ἐλθὼν, καὶ ὀπίσω τῆ κλοπῆ, λαβὼν κρέον ἀπ' αὐτοῦ πάλιν ἀπέπτη. προσταχηκὼς οὖν τοῦτο ὁ μακάριος ἔτος, μικρὸν προελθὼν ὄρεν τὸ θῦμα. ὧδ' ἕτως προσ-

κτημένης εἴκοσι πρὸς ὀρθοδοξίαν, καθ' ἑκάστην συμψάλλων αὐτοῖς ἐν ἑβδόμῃ ἀντιφώνων, καὶ σπουδαχόμενος ἕως ἀπὸ ὥρας πρὸ ἡμέρας εἰς τὸ κελλίον.

Περὶ Γηροκενθίου.

ΤΑ᾽ τοῦ μακαρίου Γηροκένθιον τὸ πρεσβύτερον τοῦ Ἐλαιῶνος ἀπὸ πολλῶν μὲν καὶ μεγάλων ἀκήκοας. ἀδὲν δὲ ἧττον εἰ καὶ παρ' ἡμῶν τῶν ταπεινῶν μάθοις τὰ περὶ αὐτοῦ τῶν συζησάντων αὐτῷ τελευτῆς χρόνον. ἃ γὰρ ἐκεῖνος πολλάκις ἔλαθεν τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ, ἡμῖν πεφανέρωται. ἃ γὰρ ἐβούλετο πάντα ἀνδρὸς ἀρετὰς ἐξεργάσασθαι, ἕως καὶ δοῦλον, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἔκαμνεν. ὅτε τοίνυν ὁ μέλος τῶν ἀσκητῶν ἀπολήξατο τοῦ καθ' ὑπερβολὴν, ῥυόμενον τῶν ὀπαδούντων τῶν ἐν τῷ παλατίῳ ἐν τῇ λεχαίᾳ Κωνσταντίνου βασιλέως ἀπεπέμψατο ὁρμώμενος ἀπὸ γάμου. ἐν οἷς καὶ εἶχεν ἐκεῖνον, Παῦλον, ἑνέμαλε δομέστικον γραπτυόρμου. τοῦτον ἁμαρτήσαντα πρὸς βυζαντίαν πρεσβύτερα ἐπαρέπεμψεν ὁ ἅγιος Γηροκένθιος τῷ ἰδίῳ υἱῷ παρακαλέσας τὸν θεὸν, καὶ εἰπὼν αὐτῷ. ὅτι κύριε δὸς αὐτῷ πνεῦμα, ὃ μηκέτι δοῦλος καιρὸν τοῦ ἐξαμαρτῆσαι τῷ σαρκίῳ. ἄμεινόν ἐστιν, εἰπὼν, δαίμονι τοῦτον πυκτεύειν, ἢ ἀνθλασίᾳ θελούσῃ. ὁ δὴ καὶ γενόμενον. ὃς ἔτι καὶ νῦν ἐστιν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν σιδηροφόρων καὶ παιδούμενος ὑπὸ δαίμονος. οὗτος ὁ ἀοίδιμος Γηροκένθιος οἷος μὲν γέγονεν ἐλέημον, οἷος δὲ πάλιν ἀπλῆς, λῆρος ὀφθῆναι τ' ἀληθῆ περὶ αὐτοῦ διηγούμενος. ἔστος πολλάκις κλέπτων τροφὰς τῶν ἀδελφῶν, εἴ τι αὐτῷ ἐνέπεσεν, ἐδίδου τοῖς θεομόροις. καθ' ὑπερβολὴν δὲ γέγονεν ἀπλῆς, καὶ τὸν τρόπον ἀπλῆς, κατηξιώθη χαρίσματος κατὰ δαιμόνων. ἐν οἷς ποτε ἐνέσχηθη αὐτῷ γεωπόνος ὁρώντων

σπως ηδόμβοι ἐν μνήμῃ ἀγαθῇ τὸν βίον ἑαυτῶν καζαλέιψαντις.

Περὶ Γ' ηλιανῆ.

Α'Κήκοα ωδὲ Γ' ηλιανῆ τινὸς ἐν τοῖς μέρεσι τῶν Αἰσλεσινῶν ἀνδρὸς ἀσκηλικωτάτε. ὃς καθ' ὑπερβολὴν ἑαυῆ καπατήξας τὸ σαρκίον ὀσέα καὶ δέρμα ωδὲ φέρειν μόνον. ἔτ' εἰς τὰ ἔχαζα τῆ τίλυς κατηξιώθη ἰαμάτων.

Περὶ Α'δολίε.

Ε'Γνων πάλιν ἄνα εἰς τὰ 'Ιεροσόλυμα ὀνόματι Α'δόλιον Ταρσέα τῷ γένει. ἔτ' ωδοιπόρησεν ἐν τοῖς 'Ιεροσολύμοις λίαν τὴν ἀτελῆ τῆς ὀρεπῆς ὡδὸν ὁδόν. ὐχ ἵν' ἡμεῖς οἱ πολλοὶ ὡδοῦσιν, ἀλλὰ ξένην ἄνα καὶ καινὴν ἑαυτῷ ἀνατιμῶν ὑπὲρ ἄνθρωπον πολιτείαν ἤσκησεν ἐν αὐτῇ. ὡς καὶ αὐτὸν δαίμονας πονηρὲς φρίξαντας αὐτῷ τὸ αὐχηρὸν τῆς ὀρέξης πολιτείας μὴ τολμᾶν αὐτῷ ωροσεγγίσαι. διὸ ὑπερβολὴν χαρᾶς ἐνηρατείας καὶ ἀνυπνίας φάντασμα εἶναι ὑπενοήθη. ἐν μὲν γὰρ πάσῃ τῇ τεσσαρακοσ ῇ ἤθιεν ἄρτον καὶ τὸν ἐν μέτρῳ. τὸ δ' ἄλλον χρόνον ἤθιεν ἀμφὶ πέντε. τὸ δ' μέγα καὶ ωδαδοξον τῶτο ἐν αὐτῷ τῆς ὀρεπῆς. ἔτ' ωεφέρετο ἀφ' ἑαυτέρας μέχρις ὅτι τῇ ἑωτινῇ ὥρᾳ πάλιν ἡ ἀδελφότης ἐν τοῖς εὐκτηρίοις οἴκοις συνήγετο. ἔτ' ὁ αἰθλητὴς ἐσῶς ἐν τῷ ἐλαιῶνι εἰς τὸν τῆς ἀναλήψεως βουνὸν, ὅθεν ἀνελήφθη ὁ 'Ιησῶς, ἐσῶς, καὶ ψάλλων, καὶ ωροσευχόμενος διετέλε. καὶ τοῦτο ἐποίει ἐν παντὶ καιρῷ, εἴτι ἐνίφεν, εἴτι ἔβρεχεν. εἶτι ἐπάχνιζεν. ἀσαλδτος ἐμένεν. καὶ πληρώσας τὴ συνῆθη τῶν εὐχῶν κανόνα, τὸ τίνικαῦτα τῷ εὐζυπνιτικῷ σφυρίῳ τὰς πάντων ἔκρυεν κέλλας, συναγων αὐτὸν εἰς τὸν ἐν-

Περὶ Βασιλίλλας.

Ἔγνων ἐγὼ τὴν Βασιλίλλαν, τὴν καὶ Δάμιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτῆς, ἀνεψιὰν δὲ τοῦ ἁγίου Βασιλείου τοῦ μεγάλου, ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἀρμενίας, ἐν τῷ Ἀνησοῖ, ἐν τῷ Ἀμασείᾳ, ἐν τῷ Ἀγκύρᾳ, ἐν τῷ Γαγγρῷ, ἐν τῷ Νύσσῃ, ἐν τῷ Ἀρτάξατι, ἐν τῷ Ἀρμενίᾳ, ἐν τῷ Ἀρμενίᾳ τῇ μικρᾷ, ἐν τῷ Ἀρμενίᾳ τῇ μεγάλῃ

ἵνα μὴ εἴπω πασῶν, εὐφυεστάτη ἅπασι, εἰς τὸν ἐπάρετον πολιτείαν. ὡσοσονεπῴλισεν τὴν ἑαυτῆς βασκανίᾳ ἐλκύσας αὐτὸν πρὸς τὸν ἴδιον αὐτῆς σκοπόν.

Περὶ Εὐσχήμας.

Ἦς θυγάτηρ ἐστὶν, καὶ γυνὴ ἀσκητοῦ, Εὐσχήμα ἐνέμαλε ἐν Βηθλεέμ. ἧς ἐγὼ ἐσ σωτυχίᾳ σοὶ ἐγενέμην. λέγεται ἦ σφόδρα εἶναι σωφρονεστάτη, σωφροσύνην ἔχουσα πεπληγυῖαν παρθένων.

Περὶ Βενερείας.

Ἔτι νεων ἦ καὶ Βενερείνα τὴν Καλλοδίκης τοῦ κόμητος καλῶς ἀμφισκορπίσασα τὸ τῆς καμήλης φορτίον, καὶ ἀπαλλαγεῖσα τῶν ἐκ τῆς ὕλης τραυμάτων.

Περὶ Θεοδώρας.

Καὶ τὴν μακαρίαν Θεοδώραν τὴν ἔτι Γελβάνα, τὴν ἔτι τοσοῦτον ἀκτημοσύνης ἐλάσασαν, ὡς ἐλεημοσύνῃ ταύτην λαβεῖσαν ὕστω πλουτῆσαι.

Περὶ Οὐσίας.

Ἐν τῷ μοναστηρίῳ τοῦ Ἡσυχᾶ τοῦδε θάλασσαν ἔγνων Οὐσίαν ὀνόμαλε τὲ ἔλαι καὶ σεμνοτάτην γυναῖκα.

Περὶ Ἀδολίας.

Καὶ τὴν ταύτης ἀδελφὴν Ἀδολίαν, καὶ ταύτην βεβιωκῖαν ἐσ ἀρετὴν οὐκ ἀξίως μὲν ταύτης, ἐπαξίως ἦ τ δυνάμεως ἑαυτῆς ζήσασα ζῆλον θεῦ.

σίας, εὐσοσκόμῃ δὲ λιμώττοντας. καὶ δὲ μὴν ἐκλιμπάνοντας βαπλῶν. δὲ δὲ ἐλπίδα ζωῆς ἔχοντας ἀμφοτέρων καὶ νοσοκομῶν. καὶ ἀπαξαπλῶς πᾶσι τοῖς θλιπτομελάζουσιν αὐτῷ δι' λιμὸν ἕνεκεν ξενοδοχείας ἐπιμέλειαν παρεῖχεν καθ' ἡμέραν ἐκ τῶν παρερχομένων αὐτῷ πληρωθέντων καὶ τοῦ ἐπιόντος, καὶ ἀμφοδεχαμήνης τὴν οἰκονίας, καὶ πάντων οἰκοι παρυπομένων, ὁ αἰσίμου ἐτοῦ μηκέτι ἔχων ὁ παρέξῃ, αὖθις ἐπιστρέψας εἰς τὸν ἑαυτοῦ κέλλαν πάλιν εἰσῆλθεν, καὶ κοιμᾶται μετὰ μέτρα, κληρονομήσας τὸν μακαρίαν γέρων τῶν παρόντων, ὡσεὶ τοῖς ἄλλοις αὐτὸ καταρθώμασι καὶ τοῦτον τὸν ἀμοιρίαν παρεσχέντου αὐτοῦ τοῦ θεοῦ εἰς τὰ ἔσχατα ὡσεὶ ἐπόθεσιν λαμπροτέρων σεφανίων ἀμοιρείπων παρόντα. καταλέλοιπεν δὲ καὶ σωτάγματα ἐτοῦ ὁ δοκιμώτατον, ὧν τὰ πλεῖστα ἀπροδῆς ἐστιν ἄξια πολλοῦ ἀρετοῦ τῷ αὐθεντὶ μαρτυροῦντα.

Περὶ Παύλης.

Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην καὶ γυναικῶν ἀνδρείων εὐκλεῶν μνημονεῦσαι ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, αἷς ὁ θεὸς τὰ ἴσα τῶν ἐν ἀρετῇ βεβιωκότων ἀνδρῶν ἐχαρίσατο ἆθλα, καὶ αὐτὰς τὸν τῶν εὐαρεστησάντων αὐτῷ στέφανον ἀποδέδωκεν, ἵνα μὴ καθυμαλακίζεσθαι τὰς ῥαθυμοτέρας, καὶ ἀναχαιτίζῃ ὡς ἀσθενεστέρας ὡσεὶ δὲ ἄθλης τὴν ἀρετῆς καὶ σεμνὸ βίᾳ κατόρθωσιν. πολλὰ μὲν ἐμέρακα τῶν εὐσεβῶν. πλείστας δὲ ἀστείας εἰς ἀρετὴν σωτετύχηκα παρθένους τε καὶ χήρας. ἐν αἷς καὶ Παύλη τῇ Ῥωμαίῃ τῇ μητρὶ. Τοξοτίκ γυναικὶ, εἰς τὸν πανδαμάκλιον πλείλιαν ἀσχοῦσα τὴν ἦς ἐμπάθον γέγονεν Ἱερώνυμος τὶς ὁπὸ Δαλματίας. δυναμβάλλω γὰρ αὐτὰν ὑπερβαλλόντως πολλῶν, ἵνα

Περὶ Ἐφραΐμ.

Τὰ κγ΄ Ἐφραὶμ † διάκονον † Αἰδεσπῶν ἐκκλησίας πάντως ἀκήκοας. γέγονεν γὰρ ἔτ῾ εἰς τὸ μνημονεύεσθαι ἄξι῾ τοσοῦτο τῶν ὁσίων θείλων τοῦ Χριστοῦ. ἔτος ὁ ἀξίως τῷ τοῦ ἁγίου πνεύματ῾ ἐξαναύσας τῷ ὁσῷ, κ μησὶ ὅλως ἐκτραπεὶς τῆς εὐθείας ὁδοῦ, κατηξιώθη χαρίσματ῾ γνώσεως Φυσικῆς, ἰῶ λοιδέχεται θεολογίας ἐκ ἀτμακελότητος. τ ἡσυχον οὖν ἀεὶ ἐξασκήσας βίον εἰς ἄκρον. κ σὺν τοσοῦτον χαίοντας δ' οὗτος ἀεὶ οἰκοδομῶν ἐκκλησίαν, εἰς ὕστερον τοσοῦτον τῆς κώμης ἐξ αἰτίας τοιᾶσδε. λιμὸς κατελαβόντ῾ μεγάλης τῶν Αἰδεσπῶν πόλιν, ἐ οἰκτιρήσας πάσας τῶν ἀγροικίαν λιφθορομῶν ὁ ἔνθε῾ οὕτ῾, τοσοῦτον τοῖς ἀσθενοῖς ἐσ ὕλη, καὶ λέγει αὐτοῖς. τίν῾ ἕνεκεν σὐκ ἐλεᾶτε λιφθορομῶν τῶν ἀνθρωπίνων φύσιν, ἀλλὰ τὸν πλοῦτον ὑμῶν σήπετε εἰς κατάκεμα τῶν ψυχῶν ὑμῶν; ἐκεῖνοι σκεψώμεθα δῆθεν εὔλογον σκέψιν λέγουσι τῷ ἁγίῳ. ὅτι σὐκ ἔχομεν τίνι πιστεύσωμεν τοσοῦτο τὸ λιφθορῆσαι τοῖς λιμώττουσιν ἄρτου. πάντες γὰρ καπηλεύουσι τὰ τοιαῦτα. λέγ῾ αὐτοῖς ὁ ἁγιος ἔτ῾. τὸ σὸν ἐμὸν πῶς ἔχετε; τί ὑμῖν δοκῶ ἐγώ; ἄνθρωπον σε οἶδαμεν τοῦ θεοῦ. φίλησόν ἀλήθεια. μεγάλων κατάληψιν εἶχεν τοσοῦτο πάσης ψυχῆς. ἀλλ' ἀληθῶς. λέγ῾ αὐτοῖς ὁ τοῦ Χριστοῦ σῖτος. εἰ ἔτως ἔσεσθε τὰ κατ' ἐμὲ, ἐμοὶ ἐμπεύσεται τῶν τῶν λιμωττόντων φιλανθρωπία. λέγουσιν αὐτῷ οἱ σοφοί. οὐθὲν κατηξίοις. ὑπακούοντα αὐτοῖς Ἐφραὶμ ὁ σπλαγχνὸς τοῦ θεοῦ. ἰδοὺ ὑπὸ σήμερον δι' ὑμᾶς χειροτονῶ ἐμαυτὸν ξενοδόχον τῶν δεομένων. κ λαβὼν πᾶν αὐτῶν ἀργύριον, καὶ λιφορίξας σὺν ἐμβόλοις, ἐ σήσας πλοῖα ὡς τελωνοσίας.

Περὶ Μωϋσέως τοῦ Λίβυος.

Μωϋσῆς ὁ Λίβυς, αὐτὴρ πρόπατος λίαν καὶ ἀγαπητικώτατος, οὗτος κατηξιώθη χαρίσματος ἰαμάτων. αὐτός μοι ἀφηγήσατο, ὅτι ἐν τῷ μοναστηρίῳ ἦμεν τέως ἀκμαῖος, καὶ φρέαρ ὑρύσσομεν μίσιγειν εἴκοσι πήχεων πλάτος. ἐν τούτῳ τρεῖς ἡμέρας σκοίσαντες ἄνδρες ὑγδοήκοντα, ἐπὶ πλὺ σωνήθη καὶ ὑπάτιον φλέβα παρελθόντες ὡς πέχυν, ἀφ' ἑρμὸν ὕδωρ, πάνυ γοῦν ἀπολυπηθέντες ἐσκεπτόμεθα αὐαχωρῆσαι τοῦ ἔργου. καὶ ἐν τῷ σκέπτεσθαι ἡμᾶς τοῦτο, ὕπισθεν ἡμῖν ὁ μακάριος Πίωρ ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐν αὐτῇ τῇ ἕκτῃ τοῦ καύματος, γέρων πάνυ βελτιστος τῷ μηλωτῷ, καὶ ἀσπασάμενος ἡμᾶς, λέγει· τί ἀσπασμὸν τοῦτο ἡμᾶς; τί ἐμικροψυχήσατε ὀλιγόπιστοι; ἐώρακα γὰρ ὑμᾶς ἀπὸ ἐχθὲς μικροψυχοῦντας. καὶ ἐγὼ εἰπὼν κατῆλθον τῷ κλίμακα εἰς τὸ ὄρυγμα τοῦ φρέατος, καὶ πιεῖ δίχως σου αὐτούς. καὶ λαβὼν τὸν ὄρυγα, ἐκαπνεγκὼν τρίπτυα τάληγλα, εἶπεν· ὁ θεὸς τῶν ἁγίων πατέρων ἀρχῶν, μὴ ἀχρειώσῃς τὸν πόνον τῶν σῶν δούλων σου, ἀλλὰ δόξασον αὐτοὺς τῷ τῶν ὑδάτων χρείᾳ. καὶ εὐθὺς ἐξεπήδησεν ὕδωρ, ὡς ῥαιβδίῳ πάντας ἡμᾶς. πάλιν οὖν εὐχὴν ἐποιήσατο ὁ γέρων. καὶ ἀναβλύσαντων οὖν αὐτῶν ὕδατα φαγῆ ἐκεῖ ἐκ τοῦ ἐρέτου εἶπεν· διὸ ἀπεσκέλλω λιθύδη. διὸ ἐκεῖνο δὲ ἐκ ἀπεσκέλλω. τοῦτο τὸ εὐδόξα θαύματα Πίωρ ἐν ἡμέραις σύλλ τῆς ὑποστάσεως, ἐπὶ τοῦτο τὸ τέλος τῆς ἐκείνης ἀρετῆς, αὐτὴ τῆς πικρᾶς πηγῆς αἰώνιον νᾶμα γλυκύτητος μεγάλης πρόμαλικῆς χάριτος ἀπολαύων μέχρι τοῦ παντός.

Περὶ

περιβολῶ ἔρωτος πνευματικοῦ λέγον ἔδωκεν τῷ θεῷ μηκέτι ἰδεῖν τινὰ τῶν ἰδίων. μὴ οὖν πεντήκοντα ἔτη τοῦτο ἀδελφὴ γηρᾴσασα, ἐμαθοῦσα τὸ δόγμα τοῦτο ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς ζῇ, εἰς ἐκστάσεως ἦλαυνεν ἐαυτὴ μὴ ἰδὴ αὐτόν. ἐλθεῖν δὲ μὴ δυναμένης ἐκ τῆ ἐρήμῳ, ἐκίνησεν τὸν κατὰ τὸν τόπον ἐπίσκοπον χρᾴψαι τοῖς ἁγίοις πατρᾴσι τοῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἵνα αὐτὸν ἀποστείλωσι, καὶ ἴδῃ αὐτόν. βίας οὖν αὐτῷ πολλῆς προσαχθείσης ὑπακούσας τῶν πνευμάτων ἐδόξεν ἄλλον ἕνα τῶν ἁγιαζομένων ἀπιθεῖν. ἐσήμανεν τῷ οἴκῳ τῆς ἀδελφῆς, ὅτι Πίωρ ὁ ἀδελφός σου παρεγένετο, ἐξῶ ἔστηκεν. αἰσθόμενος ἡ θύρα τῆς θύρας ὅτι εἰς σωμάτησιν αὐτοῦ ἐξέρχεται ἡ ἀδελφὴ, καμμύσας ὁ Πίωρ τὰς ὀφθαλμὰς ἐβόησεν πρὸς αὐτὴν ἀδελφὴ ἡ θέα, ἐγὼ εἰμι Πίωρ ὁ ἀδελφός σου. ἐγὼ εἰμι. ἴδε. βλέπε με ὅσον θέλῃς. πληροφορηθεῖσα οὖν ἐκείνη ἐδόξασεν τὸν θεὸν, καὶ πολλὰ προήσασα οὐκ ἔπεσεν αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον. ἀλλὰ ὀχλῶ προήσας ἦλθε τῆς Φλιάσας ἀπεδήμησεν πάλιν εἰς τὸν ἔρημον, τὸν ἰδίαν πατρίδα. ἐκεῖ καταρθῶν τὸν τῆς ἀσκήσεως ἀγῶνα τοῦτο ἦ ἁγία ἦτο φέρεται τὸ ὑπομονῆς τρόπαιον. εἰς τὸν τόπον ὃν ᾤκησεν ἀρύζας φρέαρ εὗρεν ὕδωρ πικρότατον, καὶ μέχρις ὅτε ἐπλούτησεν ἐκεῖσε παρέμεινεν, ἰσχύσας ἐκείνῳ μόνῳ τῷ πικροτάτῳ ὕδατι, ἵνα λειχῆ ἦ ψυχαὶ τοῦτο ἀθλητὴ ἡ ὑπομονή. πολλοὶ γοῦν τῶν μοναχῶν δοκιμώτατοι ἄνδρες μὴ τὸν θάνατον ἦ ἀθανάτου φιλονεικήσαντες μένει ἐν τῇ κέλλῃ ἐκείνῃ, ἐνιαυτὸν ὅλον ἐκεῖ ἰσχύσαν ἐκπλέσαι. ἐστὶ χαλκοῦ ὑπερβολῶ ἐν τὸ ὕδωρ πικρὸν, καὶ σφόδρα φοβερὸς ὁ τόπος, καὶ παυόμενον ἀναβλύζει.

παράγματος. καὶ ἔχουσι λέγειν τινὲς. ὅτι ἐξέστη ἀπὸ δαιμονίων ἐστίν. ὀστρακίνητον ὁ μακάριος Σεραπίων, καὶ λέγει αὐτῇ. καί σοι τί μέλλει ἐκεῖ γίνεσθαι; σὺ γὰρ αὐτῆς, ὡς λέγεις, ἀπέθανες. νεκρὸς δὲ ἀδύνατόν ποτε μέλλει ἢ τις γίνεσθαι λοιδορεῖ ἢ κατηγορεῖ. ἀναίσθητος γὰρ τῶν τοιούτων ἐστίν. τί τι λέγει αὐτῷ ἡ παρθένος. ἐκείνη. ἀλεξάνδρου συνελθοῦσα τί ἄλλο θέλεις ἐν τῇ ἀσκήσει κέλδυσεν, ἢ ποιῶ. εἰς γὰρ τοῦτο γὰρ τὸ μέτρον οὐκ ἦλθον ἀκμῆς. οὐχορμᾶ δὲ ἐλθεῖν. τί τι λέγει αὐτῇ ὁ δοῦλος τοῦ θεοῦ Σεραπίων ὁ ἀοίκητος ἀγής. βλέπε οὖν ἀδελφή. μηκέτι μεγαλοφρόνει τὴν σαυτῆς ὡς πάντων ὄσα ἀγνωτέρα, καὶ καυχωμένη ὡς τῷ κόσμῳ τούτῳ ὀστοθανοῦσα ἔμαθες γὰρ ὅτι ζῇς, καὶ ἀκμῆς αὐθρώπως δρέσκεις ἐγὼ γάρ σε δύναμαι νεκρὸν ποιῆσαι, ἔργῳ δυνάμενος δεῖξαι ὅτι τῷ κόσμῳ ἀπέθανον, ἀπεσταλθὼς ἔχων τὰ πρὸς αὐτόν. ἀβεπαγχύντως γὰρ δύναμαι καὶ ἀσκανδαλίσως τοῦτο ποιῆσαι ὅπερ ἐπέτυχά σου. ὀστοῦτων τῶν λόγων παιδεύσας αὐτὴν ἐν ταπεινοφροσύνῃ, τότε κατέλιπεν πρώτην πλείαν, καὶ κλάσας αὐτῆς τὸ φύσημα τοῦ τύφου, ὅτως αὐτῆς ὁ μακάριος ἀνεχώρησεν. ὅτος ὁ βίος Σεραπίωνος τοῦ ἀπαθοῦς, καὶ ἀκρότητος ἀκτήμονος. πολλὰ γὰρ καὶ μεγάλα καὶ ἄλλα ἃ πεποίηκεν θαυμάσια πράγματα ὁ ἐνάρετος καὶ χριστοῦ σοφιστὴς τὰ σωτήρια εἰς ἀπάθειαν. ἃ πάντα ὀστοπολλῶν ὀλίγα γεγράφαμεν, τὸ καθαρὸν τοῦ βίου τούτου δηλώσαντες. ὅτος ὁ ἀθάνατος πλοῦτος ἄγων τῆς ἡλικίας ἔτος ἐξήκοντα ἐν αὐτῇ τῇ ἐρήμῳ ἔθρεψεν.

Περὶ Πίωρ.

Πίωρ τὶς ὀνόματι, τὸ γένος Αἰγύπτιος, νέος τῇ ἡλικίᾳ ὀστοσαράμενος ἐξῆλθεν καὶ οἴκου καὶ πατρικῆς.

Digitized by Google

ρας τῇ δ' τονία ὕστερον αὐτῇ συνέτυχεν. καὶ ἰσλων αὐτῷ λέγ. τί καθίζῃ ἐνταῦθα; ἀποκρίνεται αὐτῷ ἐκείνη λέγουσα. ἐ καθίζομαι, ἀλλὰ ὁδεύω. λέγ αὐτῇ ἐκεῖνος. ποῦ ὁδεύεις; λέγ αὐτῷ ἡ παρθένος. πρὸς τὸν θεὸν μου. λέγ αὐτῇ ὁ σλλος. ἵ χριστ. ζῇς, ἡ ἀπέθανες; λέγ αὐτῷ ἐκείνη. πιστεύω εἰς τὸν θεὸν μου ὅτι ἀπέθανον τῷ κόσμῳ. ζῶν γὰρ τῇ σαρκὶ ἐ μὴ ὁδεύσω πρὸς τ θεόν. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ μακάριος Σεργιπάων λέγ αὐτῇ. σκοπεῖ, ἵνα με πληροφορήσῃς ὅτι ἀπέθανες τῷ κόσμῳ. πόθεν ὁ ἐγὼ πιῶ. λέγ αὐτῷ ἐκείνη. δείκνυά μοι μέγον δοχεῖον. καὶ πνῶ. ἀπεκρίνατο αὐτῇ ἐκεῖνος. νεκρὸς δύνανται εἶναι πάντα τῷ κατά σε, παρεκτὸς ἵ ἀσθενῆσαι. εἶτα λέγ αὐτῇ. κάπλθε καὶ πρόελθε. ἀπεκρίνατο αὐτῷ ἐκείνη. εἰκὸς ὲν πέμπον ἔτ ἔχω μηδέποτε προελθοῦσα, καὶ ἵνα νῦ σήμερον προέλθω; λέγ αὐτῇ ἐκεῖνος. ἁὰ, σὺκ εἶπες ὅτι ἐγὼ τῷ κόσμῳ τοῦτῳ ἀπέθανον. δῆλον πάντως ὅτι καὶ σοὶ ὁ κόσμος σὺκ ἐστίν. εἰ οὖν ἵ ἐστιν νεκρὸς ἀδεὶς δύναται αἰσθάνεσθαι. τοιγὸν σοὶ σῷ ἐστι κ προελθεῖν καὶ μὴ προελθεῖν. ἀκούσασα ἡ ταῦτα ἡ παρθένος, προῆλθεν. μεῖ ἡ τὸ προελθεῖν αὐτὴν ἔξω, καὶ ἐλθεῖν ἕως ἐκκλησίας λυδς, ἐλθὼν ὁ μακάριος εὗρεν αὐτὴν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, κ λέγ αὐτῇ. εἰ ὄντως θέλῃς τελείως πληροφορῆσαί με ὅτι ἀπέθανες, καὶ σὺκέτι ζῇς ἀνθρώπις ἀρέσκουσα, πίησον ὁ ἐγὼ δύναμαι πιεῖσαι, καὶ τότε πληροφορήσῃς με ὅτι ἀληθῶς τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀπέθανες. καὶ ἡ παρθένος. λοιπὸν, τί θέλῃς ποιήσω; λέγ αὐτῇ ἐκεῖνος. ἐκδυσαμένη πάντα τὰ ἱμάτια σου, ὡς ἐγὼ, ἵνα τῶν ὤμων ζυγὸς, καὶ πρόελθε μέσῳ τ πόλιν, ἐμοῦ δυναμοῦντος αἰσχύντως προλαμβάνειν σε τῷ ἀχήματι τούτῳ. λέγ αὐτῷ ἐκείνη. ἀλλ' ἐγὼ οὐ θέλω ποιήσω σκανδαλίζειν πολλὰς ἵνα τῷ ἀχήματι

μακροθυμῶ λέγε αὐτῆς. ἐγὼ τραῦμα οὐκ ἔχω. ἀπενύγκατέ με, καὶ ἔλυσα ὅπου με δύρετε· οἱ δὲ ναυλικὸν τάττω λέγουσιν. χολᾶς τί ποτε; ἄτε εἰ ἑκατὸν ἐδίδους χρύσινα ἕτοιμός ἐστιν ἀποδοῦναι ἡδέως, τοσαύτης ἡμῖν οὔσης δυπλοΐας. ἐχώμεθα οὖν ἕως σκηπτῶ, τὰ τροκείμενα ἡμῖν ἐξανύοντες. ἄτως οὖν λοιὸν ἐν τῷ πλοίῳ ἀμέμενῶ, καὶ οἱ ναυλικοὶ ἀρίθησαν ἕως Ρώμης τρίφετες. εἰσελθὼν οὖν ὁ ἀθλητὴς τοῦ Χριστοῦ ἐν Ρώμῃ τθεμηρᾴζετο ἐν αὐτῇ, τίς ἄρα ἔστιν ἀρετὴ τῶν ἀσκητῶν μέγας καὶ ἀσκήτρια ἐν τῇ πόλει.

Περὶ Δομίνας.

Ἐν οἷς Δομίνου λιπὰ, γυναῖον ἐν τῇ ἀσκήσει ἀνδρα, μαθητὴν Ὠριγένους, μεγάλη ἀσκησὶ πεπονημένον, πολλὰ θαύματα πεποιηκέναι. οὗ ἡ κλίνη καὶ μὴ τὸ θάνατον τάττα ἐλίγετο νόσους ἰᾶσθαι. τθευξάμην οὖν αὐτῷ, καὶ εἰσοδοιπορεῖς τρὸς αὐτόν. αἰὴρ γὰρ λοιὸν τετραμμένος ἐν τῇ ἡμέρᾳ καὶ γνωσὶ, ἐρωτῶν τε μαθεῖν τρὸς αὐτὸν τίς ἄρα ἐν σκεῖ ἄλλος ἀσκητὴς ἢ ἀσκήτρια, ἔγνω τρὸς αὐτὸν τθεὶ ἡσυχαζούσης λινὸς παρθένου, ὡς εἴη αὐτὴ εἰκοσὰν πέμπτον ἄγουσα ἔτος ἐγκατακεκλεισμένη ἐν κέλλῃ μηδέποτε μηδενὶ συντυγχάνουσα.

Περὶ τῆς ἐν Ρώμῃ παρθένου.

Μαθὼν οὖν αὐτῆς ὁ ἀοίδιμος οὗτος τὸ εἶναι ἀπελθὼν σκεῖ, ἐλέγε τῇ ὑπηρετουμένῃ αὐτῇ γεραιᾷ. εἶπον τῇ παρθένῳ, ὅτι μοναζούσης ἀναγκαίως σοι θέλε συντυχεῖν. δεδώκει σοὶ αὐτὴ ἀποκρισιν λιούσης, ὅτι σὲ πολλῶν ἐτῶν οὐδενὶ συντετύχηκεν. λέγε αὐτῇ. εἶπον αὐτῇ, ὅτι ἵνα σοι συντύχω. ὁ θεὸς γάρ με ἀπέστειλεν τρός σε. εἶσοὶ οὐσοὶ οὕτως λοιέχετο. θαμείνας σοὶ τρεῖς ἡμέρας

ναχῶν τάτῳ πάλιν πέπραχεν ἑαυτὸν κ) τὸ πρῶτον δρά-
μα, καὶ ἐντὸς δύο ἐτῶν δουλήσας αὐτὸν τῆς αἱρέσεως, κ)
τὴν τάτε ἐλευθέραν ἅμα παιδὶ τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, προσ-
καλεσάμενος τὴν ὀκκλησίαν. οἱ πάντες τάτον ἠγάπησαν σκε-
πτόμενοι, ἀλλ' ὡς πατέρα γνήσιον ἀδελφὸν καὶ πάτρωνα,
ἔχοντες αὐτὸν ἐν μεγάλῃ τιμῇ, καὶ δοξάζοντες μετ' αὐτοῦ
τὸν θεόν. μετ' ὀλίγον πάλιν χρόνον τάτων αἰχμαλώτους ὁ
πανδυναστὴς Ἀδάμας Σεραπίων, ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν τοῦ
ἁπεμπολήσας καὶ τάτους τοῖς δεσπόταις τὸ τίμημα. μηδὲ
ὅλως τι φαντασθῇς ἐμὲ Θ. ὡς ὀφείλων ὅτι τὴν Ρώμην
ἐλεύθερον. οἱ γὰρ ναυλοχοῦντες τάτον ἰδόντες ἐπαινέσουσι αὐτὸν
ἐκ τῶν δαπάνας, καὶ ἐν τῷ τοῦ λοιπὸν εἰσενεγκοχέναι, ἢ καὶ ἐν
χρυσῷ κεκτῆσθαι πολλὰ αἰχμαλώτους τοῦτον. διὸ καὶ ἀ-
φειέρωσαν αὐτὸν ἐπαθέξασθαι, ἄλλῳ ἄλλον νομίσας εἰ-
λῆφέναι αὐτοῦ τὸ σκῦλον. ἐπὶ τῷ ἐν δοῦλεύσαι αὐτοῦ,
καὶ ἠγνόησαν ὡς ὑπὸ στοιῶν πενταισίων τῆς Ἀλεξαν-
δρείας, λοιπὸν ἤρξαντο οἱ σπιθάται πρὸ δυσμὰς ἡλίου
ἑσθίειν ἕκαστος τῶν ναυλικῶν προφαγόντων. ἰδόντες δὲ
αὐτὸν ὅτι οὐκ ἤσθιεν τὴν πρώτην ἡμέραν, προσδόκησαν
ἀηδίαν τινὰ ἐκ τῶν λοιπὸς αὐτῷ προσηνέχθαι. ὁμοίως δὲ
τὴν δευτέραν. καὶ πάλιν τὴν τρίτην. εἶτα καὶ τὴν τε-
τάρτην. τῇ οὖν πέμπτῃ ἡμέρᾳ πάντων ἐσθιόντων βλέ-
ψαντα πάλιν τοῦτον καθεζόμενον ἡσυχῇ, καὶ λέγουσιν αὐτῷ.
Δᾷε τί οὐκ ἐσθίῃς ἄνθρωπε; λέγει αὐτοῖς. οὐκ ἔχω. ἀ-
κούσαντες δὲ τοῦτο οἱ ναυλικοὶ, ἐβεκηρύχαζον ἀλλήλοις,
τίς αὐτοῦ ἄρα ἔλαβεν ἐν τῷ τοῦ λοιπὸν τὰ αἰχμάλωτα. ὡς
δὲ εὗρον ὅτι μηδείς. μηδὲ γὰρ εἶχέν τι. ἤρξαντο αὖπαλ Δᾷε-
μάχεσθαι λέγοντες. σὺ τῶς εἰσῆλθες ἐνθάδε ἄνευ αἰχ-
μαλωμάτων; τοσοῦτον ἦ τοῦ λοιπὸν πόθεν ἔχῃς οἰκονομηθῆναι;
καὶ ἄλλος. ἡμᾶς τὸ ναῦλον πόθεν ἔχῃς πληρῶσαι; ὁ δὲ

μοναχὸς σὺν τῇ πολιτίᾳ. ἀφ' ἃ σὺν τῆς σαρκικῆς μου πατρίδι ἀπεξίωσα τρισὶ δαιμοσιεύσαις θεοῖς μοι δυσὶ μὲν ἀπηλλάγησαν, πληρωθέντες χρείας, ἀχθέντες δὲ ἐγκαλέσωσι με, ὁ σὺν ἐκ μὴ ἀπαλλαγῶ. ὃ οὐκ ἔχω ὅθεν τὴν πληροφορήσωμι Φιλοπάγμονι τῶν ἢ ἀκεῖνοι, οὓς δωρήσας ἵνα αὐτοὺς πληροφορήσωσιν, ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες. πρόσεισι καί τινες οἱ διεχλοῦντες σε; δεῖξον ἡμῖν αὐτούς, ἵνα σοι βοηθήσωμεν. τότε λέγει αὐτοῖς. ὠχλήσει μοι ὁ νεκτήτωρ Φιλαργυρία, ἡ πρωτεία ἡ ῥαδιμαργία τῶν οὐδὲν δύο ἀπηλλάγην, Φιλαργυρίας ἡ πορνείας. ἐκτὸς γὰρ χρυσοῦ ἔχω. ὅτι ἄλλο μὲ κεκτημένον οὐ ψεύσῃ δοκιμάσαι, ἢ προθύμως πάντας τῆς νόσου. διὸ σὺν ἐκ με ὀχλήσουσιν. ῥαδιμαργίας σὺν ἀπηλλαγμένον ἐστί μοι ἐκ τοῦ ἡμέραν ἔχω σήμερον μὴ φαγών. ἐκ τοῦ χθὲς μοι ὡς αὐτῆς δαιμονίς ἡ ῥαδιμαργία, ἐκ ἀπεγένετο τὸ σωθῆς χρέος, ὅπερ ἐὰν μὴ ἀποδῶ, ζήσομαι ἐ συγχωρεί μοι. πότε τινὲς τῶν Φιλοσόφων ἐκήμισαν σκιλῶν ἄναι τὸ πρᾶγμα, ὅμως δόξασιν ὠφελήσασθαι ἐν. ὁ δὲ τοῦτο δεξάμενος. ἔδωκεν ἐν ὀρνιθωλείᾳ, ἐκ λαβὼν ἵνα ἄρτον ἀνεχώρησεν τὸ χρῆμα ὁδοῦσας τὴν πόλεως ἐκ μηκέτι εἰς αὐτὴν ἐπορεύσατο, πότε ἔγνωσαν οἱ Φιλόσοφοι ὁ τὴν ἀληθῶς ἐκάζετον βίον κέκτηται ὁ ἄνθρωπος ἢ τότε. ἐ δεδωκότες ἐκεῖνοι ἓν ἄρτον τὸ τίμημα, ἔλαβον τὸ νόμισμα.

Περὶ Μαιχαίας ἱματίου.

Ἐλθὼν οὖν ὁ μακάριος ἐκεῖθεν εἰς σὺν τὴν Λακεδαίμονας τόπους, ἠκούσθη ἵνα τῶν πρώτων τῆς πόλεως μαιχαῖον ἄναι τὸ ἱμάτιον ἅμα παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ἐκάρη τὸν ἄνδρα τὰ ἄλλα. ὅτε ὁ ἅγιος τὸ μεταχὺ

ἡμῶν, λοιπὸν ὅπως ὑμῖν ἅπαν τὸ μυσήριον δραμάτος. ἐγὼ καταικτηρήσας τὴν ψυχήν ὑμῶν ἐν πολλῇ πλάνῃ ἀφέσεως. ἐλεύθερον ὂν ἀσκητὴς, τῷ γὰρ Λιγύπλιος, χάριν δ σωθῆναι ὑμᾶς, πέπρακα ἐμαυτὸν, ἵνα ὑμεῖς ἐλευθερωθῆτε ἀπὸ μεγάλων ἁμαρτιῶν. ἐπεὶ δὴ τοῦτο πεποίηκεν ὁ θεὸς ἀφὰ τῆς ἐμῆς ταπεινώσεως, χαίρω. λάβετε οὖν ὑμῶν τὸ χρυσίον, ἵνα καὶ ἄλλοις ἀπιλθὼν βοηθήσω. οἱ δὲ παρεκάλουν αὐτὸν, δεόμενοι, καὶ ἀφαιρεσάμενοι, ὅτι ὡς πατέρα σε ἔχομεν τοῦ λοιποῦ, καὶ διατάττου τῶν ἡμετέρων ψυχῶν. μόνον μεῖνον μεθ' ἡμῶν. σὺν ἰσχύσαντες ἀπὸ αὐτὸν πᾶσαι, λέγουσιν αὐτῷ. ὁδός σου τὸ χρυσίον ταπεινοῖς, ἐπεὶ ἀρραβὼν ἡμῶν ἐγένετο σωτηρίας. λέγει αὐτοῖς. ὁδὸν τοῦτο ὑμεῖς, ὑμέτερον γάρ ἐστιν. ἐγὼ γὰρ ἀλλότρια χρήματα οὐ χαίρομαι πίπτειν. ὅθεν τούτοις παρεκάλουν αὐτόν. καὶ ἀφὰ ἑνὸς αὐτῶν ἡμᾶς ἔφη. ἔτος ὁ ὅσιος δὲ λόγος Χριστοῦ τῆς σωτερίας ἀποδημίας καλιώτητός ποτε καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀφιχθεὶς τρεῖς ἡμέρας ἐν Ἀθήναις ἐπεδήμησε πρὸς τινα ἄρτι, ἀδὲ κέρμα ἐβάστεζεν. ἀσὶ γὰρ εἶχεν ὁ ἅγιος ἔτος ἀ πήρας, ἀ μηλωτὴν, ἀ ῥάβδον, ἀσὶ ὅλως τί τῶν τοιούτων, ἢ μέντοι τὸ συνήθιον ὁ πρεσβύλητο. πιπάρτης οὖν ἐπιλαμβανομένης τάτῳ ἡμέρας, σφόδρα ἐπόνεσεν, μηδενὸς ἐν πόλει τῆς γνωρίμου. δεινὴ γάρ ἐστιν ἀκτῖσι ὀνησία, σύμμαχον ἔχουσα τὴν ἀπιτίαν. καὶ ἐκεῖ ἐπὶ τινος γωλόφου τῆς πόλεως, ἔνθα οἱ ἐν πόλει τῶν ἐκεῖ ἤσαν συναθροιζόμενοι, ἤρξατο κράζειν καὶ ὀπορύρεσθαι. βίαι μετὰ κραυγῆς χειρῶν λίγων. ἄνδρες Ἀθηναῖοι βοηθεῖτε. συνδρομούντες ἀπὸ πάντες ὑπ' ἐν, τρέχωνο φόβοι τε καὶ κάρος φόβοι, λέγουσιν αὐτῷ τί ἔχεις ἀνθρωπε; ἢ πόθεν εἶ; ἢ τί πάσχεις; λίγε αὐτοῖς. ἐγὼ μὲν εἰμι τῷ γλῷ Λιγύπλιος, μετα-

Περὶ Σεραπίωνος.

Σεραπίων τὶς ὀνόματι γέγονεν, τῷ ἡμῶν Λιχύπολι ὁλίκλητος Σινδόνις. παρεκτὸς γὰρ σινδονίων οὐδέποτε εἶδεν ἄλλο πεπεδαίλετο. ὃς πολλῷ ἐξήσκησεν ἀκτημοσύνῃ. διὸ καὶ ἀπαθὴς ἐπλέγετο. οὐγράμματος ὢν ὧν ἀπιστήθιζεν πάσας τὰς θείας γραφάς. ὃς διὰ πολλῆς ἀκτημοσύνης καὶ μελέτης θείων λογίων τοῦ πνεύματος ἐδὲ ἠρεμῆσαι ἴσχυσεν ἐν κελλίῳ, ἵν' ἐν ὕλῃ μὴ πεφυσιώτῃ. ἀλλ' ἢ περιεχώμην τῷ οἰκουμενίῳ, τῷ τῆς ἄκρας ἀκτημοσύνης κατόρθωσιν ἀρετῷ. ὡς παντελῆ ἀπόθεσιν μένῳ τοῦτο κεκτῆσθαι. ταύτης γὰρ ἐγενόμεν ἐν τῇς ἕξεως. διαφοραὶ γάρ εἰσιν ἕξεων, οὐκ ἀσῶν. σημειοῦται δὲ αἱ πατέρες, ὅτι λαβών τινα συμπαίκτην ἀσκητὴν πέπρακεν ἑαυτὸν ἄνθρωπόν τινι πλουσίῳ μίμοις, ἔλληνι ὄντι, εἰδωλολατρῶν νομισμάτων. ἐν σφραγισάμενος τὰ νομίσματα, ἐφύλαττεν παρ' ἑαυτῷ. ὅλῃ τοσοῦτον παρέμεινεν, μέχρις οὗ καὶ χριστιανὸς αὐτοῦ ποιήσῃ, ἐν τῷ θεάτρῳ αὐτοῦ ὑποκρίσῃ, παρεκτὸς ἄρτου καὶ ὕδατος. μηδενὸς ἄλλο λαμβάνων, μηδὲ ἡσυχάζων τῷ στόματι διὰ μελέτης θείων γραφῶν. ἅτινος ὅλῃ τούτοις ὁ μακάριος ἐμφυμένας τῷ μακρῷ χρόνῳ, πρῶτον καταπύξειν τὸν μῖμον, εἶτα τὴν μιμάδα, εἶτα τὸν σύμπαντα οἶκον αὐτοῦ. ἐλέγετο ἢ ἐν ὅσῳ ἡγούμην αὐτὸν ἀμφοτέρων νήπιον αὐτοῦ πάντας. ἐκάπρουσα δὲ βαπτισθέντες ἀπέσησαν τοῦ θεατρίζειν λοιπόν, καὶ ὅλῃ τὸν σταυρὸν καὶ θεοφιλῆ ἐλάσαντες βίον σφόδρα ἠδοῦντο τὸν ἄνδρα, καὶ λέγουσιν αὐτῷ. σὺ εὖρο ἀδελφὲ ἐλεύθερώσωμεν σε λοιπὸν ἐπεδὴ δοτε αἰχρᾶς ἡμᾶς δουλείας αὐτὸς ἠλευθέρωσας. τότε λέγει αὐτοῖς ὁ μέγας Σεραπίων. ἐπεδὴ ἐνήργησεν ὁ θεός με, καὶ ὑμᾶς σωτηρίσαι, καὶ ἐσώθη δι' ἐμὲ ἡ ψυχὴ ἡμῶν.

γυναικὸς, ὁ αὐτὴρ ταύτης ἐπίσης, καὶ παρεκαλεῖ τ' ἄλλον Ποσειδίππον ξ' Ἀδραηστίδαν. ὡς τλήτην ἰὼν ἡμῶν ἅμα δύ' ἄνδρε, τὰς καὶ πρόσθεν ξάμψω· μὴ σλῖπέραν γενυκλισίαν ἐξέβαλεν τὸ πνεῦμα. σημεῖα ἡμῖν ἐχεῖ τι ὑπαέρξαι, ἵνα πληροφορηθῶμεν ὅτι τοῦτο ἄτως ἐχεῖ. ἡ δ' ὗς ἐξερχόμενος· ὁ δαίμων κατὰ ῥαμιλίων ὅλεν τὸν τοῖχον τῆς αὐλῆς ἔβαλεν κάτω. ἰὼ σλὶ τοῦτ' τὸ γυάλιον ἐξαπίνα μὴ λαλῆσαι. μὴ ἢ τὸ ἐξελθεῖν τον σλαίμονα, ἔπιπεν τὸ γυάλιον, καὶ ἐλάλησεν. τοῦ αὐδρὸς λέγω δὲ τύπου Ποσειδονίου ξ' ἀθανάτου ἡ πρόφητίαν ἔγων ἐγώ. Γ'ερώνυμος γάρ τις πρόσθ' τιρ· ἔκεῖ εἰς σοῦ τ' ἄτης σκείτης ἀρετῆ λόγων Ῥωμαϊκῶν πολλῆ κεκτημένος, ἡ ἱκανῆ δ' Φίλα. τσαύτην ἢ ἔχειν Βασκαίαν, ὡς ἱκανῆ ταύτης καλύπτεσθαι τῶν λόγων τὴν ἀρετήν. συγχρονίσας σὺν τούτῳ ὁ ἄλλος Ποσειδόνιος ἡμέρας πλείας, λέγει μοι πρὸς τὸ ἄς. ὅπη μοὶ ἐλεύθερα Παῦλα, ἡ φροντίζουσα αὐτὸς, πρὸ πλουτήσῃ, ἀπαλλαγῆσα αὐτὸ τῆς Βασκανίας, ὡς οἶμαι. χάριν σὶ τάτε τοῦ αὐδρὸς ἐ μὴ ἄλλος ἀνὴρ εἰς σοῦ τόπος οἰκήσῃ, ἀλλὰ Φλαύιος αὐτὸ Φλάνος καὶ μίχεμ τὸ ἰδίᾳ ἀδελφῷ, ἐν οἷς ἓ σωίδη τὸ πρᾶγμα. καὶ γὰρ ἡ Ὀξυπρόπον τ' μακάριον ἤλασεν ἄτος ἔνδεκ τὸν Γ'ελῶν, ἓ Πέτρον ἄλλον τινα Αἰγύπτιον, ἓ Συμεῶνα, θαυμασίως ἄνδρας, ὡς πῶς ἐγὼ ἐπισημαίνω. ἄτος μοι δηλοῖτ' ἐγκράλικό πατος τῆς δρετῆς ἀσκητὴς Ποσειδόνιος, ὡς ἄρτι πρόσθεν μὴ ἔχων κατὰ ποσάρακοστοῦ ἔτους. μήτι μοὶ μητσικακήσας τινὰ ἕως ἡμέρας ἡμισείας. ταῦτα τὰ ἄθλα καὶ τὰ σημεῖα τοῦ γυναίου τοῦ Χριστοῦ ἀθλητοῦ Ποσειδονίου, ἃ προμηθείᾳ τῆς πασῶν τῶν δυνάμεων μείζονος ἐπράπετο ταῦτα. καὶ σὺ τοῖς τὸ ἀοίδιμον τὰ μακαρία πέρας τὸ βίου.

ψαν, ὅμως ἀγνοήσαντες. καὶ κείνῳ αὐτῷ ἐπαίωσαν λοιδορίαις καὶ ἐφόβησαν ἀπλαῖς, σὺν λοιπαῖς παῖδας πάντας θαυματίσαντες.

Περὶ Ποσιδωνίου.

ΤΑ' κζ' Ποσιδώνιον ὁ Θηβαῖον αὐδρα δοκιμώτατον καὶ κδ' πεμπτιμώτατον πολλὰ μὲν καὶ ἀδιήγητα, πῶς τε λῃ θεᾷ, καὶ ὅπως ἀσκηλικώτατος, καὶ ποσίν τινα ἐν ἐσχάτῃ εἶχεν τὴν ἀκακίαν, σὺν οἶδα εἰ σωτιτύχηκά τινι τῶν πω. σωιζῆσαι γὰρ ἐγὼ τότε ὅλη ἔτος ἐν ἐν Βηθλεὲμ ὁπλίκα σκαθέζετο ἐπέκεινα δ' Ποιμφίου. καὶ πολλὰς τότε κατίδον ἀρετάς. ἐν οἷς μοι ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν αὐτὸς διηγεῖτο. ὅτι περ εἰς τὸν Πορφυρέτην τόπον ἀκήσας ἔτος. ἓν αὐθρώπῳ ἐσωτιτύχηκα ἐν ὅλῳ τῷ ἑτῇ. εἶχ ὁμιλίας ἀκήκοα, σὺκ ἄρλε ἠψάμην. ἀλλ' ἢ βραχέσι φοινικίοις διεγινόμην, καὶ εἶπον βοτάνας κύρου ἀχρίας. ἐν οἷς ποτε σκλειπόντων μου τῶν βρωμάτων ἐξῆλθον τοῦ σπηλαίου ἐλθεῖν εἰς τὴν οἰκουμένην. καὶ ὡσεὶ πατήσας ὁδὸν πόσης τῆς ἡμέρας, μέλις ἀπέχον δ' σπηλαίου μιλία δύο. ὡσὶ ὁλεψάμην. ὁλέορᾶ ἵππεα γραῒῶτα ἔχοντα ὀχῆμα, μαροφόρου κρέον. ὅπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχοντα. καὶ προσδοκήσας αὐτὸν εἶναι γραῒώτην, ὥρμησα πάλιν ἐως δ' σπηλαίου. ἐ εἰσελθὼν, εὗρον κάρταλλον γαφυλῶν καὶ σύκων νεαροτμήτων. ἃ λαβὼν, καὶ ὡσιχαρὴς γνόμενος, εἰσελθὼν ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐσοίκησα ὅπὶ μιᾶς ὥρας ὅλου, ἔχων τὰ βρώματα σκῆνος τοῦ ἁμάρτημα. τοῦτο ὁλὲ ὡσεποίκειν θαῦμα ἐν Βηθλεὲμ ὁ θαυμάσιος Ποσιδώνιος. γυνή τις ἐγκύμων εἶχεν πνεῦμα ἀκάθαρτον. ἐ ἐν αὐτῷ τῷ μέλλῃ τίκτειν αὐτὸν ἐδυσκόλ, δ' πνεύματος αὐτὸν σωτρίβοντος. δαιμονιζομένης οὖν τῆς γυναι-

οἱ ἰατροὶ τῶν ἄκρων ὕσκιον καταλαμβάνῃ μὲ τὴν Παλαιστίνην. ἔχει γὰρ λιπαρότερος ἄκρας ὡς πρὸς τὴν κρᾶσιν τὴν ἡμετέραν. ἀπὸ τῆς Παλαιστίνης πάλιν κατάπλους τὴν Βιθυνίαν. καὶ ἐν τούτῳ, οὐκ οἶδα πῶς εἰπών, εἶπε ἐξ ἀνθρωπίνης ἀσθενείας, εἶτα καὶ ἐξ ἀδοκήτου τοῦ κρείττονος, μόνος ὁ θεὸς ἂν εἰδείη, κατηξιώθην τῆς ὑπὲρ ἐμὲ χειροτονίας, κοινωνήσας τῇ πρεσβυτέρᾳ τῇ κατ᾽ ἐμὲ μακαρίου Ἰωαννίου. καὶ ὅπερ ἐνδεικνὺς μείζονα ἐν ζοφερῷ κειμένῳ κρυπτόμενος ἐμνήσθην τοῦ μακαρίου τοῦ θαυμασίου ἀνδρὸς ἐκείνου, ὅτι ταῦτά μοι προείρηκεν ἀπερ νῦν ὑπέστην. διηγήσατό μοι δὲ καὶ τοῦτο ὁ μέγας ἀθλητὴς τοῦ Χριστοῦ ὁ ὁμόφυλος μὲν τοῦ δὲ διηγήματος εἰς τὴν ὑπομονὴν ἀγαγεῖν τῆς ἐρήμου πρὸς τὸ μηδέποτε αὐτῆς χωρισθῆναι, λέγων μοι τοῦτο. ὅτι παταρακινζασκητὼ ἔτη ἔχω ἐν τῇ κέλλῃ ταύτῃ. ὑγιαικὸς πρόσωπον εἶδον, ὑ νομίσματος. οὐ μαστόμενόν με τὶς εἶδεν, οὐκ ἐσθίοντα, ὑ πίνοντα μὴ εἶδέν τὶς πώποτε. ἔτος καὶ τῇ δέλῃ τοῦ Χριστοῦ Ποιμένι, ἡ πολλαλῶσα αὐτῷ ἰσχύος χάριν ὑ σωτὴρ ἔχηκε μοῦ αὐτὴ κατὰ πρόσωπον, εἰσῆλθεν δὲ αὐτῇ τινα καὶ τῶν ἀπορρήτων. παρήγγειλεν δὲ αὐτῇ κατερχομένῃ ἀπὸ Θηβαΐδος μὴ σκευάσαι εἰς Ἀλεξάνδρειαν. ἐπεὶ πειρασμοῖς ἔχει πρέπειν. ἡ δὲ, ἡ πολλοὶ πειθομένῃ τοῦ μεγάλου τοῦ προφήτου, ἡ εἰς πλοῦσαν, ἐξένωσεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἰσχύος χάριν, τάχα ἥλπισε ἰδεῖν τὴν πόλιν. καὶ δὲ τοῦ ὁδὸν πλησίον Νικιῶς τῆς πόλεως παρέλαθεν αὐτῆς τὰ πλοῖα διὰ παύσεως χάριν. ἐξελθόντες οὖν οἱ παῖδες ἐξ ἀταξίας τινὲς σωίβαλον μάχην μετὰ τῶν εἰς τὰ χωρία αὐθρώπων ὑπενενημένων. οἱ μὲν ἐνὲς μὴν σύνεχε δάκτυλον ἀπέκοψαν, ἄλλον δὲ ἐφόνευσαν. διανύσαν δὲ τὸν ἄγκυρον εἰς τὸν πόταμον ἔβαν.

ζῆσαι ἔχῃ ἀκμήν. ἀλλ' ἔτη ἑπτά. ἐγκαρτέρησον οὖν τῇ ἐρήμῳ, καὶ μὴ τῶν χάριν θελήσῃς ἀπελθεῖν ἐκ τῆς ἀσκήσεως. γίγραπται γάρ· ἐὰν εἰς ὀφθαλμὸν τὸν χεῖρά σου ἀπαρότερον, ἔκβαλε αὐτὸν καὶ ἔκβαλε εἰς τὰ ὀπίσω, ἀνήκουστός ἐστιν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. ὠφελήθεις οὖν ἐγὼ ἐκ τῶν ῥημάτων σου θεοπνεύστων ἀνδρός, καὶ συφθεὶς ἱκανῶς, πυκνάζησα τῷ θεῷ, τὰς ἐλαυνούσας με στοφάσεις διυσμόρους μαθὼν τῇ στοργικῇ καὶ ἁγίᾳ ἀνδρός. εἶπα πάλιν λέγειν μοι χαριεντιζόμενος. θέλεις ὑπάσκητος γενέσθαι; ἐγὼ δὲ λέγω αὐτῷ ὅτι εἰμί. ὁ δὲ λέγει μοι, ποίας πλέεις; λέγω αὐτῷ. εἰς τὰ μαγδωλεῖα, εἰς τὰ καπηλεῖα, εἰς τὰς ταπήτας, εἰς τὰ κεράμια, ὑπισχνοῦμαι αὐτά. καὶ ἐὰν ἡ ὀσφῦς ὀξύνῃ, ἀφορίζω αὐτόν. τὸν δὲ χρησὸν τοῦτον. ὁμοίως ὑπισχνοῦμαι καὶ τῷ χύτρᾳ. καὶ ἐὰν λείπῃ ἄλας, ἢ τι τῶν ὀψωνιάτων, ἐκβάλλω εἰς αὐτὸν, καὶ ὀρτύω αὐτὸν, καὶ ἔστως αὐτὸν ἐσθίω. αὕτη μου ἐστὶν ἡ ὑπισχνοῦμαι. ἐχειροτόνησεν γάρ με ἡ γαστριμαργία. λέγει μοι ὁ μακάριος μειδιάσας. ἄφες τὰ παίγνια. ὑπίσχνῃ ἔχειν χειροτονηθῆναι, καὶ πολλὰ καμεῖν, καὶ θλιβῆναι. εἰ τοίνυν φεύγεις θλῖψις, μὴ ἐξέλθῃς τὴν ἐρήμου. ἐν γὰρ τῇ ἐρήμῳ σε ὑπίσχνουν ὑσθῆναι χειροτονεῖ. καὶ ἀναχωρήσας οὖν αὐτοῦ, ἦλθον εἰς τὸν ἔρημον εἰς τὸν τόπον μου τὸν σωθέντα, αὐτὰ παῦτα διηγησάμενος τοῖς ἁγίοις πατράσιν τὰ τοῦ θεοπρεποῦς καὶ πνευματοφόρου ἀνδρός. οἱ τινες μετὰ δύο μῆνας ἀπελεύσαντες ἦλθον καὶ σωθέντα τοῦτον τὸν μακαρίτην. ἐγὼ δὲ ὁ ἀθλιος τῶν ῥημάτων αὐτοῦ ἐπελαθόμην, καὶ μετὰ τρία ἔτη ἠρρώστησα ἀρρωστίαν τὴν δυσεντερικὴν καὶ στομαχικὴν, κἀκεῖθεν ἀπεστάλην εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν σὺν τῶν ἀδελφῶν, εἰς ὕδροπα γὰρ λοιπὸν ἐμελέτα τὸ πάθος. ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας πάλιν σωθεὶς ἀπῆλθόν μου εἰς

χωρήσας καὶ προσκυνήσας αὐτῷ. προσκαλεσάμενος δὲ ὁ
δοῦλος τὸν ἐμπειρίαν Θεόδωρον ὀνόματι, λέγει
αὐτῷ. ἄπελθε, εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ σκεύη, μὴ μικροψύχει,
ἄρτι ἀπολείπω τὴν ἡγεμονίαν, καὶ λαλῶ σοι. ἔγνων οὖν ἀκρι-
βῶς πυρμαλικὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ προγνωσθὲν πάντα. καὶ
τάχα προσχὼν μᾶλλον προσκαρτέρουν. ἐξελθόντος οὖν
τοῦ ἡγεμόνος, προσκαλεῖται, καὶ λέγει μοι. διὰ τί ἐβλάβης
κατ' ἐμοῦ; τί ἄξιον βλάβης εὗρες, ὅτι σκεῦνα ἐλογίσω
ἅπερ οὔτε ἐμοὶ προσῆν ἀπὸ στι ἐπρέπεν σκεῦνα λογισα-
σθαι; ἢ οὐκ οἶδας ὅτι μεγάλαι αἱ χρεῖαι ἔχουσιν οἱ ἰχύ-
οντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες σε ὅτι θέλω εὑρίσκω,
καὶ σὺ ἐμέ. καὶν ἐγώ σε μὴ προσκαλέσω ἀλλὰ σὺ ἀδελ-
φοὶ προσκαλέσουν καὶ ἄλλοι πατέρες. ὅτε δὲ ἐκδότας ἐγὼ
ὑδωμεν τῷ διαβόλῳ διὰ τῶν κοσμικῶν πραγμά-
των. καὶ ἰδὼν βραχέως αἰσπευσας ὡραν ὡσεὶ ὥρας αὐ-
τῶν ὁρᾶ πυρσας δεσπότου οἰκέτης. ὅτως καὶ ὅτος βρα-
χέως ὧραν εὑρὼν παρεγένετο πρὸς ἡμᾶς τοῦ ὠφελη-
θῆναι. ἀπτοι οὖν ἡμᾶς ἵνα καταλείψαντες σκεῦνα σε
προσδεχθείημεν, σὺν ἀδιαλείπτως τῇ σωτηρίᾳ σχολά-
ζοντος. προσκαλέσας σὺν αὐτὸν ἐγὼ εὐξάσθαι κατὰ
ἐμὲ ἐπληροφορήθην πλείως ὁπ ἐντως αὐτῷ εἰς πυρμα-
λικός. τοτε χαμενίσμῳ μοι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χειρὶ εἰς
τὸν δεξιὸν μου σιαγόνα, ἡμα λέγει μοι.
πολλαί σε μῶσι θλίψεις, καὶ πολὺ ὀπολεμήσῃς ἐξελ-
θεῖν τὰς ἐρήμους καὶ ἐδεισα ὅτι. καὶ ἐπερώτουν. εὐτυβεῖς σὺ
εἶ προφάσεις καὶ αὐλογυς σὴν ἔχεν φέρουσι ὁ δαίμων αὐ χρ.
εἰπίζῃ. ἐπεθετο γάρ σοι καὶ τὸν ἐμὸν πατέρα σου ὀπόθυ-
μίαν, καὶ τὴν κατηχησιν ἐμὰ ἀδελφάς σε. καὶ τῆς ἀδελφῆς
σου εἰς τὸν μονήρη βίον. ἰδοὺ οὖν σοι εὐαγγελίζομαι καὶ
φόβερα ἐσάθησαν. ἀπὸ τὸ ἔαυτο χάρ καὶ ὁ πατήρ σου

οὖ ἡμεῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Νιτρίας ἐγώ τε, καὶ οἱ σὺν Εὐάγριον, Ἀλβῖνον, καὶ Ἀμμώνιον, ἐζητοῦμεν μαθεῖν τὴν ἀκρίβειαν τίς ἡ ἀρετὴ τοῦ ἀνδρός. λέγε οὖν Εὐάγριος· ἡσυχέως ἐμαθήτευον τῷ ἁγίῳ· δοκιμάζων νοῦν. καὶ λέγοντός μου, πῶς ἂν εἴη ὁ ἀνὴρ· ἐὰν γὰρ μάθω ἵνα οὕτω σωτὴρ ἔχω· ἐὰν δὲ μὴ μάθω αὖτε τὴν πολιτείαν, οὐκ ἀπέρχομαι ἕως ἴδω. ἀκούσας ἐγὼ μηδενὶ μηδὲν ἀρρήτως ἡσυχάσας μίαν ἡμέραν τὴν ἄλλην ἀποκλείω μου τὸ κελλίον, καὶ τῷ θεῷ προσεύχομαι μόνον, καὶ αὐτὸς ἐσκύλλω ἕως Θηβαΐδος. καὶ ἔφασα δι' ἡμερῶν δεκαοκτὼ, τὰ μὲν πεζεύσας, τὰ δὲ καὶ πλεύσας ἐν τῷ ποταμῷ. ὁ καιρὸς δὲ ἦν τῆς καύσεως, ἐν ᾧ νοσοῦσι πολλοί. ὁ δὲ καὶ ὑπέστην. ἀπελθὼν οὖν εὗρον αὐτὸν κεκλεισμένον τὸ προάστειόν. ὕστερον γὰρ προσωκοδόμησαν οἱ ἀδελφοὶ προάστειον μέγιστον, ἐν ᾧ ἐχώρουν ἄνδρες ὡς ἑκατόν. κἀ κλείσας ἀποκλείοντες κἀ σιδηροῦν καὶ κυλακτὸν μόνον αἰσίγοντες. μαθὼν οὖν τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐκέκλειστο, ἡσυχάσας ἕως ἐσκοτάσθη, καὶ προσηυξάμην ὥραν δύπερα ὅτι σωτυχίαν ἔδωκε δικαίᾳ ἀνδρὸς, εὗρον αὐτὸν τῇ θυρίδι προσκαθεζόμενον. δι' ἣν εἰδὼς προσκαλεῖν σὺν προσευχαύοντας. ἀσπασάμην. οὐ μὲν, ἔλεγεν, εἰ ἐρημίτης. πόθεν εἶ, καὶ τί προσήκοντας; συχάζομαι γάρ σε τῆς σωσθίας εἶναι τῆς Εὐαγείς. ἐν τῷ μετεξὺ λαλουμένων ἡμῶν εἰσῆλθεν ὁ ἄρχων τὸ χώρας, Ἀλύπιος ὀνόματι. ἔ προσεδρεμόντος ἀφῆκεν τὴν θεὸς ἐμὲ ὁμιλίαν ὁ μέγας. ἀναχωρήσας οὖν ὀλίγον ἐγὼ δέδωκα αὐτῷ τόπον ἵνα τὸ ῥῆμα εἴπῃ. ὅτι πολὺ εἰ σωμιλουμένων αὐτῶν ἠκηδίασα, ἐ ἀκηδιάσας κατηγόρησα ἐ καλογήρε, ὡς ἐμὲ μὴ καταφρονήσωσι, ὑμήσωσι. ἦ ὀκτάνον. ἐ ὅτι τούτῳ σταθεὶς τὴν Λαΐνοιαν ἐσκεπόμην ἀνα-

χωρῆσαι

τὴν ημίαν ϑ χρυσὸν δάλλιον, ὥτως ἐξῆλθεν. μϑ᾽ ὃν ὀλίγας ἡμέρας ὑπὸ πασῶν ὑμνωδήν μεγάλως, καὶ ϖϖὸ πασῶν ϑεραπευομδήν, μὴ ἀνεχομένου σκείνη ἡ μακαρίτης τὴν δόξαν ϵ τὴν τιμὴν τὴν ϖϖὸ πάσης τ᾽ ἀδελφότητ⊙, καὶ τὰς ὑπολογίας, ἀχθ⊙ πῦρ ἠγησαμδήν, λάθρα ἐξῆλθεν ϑ μοναστηρίυ. κϑ ὅπ᾽ ἀπῆλθεν, ἢ πυ κατόδυ, ἢ πϵ ἐπλεύσησαν, ἴγνω ὐδὲς ἄχρι τ᾽ δεύτρ ϖϖὸ τ᾽ ἡμεραίας ταύτης ϵ μακαρίας.

Περὶ Ἰωάνυ ϑ Λυκοπολίτυ.

Γέγονε τις Ἰωάνης ὀνόμαδι ἐν Λυκῷ τῇ πόλ, ὃς ἐκ παιδίυ ἔμαθεν τὴν τυκτονικὴν. ᾧ ἀδελφὸς ὑπῆρχεν βαφεύς. ὃς ὕστερον ϖϖρόμ⊙ ἐτῶν οἰκοσπάντα ἀπεπάξατ⊙. κϑ Δομετέλας ὁ ϵ Δομφόρους μοναστὴρ πέντε ὕτη, αὐτχώρησεν μόν⊙ εἰς τὸ ὄρ⊙ τῶν Λυκῶν, εἰς αὐτ᾽ τ᾽ ἀκρωρείαν πάσης ἀνϑρ᾽πείας ϑόλυς. ϵ εἰσπλθὼν εἰς αὐτὸν ἐνοικοδόμησεν ἑαυτόν. ἰδὼ ουὐ ὁ εἷς ϑόλ⊙, ἴνδα ϖϖοσεύχετο. ὁ δὲ ἕτερ⊙, ὃν ᾧ ἐρχάζετ⊙, κϑ ἤδιεν. ὁ ἄλλ⊙, εἰς τὰς χρείας τὰς τῆς σαρκός. οὕτ⊙ τελέσαντα πληρώσας ὕτη ἐγκλεισμόν⊙, κϑ Δομὲ ϑυρίδ⊙ λαμδάνων Δομὲ ϑ διακονεῖτ⊙ τὰ ϖϖὸς τὰς χρείας, κατηξιώθη χαρίσματ⊙ ϖϖοφήτυ. ὃν οἷς κϑ τῷ μακαρίῳ Θεοδοσίῳ τῷ Βασιλεῖ Δομφόρυς ἀπέστειλεν ϖϖοφήτης, ϖϖεί τι Μαξίμυ τ᾽ τυράννου, ὅτι νικήσας αὐτὸν ἐστρατήλ τ᾽ Γαλλίων. ὁμοίως ἡ κϑ ϖϖὸ Εὐγενίυ ϑ τυράννυ εὐηγγελίσατο πῦτο αὐτῷ, ὅτι νικήσ᾽ μδὸ πῦτον, αὐτὸς δὲ τὸ πέρας τ᾽ βίυ ἐσχίσε ἐπληρώσ᾽. κϑ τὸν σκῦ Βασιλίσκυ τῷ ἰῷ καταλείπ᾽. τότε Φήμη ἐξῆλθεν πολλὴ κϑ μεγάλη ὡς ἑναρέτυ αὐδρός. δὸ καὶ ὁ ἀγγέλος ἀριθμεῖτ⊙ ὁ Βασιλεὺς Θεοδόσι⊙ ϖϖοφήτην ἡμῶ τῶν ἁσέδε. ὄντος

ἐκ

πᾶσαι. λέγε αὐταῖς, λείπει μία, ἣν ἔδειξέν μοι ὁ ἄγγελος. λέγουσιν αὐτῷ μίαν ἔχομεν Σαλήμ. ἐν τῷ μαγαρίῳ ἐστίν. ἔτω γὰρ ἐκεῖ καλοῦσι τὰς παρθένας. λέγε ὁ μέγας. ἀγάγετε κἀκείνην. ἄφες ἴδω αὐτήν. ἀπῆλθον σὺν Φωνῇ σῃ αὐτῇ. ἡ δὲ οὐκ ὑπήκουσεν τῷ αἰσθομένῃ τοῦ πράγματος. ἴσως γὰρ ἐκαλύφθη αὐτῇ. σύρουσιν οὖν αὐτὴν μὴ βίας ἄγουσαι, καὶ λέγουσαι αὐτῇ. ὁ ἅγιος Πιτηρὲμ ἰδεῖν σε θέλει. ἣν γὰρ ἔτος ὀνομάσας. ἀνεῴξεις ἂν αὐτῆς, ἐθεάσατο ὁ μέγας τὸ πρόσωπον αὐτῆς, ἐκ τὸ ῥάκος ὅλη τῆς κεφαλῆς αὐτῆς καὶ τοῦ μετώπου. καὶ πεσὼν αὐτὸς εἰς τοὺς πόδας, λέγει αὐτῇ. ὁλόγνου με ἀββᾶ. πεσοῦσα δὲ καὶ αὐτὴ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ ἔλεγεν. σύ με ὁλόγνωσον κύριέ μου. ἰδοῦσαι δὲ πᾶσαι ἐξέστησαν λέγουσαι αὐτῇ. ἀββᾶ μὴ πάρεστιν ὕδωρ, Σαλὴμ γάρ ἐστιν. λέγει αὐταῖς πᾶσαις ὁ ἅγιος Πιτηρέμ. ὑμεῖς ἐστε Σαλήμ. αὕτη γὰρ καὶ ὑμῶν καὶ ἐμοῦ ἀμμᾶς ἐστιν, ἔτω γὰρ καλοῦσι τὰς πνευματικὰς μητέρας. καὶ δέχεται ἀξιωθῆναι τῆς μερίδος αὐτῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. ἀκούσασαι δὲ τῶν ἔπεσαν αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας κλαίουσαι καὶ ἐξομολογούμεναι πᾶσαι, πῶς διαφόρως τὴν ἁγίαν ζωὴν ἐλύπουν. ἡ μὲν λέγουσα. ἐγὼ αὐτὴν ἀεὶ ἐχλεύαζον. καὶ ἄλλη. ἐγὼ ἦν τὸ ἀῆμα αὐτῆς ταπεινὸν καταγέλων. καὶ ἑτέρα. ἐγὼ αὐτὴν ὕβριζον σωπῶσαν. καὶ πάλιν ἄλλη. ἐγὼ δὲ πάνακος τὸ ὀσφρανθῆναι πολλάκις αὐτῆς κατέχεα. ἄλλη. πληγὰς αὐτῇ ἐγὼ ἔδωκα. καὶ ἑτέρα πάλιν. ἐγὼ ἤμελον κονδύλοις αὐτῆς στυψαμένη. ἄλλη πάλιν. ἐγὼ πολλάκις τὴν ῥῖνα αὐτῆς ἐσπάκησα. καὶ ἀπλῶς πᾶσαι διαφόρως ὕβρεις ἀπήγγελλεν πεποιηκέναι εἰς αὐτήν. δεξάμενος οὖν αὐτῶν τὴν ἐξομολόγησιν ὁ ἅγιος Πιτηρέμ, καὶ εὐξάμενος ὑπὲρ αὐτῶν ἅμα αὐτῇ, καὶ ὅλη πολὺ θορυβηθεῖσα

τὴν

θη, ὐδὲ κλάσματος, ἄρτυ μετὰ λαβίν τινα. ἀλλὰ τὰς ψίχας ἀπεγγλογεύσας τῶν τραπεζῶν, καὶ τὰς χύτρας ἀπεταλώσας τύτοις ἠρκέιτο, μὴ ὑποδησαμένη ποτὲ μὴ ὑφρίζασά ποτα μὴ γεγηθύσασα. μὴ λαλήσασα μικρὸν ἢ μέγα, καὶ πρὸ ὑφριζομένη, καὶ κονδυλιζομένη, καὶ καταφρονομένη, καὶ ὑπὸ τῶν ἀπελεύνων μυσαττομένη.

Περὶ τῦ Πιτηρέμ.

ΠΕρὶ ταύτης τῆς ὁσίας τῷ ἁγίῳ Πιτηρὲμ παρέση ὁ ἄγγελος ἐν τῷ Πορφυρίτῃ καθεζομένῳ αὐαχωρητῇ αὐδὲν δοκιμωτάτῳ εἰς τὸν τῆς ἀσκήσεως δρόμον. καὶ λέγει αὐτῷ. Διὰ τί μεγαφρονεῖς ὅλῃ τῆς σαυτῦ καταρθώμασιν ὡς ὐλάβης, καὶ ἐν πάντῳ καθεζόμενος τόπῳ; ἢ λῆς ἰδεῖν σε ὐλαβεστέραν γυναῖκα; ἄπιθι εἰς τὸ μοναστήριον τῶν γυναικῶν τῶν Ταβεννησιωτῶν, κὴ ὑρήσεις ἐκεῖ μίαν Διάθημα ἔχυσαν ὅλῃ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, ἐκείνη σε ἀμείνων ἐστί. τοσάυτῳ γὰρ ὄχλῳ πυκτεύεται, κὴ Διαφόρως πάσης δυλεύυσα, τὸν ἑαυτῆς καρδίαν ὐδέποτε ἀπέρισεν ὁ θεός, καίπερ ὢν ἐν πᾶσιν ἀναπαυόμενη. σὺ δὲ καθεζόμενος ὧδε αὐτὰς πόλις πλανᾶσθαι τῇ Διανοίᾳ ὁ μηδέποτε οἰκημένος πατήσας. αἰνεῖς δὲ τύτῳ τὸν πάτερ ὁ μέγας Πιτηρὲμ, ἦλθεν ἕως τῦ μοναστηρίυ τῶν Ταβεννησιωτῶν, καὶ φωνακαλεῖ σὺν διδασκάλῳ Διαβῶναι εἰς τὸ μοναστήριον τῶν γυναικῶν. ὡς οὖν ἐπεδέξατο τῶν πατέρων ἐν τῇ ἀσκήσει γεγηρακότα θαῤῥοῦντες εἰσήγαγεν αὐτὸν Διαπεράσαντες τὸν ποταμόν, καὶ μὴ τὸ ὄξαθεν αὐτῦ, ἐπεζήτησεν ὁ μέγας πάσας τὰς παρθένυς ἰδεῖν κὴ ὑπέστρεψαν. πασῶν οὖν ἐλθυσῶν ἐν τῷ μέσῳ ἐκείνη ἡ περιφαίνετο. τὸν δὲ, λέγει αὐτῷς ὁ ἅγιος Πιτηρὲμ, Φέρετέ μοι πάσας. τῶν δὲ λεγουσῶν, πάρεισιν

αὐτῆς ἀπελθοῦσιν. καὶ μὴ ἐπεγκοῦσα τὸ παράγγελμα, ἔφαλεν ἑαυτὴν εἰς τὸν ποταμὸν λαθρα, καὶ ἐπλάτησεν ἕτως εἰς σωτηρίαν δὲ ἐλθοῦσα ἡ συνοφαντήσασα, καὶ ἰωρακυῖα ἔτι ὄσα πονηρίας ἐσυνοφαίτησεν, καὶ τῶν εἰργάσατο τὸ ἄλγος τῆς ἀδελφότητος, λαβοῦσα ἑαυτὴν ἀπήγξατο καὶ αὕτη μὴ ἐπεγκοῦσα τὸ παράγγελμα. ἐξελθοντος δὲ τοῦ πρεσβυτέρου, αὐτίκα λαμβάνει τὰ λοιπὰ παρθένοι. ἐκέλευσεν οὖν τούτων μηδεμίαν προσφορὰν ποιεῖσθαι. τὰς δὲ λοιπὰς ὡς σωτηρίας καὶ μὴ ἐρίσασας τὴν συνοφαντῶσαν, ἀλλὰ μᾶλλον πιστεύσασας τὰ εἰρημένα, ἐπλάτησεν ἀφοβίαν.

Περὶ τῆς ἐπανοκειμένης μοίρας.

ΕΝ τούτῳ τῷ μοναστηρίῳ παρθένος τις ὠνόμαζε Γλυκερίαν καλουμένη, ἀφ' ὧν χρείαν ἐπανοκειμένη μοῖραν ἐδαίμονα. προσηυμένη δὲ αὐτὴν καταβῶσαι τὴν χρείαν εἰς ἄκρον ἑαυτὴν ἐπανῆσαι καὶ ἀδυπλίζουσι τοῦτον ὅπου τρόπον ἐβδελύξαντο αἱ λοιπαὶ, ὥστε μηδὲ σωσθῆναι αὐτὴν ἐξ ἐπείνης τῆς χαρᾶς τῆς δεξαιμένης ἀλωμένη οὖν ἀεὶ τὸ μαγειρεῖον ἐκείνη πάσαις ἐπιφ ὑπηρετοῦσα πάσαις αὐτὰς, ὡς δέλη ὑπακούσασα εἰς πᾶσαν ἐπαναλωῖ. ἐν ᾧ, αὐτὴ ἡ μακαρίτης τὸ δὴ λεγόμενον ἀτείλησε τῆς σωσθίας, ἔργῳ πληρῶσα τὸ γεγραμμένον ἐν τῷ ἀγίῳ Εὐαγγελίῳ. τὸ, ὁ θέλων ἐν ὑμῖν εἶναι μέγας, ἔσω πάντων δέλος ἐστὶν πάντων διάκονος. καὶ εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι, ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ μωρὸς γινέσθω, ἵνα γένηται σοφός. τῶν οὖν ἄλλων παρθένων πασῶν τὸ σχῆμα ἦν κεκαρμένον ἐχυσῶν κυκλία ἀπὶ τῶν κεφαλῶν. αὕτη δὲ ῥάκος αἰσθήσασα τὸ κεφαλὸν. οὕτως ἐπὶ πᾶσαν αὐτὴν τὴν ἐπανηρεσίαν. τὸν τὸν μαστιγίῳ σὺν ἴδιον ἰδιμία τῶν πραγμάτων τὸ ἴδιον τῆς ζωῆς αὐτῆς. ἀπὶ τραπέζης ἰδιέπετο σκαφέ-

θη.

πάντων. ἄλλοι ἑαυτέραν βαθεῖαν. ἄλλοι δὲ δύο. ἕτεροι δὲ τεσσάρων. ἄλλοι δὲ πέντε. ὡς ἕκαστον συνοίσειν τῷ ἰδίῳ αὐτῶν ὥραν γνωρίζει. ἔτως δὲ αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα. ὁ μὲν ἐργάζεται τὴν γεωργῶν. ἄλλος κῆπον. ἄλλος χαλκεῖον. ἄλλος ἀρτοκοπεῖον. ἄλλος τεκτονεῖον. ἄλλος γραφεῖον. ἄλλος πλέκων ασυρίδας τὰς μικρὰς. ἄλλος τὰ λεγόμενα μαλάκια. τὰ ασυρίδια τὰ μικρά. ὅσπερ θέλουσι δὲ πάσας τὰς γραφάς. τούτων ἐστὶ καὶ μοναστήριον γυναικῶν ὡς τετρακοσίων, τὴν αὐτὴν ἔχον διάταξιν, τὴν αὐτὴν πολιτείαν ὁποῖς τῆς μηλωτῆς. καὶ αἱ μὲν γυναῖκες εἰσὶ πέραν τοῦ Νείλου ποταμοῦ, οἱ δὲ ἄνδρες αὐτὸ πέρα τούτων. ἐὰν πολυτήση τις παρθένος, συναθροίσασαι αὐτὴν αἱ λοιπαὶ παρθένοι φέρουσι καὶ τιθέασιν αὐτὴν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ποταμοῦ. περάσασαι δὲ αἱ ἀδελφοὶ μὴ πόρρω, μὴ βαΐων κλάδων ἐλαιῶν, μὴ ψαλμῳδίας, διαφέρουσι ταύτην εἰς τὸ πέραν, καὶ θάπτουσιν εἰς τὰ μνήματα ἑαυτῶν. τὰ ἀρικὰς μὲν τι τοῦ πεισοῦτος καὶ τοῦ διακόνου ἀδεῖς περᾶ εἰς τὸ μοναστήριον τῶν γυναικῶν. καὶ πάντα κοσμεῖται. ἐν τούτῳ τῷ μοναστηρίῳ τὸ γυναικῶν σωίδη τὸ ἔργαστήριον. ἐξήσης κοσμικὸς περάσας κατ' ἄγνοιαν εἰσῆλθεν ἐκεῖ. ἐξῆλθοσαν δὲ μία τεσσάρων τῶν παρθένων λέγω ἑαυτῆς. ἔρημος γάρ ἐστιν ὁ τόπος. συνέτυχεν αὐτοῖς ἀκουσίως, καὶ ἐλέησεν αὐτὰς τὸν ὀπτήρισιν. εἶτα ἡμεῖς ἔχομεν ἐξήσης ἡμετέρους. ἄλλη ἐωρακυῖα τὸν συντυχίαν ταύτην, χρόνου παρελθόντος ἱκανοῦ μάχης, ἐξ ὑποβολῆς διαβόλου, ὅτι πολλὴν πονηρίαν καὶ ζέσιν θυμοῦ ἐσυνεφαίνησεν ταύτην τὴν δὲ ἀδελφότητος ὅτι τὴν συντυχίαν. ἢ συνέβημεν ὀλίγας ἡμέρας πολλὴν κακίαν φερούσας. ὅτε λυπηθῶσι δὲ ἐκείνη ὡς ταύτην ὑποτάσσει συνεφαίνασι τοῦ μισεῖς εἰς ἔννοιαν

ἐστὶ δὲ τὸ πεζῶν καὶ μέγα μοναστήριον ἔνθα αὐτὸς ὁ μακάριος Παχώμιος ᾠκει, τὸ καὶ τὰ ἄλλα ἀποκυήσαν ἀσκητήρια, ἔχον αὐδρῶν ἀριθμὸν χιλίων τριακοσίων. ἐφ' οἷς καὶ ὁ δηλος ὅ θεὸς καλέσας Ἀφρόνιος, φίλος μὲν γνήσιος γενόμενος. νῦν δὲ διαβεβλήκασιν ἐν τῷ μοναστηρίῳ ἐκείνῳ. ἐν ὡς ἀσκανδάλιστον ἀποδείξασιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δεῖται τὰς χρείας, ἀπαιτοῦσαι μὴ αὐτῶν τὰ ἔργα, σωσανήσασθαι δὲ τὰς χρείας. εἰσὶ καὶ ἄλλα μοναστήρια ἀπὸ διακοσίων καὶ τριακοσίων ψυχῶν, ἐν οἷς καὶ οἱς Πάνος πλὴν πόλιν, εἰς ὃ εἰσῆλθον αὐδρῶν τριακοσίων σύσημα. ἐν τούτῳ τῷ μοναστηρίῳ ἐάφακα ἐάπτας δεκαπέντε, χαλκεῖς ἑπτὰ, πίκτινας πέντε ἄρας, καμηλαρίους δώδεκα, καναφεῖς δεκαπέντε. ἱερατεύοντας δὲ πάσας τὰς ψυχάς, ἐκ τῶν βεβιωμάτων οἰκονομοῦντες καὶ τὰ τῶν γυναικῶν μοναστήρια, καὶ φυλακάς. τρέφουσι δὲ οἱ χοίρους. ἐμοῦ δὲ ψίσαντος τὸ παράγραμμα, λέγουσί μοι. ἐν τῇ παραδόσει πεποιήκαμεν ὅτι τρεφέδωσαν μὲν διὰ τὰ σωμάσματα, διὰ τὰ ἀποκαθαρίσματα τῶν λαχάνων, διὰ τὰ ἐλαιώμματα ἀφ' ἑκάστου βεβιώματος, ἵνα μὴ ζημιοῦνται. ἐ δυνάθωσαν οἱ χοῖροι, καὶ τὰ κρέας μὲν πιπρασκέδω, τὰ δὲ ἄκρους τοῖς νοσοῦσιν καὶ τοῖς γέρουσιν ἀναλισκέδωσαν, τὸ εἶναι μετρίαν τῶν χώραν ἐ πολυάνθρωπον. τὸ γὰρ ἔθνος τῶν Βλεμμύων αὐτοῖς πορικὸν. ἀναστάντες οὖν οἱ ἐφημερεύοντες ὄρθριοι. οἱ μὲν βεῖ τὸ μαγάρειον ἀκολουθοῦντες. οἱ δὲ βεῖ τὰς τραπέζας γίνονται. ἰσῶσιν οὖν αὐτὰς μέχρι τρίτης ὥρας ἀπαρτήσαντες. ἐπιφέντες κ' τραπέζια ἄρτους, λαγάνας, σωληνὰς ἐλαίας, τυρὸν βοῶν, τὰ ἄκρα τῶν κριῶν, καὶ λεπτολάχανα. εἰσὶν οὖν οἱ εἰσερχόμενοι ἄνθρωποι ἑκατὸν ὥραν, καὶ ἐβδόντες. οἱ ἀσθενέστεροι εἰσέρχονται ὥραν ἑβδόμην. ἄλλοι ἐγδόην. ἄλλοι ἐνάτην. ἕτεροι δεκάτην.

στως τῶν προαιρέσεων καὶ τῶν τρόπων καὶ τῶν βίων ἑκάστου πάγκαλα τὰ στοιχεῖα καὶ γράμματα φαρμάκοις, μόνων τῶν πανδημαϊκῶν εἰδότων τὰ σημαινόμενα. ἐγέγραπτο δὲ ἐν τῇ πέλτῃ ὁ πτόξευτος ἄλλα μοναστήρια ἐὰν ἔλθῃ ἄλλον ἔχων τύπον, τούτοις μὴ συμφάγῃ, μὴ συμπίῃ, μὴ συναναστρέψῃ εἰς τὴν μονὴν, ὅπως ἂν εἴ τις ὁδὸν εὑρεθῇ τὰ μὴ λοιπὰ εἰσελθόντα εἰς ἅπαξ συμμείναι αὐτοῖς. ὅτι τριετίαν εἰς ἀγῶνα αὐτῶν καὶ δίζῃ. ἀλλ' ἐρχαϊκώτερα ἔρχα πιήσας, ἕτως εἰς τὸ στάδιον ἐμβαίνετω μὴ τὴν τριετίαν. ἐσθίοντες τὰς κεφαλὰς καμπίτεσσιν τοῖς κυκλίοις. ἵνα μὴ ἀδελφὸς ἀδελφὸν μαστόμενον ἴδῃ. οὐκ ἐστὶ λαλῆσαι ἐσθίοντα, οὐδὲ ὀκτὼς τοῦ πίνακος ἢ τῆς τραπέζης ἀναχοῦ προσέχειν τῷ ὀφθαλμῷ. ἐτύπωσεν δὲ ἀρχὰς πάσης τῆς ἡμέρας ποιεῖν αὐτοὺς ὀΐχας δώδεκα, καὶ ἐν τῷ λυχνικῷ δώδεκα, καὶ ἐν τοῖς παννυχίοις δώδεκα, καὶ ἐνταῦθα ὥρας τρεῖς. ὅτε δὲ δοκεῖ τὸ πλῆθος ἐσθίειν, ἑκάστου πάγκαλα κατὰ ἑκάστην ὀΐχην ψαλμὸν προφάλλεσθαι ἐτύπωσεν. προπαλλίζοντος δὲ μεγάλης Παχωμίου τὸν ἀγγελον ὅτι ὀλίγοι εἰσὶν αἱ ὀΐχαι, λέγει αὐτῷ ὁ ἄγγελος. ὅπως τούτους διετύπωσεν, ὡς ὀφείλει φθάνειν καὶ οὐ μικρὰς ὀπτιπλᾶν τὸν κανόνα, καὶ μὴ λυπῆσθαι. οἱ δὲ πλεῖστοι νομοθετησίας χρείαν οὐκ ἔχουσιν. καθ' ἑαυτοὺς γὰρ ἐν τῷ κέλλαις ὄντες ὅλον τὸ ζῆν αὐτῶν τῇ θείᾳ θεωρίᾳ παρεχώρησαν. τούτοις δὲ ἐνομοθέτησε ὅσον οὐκ ἔχουσιν σπυγνώμενα. ἵνα κἂν ὡς οἰκέται καταφρονηταὶ τῷ φόβῳ τοῦ δεσπότου τὴν σωτηρίαν πληροῦσιν τῆς πολιτείας διαθεῶσιν ἐν παῤῥησίᾳ. ταῦτα διαπεφώνηται ὁ ἄγγελος, καὶ πληρώσας τὴν διακονίαν, ἀνῆλθεν πρὸς τὸν μεγάλα Παχωμίου. ἐστὶν οὖν ταῦτα τὰ μοναστήρια πλείονα κρατήζοντα τοῦτο τὸ τύπου, σωτῆνται εἰς ἑπτακισχιλίους ἄνδρας.

ἢ ἐγέρασπλο ταῦτα. συγχωρήσις ἑκάστῳ κ᾽ τὴν σιωάμιν φαγεῖν ϵ̓ πιεῖν. ϗ πρὸς τὰς δυναμεις τῶν ἐσθιόντων αὐάλογα ϗ τὰ ἔργα αυτὴν ἐγχείρησιν, καὶ μήτι νηστεύσαι κωλύσις, μήτι φαγεῖν. ὅτω μὴν τι τὰ ἰσχυρὰ τῆς ἰσχυροτερους ϵ̓ ἐσθίσιν ἐγχείριζε ἔργα, τὰ ἄτενα ϵ̓ ἐλαφρὰ τοις ἀσθενεστέροις ϗ ἀσθενεστέρους. ποίησον σὲ κέλλας διαφόρους ἐν τῇ αὐτῇ. ϵ̓ τρεῖς κ᾽ κέλλας μιμέτωσαν. ἡ ϑ᾽ τρεφὴ πάντων ὁμοῦ ἕνα οἶκον ἐξεπιζέσθω. καθευδέτωσαν ϑ᾽ μὴ ωὐακλινόμενοι, ἀλλὰ θρόνους εἰκοδομησάσθω ὁμαλωτέρους πεπιεγμένους, ϗ ἐνδέντις σκεῦ τὰ ερώματα ἑαυτῶν καθευσθέτωσαν καθημένοι. φορέτωσαν ϑ᾽ ἐν ταῖς νυξὶ λεβητῶνες λινᾶς ἐζωσμένοι. ἕκαστος αὐτῶν ἐχέτω μηλωτὴν αἰγίαν ἐρασμένου λάσκιου. ἧς αὖθ ζώνης μήτι ἐσθιέτωσαν, μήτι καθεσθέτωσαν. εἰσίέντις σὲ εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν μυστηρίων ϗ χριστοῦ σίβδατον ϗ κυρλακιὸν τὰς ζώνας λυέτωσαν, ϗ τὴν μηλωτὴν ὁσπολῆσθωσαν, ϵ̓ μετὰ κυκλλίς μόνα εἰσίτωσαν. κυκλλία σὲ αὐτοις ἐτύπωσεν ἄμαλλα ὡς παιδίοις. ἐν οἷς ϗ καυσῆρα λινᾶ ζωνᾶ διαφορυέλα ἐκέλδοσε τέκτοις ἐπίθεδαι. ἐκέλδοσεν σὲ εἰκοσιπόσαρα πάγματα εἶναι τῶν ἀδελφῶν, κ᾽ τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰκοσιποσάρων γραμμάτων. ϗ ποσοτάξεν ἑκάστῳ πάγματι τὸ ὄνομα παθεῖναι στιχηὸν ἑλλινικὸν, ἀπὸ τὸ ἄλφα ϗ βῆτα ϗ τῶν καθεξῆς ἕως ϗ ὡ. ἵνα ἐν τῷ ἐρωτᾶν καὶ φιλοπραγμονεῖν τὸν ἀρχμανδρίτλω ποῖόν τινα ϵ̓ις ποσοῦτον παθηθῶ, ἐρωτᾷ τὸν δοῦπρον ἑαυτοῦ πῶς ἔχῃ ϗ ἄλφα τὸ πάγμα. ἢ πῶς ἔχῃ τὸ βῆτα. πάλιν ἀπαντᾷ τῷ ῥῶ. ἰδίῳ ἑνὶ σημείῳ ὀνόματ῀ γραμμάτων ἀκολαθοῦντις. ϗ τοῖς μὲν ἁπλουστέροις ϵ̓ ἀκεραιοτέροις ὑπῆρχε τὸ ἰῶτα. τοῖς σὲ δυσκολωτέροις ϗ σκολιωτέροις ποσοτάξῃς τὸ ξ. καὶ ὅτως κατ᾽ ἀναλογίαν τ᾽ κατασ-

στεως

ἐκείνη ἔ τὸ μὲν ἀ σωέβετο, αὐελθοῦσι ἢ εἰς τὸ δωμάτιον τ ἑαυτῆς ἔση δι' ὅλης νυκτὸς δ' χομένη, καὶ μὴ κλύσασα γοιν, ἀλλὰ διομένη ἔ θεῖ, ἢ λέγουσι ἔτι κύελε ὁ κρίνων πᾶσαν τὴν γλῶ, ᾧ ἀσλὲν τῶν ἀσλίκων ἀρέσκῃ τοτὲ, τ ωεσσευχὴν ἑαύτης ἐλθούσης ωεὸς σε, ἡ ἁγία δωάμις σηλωσάτω αὐσὸν εἰς τὸν τόπν ὅπ αὐ αὐσὸν καταλάβῃ. ωεσσευξαμένης ἢ ταύτης τ ἁγίας παρθένν γένεταί τι τοιοῦτον. ωὲ ὥραν πρωΐτην δ' ρέθησαν οἱ πολέμιοι ἀπὸ τελῶν σημείων τ κώμης, ἢ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἐσηλώθησαν καθὼς ἠτήσατο ἡ ἁγία, μηδόλως δωαμένοι σαλεύθῆναι. ἀπεκαλύφθη ἢ καὶ κείνοις τοῖς μαχίμοις, ὅτι ωρεσβεία τ δάλης Χρισῦ Πιαμοῦ τοῦτο τάττοις συμβέβηκεν. ἀποστείλαντες οὖν εἰς τὴν κώμην αὐτῆς ἠτήσαντο εἰς εἰρήνην, δηλώσαντες τοῖς κατοίκοις, ὅτι δ' χαρίσηται τῷ θεῷ ἢ τ καθαρᾷς ωεσσευχαῖς Πιαμοῦ τ δικαίας, αἵτινες ἐ ὑμᾶς διεφύλαξαν, ἢ ἡμᾶς σωεπόδισαν εἰς ἁμαρτωλὸν μεγάλην κακοῦ.

Περὶ τ Ταβεννησιωτῶν.

ΤΑβέννησίς ἐστι τόπος ἐν τῇ Θηβαΐδι ὕτω καλούμενος. ἐν ᾧ Παχώμιος γέγονεν μοναχὸς, αὐὴρ τῶν εἰς ἄκρον δ' ῆσαν βεβιωκότων, ὡς καθεξῆς θήσεται τοῦτον καὶ ωεορήσεων, ἐ ὀπτασιῶν ἀγγελικῶν. ὅτος εἰς ἄγαν ἐγκράτη φιλόπλουτος, καὶ φιλάνθρωπος. καθεζομένῳ οὖν αὐτῷ ἐν τῷ σπηλαίῳ ὤφθη αὐτῷ ἄγγελος κυρίου, ἐ λέγει αὐτῷ. Παχώμιε, τὰ κῆ σου τὸν κατορθώσας. περιτῶς οὖν καθίζῃ ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ. ἀλλὰ γίνου ἐξελθὼν συνάγαγε πάντας σὺν νεωτέρους μοναζοντας, ἐ οἴκησον μετ' αὐτῶν, ἐ κῆ τὸν τύπον ὃν δίδωμί σοι ὅτως αὐτοῖς νομοθέτησον. ἐ ἐπιδέδωκεν αὐτῷ σχοινίον χαλκοῦν ἐν

ᾧ ἐγέ-

τοῦ παῖς ἐπραγματεύσατο. οὕτως ἀσφαλῶς ἀπήγγειλεν ἐν ἐκείνῳ τῷ αἰσχρῷ, μηδόλως αὐτοῦ τὴν ἀπέλθοντα ἐκεῖ, οὔτε δὲ ἐκείνῳ κάτω ποτὲ καταλῆξαι δυναμένῳ. Διὰ τὸ κλίμακα μὴ ἑστάναι. αὕτη ἡ ἀρετὴ τῆς ἀσκήσεως τοῦ μακαρίου Δωροθέου, καὶ ἐν παύτῃ τῷ τέλει.

Περὶ Παμοῦν παρθένου.

Παμοῦν τὸ ὄνομα γέγονεν παρθένου, ἥτις ταῦτα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς αὐτῆς ἔζησεν μὴ τῆς μητρὸς ἑαυτῆς μίαν ἡμέραν ἐξελθοῦσα ἐν ἑαυτῇ, ἢ νήθουσα λίνον. αὕτη κατηξιώθη χαρίσματος ἀφάρτου. ἐν οἷς συνέβη ἐν Αἰγύπτῳ ποτὲ τῆς ἀναβάσεως ὕδατος τοῦ Νείλου κώμῃ ὀπηδεῖν. μάχονται γὰρ εἰς τὰς ὑδρεμερίας, ὡς καὶ φόνους ἀδικηθῆναι πολλάκις, καὶ παπυρᾶς. δυνατωτέρα οὖν κώμη ἐπέθετο τῇ αὐτῆς κώμῃ. καὶ ἤρχοντο ἐπ' αὐτοὺς ἄνδρες ἐν πλήθει μὲ δορατῶν καὶ ῥοπάλων, ὥστε συγχύσαι τὴν κώμην αὐτῆς. παρέσῃ δὲ ταύτῃ τῇ μακαρίᾳ ἄγγελος θεὸς ἀποκαλύπτων αὐτῇ τὴν ἐπίθεσιν τῶν. μεταστραφεῖσα δὲ αὕτη σὺν πρεσβυτέρᾳ τῆς κώμης αὐτῆς, λέγει αὐτοῖς. ἐξέλθετε εἰς σωτηρίαν τοῖς ἐρχομένοις ἐφ' ὑμᾶς ἐκ τῆς δὲ κώμης, ἵνα μὴ πάντες ὑφ' ἓν σωτηρίαν ὠφεληθῶμεν οἱ ταύτης τῆς κώμης. καὶ ἀδικαλέσαντες αὐτοὺς λοφῆσαι τῆς καθ' ὑμῶν ἀηδίας θανατικῆς. φοβηθέντες δὲ οἱ πρεσβύτεροι σφόδρα πίστιν αὐτῆς εἰς σοῦ πόδας, δεόμενοι καὶ ἀδικαλοῦντες αὐτὴν, λέγοντες. ὅτι ἡμεῖς ἀπολωλῶμεν αὐτοῖς σωθῶμεν. οἴδαμεν γὰρ αὐτῶν τὴν μέθην, καὶ τὴν ἀστοργίαν. ἀλλ' εἰ θέλεις ἐλθεῖν καὶ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ὅλῃ πᾶσαν τὴν κώμην, καὶ ὅλῃ τὸν οἶκον τὸν σὸν, ἐξελθοῦσα αὐτὴ αὐτοὺς σωθήτωσαν, ἐπιμείνασα τοῦ σοῦ ἀποστρέψαι. ἡ δὲ ἁγία

ἐκείνη

αὐτὸν ὅρκον. τὸν δὲ ὅρκον διηγεῖτο εἶναι τοιοῦτον. ἔμοσεν ἡμῖν φησὶν. ὅτι μὰ τὸν Φρεντίζοντα μὲν Φρεντίζω αὐτῷ. ὅτι τάτῳ ὤμοσεν αὐτοῖς. τότε οἱ ἄγγελοι κατέχον αὐτὸν, ὁ δὲ σὺν πᾶσας, καὶ ὁ ἕτερος τὰς χεῖρας. ὁ δὲ τρίτος λαβὼν ξυρὸν ἐξέπεμψε αὐτοῦ σὺν διδύμους ὡς ἐν σκιᾷ, ἀλλ' ἀληθῶς, καὶ δὲ φαντασίαν μονά. ἔδοξεν οὖν ἐν τῇ σκηνῇ σκεύη ὡς ἂν εἴποι τις ἐκπεμψθῆναι καὶ ἀποθεραπεύεσθαι. μὴ ἔστο ἕτερα τῶσιν αὐτοῦ οἱ ἄγγελοι λέγοντες. ἤθης ὠφελείας ἵνες; λέγε αὐτοῖς σκεῦος σφόδρα ὠφέλημαι. σκληθῆν γὰρ πόνον, καὶ πέπεσμαι ἀπηλλάχθαι ἐκ δόνα ἐκ πάθος. τότε οἱ ἄγγελοι λέγουσιν αὐτῷ. ἄπελθε οὖν εἰς τὸ ἀσκητήριόν σου. ὑπέστρεψεν δὲ ἔτος μὴ πάντε ἡμέρας. πενθοῦντος οὖν τοῦ αὐτὸν πατρὸς τὰς μοναστηρίας εἰσέρχεται ἔνδον, καὶ ἔκτοτε ἔμενεν ἐν κελλίῳ ἐκ πλαγίων τῆς μοναστηρίας, ἐξ ἧς ἐγγύτερος ὢν συνεχῶς αὐτὰς θεωρεῖτο, ὅσον ἐπ' ἐκείνῳ θεραπεύσας αὐτὰς ἄλλα παραρκήσας ἔτη. Διαβεβαιούμενος τοὺς πατρόσιν, ὅτι οὐκέτι ἀνέβη εἰς τὴν Διάνοιαν μου πάθος γυναικὸς ἐπιθυμίας. τοῦτο τὸ χάρισμα τῆς ἁγίου ἀνδρὸς Ἠλία, καὶ αὕτη ἡ ἄσκησις. καὶ ἔτως ἐφρόντισεν τῆς μοναστηρίας ὁ μακάριος ἔτος.

Περὶ Δωροθέου.

ΟΝ διεδέξατο Δωρόθεος τις, ἀνὴρ δοκιμώτατος, γεγάπως ἐν βίῳ χρηστῷ καὶ ἐμπράκλω, μὴ δυνηθεὶς μὴν ἔτω φρεντίσαι ὡς ὁ μακάριος ἔτος τῆς μοναστηρίας, μή τι μείναι ἐν τῇ κέλλῃ ἐκείνῃ. ἐν ἀναλογίῳ δὲ κελλίῳ ἀποκλείσμου θυρίδα ἐποίησεν ἀφορῶσαν ἐπὶ τὸ τῶν γυναικῶν μοναστήριον. καὶ πρὸ τῶν ἔκλεισεν ἐξωτερικὰ λοιπῶς δὲ ἐφύλαξεν ἔσω τῇ θυρίδι, τῷ ἀμαχέσαι

Περὶ Ἡλία.

Ἡλίας τὶς τῷ ὀνόματι ἄνεισος ἀσκητὴς σφόδρα γέγενεν φιλοπάρθενος, ἐξ ἀδενεσέρων μέλλης πεπυμθω πρόνοια. εἰσὶ γὰρ τοιαύτη ψυχαὶ, ἃς μὲ τυρεῖ τὸ τίλος ὅτι κατ' ἀρετὴν τὸ πιὸσιν. ἔτος κατοικτήρησας τὸ παράγμα τῶν ἀσκητῶν, ἐν Ἀθηνῶν τῇ πόλῃ ἔχων αἰαλώματα ὠκοδόμησεν μεγάλω μονὸν, καὶ συνήγαγε πάσας τὰς ἀλωμάτας ἐν τῷ μοναστηρίῳ, ἀκολούθως αὐτῶν φροντίζων εἰς πάντα. ποίησας αὐτὰς πάσων ἀπάτωσιν τῶν εἰς τὴν χρείαν. κήπως, ἢ τὰ τάτων χρησήμελα. καὶ ἀπαξαπλῶς ἀπαντα ὅσα ἀπαίτει ὁ τῆς ἀσκήσεως βίος. αὕτη δὲ ἐκ διαφόρων βίων καὶ συνηθείας ἰδίας ἠγωνίσατο συνεχεῖς μάχας ἐπίσω μετ' ἀλλήλων. ἐχρεῶν δὲ τὸν ἄγιον καὶ διακάθ τάτων καὶ εἰρηνεύειν αὐτάς. συνήγαγε γὰρ ὡς τελαιοτίας, καὶ αὐάγκην ἔχειν μεσιτεύειν αὐτὰς ὅτι δύο ἔτη νέαν ἄγων τὴν ἡλικίαν. ἰὼ γὰρ ὡς τελάκοντα ἐτῶν, ἢ πεντεκάκοντα. ἔτος ὅτι ἐφοβήθη κατ' ἠθονὴν, ἐ αὐαχωρήσας ἐξ μοναστηρίου, νήσης ἐπλανᾶτο αἰὰ τὴν ἔρημον ὅτι ἡμέρας δύο, τὸ δεύμενος, καὶ λέγων. ὅτι κύριε ἐκκόπτον με, ἵνα μὴ ἴδω αὐτὰς θλιβομένας, ἢ τὸ παθος μου λάβε, ἵνα αὐτὰν φροντίζω κατὰ λόγον. ἐπέρας τοίνυν ἡμοιμένης ὑπέπωσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἐλθόντες δὲ πρὸς αὐτὸν ἄγγελοι τρεῖς ὡς αὐτὸς ὁδηγεῖτο λοιπὸν κατίσχον αὐτὸν, καὶ λέγουσι τάτῳ. τί ἐξῆλθες ὀπὸ ἐ μοναστηρίου τῶν γυναικῶν. ὁδηγήσατο δὲ τάτοις τὸ παράγμα εἰπών. ὅτι ἐφοβήθην μήποτε καὶ κείνας βλάψω καὶ ἐμαυτόν. λέγουσιν αὐτῷ οἱ ἄγγελοι. ἐαὶ τοίνυν σε τὰ πάθος τάτα ἀπαλλάξωμεν ἀπέρχη καὶ φροντίζῃς αὐτῶν; ὅτι τάτοις συνέβετο. εἰ παράσπονται αὐτὸν

μηδενός ποτε τῶν εἰς ἡδονὴν σωτηνόντων λαβεῖσαι, ἀλλ' ἄκραν πολιτείαν ἐγκρατείας ἀσκεῖσαν ἐν γυμναξίν. ἥτις εἰς ὕστερον ἐγκαλληφθεῖσα ὑπὸ τῆς τοῦ θεοῦ βοηθείας δι' ὑπερβολὴν τῆς ὑπερηφανίας τῆς πηλικῆς τῶν πάντων κακῶν ἐξαισίᾳ πλώμᾳ πεδίεπεσεν. αἰσθέσα γὰρ τὴν θυελλα τῆς κέλλης εἰσεδέξατο τὸν ὑπηρετήμονον αὐτῇ, καὶ ἔτω σωτεφύρη. τοῦτο δὲ τοιοῦτη σωίεση, τὸ μὴ κῦ πνδμαλικὴν πεθῆσιν καὶ ἀκάπλω θεοῦ ἐχηκέναι τὴν ἄσκησιν, ἀλλὰ κατὰ σκολιὴν ἀνθρωπίνην, τοιοῦτοι κενοδοξίαν συνθεῖς πεοαιρέσεως δύρεμα. τ γὰρ δι σεβῶν λογισμῶν αὐτῆς ἀπαχθεληθέντων ὑπὸ τ δαίμονος τῆς κενοδοξίας, ἐξήσκησεν ταύτην εἰς τὸ καταγνώσκειν τ ἄλλων. ὀκδακχδομένης δὲ ταύτης ὑπὸ τ δαίμονος τ ὑπερηφανίας, καὶ τούτῳ μᾶλλον ταύτης σωνηδομένης, ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς ὁ ἅγιος ἄγγελος ὁ φύλαξ τῆς σωφροσύνης. Διὸ δὴ τοῦτο γεγράφαμεν πιστοῖς ἀνδράσι, καὶ τῶν ἐξ αἱρετῆς κατορθωκότων τὸν βίον, καὶ τῶν ἀπὸ ῥαθυμίας ἐξ ἄκρας πολιτείας μὴ πόνος πολλὰς χάρωξεν τας ὑπὸ τ Διαβόλε τῆς τοιαύτης τέχνης σκυλεύσας. ἵν' ἕκας ος σὺν τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας τ μισοκάλε καταμαθόντων τὰ κεκρυμμένα δίκτυα φεύγη τὰς τέχνας παγίδας. πολλῶν γὰρ ὄντων καὶ μεγάλων ἀνδρῶν τι καὶ γυναικῶν τῶν κατ' ἀρχὰς τὴν ἐνάρετον τῆς ἀσκήσεως πολιτείαν κατορθωσάντων, πλὴν σπάνιον δὲ ὑπὸ τ αἰτιπάλε πάντων ἀνθρώπων ἐκμοχθησάντων, ὀλίγων ἀποσωθέντων τῶν πολλῶν μνημονεύσας ὁλίγων ἀποσωθέντων ἕνεκεν πολεῖς, αἰεὶς τῶν μητ' ἐμαυτὸν ὠφελῶν ὅλῃ πολὺ τούτοις πεοσλαμβάνων, καὶ τῶν ἐξόχων τοῦ Χριστοῦ ἀμελῶν ἀθλητῶν, μὴ δηγνώμων με μᾶλλον τὰς τούτων ἀρετὰς τῆς ἐνδεοῦς αὐτῶν ἀσκήσεως.

ὅτως σωτὴν καταδαμάζῃς; ἵνα εἰς πόσοι ὀνήσῃ. Πτολεμαῖε, μὴ ὅσης αὐτιμαθίας; πᾶ δέ στι μισθὸς αὖ ἐξήρκησεν τούτων πόνων εἰ καὶ τίς ὦ ὁ σοφιστὴς σύ; πῖα δὲ ἡ κρίσις ἐστὶν ὦ ἀπλῶσιν αἱ γεγραφαὶ ἀπροσιόντων τὰ ἀρχόντων ἁπάντων; πύ πῖς γὰς σαυτὸν ἐς λόγους καταβαθεὶς ὁ παράθλιος Πτολεμαῖος λέγεται φέρεσθαι μετίων ἐξεπικὼς τῶν καλῶ φύσιν φρενῶν μέχρι τῆς δεσμοῦ ἀλώμενος ὁ Αἰγύπτιος, ἔκδοτον ἑαυτὸν δεδωκὼς ματρμαργίᾳ, καὶ οἰνοφλυγίᾳ, μηδενὶ μηδὲν ὁμιλῶν, ἀλλὰ ἐρεὶς αὐτακαμπῶν τὸν ἀγορᾶν, ἐλεεινὸν θέαμα ἐπλήρες δακρύων προκείμενον. Χεῖται ὀφθαλμοῖς, παίγνιον δὲ καὶ χλαῖνα τοῖς ἀγοροῦσι τὸν ἡμέτερον βίον. ἐ αὐτὴ δὲ αἰτία συμφορᾶ κατέληφε τὸν ἐλεεινὸν Πτολεμαῖον ἐκ τῆς ἀλύσεως ἐπήσεως, ᾗ νομίζῃ αὐτὸν ἐμπαίζεσθαι ὑπὸ τοῦ παλαιὸν ἔτι γνῶσιν ἔχει ὑπὲρ πάντας σοφὸς ἀγίους πατέρας, δι' ἧς φυσιωθεὶς ὁ ἑαυτὸν πλέμιος εἰς τὸ βυθὸν τοῦτον κατεπονήθη τῆς ὀλοτελείας, μηδέποτε μηδενὶ σωτυχὼν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν σοφῶς κυβερνησάντων, καὶ τῇ τούτων πνευματικῇ διδασκαλίᾳ τημελεθεὶς, ἀλλ' ἀκυβέρνητος ὤρσεθεὶς, καὶ ὑπὸ τῆς σκοτεινῆς λαίλαπος χειμασθεὶς, εἰς ἔσχατον θανάτου πυθμένα ἐξώκλεν. ἢ ὥσπερ σίνδρον ἠνωϊῶν καὶ ὑθαλὲς κωμῶν τοῖς φύλλοις καὶ τοῖς κάρποις ἐν μιᾷ καιροῦ ροπῇ πάντων ἀθρόον γυμνωθὲν ἐδείχθη ξηρὸν, καὶ τὸ γεγραμμένον τοῦτο σὶ ἐφαρμόζον. οἷς μὴ ὑπάρχῃ κυβερνήσις, πίπτουσιν ὥσπερ φύλλα.

Περὶ τῆ ἐν Ἱεροσολύμοις παρθένε.

ΠΑρθένην οἶδα ἐγὼ πάλιν ἐν Ἱεροσολύμοις σωκοφορεῖσαν ὑπὸ ἐξακτίαν, καὶ πέλλῃ ἐγκεκλεισμένην, μηδενὸς

ἢ ὑγιαίνας καὶ ἐπανελθὼν αὖθις τέτων τῶν μελῶν, καὶ εἰς Φρόνημα ἥκειν ἐλθὼν, καὶ εἰς μνήμην τῆς ἐρανίου πολιτείας, καὶ ἐξομολογησάμενος πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ τοῖς ἁγίοις πατράσιν, ἐνεργῆσαι μὴ Φθάσας ἐκεῖνος ἢ μιᾷ ἐλίγας ἡμέρας.

Περὶ Πολεμωνίου.

Ἄλλος τις πάλιν Πολεμῶν ἐνόμασε δυσδιήγητον μᾶλλον δὲ ἀνεκδιήγητον ἀρετῆς βίον ζήσας, οἴκησεν ἐπέκεινα τῆς Σκήπτου εἰς τὸν καλούμενον Κλίμακα. τόπος δέ ἐστιν ἄντα καλούμενος, εἰς ὃν οὐδεὶς ἡδυνήθη οἰκῆσαί ποτε τῶν μοναχῶν, τὸ ἀπὸ δεκαοκτὼ σημείων εἶναι τὸ Φρέαρ τοῦ ὕδατος. βασάσας οὖν ἐκεῖνος κεράμια κιλίκια πλείονα ἐκέστε ἀπέλιπεν. καὶ τῷ Δεκεμβρίῳ καὶ Ἰανουαρίῳ μὴν σωσαγῶν τὸ δρόσον ἐκ τῶν πετρῶν. δροσίζει γὰρ ἐν ἐκείνοις τοῖς μέρεσι τότε πολλά. καὶ τὰ κεράμια πληρώσας τῆς δρόσε διήρκησεν ἕως τοῦ Μαΐου δεκαπέντε ἕτη οἰκήσας ἐκεῖ, πλείονα χρόνον μηδενὶ σωτυχαίων. ὃς ἀποξενωθεὶς διδασκαλίας πνευματικῆς, καὶ σωτυχίας ἀνδρῶν ὁσίων, καὶ ὠφελείας ἁγίων πατέρων, καὶ συνεχοῦς κοινωνίας τῶν μυστηρίων Χριστοῦ, διὰ τοσοῦτον ἐμαύτη, ἐκτεραπεῖς τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ὡς τὸ ἀληθὲς πίστ τῶν αὐτῶν λεγόμενον αὐτομάτισεν καὶ τοῦτον τὸν ἄθλιον ὁμολογεῖν, τοῦ τῆς πλάνης δαίμονος αὐτὸν σρατηγοῦντος λοιπόν. ἔτος γὰρ ὁ δυσμενὴς τὸ καινὸν τοῦτο ἐπέφερε λεχθέν, μηδεμίαν οὐσίαν ἔχειν τὰ πράγματα, ἀλλ' ἁπλῶς εἶναι τὰ πάντα ἐκ τοῦ κόσμου αὐτομάτως Φέρεσθαι. ἐπέβαλεν οὖν οὕτως ὁ πολέμιος τῆς πάντων ζωῆς, ἐνσκήψας ὅλος εἰς τὸν τοῦτο ψυχλὸν, λέγων. τούτων ἄντως ἐχόντων τί μάτην

μὴ θέλοντα τῇ οἰήσῃ μηδὲ τοῖς μυσηρίοις αὐτοῦ προσέρχεσθαι. φίλη δὲ ἡ ἀληθεια. καθ' ὑπερβολὴν λεπτὸς ἦν τὴν πολιτίαν, ὡς πολλὰς διηγεῖσθαι σοῦ· ἐν σωφρήσει τούτῳ τῷ ἄκρᾳ αὐτῆς τῆς ἀσκήσεως πολιτίαν. λεγόντων ἐνίων, ὅτι πολλάκις ἀφ' ἑαυτῶν μόνων ἐσθίει, δεκάμηνον μοναχὸς τῇ κοινωνίᾳ τῶν μυστηρίων. Εἴ τι καὶ ἀποφαίνειν ἄχρια λάχανα. πίρας δὲ τούτων εἴληφα κἀγὼ μὴ τοῦ μακαρίου Ἀλεξίου ἀπὸ τοῦ Σκήτεως. ἀπὸ ἔχων δὲ ἡμῶν ἡ Σκήτη παραφάσεως σημεῖος. ἡμεῖς δὲ εὐτέρου βεβρώκαμεν, Ἑ τρίτον ἐλαίου ὕδωρ. σκεῖν δὲ μηδ' ὅλως χυσάμενος πρὸς βαδίζων ἀπεχθίζεν ψαλμὸς δεκαπέντε, ἑπτὰ τὸν μέγαν, εἶτα Ἡ σάρξ μου, καὶ μέρος Ἱερεμίου τῶν προφητῶν, εἶτα Λυκαῦ τὸν εὐαγγελιστοῦ, ἑπτὰ τὰς παροιμίας. καὶ τούτων οὕτως ἐχόντων καθαλαμβάνῃ αὐτὸν σὺν ἡδυπαθείᾳ βαδίζοντα. οὗτος πολυπόνου τῇ τοῦ πονηροῦ δαίμονος ἐνεργείᾳ ληφθείς, ὡς ὑπὸ σφοδροτάτου πυρὸς ἐλαυνόμενος, ἐν τῇ κέλλῃ μὴ αὐτοῦ καθεσθῆναι σὺν ἡδυπάθῃ· ἀπελθὼν ἦ εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ζάχα Ἑ τοῦτο καὶ θείαν οἰκονομίαν, τὸ δὴ λεγόμενον, ἵνα τὸν ἦλον ἐξέκρουσεν. ἐπείπεσεν γὰρ ἐκουσίως τῇ ἀλαφορείᾳ. εἰς ὕστερον ἀκούσιον εὐεργέτου σωτηρίαν. παρέβαλεν γὰρ Ἑ θεάτρους, καὶ ἱπποδρομίας, καὶ τὰς ἀκροάσεις εἶχεν ἐν καπηλείοις. ὥστε δὲ χασμωμένων καὶ οἰνοφλυγῶν ἐσέπεσεν καὶ εἰς τὸν βόρβορον τῆς γαστρικείας ἐπιθυμίας. καὶ ὡς ἐσκέπτετο ἀμαρτήσας μικρὰ ἵνα προσμολὼν σωτηρίαν τὰ πρὸς τὸ ἔλκος ἑαυτῷ διελέγετο. τούτων οὕτως ὑπὸ αὐτοῦ ἀλαπαθημόνων γέγονεν αὐτῷ κατά τινα οἰκονομίαν εὐθεραὶ καὶ τῆς βαλανέου. Ἑ ἐπὶ τοσοῦτον ἐσόησεν ἐξαμηνιαῖον χρόνον, ὡς κατασπαθῶσαι αὐτοῦ τὰ μέρια, καὶ αὐτομάτως ἀποπεσεῖν. ὕστερον ἦ ὑγιαίνας

κα σήμερον. τότι σλήσαντις αὐτὸν οἱ ἄγιοι πατέρες σισλη-
ρεις ὅλι ἐτΘ· ἐν ἀπεθεράπευσαν, ὡς χαῖς καὶ ποικίλη ἀ-
λλαφορεήσ Ϛ ἀπεαγωπρῳ βίῳ τὸ σῶμα αὐτὸ καθελόν-
τες, καθὼς λέγεπω, τὲ ἐναντία τοῖς ἐναντίοις ἰαμαζα.
ωὰναγκαῖον ἐςὶν καὶ ϭὺ τῶν ἡ πατερλύων βίως ἐνθεῖναι
τῷ βιβλιδαρίῳ τότῳ πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ἐντυγχα-
νόντων, καθάπερ ϰ τοῖς ἁγίοις τοῦ ϖαραδείσου φυτὸς
συμφυές ἐςι τὸ ξύλον ϗ γινώσκϕ καλὸν ϰ πονηρόν. ἵν' ἔ
ποτε ἵνι συμβαίη καπερλώμαλι, μὴ μέχε φρονήσωσιν ὅλι
τῇ ἀρετῇ· πολλάκις χὰρ καὶ αἱ ἀρετα ἰ ταυδέσης γίνονται
πλώσεως, ὁταν μὴ μετὰ πνδμαλικῆς σοφίας τοῦτας τις
καπερλοῖ τῷ τῆς δύσεδείας σκεπῷ, κϗ τὸ γεγραμμλον.
ἰδον δίκαιον ἀπολλύμλον δικαώμαλι αὐτό. καί γε ϗ
ματαότης.

Περὶ Η΄ρωνΘ·.

Η΄Ρων τις γέγονεν γλτνιῶν μοι, Α΄λεξανδρδς τῷ γέ-
νῃ, ἀςῆος, νεώπρΘ·, δ΄Φυὴς τὴν ϖλάνοιαν, καθά-
ελΘ· τὸν βίον. ὃς ϰ αὐτὸς μϗ πίνας μεγάλας, Ϛ ἱδρῶτας
ϕυαίρας Ϛ βίον εἰς ἄκρον ἐνάρετον, ἰῷ τύφῳ τῆς ἀπονοίας
ἀχθεὶς εἰς ὕψΘ· μετέωρον, κἀκεῖθεν ἐλεεινὸν πᾶσι πλῶμα
κατηνεχθεὶς, ἐξετραχηλίσθη. καὶ κϗ τῶν ἁγίων πατέρων
ωὴσϕ ματαῖα κινήλμΘ· ἐφρόνησεν μέχε, ϭὺ πάντας ὑ-
βρίσας. Ϛ μετ' αὐτὸν τὸν Εὐάγγελον, λέγων. ὅτι οἱ παθή-
λμοι σου τῇ ἁδασκαλίᾳ ἀπατῶνται. ὁ χὰρ χρὴ ϕησὶν
ἁδασκάλοις ἐπροις χρῆσθαι παρεκπὸς τοῦ Χεσοῦ. ἀπε-
χρήσατο δὲ Ϛ τὼ μαρτυρίαν πρὸς τὸν κατηραμλὸν
σκοπὸν τῆς ἐφϗ μερίας, ϰ ἔλεγλν ὅτι αὐτὸς ὁ σωτὴρ λέ-
γει. μὴ καλέσητε διδάσκαλον ὅλι τῆς γῆς· ὃς ὅλι ποσῦ-
τον Ϛ αὐτὸς ἰσοτιμῆ τὸν λογισμὸν τῇ κενῇ δόξῃ τῆς οἰή-
σεως αὖθις κάτω ἐλθὼν, ὡς Ϛ αὐτὸ ὕστερον σιδηρωθλεῖσα,
μὴ δι-

σία τῇ ἀδελφότητι. λαβὼν οὖν ὁ κύριος Μακάριος ὁ πρεσβύτερος ἡμῶν ἀπέστειλεν ἑκάστῳ εἰς τὴν κέλλαν πρὸς δεῖπνα, ἐν οἷς καὶ τούτῳ τῷ Οὐάλεντι ἀπέστειλεν. λαβὼν οὖν ὁ Οὐάλης τὸν ἀπεστάλκαντα καὶ ὕβρισεν καὶ ἐτύπτησεν, καὶ λέγει αὐτῷ. ἀπελθε, εἶπε Μακαρίῳ. σὺκ εἰμί σου χείρων ἵνα σύ μοι δίλογίας πέμψῃς. ἐγνωκὼς οὖν ὁ ἅγιος Μακάριος ὅτι ἐπλανήθη μῆ μίαν ἡμέραν ἀπῆλθεν αὐτὸν προσκαλέσαι, καὶ λέγει αὐτῷ. ἀδελφὲ Οὐάλη, ἐνεπαίχθης. παῦσαι, καὶ δεήθητι τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ Οὐάλης ἀποστραφεὶς τῆς παραινέσεως ἔπατησε Μακαρίου. ὡς δὲ σὺκ ἤκουσεν αὐτοῦ τῆς προσκλήσεως, αἰχμάρτησεν τότε σφόδρα θλιβόμενος διὰ τῇ τοῦ Οὐάλεντος ἥττα. πληροφορηθεὶς οὖν ὁ δαίμων ὅτι ἐπ' ἄκρον αὐτὸ ἐπείθη τῇ πλάνῃ, ἀπέρχεται, καὶ σχηματίζει ἑαυτὸν εἰς τὸν σωτῆρα ὁ Διάβολος, ἐφανίσθη ἐν νυκτὶ πρὸς αὐτὸν μετὰ τῶν ἑαυτοῦ δαιμόνων ἐν φαντασίᾳ ὡς ἀγγέλων χιλίων λαμπαδηφορούντων. καὶ δείκνυσιν αὐτῷ δῆθεν τροχὸν πύρινον, ἐν ᾧ ἔδοξεν μέσον τὸν σωτῆρα σχηματίζειν. καὶ ἕνα προλαμβάνοντα τῶν δαιμόνων ὡς ἄγγελον λέγειν αὐτῷ. ἠρίθη σου ὁ Χριστὸς τῇ πλατείᾳ, ἐ τῇ παῤῥησίᾳ τοῦ βίου, ἐ παρεγένετο πρός σε τοῦ ἰδεῖν σε, ἔξελθε οὖν τῆς κέλλης σου, καὶ μηδὲν ἄλλο ποιήσῃς, ἀλλὰ παῤῥωθεν ἑστὼς, καὶ τὰ τέκνα ἰδών, τὸν ἐν μέσῳ πάντων ἐσταῦρωμένον ὑψώσας προσκύνησον, ἐ εἰσελθέ σου εἰς τὴν κέλλαν. ἐξελθὼν οὖν ὁ Οὐάλης, καὶ θεασάμενος τὴν προφάσιν τῶν λαμπαδηφόρων, ὡς ὑπὸ στρατιᾶς δὲ τὸν Ἀντιχριστὸν πεσὼν προσεκύνησεν. διὰ τοῦτον οὖν ἐφρενοβλάβησεν ὁ ἡπατημένος, ὡς πάλιν τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐλθεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐ συναγωγὴν πάσης τῆς ἀδελφότητος εἰπεῖν. ἐγὼ κοινωνίας χρείαν σὺκ ἔχω. τὸν Χριστὸν εὑρηκα

παρακαλέσας, καὶ τῆς λόγους τῆς ἐπιμονῆς ἐπελέξας, ἀνεδόμησεν ἐγκαρτερεῖν τῇς θλίψεσι. τοῦτο δὲ σοὶ διηγησάμενος, ἵνα μὴ ξενίζωμεθα, ὅταν ἀγῶνες τινὲς ἰσλαμῶν γιγάντων ἐπεισόντας δεινοῖς.

Περὶ Οὐάλεντος.

ΟΥ'άλης τίς γέγονεν τῷ χρόϊ Παλαιστινὸς, τῇ γνώμῃ Κορίνθιος, πεφυσιωμένος τὸ φρόνημα. ὁ γὰρ μακάριος Παῦλος ὁ ἀπόστολος Κορινθίοις γράφων τάδε τοὺς τὸ πάθος ἐπιῤῥᾳθύμησεν τῆς φυσιώσεως, εἰπών. καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ. οὗτος οὖτος ὁ Οὐάλης τὴν ἔρημον κατέλαβεν, καὶ ᾤκησεν μεθ' ἡμῶν ὅτι πλείονα ἐτη. ὅστις μεγάλῃ βιᾷ σκληραγωγίᾳ τὸν ἄκρον βίον τῆς ἀσκήσεως κατορθώσας, ὡσὰν τοῦ τῆς οἰήσεως καὶ τοῦ τύφου δαίμονος δελεασθεὶς, εἰς ἄκρον κορυφῆς ἐξεπήδησεν ὑπερηφανίας, ὡς ὡσὰν δαιμόνων τοῦτον ἀπατηθῆναι. ἐπεὶ γὰρ τοῦ ὀλεθρίου πάθους τῆς οἰήσεως ἐπαρθεὶς καὶ μικρὸν ἑαυτὸν ἀπατῶν τὴν Δρήνοιαν ἑαυτοῦ παρεσκεύασεν μεταφορήσεως ἀγγέλων οὕτω συντυγχανόντων, καὶ τὰ ἐκείνων ἐκάστην Δρακονίαν τοῦτο διερεπιζόντων. μιᾷ γὰρ τῶν ἡμερῶν ὡς διηγοῦντο οἱ τοῦτο συνήθης, ὅτι ἐργαζόμενος τὰς συνελίδας ἐν ἑαυτῷ βαθείᾳ ὕσης σκοτίας τὴν βελόνην ἀφῆκεν, εἶψας ἐν τῷ ἐσλάφῳ ἐν ᾗ κατέῤῥαψεν τὰς σφαῖς. καὶ μὴ δυάσκοντος τοῦτον τὴν αὐτὴν λαμπάδα φανῆναι ὁ δαίμων τοῦτο ἐποίησεν. καὶ οὕτως λὶν ἀπώλεσεν οὗρεν βελόνην. καὶ πάλιν φυσηθεὶς ὄγκῳ κενῷ, ὃ δὴ τοῦτο μᾶλλον ἐφελθεὶς τῷ τύφῳ μέσα φρονεῖ. καὶ δὴ ποσοῦτον ἐφυσιώθη ὁ ἄθλιος, ὡς καὶ αὐτῶν καταφρονῆσαι τῶν μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ. σαφέστερον δὲ ἐλθόντας ἵνας ξένας τερατήματα ἐνεγκεῖν ἐν τῇ ἐκκλη-

Περὶ Στεφάνου.

Στέφανός τις Λίβυς τῷ γένει, ἐκ παλαιᾶς τῆς Μαραμαρικῆς καὶ τοῦ Μυρεώτου, ἐκαθέζετο ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτη. ἔτους εἰς ἄκρον γηράσαντος ἀσκητὴς καὶ Διακελικὸς κατεξιώθη χαρίσματος, ὡς πάντα τὸν λυπούμενον εὖαι δηποτὲ λύπῃ σωτυχίᾳ αὐτοῦ ἀλυπον αὐτὸν χωρεῖν ἀπ' αὐτοῦ γνώμῃ. οὗτος ἔτους ἓν τῷ μακαρίῳ Ἀντωνίῳ, ἐφάσαν δὲ καὶ μέχρι τῶν ἡμετέρων καιρῶν. ὧν ἐγὼ μὴ ἀ σωέτυχον διὰ τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ. οἱ δὲ περὶ τὸν ἅγιον Ἀμμώνιον σωτυχόντες αὐτοῦ αὐτοί μοι διηγήσαντο. ὅτι καπιλαβόμην αὐτὸν ἀρρωστοῦντα ταύτῃ τῇ πεσόντα κατ' αὐχένα· οὗτος ἔφησε τῶν διδύμων καὶ τῆς βαλάνου ἕλκος ποιήσαντα τὴν λεγομένην Φαγέδαιναν. ἐν ᾧ χρόνῳ ἀπεμελήθην ὑπὸ τὴν ἰατρεῖαν. καὶ πῶς μὲν χερσὶν ἐργαζόμενος καὶ πλέκοντα ἁλλᾶς τὸν ἄγιον, λαλοῦντα δὲ καὶ ἡμῖν, τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα χαλιζόμενον. ἐς οὕτως ὑπ' Ἀγκύρου τῇ χαλεπῇ τῆς ὑπομονῆς, ὡς ἑτέρους ἰνὲς σώματος ἡμιτόμους, ὑποκοπέντων δὲ τῶν τούτου μελῶν καθάπερ τεμαχῶν ἀνεπαισθήτως ἔτους ἕνδεκα τρεφόμενος ὑπὸ ἀσεβοῦς τῆς ἀσκουμένης θείκης. ἡμῶν τε φησὶ τοῦτο μὲν ὑπολυπουμένων, ταῦτα ἢ καὶ οἰομένων. ὁ τοιοῦτος βίος τοῦ τοιούτου ἀνδρὸς τηλικούτῳ θεσπέσιον πάθος. καὶ ἰατρῶν χειρουργίαις χρησάμενος. αἰσθανόμενος οὖν ὁ μακάριος Στέφανος οὐ λογισμοὺς ἡμῶν, λέγω ἡμῶν. μὴ βλασφήτε τέκνα ἐκ τοιούτου πράγματος τούτου. οὐδὲν γὰρ ὧν ποιεῖ ὁ θεὸς κακὰ ποιεῖ, ἀλλὰ τὰ λυσιτελῆ. ὅσως γὰρ ὑπομένων κυρίως τὰ μέλη κολάσεως, καὶ συμφέρον ἐστὶν αὐτὰ ὧδε σῳζεσθαι τὴν ψυχήν, ἢ μὴ τὴν ἔξοδον τοῦ ἐνθάδε σταδίου. ἵνα οὖν ἡμᾶς

ὧδε-

ἐωρακὼν ποτὲ ἐν νεότητί μου ἐν τῷ ὄρει καλαμωδοῦντα. τοῦτο τὸν ἔδοξα δικαιοσύνην μου τοῖς γόνασιν. καὶ ὅτι τοσοῦτον με κεκίνηκεν, ὡς τομίσαι με συγχύσεως αὐτῆς. ὅτε μανεὶς σὺν ἐγὼ, ἔδωκα κάτω, καὶ ἄτως γέγονεν ἀφαντος. καὶ πιστόν μοι λέγοντα, ὅτι τῆς δυσωδίας τῆς χειρός μου ὅτι διεπαν ἀναχέεσθαι οὐκ ἠδυνάμην. μικροψυχήσας σὺν καὶ ὅτι τάτῳ μειζόνως, καὶ ἀπευδοκήσας ἐμαυτοῦ εἰς τέλος, ἐξῆλθον εἰς τὸν παιάνημον ἀλώμενος, ὄρον ἀσπίδα μικρὰν, καὶ λαβὼν αὐτὸν προσφέρω τοῖς γυνηλικοῖς μου μοιρίοις, ἵνα καὶ ἄτω δηχθεὶς ὑπ' αὐτῆς ὀτεθάνω. καὶ προτρίψας τὸν κεφαλὸν τοῦ ὄφεως τοῖς μοιρίοις ὡς αἰτίοις μου τοῦ πάσασθαι ὄφεως, οὕτως ἄτως ἐδήχθην προνοίᾳ τῆς χάριτος. μὴ δὲ τῶν τὰ ἤκουσε φωνῆς ἐλθούσης ἐν τῇ διανοίᾳ μου, ὅτι ἀπελθε Παχὼν ἀγωνίζου. διὰ γὰρ τοῦτο ἀφῆκα σε ὅτι τοσοῦτον καταδίωκας δαίμονα, ἵνα μὴ μεγαφρονήσῃς ὡς αὐτος δυνάμενος δαίμονα τάτε πειρᾶσθαι. ἀλλ' ἐγνωκώς σου τὸν ἀσθένειαν, μηδέποτε θαρσήσῃς σου τῇ πολιτίᾳ, ἀλλ' ἀεὶ προσδράμης τῇ τοῦ θεοῦ βοηθείᾳ. οὕτως πληροφορηθεὶς ἀνέκαμψα εἰς τὸν κέλλαν, καὶ μὴ θάρσους λοιπὸν καθίσας, καὶ μηκέτι φρονῆσαι δι' ὃ τὸν γυναικομανίαν πολέμου, ἐρημώσας ὁκ τῆς μάχης ἐκείνης τὰς λοιπὰς ἡμέρας. ὁ δὲ δαίμων καταγνωκώς μου τὸν εἰς αὐτὸν καταφρόνησιν λοιπὸν αἰσχυνθεὶς οὐκ ἐπι μοι ἤγγισεν. τάτοις τοῖς λόγοις τῶν προς τὸν Σατανᾶν παλαισμάτων ὁ ἅγιος Παχὼν σηλέξας με. καὶ γλυκαίτερον προς οὐδένας ἀλείψας με, φέρων ῥᾳδίως τὸν πόλεμον τοῦ τῆς πορνείας δαίμονος ἐκλιθάξας, ἀπέπεμψεν, ὃν πᾶσιν αὐδριζόμενος παλαιόμενος.

ϑάδε. ἀλλὰ μᾶλλον ἀπὸ πτελέης τῆς κατ' ἀρετὴν συμβαίνῃ σοι τοῦτο ὥϛε ἐναντίον. τερπνὸς γάρ ἐστιν ὁ πόλεμος ὁ πρωϊνὸς· ποτὲ μὲν γὰρ ἡ σὰρξ ἡμῖν ὀδυνᾶται ὑπὸ τραυμάτων. ποτὲ δὲ τὰ πάθη ἡμῖν ἐπανίσταται ἀπὸ τῶν λογισμῶν. ποτὲ δὲ καὶ αὐτὸς ὁ δαίμων τυραννεῖ ἡμᾶς ἀπὸ τῆς βασκανίας. ἐγὼ γὰρ πολλὰ ὥϛε ϑηρήσας ὀδύρομαι τοῦτο. ἰδὲ ὡς ἐρᾷς με γέροντος ἄνδρωπον. ποσαετικὸν ἔτος ἐστὶ τῇ κέλλῃ ταύτῃ φροντίζων τῆς ἐμαυτοῦ σωτηρίας, καὶ ταύτην ἄγων τὴν ἡλικίαν μέχρις ἄρτι πρόϊκομαι. καὶ ἵνα τι λέγων ὅτι σὺν ἕκτῃ, μᾶ τὸν πεντηκοστὸν μοι ἔτος ἄγειν, ἐ νύκτα μοι συνεχώρησεν ἓν ἡμέραν ὑπολαβόμενος μοι. ὑπονοήσας οὖν ὅτι ἀπίστης μοι ὁ ϑεὸς διὸ καὶ καταδωσατεύομαι οὕτως. ἡγησάμην ὀπτᾶσθαι μᾶλλον ἀλύγως, ἢ πάϑη σώματος ἀχρημονῆσαι αἰσχρῶς. καὶ ἐξελθών μου τῆς κέλλης, καὶ ϑεὶς τὴν ἔρημον, ἀπήλαιον ὄρον ὑλώνης. εἰς ὃ ἀπήλαιον ἔϑηκα ἐμαυτὸν ἐν ἡμέρᾳ χειμῶνος, ἵνα ἐξελθόντα με ϕάγῃ τὰ ϑηρία. ὡς οὖν ἐξῆλθε τὰ ἑσπέρα, κατὰ τὸ γεγραμμένον, ὁ ἥλιος ἔχων τὴν δύσιν αὐτοῦ. ἔδυ σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. ἐν αὐτῇ δὲ ἐλθόντα πάντα τὰ ϑηρία τοῦ δρυμοῦ. οἱ σκύμνοι ὠρυόμενοι ἐζήτησάν με ὥϛε τὴν ϑεὸν βρῶσιν αὐτῶν. ἐξελθόντες οὖν οἱ ϑῆρες ἐν ὀκεανῇ τῇ ὥρᾳ ὅτι ἄρσεν καὶ ἡ ϑήλεια ὁσφρήσησίν με ἀπὸ πολλῶν ἑκατὸν κεφαλῆς ὠϕελείας τῆς. καὶ ὡς ἐδέκοντο βρωθῆναι, ἀνεχώρησαν ἀπ' ἐμοῦ. πεσὼν οὖν ἐκεῖ ἀπὸ πάσης νυκτὸς ἕως ἐβρώθην, λογισάμενος ὅτι πάντως ἐφείσατό μου ὁ ϑεός. αὖϑις οὖν ἐπέστρεψα εἰς τὴν κέλλαν. καρτερήσας οὖν ὁ δαίμων ὀλίγας ἡμέρας πάλιν μοι ἐπῆλθε τοῦ πρότερον σφοδρότερον, ὡς ὥϛε μικρόν με καὶ βλασφημῆσαι. μεταχειρισάμενος γάρ εἰς Αἰθιοπίαν κάρλω τῷ ἰωάννῃ

ἀπίλθω σὺκ οἶδα. καὶ ὡδὶ χρῆμα ἐξῆλθεν τὸ πνεῦμα τὸ δαίμονος, καὶ μετὰ βλῆθη εἰς δρᾶκοντα μέγιστον ὥστε πηχῶν ἑβδομήκοντα. ἐ ἀπῄει συρίζων τὸν εἰς πλῶ θάλασσαν τὴν ἐρυθράν. ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ ἁγίου προφήτου. ὅτι δικαιωθήσῃ ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσεις ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. καὶ πάλιν ἐν ἑτέρῳ. ὅτι τίνα ὠφελήσω; φησὶν ὁ κύριος. ὅτι τὸν πάντα, καὶ ἡσύχιον, ἐ τρέμοντά μου τοὺς λόγους. εἴωθεν γὰρ τὰ πανηγυρικὰ τῶν δαιμόνων διὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἐν τῇ πίστει σκυβάλλειν. τοὺς δὲ ἐγχωρίους πάλιν δαίμονας διὰ τῶν πανηγύρεων φυγαδεύειν. ταῦτα ἐστὶ δαίμονος καὶ πλεῖ, ἐ ἄλλα πλείονα καὶ μείζονα τούτων. ὃς ἀπεκλήθη ἀπλοῦς ὡδὲ πάσης τῆς ἀδελφότητος.

Περὶ Παχώ.

ΠΑχώμ τις ὀνόματι ὢν τὰ ἑβδομήκοντα ἐλάσεις ἔτη ἀσκήσας ἐν τῇ Σκήτῃ. σωθεὶς δὲ ἐμὲ ὀχληθέντα διὰ τοῦ δαίμονος συνεχόμενον ὑπὸ μανίας γυναικείας δυσφορίαν καὶ ὠδὰς οὐ λογισμὸς καὶ ὠδὰς τὰς φαντασίας τὰς νυκτερινάς. ἐ ἐγγὺς γενόμενος διὰ τὰ τοῦ πάθους ἐξελθεῖν τῆς ἐρήμου ἐλαύνοντός με σφοδρότατος τοῦ πάθους. τοῖς μὲν γὰρ γέροντι τῶν πατέρων οὐκ ἀνεβήμεν τὸ παράγγελμα, ἀλλ᾽ οὔτε τῷ διδασκάλῳ μου Εὐαγρίῳ. λεληθότως ἢ ὡδηγήθων εἰς τὸν παλαιὸν σωνετύχαμεν δὲ ἡμέρας δεκαπέντε τοῖς κατὰ τὸν Σκήτιν πατράσιν γηράσασιν ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἐν οἷς ἦ καὶ ἐτύγχανον καὶ τὸν Παχώμ. ὁρῶν οὖν αὐτὸν ἀκέραιον καὶ ἀσκητικώτερον, ἐθάρρησα αὐτῷ καὶ ἀνέβαινε μου τὰ τῆς διανοίας. καὶ λέγει μοι ὁ ἅγιος οὗτος. μὴ ξενίσῃ σε τὸ παράγγελμα, οὐ γὰρ αὐτὸ πάσχεις ἀπὸ ῥαθυμίας. μαρτυρεῖ γάρ σοι καὶ ὁ τόπος καὶ ἡ ἀσθένεια τῶν χρειῶν, καὶ τὸ μὴ εὐαισθητοῦν ἀπὸ ἡλικίας ἐν-

ῳ· ἐκμῆ προσδυχῶ προσκαλεσάμενος· τὸν δαιμονιῶντα λέγ. ἤρηκεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος· ὅτι ἐξελθε ἀπὸ ἐμοῦ ἀνθρώπου ἵνα δοξάζῃ τὸν κύριον. ὁ δὲ δαίμων μὴ δυσφημίας ἀνέκραξεν. σὺ κἀξέρχομαι φαγόμενε, λῆρε. λαβὼν οὖν τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ κ̅ τοῦ νότου αὐτὸν ἐτύφλιν, λέγων. ἔξελθε εἶρηκεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος· ὁ δὲ δαίμων λοιδορῶ καὶ Ἀντώνιον σφοδρότερον μὴ ἐμὲ Παῦλε λέγων. οἱ πλιοφάγοι ὕπνοι, οἱ λειθαργημῶνοι, οἱ ἄπληστοι, οἱ μηδέποτε τοῖς ἰδίοις ἀρκούμενοι, τί κοινὸν ἔχετε μεθ' ἡμῶν; τί ἡμᾶς τυραννεῖτε; τὸ δὲ λέγ αὐτῷ ὁ Παῦλος. σκύβαλόν ἐστι ἡ ὑπάλων λέγω τῷ Χριστῷ. μὰ τὸν Ἰησοῦν, εἰ καὶ σὺκ σκύβαλός ἐσι, ἐγὼ ἄρτι ὑπάγω, λέγω τῷ Χριστῷ, πρὶν ἀπ' σοῦ ἔχῃ πιῆσαι. προσεδυσφήμησεν καὶ τὸν Ἰησοῦν ὁ αὐτὴμερος δαίμων, κράζων, σὺκ ἐξέρχομαι. ὅτι τοῦτο χολώσας ὁ ἅγιος Παῦλος κ̅ ἐμὲ δαίμονα. ἐξῆλθε τῆς ἐαυτοῦ ξενίας κατ' αὐτὸν τὸν σταθερὸν μεσημβρίαν. τῶν δὲ Λιγυπτίων τὸ καῦμα μάλιστα τὸ ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις σύγκρισίς ἐστι πάχα τῆς Βαβυλωνίας καμίνου. ἐως οὗ ὡς σύλλογος ὁ τοῦ σύριγξ σύλλογος. ὅτι τῆς πύρας ἐν τῷ ὄρει προσεύχεται λέγων ὕτως. σὺ βλέπεις Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ σταυρωθεὶς ὅτι Ποντίου Πιλάτου, ὅτι οὐ κατακῶ ἀπὸ τῆς πύρας, ἐ φάγω, ἐ πίω, ἕως ἐ ἀποθάνω. ἐὰν μὴ ἄρτι ἀκούσῃς ἐ σκυβάλλης τοῦτον τὸν δαίμονα ἀπὸ ἐμοῦ ἀνθρώπου, ἐ ἐλεύθερον αὐτὸν ποιήσῃς ἀπὸ τότε ἐ πνεύματος ἐ ἀκαθάρτου. ἔτι λαλοῦντος ἐ ἁπλῶ καὶ ταπεινόφρονος Παύλου τῷ Ἰησοῦ, προ ἐ πλεοθλῶσαι σὺν λόγῳ ἐ γόμφοις αὐτὸ ἐ καθαρῶ, οὐκέκραξεν κάτω προς τὸν κίλλαον ὁ δαίμων. ὑπάγω, ἐξέρχομαι, βία κ̅ τυραννίδι ἐλεύνομαι, ἀναχωρῶ ἐ ἀνθρώπου, σκεῖπ ἐγγίζω. τὸ ζωπυρὸν ἐ ἁπλουῶ παύλου ἐλαύνῃ με φυγαδεύων. ἐ τοῦ

ἀπίλθω

ξαι σὲ οἶδα, ἐπὶ πόσοις ἃ οἶδεν πιεῖται σε πιεῖν κἀγὼ
ἀχεροῦς. τί τι λέγ᾽ αὐτῷ ὁ Ἀντώνιος τὴν ἄλλην ἡμέ-
ραν. ἐν ὀνόματι δ᾽ κυρίε, ἰσθι γίγνας μοναχός. πληρο-
φορηθεὶς δ᾽ καθ᾽ ὑποτροπὴν ἐν πᾶσιν εἰς αὐτὸν ὁ μα-
κάριος καὶ μέγας Ἀντώνιος, ὅτι τίλειος ἐστι πάν-
ψυχῆς ὁ τοῦ κυρίου σπουδαῖος Παῦλος ὁ ἄσκησας
λίαν ἀπλοῦς ὤν, μὴ μόνον ῥητῶν τῆς δ᾽ θεῖ χάριτος
σωτηρούσης Ἀντωνίῳ τῷ μακαρίῳ ποιεῖ αὐτῷ κύλλα
λοιπὸν ὡς δοτὸ σημείων τερῶν ἢ ποσάρων τῆς ἐωυτ. καὶ
λέγ᾽ αὐτῷ. ἰδοὺ, τῆς δυνάμεως δ᾽ Χριστῦ σωτηρούσης
σε γίγνας μοναχός. μόνε κατ᾽ ἰδίαν λοιπὸν, ἵνα δ᾽ πέ-
ραν λαῦης δαιμόνων. οἰκήσας οὖν καθ᾽ ἑαυτὸν Παῦλος
ὁ ἁπλοῦς ἔτος ἦν, χαρίσματος ἠξιώθη κ᾽ δαιμόνων
καὶ νοσημάτων παντοδαπῶν καταρθώσας εἰς ἄκρον πλὴ τὸ
ἀσκήσεως δρεπτόν. μιᾷ πόνω τῶν ἡμερῶν καθ᾽ ὑποτρο-
χολιὼ δεισπατος δαιμονιῶν ἤχθη ναοῦσκος Ἀντωνίῳ
τῷ μακαρίῳ δρχηστὴν ἴχων χαλεπώτατον δαίμονα, ὃς δ᾽
αὐτὸν τὸν ὁρῶν ἐδυσφήμει. προσοχικὼς οὖν ὁ μέγας
Ἀντώνιος τῷ ναοῦσκῳ λέγ᾽ τῆς ἔχουσιν αὐτὸν, σὺκ ἐστὶ
τοῦτο ἐμὸν τὸ ἔργον. κ᾽ γὰρ τότε δ᾽ πάγματος τ᾽ δαι-
μόνων τοῦ δρχηστοῦ ὅπως ἠξιώθη χαρίσματος, ἀλλὰ
τότ᾽ ἐστὶ τὸ χάρισμα Παύλε δ᾽ ἁπλοῦ. ἀπελθὼν οὖν ὁ
μακάριος Ἀντώνιος πρὸς τὸν δόκιμον Παῦλον ἀπή-
γαγε καὶ αὐτοῦ, ὃ λέγ᾽ αὐτῷ. ἀββᾶ Παῦλε, ἐκβαλλε
τὸν δαίμονα δ᾽ τοῦ δ᾽ ἀνθρώπε, ἵνα ὑγιαίνων ἀπέλ-
θῃ εἰς τὰ ἴδια, ὃ δοξάζῃ τὸν κύριον. λέγ᾽ αὐτῷ ὁ Παῦ-
λος. σὺ χάριτι; λέγ᾽ αὐτῷ ὁ Ἀντώνιος. ἐ φολαίζε
ἐγὼ, ἀλλὰ ἴχω ἔργον. καὶ καταπλήξας σπεῖρε τὴν πῶδα
ὁ μέγας Ἀντώνιος ὑποστρέψων πάλιν εἰς τὴν ἰδίαν κέλ-
λαν. ἀφ᾽ ἧς οὖν ὁ ἄναξ θεὸς γίγνεται καὶ προσδέχε-

αὐτῷ ὁ Παῦλος· ὡς δοκεῖ σοι ἀδελφέ. Ἐ τότε πάλιν ὁλο πλεῖον ἐκαμψεν τὸν Ἀντώνιον, τὸ μὴ προσφαμεῖν προθύμως τῇ τῆς τροφῆς ἀγγελίᾳ, ἀλλ' αὐτῷ ὁλιτερέψαι πλὼ ἐξουσίαν. ὃς οὖν φησιν ὁ Ἀντώνιος τῷ γέροντι πλὼ τραπίζαν. καὶ ἐπήκουσεν. Φέρε ἄρτον ὁ Ἀντώνιος· κ ὁλιτήρησι τῇ τραπίζῃ παξαμάτας τοσαρας ἐχοῆς ὡς ἀπὸ ἐξ ἐγκωῶν. καὶ ἐαυτῷ μὲν ἔβρεξεν ἓν, ξηρὸν γὰρ ἦεν, ἐκείνῳ δὲ τρεῖς. βάλλ' ψαλμὸν ὁ Ἀντώνιος· ἐν ὕδα, καὶ ὁμωδεκαπτ αὐτὸν ψάλας, δωδεκατον νύξατο, ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοκιμάσῃ τὸν Παῦλον. ὁ δὲ γέρων προθυμώτερον σωπνύξατο τῷ μεγάλῳ. ἠρώτα γὰρ ὡς οἷμαι σοφώτερος μᾶλλον τιμᾶσθαι, ἢ μοναχὸν ὁμολογεῖσθαι. μὴ δὲ τὰς δώδεκα προσευχὰς ἐκάθησεν τοῦ Φαγεῖν ἐπιτερεῖς ὕσις βαθείας. Φαγὼν οὖν ὁ μέγας Ἀντώνιος· τὸν παξαμᾶν τὸν ἕνα ἄλλον ὑχ ἥψατο. ὁ δὲ γέρων σχολαιότερον ἐσθίων, ἔτι εἶχεν ὃ παξαμάδιον ὃ ἤρξατο. ἐξαδέξατο οὖν ὁ Ἀντώνιος· ἕως ἓ πλείων ; καὶ λέγ αὐτῷ. Φάγε παπία καὶ ἄλλον παξαμᾶν. λέγ αὐτῷ ὁ Παῦλος· ἰαὶ σὺ ἐσθίῃς, κἀγώ. σὺ δὲ μὴ ἐσθίοντος, σὸς ἐσθίω. λέγ αὐτῷ ὁ Ἀντώνιος· ἐμοὶ ἐπερκεῖ, μοναχὸς γὰρ εἶμι, ὁποκρίνεται τῷ μεγάλῳ ὁ Παῦλος· ἐρκεῖ καὶ ἐμοί. κἀγὼ γὰρ θέλω μοναχὸς γθιώσθαι. ἐγείρονται πάλιν, καὶ ποιεῖ ὁμώδεκα προσευχὰς, καὶ δώδεκα ψάλ ψαλμούς. καὶ μὴ τὰς προσευχὰς καθεύδουσι μικρὸν τοῦ πρώτου ὑπνίου. καὶ πάλιν ἐγείρονται ψάλλ ὑπὸ μεσονυκτίου ἕως ἡμέρας. ὡς οὖν ἴδεν τὸν γέροντα ὁ μέγας Ἀντώνιος· εἰς πάντα προθύμως αὐτῷ ὑποκλιθησόμενα εἰς τὸν τῆς ἀσκήσεως πολιτίαν. πάλιν λέγ αὐτῷ. ἴδε ἀδελφὲ, ἰαὶ δώσασιν καθ' ἡμέραν ἔτας. μεῖνον μετ' ἐμοῦ. λέγ αὐτῷ ὁ Παῦλος· ἰαὶ μὴ σκλύσῃ πότε ἔχης μοι δῆξαι

λεν. καὶ ὡς οὐκ ἐδύνατο αὐτὸν κλείσας τὴν θύραν ὁ Ἀντώνιος οὐκ ἐξῆλθεν ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς· ὁ δὲ αὐτὸν ἀδολεσχῶν πρὸς τὴν ἰδίαν χρεῖαν. ὁ δὲ χόρων παρέμενεν οὐκ ἀναχωρῶν. τῇ οὖν τετάρτῃ ἡμέρᾳ χρείας αὐτὸν ἀναγκαζούσης αὐτοῦ ἐξῆλθεν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν πάλιν λέγει τῷ Παύλῳ. ἄπελθε ἴνα τί χόρον, τί με ὑποπτάζῃς; οὐ δυνάσεταί δὲ μένειν. λέγει αὐτῷ ὁ Παῦλος. ἀμήχανον ἀλλαχοῦ μὴ ὑποθανεῖν ἢ ὧδε. περιβλεψάμενος οὖν ὁ Ἀντώνιος, καὶ ἰδὼν ὅτι τὰ πρὸς τροφὴν οὐ βαστάζει, οὐκ ἄρτον, οὐχ ὕδωρ, οὐχ ἕτερόν τι, ἐπιστὰς τῷ ἔχει καρτερήσας ἡσυχίαν, ἐλογίσατο ὁ μέγας Ἀντώνιος, ὅτι μή ποτε ἐν ὑποθήκῃ ἄπορον ὢν ὃ πιστεύῃ, καὶ παλιδώσῃ με τὸν ψυχικόν, εἰσδέχεται αὐτὸν τότε. καὶ τοιαύτην αἰτίαν ὁ Ἀντώνιος πολυτίμου σωτηρίας ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὅταν ὕπνος ἐν ἀρχαῖς τῆς νεότητος. καὶ βρέξας βάλλος ἐκ φοινίκων, λέγει αὐτῷ. δέξαι, καλέξον σφρηγῖδα, ὡς βλέπεις ἐμέ. καλέκλ ὁ χόρων μέγρις ἐνάτης ὀργυᾶς σγεκατὸν μέχθω πολλῷ. θαυμάζων δὲ ὁ μέγας Ἀντώνιος τὸ καλύμμα δυσμενῆ, ἐπιφερόμενος λέγει αὐτῷ. ἐκ καλῶς ἐκαλέξας. ὑποκλαξον, καὶ αὖθις καλέξον. νῆσι αὐτῷ ὅτι πεντάρτῳ ἡμέρᾳ ἀγονία, καὶ ἡλικιώτῃ, ποιοῦτον ἐπαγγελῶν σῆψιν, ἵνα δυσφορήσας ὁ χόρων φύγῃ τὸν Ἀντώνιον καὶ τὸν βίον τῶν μοναχῶν. ὁ δὲ καὶ ἀπέκλεξεν, καὶ πάλιν ἔκλεξεν σὺν αὐτῷ. βάλλος πάνυ σγυχρηστότερος. ἀλλ' τὸ εἶναι αὐτὸν ἐκ τῆς πρώτης πλοκῆς ἐρυσιδωμένους. θαυμάσας οὖν ὁ μέγας Ἀντώνιος, ὅτι ἔτι ὁ χόρων ἐγόγγυσεν, ἔτι ἐμικροψύχησεν, ἔτι καὶ πρὸς βραχὺ ἠχανάκτησεν, ὑπὸ ὅλως τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διέστρεψεν, κατενύγη ὑπ' αὐτοῦ. καὶ σιωπῶντος ἔτι ἡλίου, λέγει αὐτῷ ὁ Ἀντώνιος. παπία βάλε φάγωμεν ἄρτον κλᾶσμα· λέγει

Περὶ Παύλου τοῦ ἁπλοῦ.

Διηγεῖτο δέ ὁ ἅγιος τοῦ Χριστοῦ δοῦλος Ἱέραξ καὶ Κρόνιος δέ ἕτερος, ἐκ πλείονες τῶν ἀδελφῶν, περὶ οὗ μέλλω λέγειν. ὅτι Παῦλος τις ἄγροικος γεωργὸς καὶ ὑπηρέτολιν ἔσχεν ὄνον καὶ ἀπολὲς τὸ τέρπον, ἀραιοπάτη σωζόμενη γυναικὶ κακοτρόπῳ, τῷ γνώμῃ. ἧπερ τοῦτον διελαύνειν ἀμαρτάνεσα ὕβρει μήκιστον χρόνον. ἐξελθὼν οὖν ἐξ ἀγροῦ αἰφνίδιον εἰς τὸ οἶκον εὗρεν αὐτοῦ· αἰσχροπερχοῦντας τὰ περιούσας εἰς τὸ συμφέρον ὁδηγούσης τὸν Παῦλον. καὶ θαυμάσας ταῦτα μὴ δὲ σωφθεὶς αὐτῇ, γελάσας σιωπῇ· ὀλιφωνεῖ αὐτῇ λέγων. καλῶς, καλῶς. ἀληθῶς μάλλ μοι· μὰ τὴν Ἰησοῦν, ἐγὼ αὐτὴν οὐκέτι εὕρω. ὕπαγε, ἔχε αὐτὴν σὺ τὰ παιδία αὐτῆς, ἐγὼ γὰρ ὑπάγω, γίνομαι μοναχός. σὺ μηδενὶ μηδὲν εἰρηκὼς ἀναστέχῃ τὰς οἰκίας μοναὶ, καὶ ἀπέρχεται πρὸς τὸ μακάριον Ἀντώνιον, καὶ κρούει τὴν θύραν. ἐξελθὼν οὖν ὁ μακάριος Ἀντώνιος ἐρωτᾷ αὐτὸν, τί θέλεις; λέγει αὐτῷ ὁ Παῦλος. μοναχὸς θέλω γενέσθαι. ὁ δὲ κελεύσας ὁ Ἀντώνιος, καὶ λέγει, ἐτῶν ἐξήκοντα γέρων εἶ ἄνθρωπος. ὧδε μοναχὸς γενέσθαι δύνασαι· ἀλλὰ μᾶλλον ἄπελθε εἰς κώμας, σὺ ἐργάζου. σὺ ζήτει ἐργαζόμενον βίον εὐχαριστῶν τῷ θεῷ. ὑπομένεται γάρ σου τὰς θλίψεις τῆς ἐρήμου δύνασαι. δὸ κελεύσας πάλιν ὁ γέρων, καὶ λέγει. εἴ τι ἂν με διδάξῃς, ἐκεῖνο ποιήσω. λέγει αὐτῷ ὁ Ἀντώνιος. ἤρκεσαί σοι ὅτι γέρων εἶ, καὶ δύνασαι. ἄπελθε, εἰ ἐρᾷ θέλεις μοναχὸς εἶναι, ἔσπευσε εἰς κοινόβιον, πλείονων ἀδελφῶν, οἵτινες δύνασταί σε τὰ ἀσθενείας ἀνέχεσθαι· ἐὰν γὰρ μοναχὸς κάθημαι ὧδε ἅλα πάντα ἡμερῶν ἐσθίων, καὶ τὰ λυμήνῃ. λάτρις καὶ τῆς τοιαύτης ῥύμαπι ὑποπεσεῖ τὸ Παῦλ. καὶ

σιν τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου περὶ αὐτῶν καὶ περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων, ὅτι τούτων τῶν ὅλων λόγων ἐμιλωσθῆς αὐτὸς γέγονα ἓξ μακαρίου Ἀντωνίου Ἑλληνιστὶ μὲν εἰδότος. ἐγὼ γὰρ ἠπιστάμην ἀμφοτέρας τὰς γλώσσας, καὶ ἐρμηνεύσαι αὐτοῖς, τοῖς μὲν μακαρίοις λοιπὸν δὲ τῶν τοῦ Χριστοῦ χάριν Εὐλογίαν καὶ τῷ λελωβημένῳ τῷ σώματι τοῦτο ἓξ μεγάλου εἰρηνικόν. τῷ δὲ παναγίῳ καὶ μακαρίῳ καὶ μεγάλῳ Ἀντωνίῳ Αἰγυπτιστὶ τοῦτο τῶν ἀμφοτέρων εἰρηνικόν.

Διήγησις ἓξ μακαρίου Ἀντωνίου.

Καὶ τοῦτο δὲ ἀπορῶ ὁ Κρόνιος, ὅτι ἐν ἓξ νυκτὶ περιλωβήσας τὸν περὶ μακάριον Εὐλόγιον ἀπέλυσεν, διηγοῦμαι ἡμῖν ὁ μέγας. ὅτι ἐπειδὴ ὁλόκληρον ηὐξάμην τὸν σῶμα λυφθῆναί μοι τὸν τύπον τῶν δικαίων καὶ τῶν ἁμαρτωλῶν. καὶ ἐγενόμην μακρὰν γέγονα μέλαινα ὑψόμενον μέχρι τῶν νεφελῶν, τὰς χεῖρας ἐκτεταμένας ἔχοντα εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ ἰδοὺ ὑπὸ κάτω αὐτοῦ λίμνη θαλάσσης ἔχουσα μέτρον, ἐν ὑδάτων ψυχὰς αὐτιζομένας ὡς ὄρνεα. καὶ ὅσαι μὲν ὑπερέπαιτο αὐτοῦ τῶν χειρῶν καὶ τῆς κεφαλῆς, ἐσῴζοντο ὑπὸ ἀγγέλων. ὅσαι δὲ ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἐκοσμοῦντο, ἐπέπτοντο εἰς τὸν λίμνην. ἦλθεν οὖν μοί, Φησι, Φωνὴ λέγουσα. ταύτας ἃς βλέπεις ὑπερπταμένας τῆς γίγαντος κεφαλῆς καὶ τῶν τούτου χειρῶν ψυχάς, αὗται εἰσὶν αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων, αἵτινες σῴζονται ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν παράδεισον. αἱ δὲ πλησιάζουσαι ὑπὸ τῶν ἓξ μέλανος χειρῶν, αὗται εἰς τὸν ᾅδου καταπατοῦνται, αἱ ὑποσυρίσασαι τῆς θαλάσσης τῆς σαρκὸς, ἢ τῇ μιᾷ πτέρυγι ἐξανελήφθησαν.

Χρισὸν γενέσθαι φθέγγεσθαι. οὐ Δεῖ τὸν Χριστὸν ἑαυτὸν ἐδήλωσεν εἰς τὸν σὸν κατηγορίαν; σὺ μὲν οὖν καὶ τούτοις τοῖς ἀπιστοῦσι λόγοις ἀφίεσι τὰ σὸν. ὁ δὲ λεχθεὶς τοῖς ἀδελφοῖς πᾶσι τὰ αὐτὰ τῷ καθ' ἑκάστου ἐπελαμβάνετο πάλιν τὸ Εὐλόγιον ὁ τοῦ λεωφημοῦντος ἄγγελος, καὶ λέγει αὐτοῖς. μὴ φοβεῖσθε φοβῆται τίκτειν μηδὲ μεμοίθην, ἀλλ' ἀπέλθετε μετ' εἰρήνης, καὶ μὴ χωρεῖσθε πρὸς ἀλλήλους, ὅτι ὁ θεὸς μέσον ὑμῶν ἐνέβαλεν, καὶ μετὰ καθαρᾶς ἀγάπης ἐπιστρέψατε εἰς τὸν κόλπον εἰς ὃν καὶ ἐχρονίσατε. ἤδειν γὰρ ὅτι σε ὁ θεὸς ἐφ' ὑμᾶς. ὁ γὰρ σφισμὸς οὗτος ἐπεισήθη ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, ἐπειδὴ ἴδεν ὅτι ἀμφότεροι πρὸς τὸ τέλος ἔχετε, καὶ στεφάνων μέλλετε ἀξιοῦσθαι παρὰ τοῦ Χριστοῦ. καὶ αὐτὸς Δεῖ σου. καὶ σὺ δὲ αὐτός. μὴ οὖν ἄλλο τι φρονήσητε. καὶ ἐλθὼν ὁ ἄγγελος μὴ δῦρη ὑμᾶς ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, καὶ μέλλετε τὸν στέφανον στρέφεσθαι. καθώσπερ οὖν ἤκουσαν, καὶ ἦλθον εἰς τὸν κόλπον ἑαυτῶν ἐν πλείᾳ ἀγάπῃ. καὶ ἐντὸς παραμείναντα ἡμερῶν πλείστων ὁ μακάριος Εὐλόγιος ἀνέλυσεν πρὸς τὸν κύριον. καὶ ἐντὸς ἄλλων τριῶν ἡμερῶν πλείστων ὁ τοῦ σῶμα λεωφημοῦντος, τὸν δὲ ψυχὴν ἁρπαγέντος, καὶ αὐτὸς παραθεμένου εἰς τὰς χεῖρας τοῦ θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. χρονοτριβήσας γοῦν ὁ Κρόνιος εἰς Σοῦ πρὸς Θηβαΐδα τόπος κατῆλθεν εἰς τὰ μοναστήρια Ἀλεξανδρείας. καὶ σωίδη τοῦ μὲν μακαρίου Εὐλογίου τὸ παραγενόμενον ἐπιπλεῖσθαι, τοῦ δὲ λεωφημοῦντος τὸ σῶμα τριῶν παρὰ τῆς ἀδελφότητος. μεμαθηκὼς οὖν τοῦτο ὁ Κρόνιος ἐξέστη, καὶ λαβὼν ἀγγέλιον εἰς τάξιν τῶν ἀκουόντων τίθησιν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν, ἐ λεμόσας αὐτοῖς ἀφηγησάμενος τὸν τρόπον

Digitized by Google

μαλιτάτῳ. λέγ᾽ αὐτῷ ὁκ ὀδύπρε πάλιν. καὶ λέγω Εὐ-
λόγιε τῷ ὀστὲ Ἀλεξανδρέας ἐληλύθα. τότε λέγ᾽ αὐτῷ ὁ
Εὐλόγιος. τί καλοδύς δόμησά σε. λέγ᾽ αὐτῷ ὁ μέγας.
πῶ ἦλθες ἐνθάδε; ἀπεκρίνατο ὁ Εὐλόγιος. λέγων αὐτῷ.
ὁ ὀσπκαλύψας σοι τὸ ὄνομά μου, καὶ τὸ παράγγελμά σοι
ὀσπκαλύψᾳ διὸ ἦλθον. λέγ᾽ αὐτῷ ὁ ἅγιος. Ἀντώνιος.
ἔμαθον διὸ ἦλθες. ἀλλ᾽ ὅλοι πάντων τῶν ἀδελφῶν εἶπε
θα καὶ αὐτοὶ ἀκούσωσιν. κελοδοθεὶς ὑπὸ τοῦ μεγάλου
ὁ τοῦ Χριστοῦ δοῦλος. Εὐλόγιος. εἶπεν ὅλοι πάντων.
τοῦτον τὸν λελωβημένον δοῦρον ἐγὼ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐρίμε-
μένον καὶ ἀμελούμενον. καπλησας δὲ αὐτὸν τῷ θεῷ
προσευχάμενος. δοθεῦαί μοι χάριν ὑπομονῆς εἰς αὐ-
τόν. ἐδεδώκην κὴ δεξιας τῷ Χριστῷ ἵνα αὐτὸν νοσοκομήσω.
ὅπως κἀγὼ σωθῶ δι᾽ αὐτόν, κὴ αὐτὸς ἀπαπωθῇ δι᾽ ἐμέ.
ἐξ ἐδὲ δὲ ἰσμὼ ὅλοι τὸ αὐτὸ ἔτη οἱ δεκαπέντε, ὥσπερ κὴ
τῇ σῇ ἀγωσωνῃ ἀπεκαλύφθη πάντα. ἀλλ᾽ ὁκ οἶδά τι
δεινὸν πεπονθὼς παρ᾽ ἐμοῦ μὴ τοσοῦτα ἔτη εἰς ἄκρον με νυσ-
χειμάζῃ. ἐνεθυμήθω αὐτὸν ῥίψαι αὐτὸς τότε εἰς τοῦτο
με κατασαγκάζοντος. τότε χάριν ἦλθον τοῦ πῶ σοῦ
ἀγωσιῶν, ἵνα μοι συμβουλεύσῃς τί ὀφείλω ποιῆσαι, καὶ
προσεύξῃ περὶ ἐμοῦ, σφενῶς γὰρ χειμάζομαι. λέγ᾽ αὐτῷ
ὁ μέγας Ἀντώνιος. ἐμβρεχθεὶς τῇ φωνῇ. ἐλ-
πὶς αὐτὸν Εὐλόγιε; ἀλλ᾽ ὁ ποιήσας αὐτὸν κὲ ἐλπὶς αὐτόν.
σὺ αὐτὸν ὀσπαρρίπιδες. ἐγείρῃ ὁ θεὸς τὸ καλλίον σε, καὶ σωμάτ
αὐτόν. καὶ ἀφησυχάσας ὁ Εὐλόγιος καπέπηξεν τοῦτο ἀ-
κούσας. κὲ λείψας ἦ τὸ Εὐλόγιον ὁ μέγας Ἀντώνιος, ἄρχε
τῇ γλώσσῃ μαστίζειν τὸν λελωβημένον, καὶ ὀσπασαι τοῦτο
αὐτόν. λελωβημένε, πεπληωμένε, αὐαΐξιε κὴ δὲ μεγαλε κὴ τὸ
χεῖς, ὁ πάνυ θεομαχῶν παροργίζων τὸν ἀδελφόν. ὁκ οἶδας
ὅτι ὁ Χριστὸς ἐστὶν ὁ ὑπηρετῶν σοι; τοῦς γλωσσᾶς κατὰ τοῦ

ἕως ὃ ἐξέλθῃ ὁ μέγας ὁκ ἔστι πηλαίᾳ, καὶ αὐλίσεγκε αὐτῷ τὸ κρέμα. καὶ ὁ ἐαὶ σοι εἴπῃ αὐτὸς ςίχησον ὡιτοῦ τῇ ὄπτα κρέσῃ. ὁ χαρὰ θεός σοι λέγῃ δι' αὐτοῦ. ὁ δὲ ἀπῇς Εὐλόγιος ἰωίεχετο αὐτῶν, καὶ κλακιάσους τὸν λελωσημένον ἐμβαλὼν αὐτὸν εἰς σκάφον βυκολικὸν ἐξῆλθεν τῆς πόλεως ἐν νυκτὶ, καὶ αὐλίσεγκεν αὐτὸν εἰς τὸ μοναςήριον τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου. σωίεβη δὲ τῷ ἄλλῳ ἡμέραν ἐλθεῖν τὸν μέγαν ἐπὶ ἔργον βαθεῖαν, ὡς Κρόνιον διηγήσατο, ἐμπεφιλωμένον χλαμύδα δερματίνην. ἐρχόμενον οὖν εἰς τὸ μοναςήριον ἐωυτοῦ εἰσηρχετο. καὶ παύτῃ εἶχεν τὸν σωηθῆναι καλεῖν τὸν Μακάριον, ἐ ἐρωτᾶν αὐτόν. ἀδελφὲ Μακάριε ἦλθον πνες ἀδελφοὶ ἐνθάδε. ἀπεκρίνατο ὁ Μακάριος. ἦλθον. καὶ ὁ μέγας. Αἰγύπτιοί εἰσιν, ἢ Ἱεροσολυμῖται. ἐδεδώκῃ δὲ αὐτῷ σημεῖον ὁ μέγας λέγων. ὅταν ἀπέρχωτέρας ἵνας ἰδῆς ἐλθόντας, λέγε ὅτι Αἰγύπτιοί εἰσιν. ὅταν δέ πνας δὶ λαθεςέρους ἐ λογιωτέρους, λέγε ὅτι Ἱεροσολυμῖται εἰσίν. ἠρώτα οὖν κατὰ τὸ εἰωθὸς ὁ μέγας, λέγων τῷ μαθητῇ Μακαρίῳ. Αἰγύπτιοί εἰσιν οἱ ἀδελφοί, ἢ Ἱεροσολυμῖται; ἀπεκρίνατο ὁ Μακάριος, λέγων αὐτῷ. ὅτι μίγμα εἰσίν. ὅταν οὖν εἶπεν ὁ Μακάριος, ὅτι Αἰγύπτιοί εἰσιν, ἔλεγεν αὐτῷ ὁ μέγας. πίστιν αὐτοῖς φανὸν, καὶ δὸς αὐτοῖς φαγεῖν, ἐ ἐπεὶ αὐτοῖς δύχωὶ μίαν, καὶ ἀπέλυεν αὐτούς. ὅταν δὲ ἔλεγεν, ὅτι Ἱεροσολυμῖται, ὁκαθέζετο μὲ πάσης νυκτὸς, καὶ ἐλάλῃ αὐτοῖς τὰ ωεοπκοντα ωεὸς σωτηρίαν. ἐν ὁκείνῃ οὖν τῇ ἑσπέρᾳ καθεθεὶς φησὶ ωεοσκαλεῖται πάντας ὁ μέγας. καὶ μηδενὸς αὐτῷ εἰρηκότος τὸ ποῖον ὄνομα ἔχῃ ὁ σχολαστικὸς, ἑσπέρας οὔσης βαθείας καλεῖ αὐτὸν, λέγων. Εὐλόγιε, Εὐλόγιε, Εὐλόγιε. ὁκ ηείτε δέ τε εἰρηκότος, ὁ σχολαστικὸς Εὐλόγιος ὁκ ἀπεκρίνατο, εἰρήκει ἄλλον πνα καλεῖσθαι τῷ ὀνόμαλι

λέγων. μὴ κύσε, μή λέγε τοιαῦτα. ἀλλ' εἶπε τί σε ἐλύπησα. Ε διορθώμεθα. ὁ δὲ ὅλως λελωβημένος ἔλεγε ἐμβεβιθῶς· ἐθέλω σου τούτας τὰς κολακείας. ἀπένεγκε, εἴψόν με ἐν τῇ ἀγορᾷ τῷ δεῖνί τι σοὶ μὴ ἀπαντῶσιν. ὁ δὲ Εὐλόγιος. θαυμαλῶς σε, θεραπεύηται εἴ τι λυπεῖ κύων ὁ μέγας. ὁ δὲ λελωβημένος· ἀχριώντων θυμῷ τοὺς ὠτὸν ἔλεγε. σὺ εἶπε αὐτὸς τῆς σαυτοῦ κακοηθείας. σὺκ ἀρέσκομαι τῇ ζωῇ ταύτῃ τῇ περιχαρεῖ, Ε φιλῶ. ἐγὼ κρέα θέλω ἐσθίειν. ὁ δὲ μακροθυμῶν Εὐλόγιος· ὑπέγκειν αὐτῷ κρέα. ἰδὼν δὲ αὐτὸς πάλιν ἀνακράζει ὁ δυσαρεστῆς. ἐ πληροφορούμην εἶναι μετ' ἐμοῦ μόνους, ὄχλους θέλω. λέγει αὐτῷ ὁ Εὐλόγιος. ἐγώ σοι φέρω ἄρτι πλῆθος ἀσθενῶν. ὁ δὲ πάλιν ὀσπαυστῶν λέγει. ἐκεῖ μοι τῷ πελαπώρῳ, τοῦτο σὺ ὄψιν ἐ θέλω ἰδεῖν, ἢ ἄγε μοι σοῦ ὁμοίους σου ἀργοφάγους; καὶ παραξάς ἑαυτὸν ἀπάκλῳ φωνῇ αὐτὸν ἐκέκραξεν. οὐ θέλω. εἰς τοῦτο ἀγοράν θέλω. ὦ βία. εἴψόν με ὅπου με θέλεις. λέγω ὅτι εἰ εἶχεν χεῖρας, ἐ παρηπίπτ Ε ἀγχόνῃ χρήσασθαι, ἢ ξίφει ἑαυτὸν χειρώσασθαι. ὅτως αὐτὸν τοῦ δαίμονος ἐξαγριώσαντος μὴ παύσασθαι ἀπέρχεται ὁ Εὐλόγιος· ὡς σοὶ σὺκ ἀγαπῶν αὐτοῦ ἀσκητάς. ἢ λέγει αὐτοῖς· τί ποιήσω; ὅτι εἰς ἀπελπισμὸν ἤραγέν με ὁ λελωβημένος. ἔτος. λέγουσιν αὐτῷ. Διὰ τί; ὁ δὲ, δεινά μοι Διὰ τί; καὶ τί ποιήσω σὺκ οἶδα. εἴψω αὐτόν, ἀλλὰ τῷ θεῷ δέδωκα· ἔδωκα, καὶ φοβοῦμαι. ἀλλὰ μὴ εἴψω αὐτὸν, κακὰς ἡμέρας μοι Ε νύκτας δίδωσιν. σὺκ οἶδα τί αὐτῷ ποιήσω. λέγουσιν αὐτῷ σκεῦνοι. ὡς ἔτι ζῇ ὁ μέγας, ἔτως χαρὰ σκάλουσι τὸν ἅγιον Ἀντώνιον. αὖε λῆξ ὠτὸς αὐτὸν, βαλὼν τὸν λελωβημένον εἰς πλοῖον, ἢ ἀπένεγκε αὐτὸν εἰς τὸ μοναστήριον, καὶ ἐκδέξαι

ὡς

αὐτῷ, καὶ προσεύχεται τῷ θεῷ. καὶ πίπτει Δεσπότα μὴ τοῦθεὸς εἰπών. ὅτι κύριε ὀδὴ τῷ σῷ ὀνόματι λαμβάνω τοῦτον ἢ λελωβημένον, καὶ ἀναπαύω αὐτὸν ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, ἵνα κἀγὼ ἀφ' ἑαυτοῦ συθῶ. χάρισαί μοι οὖν Χριστὲ τὴν ὑπομονὴν τῆς εἰς αὐτὸν ὑπηρεσίας. καὶ προσελθὼν τῷ λελωβημένῳ, λέγει αὐτῷ. θέλεις ὁ μέγας λαμβάνω σε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ ἀναπαύω σε. λέγει αὐτῷ ὀκεῖνος. εἰ θέλεις κατηξίωσε, ἀλλ' ἐγὼ ἀνάξιός εἰμι. λέγει ὁ Εὐλόγιος. ὀκοκοῦ ἀπέρχομαι, φέρω ὄνον, καὶ λαμβάνω σε ἔνθεν. σωίζεται ὁ λελωβημένος μὴ πολλῆς χαρᾶς. ὑπῆγεν οὖν ὄνον ὀκεῖνος, ἐπῆρεν αὐτὸν, καὶ ἀπεισήγαγεν εἰς τὸ ἴδιον ξενοδοχεῖον. καὶ λοῦσαι αὐτὸν ἐπιμελήμενος καὶ πᾶσαν αὐτοῦ χρείαν. ἀφορέσας οὖν ὁ λελωβημένος ὅτι ἔτη δεκαπέντε, ὑποδησάμενος τὰ ἀφ' αὐτοῦ ὡς πατὴρ φιλοφρόνως, λούμενος, ἀλειφόμενος, ἐν πᾶσι θεραπευόμενος, καὶ ἀναβασταζόμενος ὑπ' χειρὶ τοῦ Εὐλογίου, καὶ ὑπὲρ ἀξίαν μὴν ὀκείνης ὡρεοφορούμενος, κατελλήλως σὺν τῆς νόσου αὐαπαυόμενος. μὴ ἢ πεντεκαίδεκα ἔτη ὁ δαίμων ὑπέσπειρεν τῷ λελωβημένῳ, θέλων πάχα καὶ τὸν Εὐλόγιον τῆς ὑποτελῆς καὶ τῆς προθέσεως στρῆσαι, καὶ τὸν λελωβημένον τῆς αὐαπαύσεως καὶ τῆς ὠχαριστίας χωρίσαι. καὶ ὑποστασιάζεται αὐτοῦ πρὸς τὸν Εὐλόγιον, καὶ ἤρξατο λέγειν κατ' αὐτοῦ σύσφημα, ὡς ὑ λοιδορίαις λοιπὸν ταλαιπώρη τὸν ἄνδρα, ὑπολέγων αὐτῷ. κάπα, γλυπτῶν, φαγοκύμη, ἀλλότρια κρήματα ὑκλέψας. ὑ πάχα δῶλος ὑπάρχων τὸ ἴδιον σὺν ἐπιτίμησας ἰσύληζας. κ τῇ ἐμῇ προφάσει βάλλαθεῖν ὡς ὑπὸ προφάσει σῆθεν ὠπαίας εἰς τὸ ξενοδοχεῖον λαῶν μου, ὑ δι' ἐμὲ βάλλ σωθῆναι. ὁ σὺν Εὐλόγιος παρεκάλ αὐτὸν, θεραπεύων αὐτοῦ τὴν καρδίαν, λέγων,

Περὶ Εὐλογίου, καὶ τῶ λελωβημένω.

Κρόνιός μοι διηγήσατο ὁ πρεσβύτερος τῆς Νιτρίας, ὅτι νεώτερος ὢν τὸ κατ' ἀρχὰς, Ϲ ἀκηδίας χάριν φυγὼν ἐκ τῆ μονῆς ϗ ἀρχιμανδρίτε μὲν ἀλώμενος ἐφθασεν ἕως τῆ ἔρκς ϗ ἁγίε Ἀντωνίε. ἐκαθέζετο ἢ ὁ μακάριος ἄνες μεταξὺ Βαβυλῶνος καὶ Ἡρακλείας εἰς τὸν παιέρημον τὸν Φέρσαν κατὰ τὸν ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς ἀπὸ τριάκοντα σημείων τῦ ποταμῦ. ἐλθόντες οὖν αὐτῶ εἰς τὸ μοναςήριον τὸ ὠδὴ τὸν ποταμὸν, ἐνθα οἱ τότε μαθηταὶ ἐκαθέζοντο εἰς τὸ λεγόμενον Πίσπιρ Μακάριος Ϲ Ματθαῖος, οἱ Ϲ ἔθαψαν τὸ μακάριον Ἀντώνιον χοιμηθέντα, ἐξεδεξάμην ἡμέρας πέντε ἵνα σωτύχω τῶ ἁγίω Ἀντωνίω. ἐλέγετο ἢ ὠδὴ βάλλειν αὐτὸν τῶ μοναςηρίω τούτω, ποτὲ μὲν δύο ἡμέρας δέκα, ποτὲ ἢ δύο ἑκοσι, ποτὲ ἢ δύο πέντε ἡμερῶν, καθὼς αὐτὸν ὁ θεὸς ἤθελε δὴ ἐνεργασίαν τῶ ὠδὴ πυγχανόντων ἐν τῶ μοναςηρίω. διάφορος οὖν σωμήχημα ἀδελφοὶ διάφορες ἔχοντες χρείας, ἐν οἷς καὶ Εὐλόγιός τις Ἀλεξανδρεὺς μοναζων, ᾧ μετ' αὐτὸν ἄλλος λελωβημένος. οἱ τινες ὠδεγώοντο δι' αἰτίαν τοιαύτην. ἦν ὁ Εὐλόγιος σχολαστικὸς ὑπῆρχεν ἐκ τῶν ἐγκυκλίων παιδευμάτων, ὃς ἐρῶν θείων θλήσεις δηπιμία ἀθανασίας ἀπεπάξατο τῶν θησαύρων. Ϲ πάντα διασκορπίσας τὰ ὑπάρχοντα καπέλιπεν ἑαυτῷ βραχία νομίσματα ἐρκάζεδαι μὴ δυνάμενος. ἀκηδιῶν οὖν καθ' ἑαυτὸν, Ϲ μήτε εἰς σωτηρίαν βελόμενος εἰσελθεῖν, μήτε δὲ μόνος θληροφορούμενος, εὗρεν ἵνα αὐτὰ τῶ ἀγεραὶν ἐρίμμενον λελωβημένον, ὃς ἄτε χεῖρας εἶχεν, ἄτε πόδας. τοῦτο μόνη ἡ γλῶτα ὑπῆρχεν ἀκατάτριπος πρὸς συμφορὰν τῶν ὠδυπυγχανόντων. ὁ δὲ Εὐλόγιος ἐπὶ τοιαύτη

ἔρῃ καθέζονται ὡς πενθοῦντες αὐθρες ἀσκηθύμνοι. ἐν οἷς καὶ Παῦλος τις μοναχὸς οὕτω καλούμενος ἄρειος, ὃς ἐν πολλῷ τῷ χρόνῳ αὐτῇ παύτην εἶχεν τὴν πολιτείαν. οὐκ ἔρριψεν ἡψατό ποτε, ἀ πραγματείας ἵνας, οὐκ ἔλαβέν τι τῶν ἀπάντων παρεκτὸς οὗ ἔμελλεν ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐσθίειν. ἔρχεται δὲ αὐτῷ τῆς ἀσκήσεως γένεσιν, τὸ ἀδιαλείπτως προσεύχεσθαι. οὕτως πεπληροῦτας εἶχεν τὰς ψυχὰς ἀγαθοσίας, τροπὰς ψήφους σωσίνων, καὶ ἐν τῷ κόλπῳ κατίχων, καὶ ἐλπίδων καθ' ἑκάστην ψυχὴν ἐκ τοῦ κόλπου ψῆφον μίαν. ἔτος ὁ ἔνθεος ἀνθρωπος παραλαβὼν σωτηρίας ἕνεκεν καὶ ὠφελείας πνευματικῆς τῷ ἁγίῳ Μακαρίῳ τῷ λεγομένῳ πολιτικῷ, λέγει αὐτῷ. ἐββᾶ Μακάριε, θέλομαι σφέδρα. ἵνα ἀγωνίσωμαι οὐ αὐτὸν ὁ τοῦ Χριστοῦ δέλος ἐπεῖν τὴν αὐτίαν διὰ ἣν λυπεῖται. ὁ δὲ λέγει αὐτῷ. ἐν κώμῃ τινὶ παρθένος τις κατοικεῖ τελαθοσὲν ἐτῶν ἤδη ἔχουσα ἀσκημένη, ταῦτ' ἧς πολλοί μοι διηγήσαντο, ὅτι παρθένος ἐννέα ἐτῶν ἡ κυριακῆς ἐδέποτε γεύεται ἄλλην ἡμέραν, ἀλλὰ τὸν σύμπαντα χρόνον ἕλκυσα τὰς ἑβδομάδας, καὶ δι' ἡμερῶν πέντε ἐσθίουσι, πιεῖ δύας ἐπαθοσίας. καὶ ἀπεδόκησα ἐγὼ ἐμαυτῷ τοῦτο μαθὼν, ὅπως αὐτὴν κατ' ἐκείνην τὴν ῥᾳμην τοῦ σώματος δημιουργηθεὶς ὡσαύτως τῶν τελαθοσίων δύων πεῖσαι οὐκ ἠδυνήθην. ἀποκρίνεται αὐτῷ ὁ ἅγιος Μακάριος λέγων. ἐγὼ ἐξῆλθον ἔτος ἔχω ἀφ' οὗ ἑκατὸν πεταγμένας δύας πιῶ καὶ τὰ πρὸς τροφὴν ἐργαζόμενος ταῖς χερσὶν, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς τὴν ὀφειλὴν τῆς σωτηρίας ἀποδίδωμι. καὶ ἐ κρίνει με ὁ λογισμὸς ὡς ἀμελήσαντα. εἰ σὲ σου τελαθοσίας δύας πιῶν κρίνῃ ὡσαύτως σωνεδότος, σῆλος εἶ καθαρῶς αὐτὰς μὴ δύχόμενος, ἢ δωρούμενος πλείονας ἔυχεσθαι καὶ μὴ ἐυχόμενος.

Περὶ

πωύσημαι δ' μάχεσθαι μετ' αὐτῶν, ἕως αὖ πωύσηται μου ἡ φωνὴ τῶν ἐνυπνίων. τότε λέγει αὐτῷ ὁ δ' Χριστοῦ δοῦλος Ἰ. σίδωρος ὁ πρεσβύτερος. ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν πέπαυται σε τὰ ἀπρεπῆ ἐνύπνια. λοιπὸν μὴ παῤῥησίας τῆς μυστηρίου κοινώνησον. ἵνα μὴ καυχήσῃς ὡς τῇ σῇ ἀσκήσει βεβηλούμενος. τοῦτον δὲ πάθος, λέγω τοῦτο σφοδρῶς ἵνα αὐτὸν καταδιωκῶσιν τῆς πρὸς τὸ σοὶ συμφέρον, ἵνα μὴ ἵνα ἐπάρσεως καταπίπτῃς. ταῦτα ἀκούσας ἀπῆλθεν πάλιν εἰς τὴν κέλλαν, λοιπὸν προσέχων μεθ' ἡσυχίας τὴν τῆς ἀσκήσεως πολιτείαν ἐν μέτρῳ. μὴ δὲ μόνας δύο ἢ τρεῖς ἐρωτηθεὶς ἔλεγε τοῦ μακαρίου Ἰ. σιδώρου τοῦ πρεσβυτέρου ὁ ἀσκητὴς Μωϋσῆς μὴ ἔτι αὐτὸν ὤχλησεν ἐκεῖνο τὸ πνεῦμα, εἶπεν. ὅτι ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας, ἧς ἐπηύξατό μοι ὁ τοῦ θεοῦ δοῦλος, οὐκ ἔτι εἶδέν μοι τοιοῦτον συμβεβηκεν. κατηχήθη δὲ οὗτος ὁ ἅγιος χαρίσματος κατὰ δαιμόνων. ἅτως, ὡς ἡμεῖς τῶν μικρῶν ἐν τῷ χειμῶνι καταφρονοῦμεν, τοσοῦτον καὶ μᾶλλον οὗτος ὁ μέγας Μωϋσῆς παλαιστὴς τῶν δαιμόνων. αὕτη ἡ ἔνθεος τῆς ἀσκήσεως πολιτεία τοῦ ἀκαταγωνίστου ἀθλητοῦ Μωϋσέως δ' τῷ γλυκεῖ Ἰησοῦ, τῷ δὲ ψυχικῷ ἐθίσατος θεία χάρις. ὃς καὶ αὐτὸς δὲ ἐν τοῖς μεγάλοις τῶν πατέρων καταριθμᾶσιν ἀριθμούμενος. τελευτᾷ δὲ οὗτος ἐτῶν ἑβδομήκοντα πέντε ἐν τῇ Σκήτῃ, γλυκὺν πρεσβύτερος, καθ' ὑπνῶν μαθητὰς ἑβδομήκοντα.

Περὶ Παύλου δ' ἐν τῇ Φέρμῃ.

ΟΡος ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ἐστὶν ἀπέχον ἀπὸ τῶν Σκητῶν τῶν ἐρήμων, ὁ καλεῖται Φέρμη. ἐν τούτῳ τῷ

ποιῶν τοῦ παράγματος τῆς ἀκηλάσεως ἐπιθυμίας πε-
ριχθέσθαι οὐκ ἠδυνήθη. τῷ ὄντι γὰρ ἀληθῶς ἀκό-
λαστος ἡ ἐπιθυμία. ἑαυτὸν γὰρ σκέψας τοῖς πόνοις
ἐκείνοις τὸ αἰσχρὸν πάθος οὐκ ἐπαύσατο οὐκ ἰσχυσεν. με-
τὰ ταῦτα πάντα ἑαυτῷ πάλιν ἄλλην πολιτείαν συλλεγ-
αγωγίας ἐπάγεται. ἐξερχόμενος ἔτος ὁ πύκτης ἐκ Σα-
ταυᾶ (διαφόρως γὰρ τοῦτο ἐπυκτεύσεν.) τὰς νύκτας
αἴρει εἰς τὰς κέλλας τῶν τοῖς πόνοις συγγεγηκότων τῇ
ἀσκήσει μοναχῶν. καὶ λοιπὸν μὴ δυναμένων τὸν τοῦ ὕ-
δατος χρείαν δι' ἑαυτῶν κομίζειν. καὶ λαμβάνων τὰς
ὑδρίας αὐτῶν, ἀγνοούντων ἐκείνων ἐπλήρου ἐξ ὕδατος. ἀπὸ
μήκους γὰρ ἔχουσιν ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις τὸ ὕδωρ, οἱ μὲν
ἀπὸ δύο, οἱ δὲ ἀπὸ πέντε σημείων, οἱ δὲ ἀπὸ ἡμίσους.
μιᾶς οὖν τῶν νυκτῶν ἐν ᾧ τοῦτο ἐποίει, ἐπιτηρήσας ὁ δαί-
μων, καὶ μηκέτι φέρων ἐξ ἀθλήσεως τὴν καρτερίαν, ἐγκύ-
ψασα αὐτῷ εἰς τὸ φρέαρ ἐπὶ τῷ τὸν ὑδρίαν πληρῶσαι
ἵνας μοναχῷ, δέδωκεν αὐτῷ κεφαλῇ τῶν ψυχῶν ῥοπάλῳ τινί,
καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν τῷ τρόπῳ κείσθαι νεκρόν, μηδόλως αἰ-
σθανόμενον μήτε ὀπισθεν, μήτε ἔμπροσθεν ἔτος ἐπαί-
σης. τὴν οὖν ἄλλην ἡμέραν ἐλθών τις τῶν μοναχῶν αὐ-
τλῆσαι, εὗρεν αὐτὸν ἐκεῖ κείμενον καὶ ψυχορραγοῦντα.
καὶ ἐλθὼν αὐτὸν ἤγειρεν τῷ μεγάλῳ Ἰσιδώρῳ τῷ πρεσβυ-
τέρῳ τῆς Σκήπεως. ἀπελθόντος δὲ μετὰ τινων λαῶν αὐτὸν
ἐκένεγκεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐπὶ ἐπιαυτὸν ἐλήρη ἔτος
ἐνέπνευσεν, ὡς μόλις ἠμέσθαι τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ τὴν ψυ-
χὴν ἐν ἰσχύι. τότε λέγει αὐτῷ ὁ μέγας ἱερεὺς ἐξ Χριστοῦ
Ἰσίδωρος. πεῖσον λοιπὸν τοὺς ἀδελφοὺς Φιλογενικῶν ἀ-
δελφὲ, καὶ μὴ αὐτοῦ ἐπέμβαινε. μέτρα γὰρ εἰσὶ ἐκ τῆς
ἀσκήσεως τῆς θεοῦ τοῦ δαίμονας ἐν τῇ ἀσκήσει. ὁ δὲ
ἀθάμας ἐξ Χριστοῦ Μωϋσῆς λέγει τῷ μεγάλῳ. ἃ μὴ

παύσο-

λμαγχωνηθεὶς οὐκ ἔτι ἐγκλίζῃ οἰκεῖ μηδεμίαν ἔχων βοη-
θόν. οὕτω καί σύ, ἐὰν ὀλιγωρήσῃς τῆς σου αἰσκήσεως τῆς ἐγ-
κρατείας νεκρώσεις σου τὰ μέλη τὰ ὄντα τῆς γῆς, ἀποκλεί-
σεις τὴν εἴσοδον τῇ χαρδιαλγίᾳ τῇ πικρύσῃ τὴν ἀκα-
λασίαν, ἀκηδιάσεις ὁ τῆς πορνείας δαίμων, ἢ ἔχων τὰ
βρώματα τοῦτον ἐξάπινα, ἅτως σου ἀποτρέψεται. αἰ δὲ
χωρήσεις σὺ ὁ δὲ Χριστὸς δὲ λῶν Μωϋσῆς ἀπὸ τῆς ὥρας
ἐκείνης, καὶ κατακλείσας ἑαυτὸν ἐν τῇ κέλλῃ, ἀσφαλῶς
σφοδροτάτῃ ἡσκεῖτο ἐν πᾶσι μάλιστα ἀπὸ βρωμάτων.
ἑνδεὴς ἄλλου μεταλαμβανων πλὴν ἄρτου ξηροῦ ἐν ὑγι-
είας δέκα δύο, πλεῖστον ἐργαζόμενος ἔργον, καὶ πεντή-
κοντα σκελῶν εὐχὰς τὴν ἡμέραν. καθεπτήξας οὖν
ἑαυτὸν τὸ σωμάτιον ἔρριψεν ἐπὶ πυρώδους, καὶ διαφόρως
ἐνυπνιαζόμενος. πάλιν ἕτερον παρεβάλετο ἀλλ' ὑπὸ
μεναχῶν τῶν ἁγίων πάνυ σφόδρα, καὶ λέγει αὐτῷ· τί
ποιήσω ἀβδᾶ, ὅτι σκοτίζεσί με τὸ λογισμόν τὰ ἐνύπνια
τῆς ψυχῆς μου τὴν ἐρχαίαν σωτηρίαν σωηδουλίας αὐ-
τοῖς. λέγει αὐτῷ ὁ ἅγιος· ὅτι ἐπιδὴ τὸν νοῦν
σου οὐκ ἀπέστησας τῶν ὧδε πάντων φαντασιῶν, τούτου
χάριν τὴν μυσαρείαν ταύτην ὑφίστασαι. ποίησον οὖν ὃ
σε λέγω. ὅλος σεαυτὸν εἰς ἀγρυπνίαν κατὰ μικρὸν, καὶ
προσεύχου νηφόντως, καὶ ἐλευθερωθήσῃ ἀπὸ τούτων τα-
χέως. ἀκούσας δὲ ὁ γυναῖος καὶ ταύτης τῆς ἀποθή-
κης ὡς θησαυρὸν τινὸς τῇ πείρᾳ, ἁπλωθὲν ἐν τῇ κέλ-
λῃ ἔδωκεν λόγον τῷ ἑαυτοῦ σωτῆρι μὴ κοιμηθῆναι δι' ὅλης
πάσης τῆς νυκτὸς, μὴ κλίναι γόνυ ὡς ὅτι προφάσει προσ-
ευχῆς, ὅτι τῷ φυγεῖν τὴν τυραννίδα ὕπνου. μένας
οὖν ὅτι τῷ κελλίῳ ἔστη ἓξ, τὰς νύκτας πάσας μέσον τῆς
κέλλης ἱστάμενος, καὶ διαλείπων τῷ θεῷ προσευχό-
μενος, καὶ μὴ ὑπακούων τοῦ ὀφθαλμοῦ. ἐν τοῖς τοι-

Περὶ Μωϋσέως & Αἰθίοπος.

Μωϋσῆς ἄνω καλούμενός τις, Αἰθίοψ τῷ γένει, μίλας, οἰκέτης ὢν ἦρχεν πολιτευομένων ἀνδρῶν. ἐν ᾧ πολλὴν δυσκολίαν καὶ λησεμικὴν αἰτίαν ἔρριψεν ὁ ἔθνος διατόνης. ἐλέγετο γὰρ καὶ μέχρι φόνων φθάνειν αὐτόν. ἀναγκάζομαι γὰρ λέγειν αὐτὰ τὰ ἔργα τῆς τοιμελείας, ἵνα δείξω αὐτὸ τοῦτο μὴ παῦται δεόμενα μεταποιείας. διηγοῦντο γοῦν τινες ὅτι καὶ ἀφηνιάσαντος ἐν τοῖς ἔργοις λησεμοῖς. ὅτι ποτὲ ἀνὴρ ἐμπεσικάκησεν παρεμπεσόντος εἰπεῖν εἰς παραγμὰ ἀπιόντι μὴ τῶν τῆς ποίμνης κυνῶν ἐν νυκτί. ὃν ἀποκτεῖναι βουλόμενος πλανόσῃ τὸν τόπον ἔσχε τοῦτο σῶν εἶχον τῶν περιόντων. ἐμνήσθη οὖν αὐτῷ ὅτι πέρας & Νείλου ἐστίν. ἐν ᾧ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον πλημμυροῦντος τοῦ ποταμοῦ, ἐν περιπατοῦντος ἐπὶ ἐν σημεῖον τῷ πλάτει, δακὼν τοῦ μάχαιραν αὐτοῦ ἐν τῷ σώματι, ἐν τὰ χιτωνίσκων, ἐν ἐσεσήσυτο, ἐπιβὰς τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ, διεπέρασεν ὥστε κολυμβήσας τὸ ποτάμιον. ἐν τῷ τοῦτο οὖν ᾠήκολυμβᾶν ἠδυνήθη λαθεῖν ὁ ποιμὴν ὡς κρύφιον ἑαυτὸν κατακρύσας. ἀποτυχὼν ὥστε Μωϋσῆς τὸ ἐγχειρήματος, οὐ ἐξ ἁπλοῦς πίσαρας κελεὺς σφάξας, ἐν δήσας σφοδρῶς, ἐκολύμβησεν αὖθις τὸν Νεῖλον. ἐλθὼν εἰς μικρὸν περαύλιον, ἀπέδησεν οὗς κριούς. ἐν φαγὼν τὰ κάλλιστα τῶν κρεῶν, ἐν εἰς οἶνον ᾠήκολύσας τὸ κώᾳφ, σὺν τῶν πιὼν ὡς Ἰταλικῶν δεκαοκτὼ, πεντήκοντα σημεῖα ἀπῆλθεν, ὅπου τὸ κολλήγιον εἶχεν. οὕτως ὀψέ ποτε τοῦ καιροῦ ὁ τοιοῦτος λήσταρχος καταυσχθεὶς ἐκ πλείστους ἀνὸς ἀπεδέδωκεν ἑαυτὸν μοναστηρίῳ. ἐν οὕτω περιῆλθεν τῷ πράγματι τὸ μίσος, ὡς καὶ αὐτὸν τὸν συμ-

γίῳ Ϲ μακαρίῳ Μάρκῳ. ὅπερ κώδιον ἔτϖ. ὁ δ' Χριϛὸς δῶρος καταλέλοιπεν τῷ ἁγίῳ κ μακαρίῳ Ἀθανασίῳ τῷ μεγάλῳ. ὡς γ κ ἡ μακαρία δούλη τοῦ Χριϛοῦ μελαίνη μοι εἶπεν. ὁτι ϖρὸ τῆ ἁγίᾳ κ θαυμασίᾳ αὐτοῦ μακαρίᾳ ἐγὼ ἔλαβον τὸ κώδιον ἐκεῖνο ξένιον τῆς ὑαίνης ϑπλεγόμενον. κ τί τοῦτο θαυμαϛὸν ϖρὸ ἀνθρώϖων τῷ κόσμῳ ἐϛαυρωμένης ὕαιναν εὑρεθῆναι ϖοιοῦϖαν εἰς ϖλόξαν τοῦ θεοῦ κ ὑμνῳδὸν τῶν δούλων αὐτοῦ εὐαισθητήϖϖαϖαν ξένια τοιοῦτοις κομίϖαι. ὁ γὰρ οὖν λέοντας ϑπὸ τοῦ ϖροφήτου Δανιὴλ ἡμερώϖας Ϲ ϖεύτῃ τῇ ὑαίνῃ ϖαϖϖεσιν ἐχαρίϛαϖο. ἐλέγετο ϖλὲ ϖρὸ τούτου τῆ ἁγίᾳ Μάρκῳ, ὅτι ἀφ' οὗ ἐβαπτίσθη οὐκ ἔπαυσεν χαμαί. ἐζήκοσιν ἔτος ἔχων ἀφ' οὗ ἐβαπτίσθη ὁ γνήσιος τοῦ Χριϛοῦ δοῦλος κ ἀθάνατος Μάρκος. ἰῶ γ τὸ εἶδος ἀνθρώϖου ἀθλητῆ τοῦ Χριϛοῦ Μακαρίου τοιοῦτον τῆς ἡλικίας. ϖλὴν μὲ γὰρ κ ϖρὸ τούτου ϖημάναι σοι δοῦλε τοῦ Χριϛοῦ, ἀκριβῶς ἐμοῦ τοῦτον γνώϖϖονϖος, ὡς ἅϖα κ μετ' αὐτοῦ τὸν ἐμὸν βραχύτητα συγχρονίϖαϖαι. ἰῶ οὖν τὸ εἶδος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ϖανύκαλόν ἐϛαν ἀνδρὸς, ϑπὸ τοῦ χείλους μονον εἶχον τρίχας. κ εἰς τὸ ἄκρον ϖλὴν τοῦ ϖρωίου εἶχεν ὀλίγας. ϖεριϐόλῃ γὰρ ϖόνων ἀϖκήϖεως ἐδεῖ αἱ τρίχες τῆς ϖρωιάδος αὐτοῦ ἐξέρυϖαν. τούτῳ τῷ ἁγίῳ ἐγὼ ϖροσελθὼν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, λέγω αὐτῷ ἐν ἀκηδίᾳ μου σφόδρα ϒλάγοντος. ἀδελφὲ Μακάριε, ϖῶ ϖιήσω ὅτι ϑλίϐεϖαί με οἱ λογιϖμοὶ λέγοντές μοι, ὅτι ἐδὲν ϖοιεῖς, ἄϖελθε ἐϖιτῦθεν ἀϖοκρίνεταί μοι λέγων ὁ ἅγιος ϖατὴρ Μακάριος. εἶϖον συ τοῖς λογιϖμοῖς, ὅτι ϒλῶ τὸν Χριϛὸν οὖν τοίχης τηρῶ. ταῦτά σοι Φιλόχριϛε κ Φιλομαθὴ δοῦλε θεῦ ὀκ ϖολλῶν Ϲ μεγάλων ϖημείων Ϲ ἄθλων ϒαϊδίμε Ϲ ἐναρέτε ἀνδρὸς Μακαρίου ἐϖήμανα.

Περὶ

ὧν παλαιὰ καὶ καινὴ γεγραφὴ ἀπεικάζουσιν. πρὸς ὧν καθ' ὑπερβολὴν, σώφρων, εἰ καί τις ἄλλος. μιᾶ τῶν ἡμερῶν ὀλιγωρήσας ἐγὼ εἰς τὸ ἑῷαπιν αὐτὸν ἠγόρασα λοιπὸν ἀπέρχομαι πρὸς αὐτόν. καὶ προσκαθίζομαι τῇ θύρᾳ τῆς κέλλης αὐτοῦ, ὡς ἄπιεγὼ ὁ ἀρχαῖος νομίζων αὐτὸν ὑπὸ ἀνθρώπου ὡσπερ καὶ ἐμέ. καὶ ἠκροώμην, τί ἄρα λαλεῖ, ἢ τί προσπαίζεται; καὶ μονώτατος ὢν ἔνδον ὠδὲ τὰ ἑκατὸν ἔτη ἐλάσας, ἤδη δὲ σὺν ὀδόντας ὀπολέσας, ἑαυτῷ διεμάχετο καὶ τῷ προσώπῳ, καὶ ἔλεγεν. τί θέλεις λοιπὸν κακόγηρε; ἰδὲ καὶ οἶνον ἔλαβες, καὶ ἐλαίαν ἤψω. λοιπὸν τί θέλεις ποιῆσαι; πολιοφάγε, χιλιοδάκρυε, ἑαυτὸν ἐξυβρίζων. εἶτα καὶ τῷ προσώπῳ. ἀπόλωλε λέγων λοιπὸν ἀπ' ἐμοῦ προσωπεῖον, συγγηράσκας μοι ἐν ἀπορροφορίαις. ἀσθένειαί μοι σῶματος ἐπιγράψας. οἶνον μὲ ἐποίησας μεθαλαβεῖν καὶ ἐλαίαν, φιλήδονόν με ἀπεργασάμενος. μὴ ἀκμαίου σοι τί χρεώστω; ὀδὲν ὑπόκειμαι ἐν ἐμοὶ ὁ θέλεις συλῆσαι. ἄπελθε λοιπὸν ἀπ' ἐμοῦ μισάθρωπε. καὶ ὡς περιπαίζων ἑαυτῷ ἔλεγεν προσλεγόμενος. σλεῦρε λοιπὸν λῆρε, πολιοφάγε. φαγόγηρε, ἕως ποτὲ ἔσομαι μετά σου; ἀπηγόρευσεν ἡμῖν καὶ ὁ δεσπότης καὶ Χριστὸς Παφνούτιος, ὁ καὶ ἡγούμενος τότε καὶ ἀθλητὴς μαθητής. ὅτε μιᾶ τῶν ἡμερῶν καθεζομένου καὶ μακαρίου καὶ ἀγήρατος Μάρκου ἐν τῇ αὐλῇ, ἐν τῷ θείῳ προσομιλοῦντος, ὕαινα λαβοῦσα αὐτῆς τὸν σκύμνον τυφλὸν ὄντα λιόγκεν. καὶ τῇ κεφαλῇ κράσασα τὸ θυρίον τὴν αὐλῆς εἰσῆλθεν ἔτι αὐτοῦ ἐκεῖ καθεζομένου. καὶ ῥίψασα αὐτὸν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. τὸν τὸ σκύμνον λαβὼν ὁ ἅγιος Μάρκος, καὶ ἐπιπτύσας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐπούξατο. καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψεν. ἐν ἡλαπαιζα αὐτὸν λαβοῦσα ἡ μήτηρ ἔτως ἀπῆλθεν. ἐν τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ κώδιον προβάτου μεγάλου λιόγκεν τῷ ἁ-

πολὺ ὀχλοῦντες οὐχ ὑπακούοντες, σφοδρῶτερος αὖτ' ἐπεσπαλάισεν τοῦτον ἐξήλασεν πεσὼν οὖν ὅλα τὰ φλιᾶς τ' ἐωυτοῦ κέλευθος ὁ ἄγλωσσος πόδας ὀκτὼ ἀφῆκεν ὅπου τὰ ἔξω, λέγων τοῖς τ' κενοδοξίας δαίμοσιν. ἕλκετέ με σύροντες δαίμονες ἐὰν δυνάσθε· ἐγὼ γὰρ τοῖς ἐμοῖς ποσὶν ἀλλαχὲ οὐκ ἀπέρχεμαι. εἰ οὐ δυνάσθε με ἄτως ἀπενεγκεῖν ὅπου λέγετε ἀπελάσαι διαμυόμενοι αὐτοῖς, κἀ λέγων. ὅτι ἄτως ἔσομαι κείμενος ἕως ἑσπέρας, ἐὰν μὴ σπλάσητέ με, ἢ μὴ ὑμῶν ὑπακούσω, ὅτι πολὺ οὖν πεσὼν, ἐ μείνας ἀσάλωτος, αὖέση λοιπὸν ἑωσέρας ἕως βαθείας. ὀδυνηθεὶς δὲ τῆς νυκτὸς, πάλιν τὸ τῷ Διὶ πυρὸς ἐκώκλησεν. αὐασὸς οὖν ὁ ἅγιος λαβὼν πυρίδα ἐς δύο μερίδων ψάμμου πάντῃ ἐπλήρωσεν, ἐ πηχὼς αὐτὴν ὅτι τῶν ἑαυτοῦ ὤμων διεκίνει αὐὰ τὴν ἔρημον οὕτως. τοῦτο σωλῶτησεν Θεοσέβιος ὁ χρσμήτωρ, Ἀντιοχὸς ἰῷ γλύφ, ἐ λέγει αὐτῷ. τί βασάζῃς ἀδελφέ; ὠδάχωρησεν ἐμοὶ τὸ φορτίον, ἐ μὴ σκύλλε αὐτός. ὁ δὲ λέγει σκύλλω τὸ σκύλλοντά με. ἀνετος γὰρ ὢν ἀποδημίας μοι ὑποβάλλει. ἐ ὅτι πολὺ διαχωρήσας οὕτως εἰς τὴν κέλλαν εἰσῆλθεν σωτερίψας τὸ σῶμα.

Περὶ Μάρκου.

Τοῦτο τὸ ὠδάδοξον ὁ θαυμάσιος ἅτις αὐτὸς Μακάριος ἡμῖν διηγήσατο. ἰὼ γὰρ τῇ χειροτονίᾳ τῶν ἐπισκόπων πρεσβύτερος. λέγων· ἐπεσημειωάμην ἐγὼ κὴ τὸν καιρὸν τὸ διαδόσεως τῶν ἁγίων μυστηρίων ὅτι Μάρκῳ ἀσκητῇ οὐδέποτε ἔδωκα ἐγὼ πρόσφορον, ἀλλ' ἄγγελος αὐτῷ ἐπεδίδου ἀπὸ τῆς θυσιαστηρίου λαμβάνων. μόνον ἢ τὸν ἀναβαλλόμενον τῆς χειρὸς ἐθεώρουν ἐπιδιδόντος τούτῳ τὴν κοινωνίαν. Μάρκος δὲ ἦν νεώτερος ὢν πα-

ης Δραπέξαι τὸν θεόν· λέγει ἐκεῖνος· οὐκ ἠδυνήθην κύριε μου· λέγει αὐτῷ ὁ μέγας Μακάριος· εἰ γυμνάζεις τὸν ἁμαρτίαν σου, καὶ τῷ θεῷ παιδεύεται, ἵνα μὴ πάλιν ἁμάρτῃς, διόρθωσαι εἰς τὸ ἑξῆς· καὶ ἐξομολογήσατο τῷ ἁμαρτίαν· καὶ ἔδωκεν τοῦ μηκέτι ἁμαρτήσαι, μήτε λειτουργῆσαι τῷ ἱερατείῳ, ἀλλὰ τὸν λαϊκὸν ἀσπάσασθαι, κλῆρον. εἰδ' ὕστερος ἐπιθύμησεν αὐτῷ χάρας ὁ ἅγιος· καὶ ἐν ἐλίγαις ἡμέραις καὶ ἰάθη καὶ ἐτέχωσεν, καὶ ἀπῆλθεν ὑγιὴς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δοξάζων τὸν θεόν, εὐχαριστῶν δὲ καὶ τῷ μεγάλῳ. ὅτι ὕμνεσιν πάλιν ἐμᾶς ἀπεστενέχθη τῷ πνευματικῷ πάντων τῶν ἀλόγων παθῶν ἰατρῷ τῷ ἁγίῳ Μακαρίῳ παιδαγόγος· ἐνεργεύμενος· ὅτι πνεύματος χαλεποῦ. ὅπηγεῖς δὲ αὐτῷ τὸν δεξιὸν ὦτι τὸν κεφαλεὸν, ἐ τὸν εὐώνυμον ὦτι τὸν καρδίαν. ὦτι τρισσὸν ὁ ἅγιος τύπτω ὦτι πύξατο, ἕως οὗ αὐτὸν ἀπὸ αἵρος ἐπίσην χρειαδόλωσαι. οἰδήσας οὖν ὁ παῖς ὡς ἀσκὸς ὅλῳ τῷ σώματι τοῦτον ἐφλέγμαινεν, ὡς γνώσθαι πολυπάλαιστον τῷ σκώματι. ἐ αὐφνίδιον αὐακεράζας Δρὰ πασῶν τῶν αἰσθήσεων ὕδωρ ἐῶγκεν. ἐ λοφήσας, γέγονεν εἰς τὸ μέτρον ὁ ἐῶ ἀπ' ἀρχῆς. ἀδραδίδωσιν οὖν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀλείψας αὐτὸν ἐλαίῳ ἁγίῳ, ὦπτιχέων αὐτοῦ ὕδωρ πύλογημένον, ἀδραγγείλας τοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ μὴ κρεῶς αὐτοῦ ἅψασθαι μὴ οἶνος ὦτι ἡμέρας πεπαρεκτικός. ἐ ὕστερος αὐτὸν ἀπέλυσεν ἰασάμενος. ᾧ χλησόν ποτε τοῦτο τῷ μεγάλῳ Μακαρίῳ λογισμοὶ κενοδοξίας, πφώνησε τοῦτον ἐκκαλεῖν τῆς κέλλης. ἐ ἐπολήμησε οἰκονομίας χάριν καταλαμβάνειν τὸν Ρώμην, ὡς ὅτι σοφιστὴς ἐλθὼν διεργασίας τῶν ἐκεῖ ἀρρωστούντων. ἄκρος γὰρ ἐν τῶν πνευμάτων εἰς αὐτὸν δυσεργὴ ἡ χάρις ἐ κυρίου. ἐ ὡς ὅτι

εαφίμ. τὸν θεὸν τῶν πάντων ζωοποιοῦντα. σκῦ βλέπεψον. μὴ καπίλθῃς ⸌τοῦ κάτω δ' οὐρανοῦ. μὴ ἐμπίπτῃς εἰς λογισμοὺς ψυχικούς. καὶ βλασφήσας, φησὶν, ἡμέρας δύο καὶ δύο νύκτας, οὕτως παρώξυνα τ̄ δαίμονα, ὡς φλόγα φλέγειν, καὶ καῖειν καῦσαι μου πάντα τὰ ἐν τῷ κελλίῳ. ὡς καὶ τὸν ψίαθον ἐφ' ὃν εἰσῆλθεν πυρὶ κατεφλεγῶσαι. καὶ οὕτως νομίσαι με ὅτι ἐγὼ ὅλῳ ἐμπεπαμαι, πλῆρ, πλησθεὶς ἐγὼ φόβῳ ἀπέστην τῆς προσβάσεως πρώτης τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ, μὴ δυνηθεὶς λοιπὸν ἀνασβέσασόν μου πνεῦμα τ̄ νοῦ. ἀλλὰ κατῆλθον εἰς θεωρίαν δ' κόσμου τούτου, ἵνα μὴ εἴη μοι τοῦτο λογισθῆναι εἰς τύφον. τούτῳ τῷ πνεύματικῷ λοιπὸν μοναχῷ τῇ μεγάλῃ Μακαρίῳ παρέβαλον ἐγὼ, καὶ δρον ἔχω τῆς κέλλης αὐτοῦ πρεσβύτερον κώμης ἑνὸς κατακειμένου, ὃ ἡ πᾶσα ἐσέβοντο ⸌τοῦ δ' πάθους δ' λεγομένης καρκίνης, ὡς ἓ αὐτὸ τὸ ὀστοῦν ὀστοῦ τῆς κορυφῆς φαίνεσθαι ἅπαν. οὕτω παρεγένετο πρὸς αὐτὸν ἰαθῆναι. καὶ οὐκ ἐσχέτει τοῦτον ἐν συντυχίᾳ. προσκαλέσας τοῦτον αὐτὸν, λέγω. δέομαί σου, κατοίκτειρον τοῦτον τὸν ἄθλιον, καὶ δὸς αὐτῷ καὶ ὑποπέσειν. καὶ αὐτὸς ὑποκλίνεται, λέγων μοι. ὅτι αἰδέξιός ἐστ δ' ἰαθῆναι. παιδεία γὰρ αὐτῷ αὕτη ἀπέσταλη. εἰ δὲ θέλῃς αὐτὸν ἰαθῆναι, πεῖσον αὐτὸν ὑποῦ τοῦ νεῶ ὑποσκῆναι τ̄ λειτουργίας τῶν μυστηρίων. ἐγὼ σὲ λέγω αὐτῷ. βλέπ τί σὲ δέομαί σου. λέγε μοι. παρὰ ὧν ἐλεπύρηλ, καὶ βλέπ τοῦτο παρὰ θεοῦ νεῶ. ἐὰν οὖν ὑποσχῇ φόβῳ ὧν κατεφρόνων κατηξίωσεν, ὁ θεὸς αὐτὸν ἰᾶται. εἶπον οὖν ἐγὼ ταῦτα τῷ κακοῦμένῳ. ὁ δὲ πείθεται ὁμόσας ὅτι θεὸν μηκέτι ἱεραπεῦσαι. καὶ τότε τοῦτον ἐδέξατο. καὶ λέγει αὐτῷ. πιστεύεις ὅτι ἐστὶν θεὸς ὃν ὑδεν λανθάνει; ὑποκλίνεται ἐκεῖνος. ναὶ δέομαί σου. εἶτα λέγει αὐτῷ ὁ Μακάριος. μὴ ἠδυνή-

θης

ἠγωνιᾶν αὐτὸν λέγοντες πόθεν ἡμῖν ἦλθες τοῦτον τὸν ἄσπορον ἀνθρωπον εἰς ἡμετέραν κατάκλισιν; ἢ ἐκβαλλε ἔξω ἐκποδὼν, ἢ ἵνα εἰσέλθῃ ἔχοις, ὅτι πάντες ἡμεῖς ἀναχωρήσομεν ἐκ σήμερον. ἀκούσας ταῦτα τοῦ τῶν ἀδελφῶν ὁ μέγας Παχώμιος, ἠρώτησεν τὸν κατ' αὐτὸν. καὶ μαθὼν τὸν τρόπον τῆς αὐτοῦ πολιτείας, προσηύξατο τῷ θεῷ ἵνα αὐτῷ ἀποκαλύψῃ τὸ τίς ἐστιν ἅγιος. ἀπεκαλύφθη δὲ αὐτῷ ὅτι ἅγιός ἐστι Μακάριος ὁ μοναχός. τότε κράξας αὐτῷ τῇ χειρὶ ὁ κύριος Παχώμιος, καὶ ἐξάγει αὐτὸν ἔξω. καὶ εἰσαγαγὼν αὐτὸν εἰς τὸν οἰκτήριον οἶκον ἔνθα αὐτὸς ἔκειτο αὐτῷ τὸ ὑποδήριον, καὶ ἀπασάμενος αὐτὸν λέγει αὐτῷ. δεῦρο καλόγηρε. σὺ εἶ Μακάριος, καὶ ἀπέκρυψας ἀπ' ἐμοῦ. οὐκ ὀλίγων σε ἐτῶν ἐπεπόθουν ἰδεῖν ἀκούων τὰ περὶ σοῦ. χάριν σοι ἔχω ὅτι οὐκ ὠνοσθλύλισας τὸ πυρίον μου, ἵνα μὴ μέγα φρονῶσιν ἐπὶ τῇ ἑαυτῶν ἀσκήσει. ἐκάλεσά σε, ἀπέλθε εἰς τὸν τόπον σου. αὐτάρκως γάρ ὠφελήμησας ἡμᾶς, καὶ οὐχ ὑστέρησεν ἡμῶν. τότε ἀζιωθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἀπελθόντων αὐτοῦ πάντων τῶν ἀδελφῶν, ἀνεχώρησεν οὗτος. ἄλλοτε πάλιν διηγεῖτο ἡμῖν οὕτως ὁ ἀββᾶς· ὅτι πᾶσαν πολιτείαν ἀσκητικὴν ὠ ἐπεθύμησα κατορθῶσαι, τότε εἰς ἄλλην ἦλθον ἐπιθυμίαν πολεμαλκήν. ἐν οἷς ἔκρινά ποτε εἰς ταύτην τῶν ἔργων ἐπιθυμίαν ἐλθεῖν ἠθέλησά, φησι, πέντε ἡμερῶν μόνον τὸ νοεῖν μου ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἀπρεπάσασθαι ποιῆσαι, καὶ μηδὲν ὅλως ἐννοῆσαι, ἀλλ' ἐκείνῳ μόνῳ προσανέχειν. καὶ τοῦτο κρίνας ἐν ἐμαυτῷ ἀπέκλεισά μου τὴν κέλλαν καὶ ἔξωθεν τὴν αὐλήν, ὥστε μὴ δοῦναι ἀνθρώπῳ ἐλθόντι ἀποκρισιν. καὶ ἔστω δὲ ἐξάμηνον ἀπὸ τῆς δύσεως, ἀγγέλως μοι τῷ νῷ εἰπών αὐτῷ. βλέπε μὴ κατέλθῃς τῶν οὐρανῶν ἔχῃς σκεῦος ἀγγέλου. τὰς αὖθις πάσας δυνάμεις τὰ Χερουβὶμ. τὰ Σε-

λέγῃ αὐτῷ ὁ μέγας Παχώμιος. λοιπὸν εἰς χῆρας ἤλασας, ἀσκεῖν σου τῶς δύνασαι; ἀδελφοί εἰσιν ὀπτὼ νεότητος ἀσκήσαντες, καὶ τῆς πένιας σωτηρίφ φέντες φέρουσι τὸ κάματον. σὺ δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ἡλικίᾳ ἃ δύνασαι ἐνεγκεῖν σοῦ τὸ ἀσκήσεως πρόσωμεν, καὶ σκανδαλίζῃ, καὶ ἐξέρχῃ, καὶ κακολογεῖς ἡμᾶς. καὶ σὺκ ἐδέξατο αὐτὸν ὅτι τὸν ἓξ ὀβολὸν πέραν, μέχρις ἡμερῶν ἑπτά. ὁ δὲ ἠνύσησεν τῷ γαμείας νήσης. ὕστερον δὲ λέγῃ αὐτῷ ὁ γέρων Μακάριος. σλέξαι με ἀββᾶ, καὶ ἐὰν μὴ νηστεύσω κατ' αὐσοῦ, ἐ ἐρωτήσωσιν ἃ ἐρωτήσουσι, τότε κέλδυόν με ἐκεῖ φιλῶσι τῆς μονῆς. πείθῃ σοῦ ὁ ἀδελφὸς ὁ μέγας Παχώμιος εἰσδέξασθαι αὐτόν. ἐστὶ δὲ τὸ σύσημα τῆς μιᾶς μονῆς ἐκείνης χίλιοι τιμαχόσιοι ἄνδρες μέχρι τῆς σήμερον. εἰσῆλθεν οὖν εἰς ταύτην ὁ μέγας Μακάριος. παρελθόντος δὲ χρόνου ὀλίγου ἐπέσῃ ἡ παραχωρησή. καὶ ἰδὲν ὁ γέρων Μακάριος ἓνα σον διαφόρους πολιτείας ἀναλαβόντα. τὸν μὲν ἐσθίοντα ἐν ἑσπέρᾳ. τὸν δὲ διὰ πέντε. ἄλλον πάλιν ἑσθίοντα διὰ πάσης νυκτός. τὸν δὲ ἡμέραν καθεζόμενον εἰς ἔργον. ὅτις βρέξας θάλλως σοῦ ἐκ φοινίκων εἰς πλῆθος, ἔφη ἐν γωνίᾳ μιᾷ. καὶ μέχρις ὅ αἱ παραχώρησις ἡμέραι ἐπληρώθησαν, καὶ τὸ πάχα ἐδιαχέρισεν, σὺκ ἄρτι ἐλάβεν, ὅτι ὕδατος ἠψατο, ὅ γόνυ ἐκαμψεν, σὺκ ἐκαθέσθη, σὺκ αὐέπεσεν, ὅθενος ἄλλα ἐζητήσατο, παρεκτὸς φύλλων κράμβης ὀλίγων ὠμῶν, ὧν ἐλάμβανεν κατὰ κυριακὸν ἵνα δόξῃ ἐσθίειν, ἐ μὴ εἰς οἴκησιν ἐμπέσῃ. καὶ εἰ ποτὲ ἐξέβαινεν εἰς τὸν χρεῶν ἑαυτοῦ, θᾶττον εἰσῆλθ' ἐζήτει εἰς ἔργον, μὴ ἀνοίγων σῶμα, μὴ λαλήσας μὴ μικρὸν μὴ μέγα ἀλλ' ἑστὼς σιωπῇ. μηδὲν ἄλλο ποιῶν παρεκτὸς τῆς ἐν καρδίᾳ προσευχῆς, καὶ τῶν θαλλῶν ὧν εἶχεν ἐν ταῖς χερσὶν. θεασάμενοι δὲ τοῦτον πάντες οἱ ἀσκηταὶ τῆς μονῆς ἐκείνης, ἐστασίασαν κατὰ τοῦ ἡγουμένου

ἐβούλοντο ἐλθεῖν πρὸς ἐμέ. ὅτε οὖν εἶχεν Διοφόρυς κέλλας ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν αἷς σὺν ἄθλοις τὸ ἀρετῆς ἐξεπειράζετο. μίαν ἐν τῇ Σκήτῃ ἐν τῇ παπεριμῳ τῇ ἐνδοτέρᾳ. μίαν εἰς Λιβύλιν εἰς τὰ λεγόμενα κελλία μίαν εἰς τὸ ὄρος τῆς Νιτρίας. καὶ αἱ μὲν εἰσιν ἀθυρίδωτοι εἰς ἃς ἐλέγετο ὁ Μακάριος καθέζεσθαι ἐν τῇ παραρακοῇ ἐν σκοτίᾳ. ἡ δὲ ἄλλη κέλλα στενοτάτη πάνυ ἦν ἔχουσα, εἰς ἣν σκτίναι πόδας ὄκτω. ἡ δὲ τρίτη κέλλα μὲν πλατυτέρα, ἐν ᾗ ἐδυνήγχασεν τοὺς πρὸς αὐτὸν φοιτῶντας. ὁ Φιλόθεος ὅτε τοσοῦτον πλῆθος ἐθεράπευσεν σλαμονιζομένων, ὡς μὴ ῥᾴδιον ἀριθμῷ ἐπισάλλεσθαι τὸν σὺν παρούσαν ἡμῶν πρὸς τὸ πὰν τὸ ὅσιον αὐδρα παρθένον τῆς Φοράδλου σκομίδη δὲ τοῦ Θεσσαλονίκης ἐπορίας τῆς Ἀχαΐας. δύγμης ἰῷ γμύ, πλησία ἐν βίῳ, πολυετίαν ἔχουσα ἐν παραλύσῃ. ἐν τούτῳ προσενεχθεῖσα ἐρρίφη πλησίον τοῦ αὐτοῦ κελλίου. εἰς μὲν ἀπλαγχνισθεὶς ἐπυξάμην, ἐλαίου τι ἁγίου ἀλείφων αὐτὴν ταῖς ἑαυτοῦ χερσίν. καὶ σωεχῶς μᾶλλον δὲ συνεχῶς ἐπὶ ἐν αὐτῆς προσευχόμενος, ἐν ὀκτὼ ἡμέραις παύτην ὑγιῆ εἰς τὴν ἑαυτῆς ἐξαπέστειλεν πόλιν. ἧς τοῖς ἰδίοις ποσὶν ἀπελθοῦσα πολλὴν καρποφορίαν ἀπέστειλεν τοῖς ἁγίοις. αὐτὸς ἔτος ἀκμάσας ὁ μέγας Μακάριος ὅτι μεγάλην ἔχρισε πολιτείαν οἰ Ταβεννησιῶται. μεταμφιεσάμενος καὶ ἀναλαβὼν κοσμικὸν σχῆμα ἐρχόμενος, διὰ ἡμερῶν δεκαπέντε αὐτὸν ἦλθεν εἰς τὴν Θηβαΐδα διὰ τὸ ἐρήμου ὁδεύσας. καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ ἀσκητηρίῳ τῶν Ταβεννησιωτῶν, ἐπεζήτησεν τὸν ἐρχιμανδρίτην τῶν Παχωμίου ὀνόματι αὐδρα δοκιμώτατον, καὶ χάρισμα ἔχοντα προφητικόν. ὃν ἀποκρύβη ὁ πρὸς τὸν ἁγίον ἐκεῖνον τὰ κῆ τοῦ μέγαν Μακάριον. προσευχὼν οὖν αὐτῷ ὁ Μακάριος εἶπεν. δέομαί σου κύριε, σπέρμα μου εἰς τὴν μονήν σου, ἵνα γνώμην μοναχός.

λέγῃ

Η'λίου. ἀπορέχως οὖν σκάφην ἀναχωρήσας ὁ ἄγιος ἐξ ἡμερῶν τεσσαρεσι εἰς τὴν ἑαυτοῦ κέλλαν. σκελετικὰ τῶν ἢ τ' ἄρτων ἐκ τοῦ ὕδατος ἃ ἐπεφέρετο, ἐν πολλῇ ἀθεισάσῃ ἐγίνετο. ἐν χερὶ πᾶς ἡμέρας σκεύαις ὁδοῦσιν τὴν ἔρημον, ὀχεδὸν ὁδὸν ὡς ἐγεύσατο. ὡς ἢ τὸ παράγμα ἔδειξεν, τάχα καὶ εἰς τοσοῦτον ἐπορεύετο. καὶ ὡς ἐγγὺς ἐγίνετο ἔξ ὀκλάσας, ὥφη αὐτῷ τις ἐν ὀνόματι κύριος, ὡς αὐτὸς διηγήσατο, καθαρὰν ὀθόνιον φορέσας, καὶ πίχασα καυκάλιον ὕδατος γεμίζον. ἰδὼν ἔλεγεν ὁ Μακάριος μακρόθεν αὐτὸν εἶναι, ὡς δοκεῖ σαφῶς. ἢ δὲ ἡμέρας τρεῖς ὥδευεν βλέπων αὐτὸν μὴ ἔξ καυκαλίου ὡς ἐστῶσαν, καὶ τοῦτον προσκαλεσάμενον. καταλαβεῖν δὲ τοῦτον τοῦτο μὴ δυνάμενον, ὡς ὅτι τῶν ἱερέων καὶ τῶν μυστηρίων ἐστὶν ἰδεῖν. τῇ δὲ ἐλπίδι ἔξ πίειν τὸν κάματον τῶν τριῶν ἡμερῶν ἐπεμείναντος τῇ δυνάμει. μεθ' ὃν ἀνεφάνη καλῆς βυθάλων. ἐξ ὧν μία ἔχουσα μόχον ἔσῃ κατέναντι ἔξ μοναχῇ. εἰσὶ γὰρ πολλαὶ ἐν τοῖς τοποις ἐκείνοις. καὶ ὡς ἔλεγεν ὁ Μακάριος, ὅπ ἔρρῆ αὐτῆς τὸ ὄνομα τοῦ γάλακτος. ἐπεισελθὼν οὖν ἐγώ, Φησιν, καὶ ἠλάσας, ἠρκέσθην. ἵνα δὲ ὅτι πλεῖον δείξῃ τὴν ἑαυτοῦ χάριν ὁ κύριος, παυδιόων τὴν ἐμὴν ὀλιγόπιστον, κελεύῃ τὴν βύθαλον ἕως τῆς κέλλης ἀκολουθῆσαι μοι. ἡ δὲ τῷ προστάγματι πιθαρχήσασα ἠκολούθῃ ἐμὲ μόνον ἠλάζουσα, τὸν δὲ μόχον αὐτῆς μὴ δεχομένη. ἄλλοτε πάλιν ὑρύοντων φρέαρ ὁ ἁγιος τοῦτο ἔτος εἰς ἀνάπαυσιν μοναχῶν. ἔτη δὲ ἓν ἐπηρίσθη θρύων καὶ φρυγάνων σκεπὴ κειμένων. ἐπὶ ἀπὸ ὁδοῦ ἐδήχθη. ἀναιρεῖκον δὲ ἔχῃ ἰὸν τοῦτο τὸ ζῶον. δεξάμενος οὖν τῆς ἀπὸ δοῦ ὁ ἁγιος τὰς ἀμφοτέρας χεῖρας ἐπὶ τῶν δύο αὐτῆς χελιωνίων τοῦτον διέρρηξεν εἰπὼν πρὸς αὐτόν. μὴ ἐπισείλαντος σε ἔξ θεὸ πῶς

ἐπλη-

σὺν καλάμοις σωδεδειμένους, ὡς αὐτὸς χαίρειν σημείου κατέπηξεν. τάχα δὲ τὸ δὴ θεὸ συγχωρήσαντος εἰς μείζονα τύτων γυμνασίαν, ἵνα μὴ καλάμοις ἐπελπίζῃ ὁ δηγοῦσι τὸν, ἀλλὰ τῇ χαλκῇ δὴ θεὸ Ἀλεξύλῳ νεφέλης ὁδηγήσαντος τὸ Ἰσραὴλ παταράσκηνῶσι ἔτη ἐν τῇ Φοβερᾷ ἐρήμῳ σκεύῃ. ἔλεγεν δὲ ὁ ἄγγελος, ὅτι ἐγγίσαντές μοι μόνον τῷ κηποφύλακι ἀπ' αὐτὸ ἐξῆλθον εἰς συναντησίν μοι ἐοδομήκοντα δαίμονες παντοίῳ τῷ σχήματι, οἱ μὲν βοῶντες, οἱ δὲ πηδῶντες, οἱ δὲ μετὰ μεγάλης βρυγμῆς τρίζοντες κατ' ἐμοῦ σὺν ὀδοῦσιν, ἕτεροι δὲ ὡς κύβακες πεφυσημένοι ἐπάλμων κατὰ τῆς ὄψεώς μου λέγοντες. τί θέλεις Μακάριε πεφασμένε τῶν μοναχῶν; τί ὧδε ἡμᾶς παρεγένου; μὴ καὶ ἡμεῖς εἰς τινας τῶν μοναχῶν ἐπερχησόμεθα; τὰ ἡμέτερα ἔχεις σκεῦη μετὰ τῶν σοὶ ὁμοίων τὴν ἔρημον, κακεῖθεν σὺν συγχωθεῖς ἡμῶν ἐξελιώξατε. ἀδὲν κοινὸν ἡμεῖς ἔχομεν μετά σου. τί ὀπτεβαίνεις ἡμῶν τοῖς τόποις; ὡς ἀναχωρητὴς ἐρκέσθηλ τῆς ἐρήμου. ἡμῖν γὰρ τὸν τόπον οἱ κτίσαντες ἀπεκλήρωσαν. καὶ ὁμώσασι αὐτοὺς μεῖναι ἐνθάδε. τί ζητεῖς εἰσελθεῖν εἰς τοῦτο τὸ κτῆμα, εἰς ὃ ἀδεὶς τῶν ἀνθρώπων τῶν ζώντων εἰσῆλθεν ἀφ' ἧς περ οἱ γοῦν κτίσαντες ἀδελφοὶ ὑφ' ἡμῶν ἐνθάδε κατεκηδεύθησαν; καὶ ἔτι πολλὰ πεπαιόντων τῶν δαιμόνων καὶ ὀλοφυρομένων εἶπον αὐτοῖς Φησὶν ὁ Μακάριος, ὅτι εἰσέλθω μόνον, καὶ ἱσυχήσω, καὶ ἀπέρχομαι ἐντεῦθεν. οἱ δὲ δαίμονες. τοῦτο ἡμῖν ὁμολόγησον ἀπὸ τῆς σῆς συνειδήσεως. ὁ δὲ τὸ Χριστοῦ θέλει, τοῦτο ποιήσω. οἱ δὲ δαίμονες ἄφαντοι γεγόνασι. εἰσελθὼν οὖν, φησὶν, ἐθεασάμην τὰ πάντα, ἐν οἷς ὄρος καὶ κάδον χαλκοῦν ἀλύσει σιδηρᾷ κρεμάμενον καὶ τὸ φρέαρ. λοιπὸν τῇ χρείᾳ ἀναλωθέντα, καὶ καρπὸν ῥοῦν σὺν ἰχνεσιν ἔνδον ἐόν, ἐξήρασα τὸ ἀπὸ τοῦ

ἀπὸ τῆς φωνῆς ἐγνωρίζετο μόνον ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ κύριος Μακάριος. ἐπιθυμήσαντά ποτε ἄτος ὁ αὐτὸς, ὡς αὐτὸς ἡμῖν διηγήσατο, εἰς τὸ κηποτάφιον εἰσελθεῖν τοῦ Ἰαννᾶ καὶ Ἰαμβρῆ τῶν μάγων τῶν ὀπὸ τὸ Φαραὼ χάριν ἱστορίας ἢ καὶ σωτυχίας τῶν ἐκεῖσε δαιμόνων. ἐλέγετο γὰρ παμπόλλης καὶ χαλεπὰς ἀποκεκληρῶσθαι παρ' αὐτῶν ἐκείνων τῷ τόπῳ ἐκείνῳ δαίμονας διὰ ὑπερβολὴν τῆς ἀτιμωτίχνης αὐτῶν. τοῦτο δὲ τὸ κηποτάφιον γέγονεν παρ' αὐτὰ τὸ Ἰαννῆ & Ἰαμβροῦ τῶν ἀδελφῶν διὰ ὑπερβολὴν τῆς μαγικῆς τίχνης τὰ πρῶτα ἐχόντων κατ' ἐκεῖνο καιροῦ παρὰ τῷ Φαραὼ πολλὴν κεκτημένοι τὴν δυναστείαν τὴν ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ τῆς ζωῆς αὐτῶν χρόνῳ. ἐκ τετραπέδων λίθων ἔκτισαν τὸ ἔργον ἐκεῖνο, ἐν αὐτῷ μνῆμα πεποιηκότες, καὶ χρυσὸν πολὺν ἀποθέμενοι. ἐφύτευσαν δὲ ἐλάδεα πάντια, καὶ φρέαρ ὕδατος μέγιστον ὤρυξαν, ὕπνυμος γάρ ἐστιν ὁ τόπος. ταῦτα δὲ πάντα ἐποίησαν, ἐλπίζοντες μὴ τὴν ἐν τῷδην ἐκεῖσε ἄφιξιν ἐν τούτῳ τῷ παραδείσῳ τρυφᾶν. τέλος οὖν ἀγνοῶν τὴν ὁδὸν ἄγνυσαν ὀπὸ τοῦτον τὸν τόπον ὁ & Χριστοῦ ὀνόματος Μακαρίου, σχασμῷ μόνον ἠκολουθηκότες τοῖς ἄσροις καθάπερ οἱ ναυλικοὶ διαβαίνοντες τὰ πέλαγη. ὅτως ὅτος ὁ ἅγιος τὴν ἔρημον πᾶσαν διώδευσεν, & λαῶν ὀνόματος καλάμων, ἕνα καὶ μίλιον ἴστε χάριν σημείου, ἵνα δύρη δι' αὐτῆς ὑποτρέψαι. διοδεύσας οὖν ἐκείνην τὴν ἔρημον πᾶσαν ἐντὸς ἡμερῶν ἑνὸς, καὶ γνόμενος πλησίον & κήπου ἐκείνου, ὀπὸ καταλαβούσης τῆς νυκτὸς μικρὸν ἀναπαύσησιν. ὁ οὖν ἄγιος δαίμων, ὁ ἀεὶ τοῖς ἀθλητὰς & Χριστοῦ αὐτιπολεμοῦντων, συναγαγὼν ὅλους τοὺς καλάμους ἐκείνους & Μακαρίου καθεύδοντος ὡς ἀπὸ σημείου ἑνὸς & κηποταφίου πρὸς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ πληκὼς ἀπηλάγη. ἀναστὰς οὖν δρεν

Digitized by Google

λιμαγχωνηθεὶς σὺκ ἔπ' ἐγκλίζῃ σκεῖ μηδεμίαν ἔχων βοη-
θάν. οὕτω καὶ σὺ, ἐὰν ὑπομείνῃς τῇ σὴ αἰσκήσει τῆς ἐγ-
κρατείας νεκρώσεις σου τὰ μέλη τὰ ὄντα τῆς γῆς, ἀποκλεί-
σας τὴν εἴσοδον τῇ φαντασμάτια τῇ πικρούσῃ τὴν ἀκη-
λασίαν, ἀκηδιάσεις ὁ τῆς πορνείας δαίμων, ἢ ἔχων τὰ
βρώματα τοῦτον ἐξαπίνης, ἅτως σου ἀποτρέψεται. αἰσ-
χωρήσεις οὖν ὁ ἅγιος ἀπὸ τῆς ὥρας
ἐκείνης, καὶ κατακλείσας ἑαυτὸν ἐν τῇ κέλλῃ, ὑποκρινῇ
σφοδροτάτῃ ἡσυχίᾳ ἐν πᾶσι μάλιστα ἀπὸ βρωμάτων.
ἀδένος ἄλλον μεταλαμβανόντων πλὴν ἄρτου ξηροῦ ἐν ἡμ-
έρᾳ δέκα δύο, πλείστην ἐργαζόμενος ἔργον, καὶ πεντή-
κοντα σκοπῶν προσευχὰς τὴν ἡμέραν. καθαπτόμενος οὖν
ἑαυτοῦ τὸ σωμάτιον ἔμβυθεν ἐπὶ πυρὰ μένος, καὶ ἀόλα φό-
ρως ἐνυπνιαζόμενος. πάλιν ἄτος παρεβάλεν ἄλλῳ ἐπὶ
μοναχῷ τῶν ἁγίων πάνυ ὀλιγόμῳ, καὶ λέγει αὐτῷ. τί
ποιήσω ἀββᾶ, ὅτι σκοτίζομαι μὴ τὸ λογισμὸν τὰ ἐνύπνια
τῆς ψυχῆς καὶ τὴν ἀρχαίαν σωτηρίαν σωηδομένης αὐ-
τοῖς. λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος ὁ ἅγιος. ὅτι ἐπιδὴ τὸν νοῦν
σου σὺκ ἀπέστησας τῶν περὶ ταῦτα φαντασιῶν, τούτου
χάριν τὴν μυσαρείαν ταύτην ὑφίστασαι. τοιήσον οὖν ὅ
σοι λέγω. ὀλίγος σεαυτὸν εἰς ἀγρυπνίαν κατὰ μικρὸν, καὶ
προσεύχου νηφόντως, καὶ ἐλαφρωθήσῃ ἀπὸ τούτων τα-
χέως. ἀκούσας δὲ ὁ γηραιὸς καὶ ταύτης τῆς ὑποθή-
κης ὡς θεῖα τοχύτου τῇ σοφίᾳ, ἀπελθὼν ἐν τῇ κελ-
λῃ ἔδωκεν λόγον τῷ ἑαυτῷ σωεισότι μὴ κοιμηθῆναι διὰ
πάσης τῆς νυκτὸς, μὴ κλίναι γόνυ ὡς ὅλη προσάσῃ προσ-
ευχῆς ὅλη τῷ φυγεῖν τὴν τυραννίδα τοῦ ὕπνου. μίαν
οὖν ὅλη τῷ κελλίῳ ἔτη ἐξ, τὰς νύκτας πάσας μέσον τῆς
κέλλης ἱστάμενος, καὶ ἀδιαλείπτως τῷ θεῷ προσευχό-
μενος, καὶ μὴ ὑπακαμμύων τοῦ ὀφθαλμούς. ἐν τοῖς τοι-

συμπεφώκτων αὐτοῦ ἐκ νεότητος δαίμονα, τὸν εἰς πάντα αὐτοῦ σωματαρτῶντα, ἀντικρυς εἰς ὄλεθρωσιν ἀγαγεῖν ἐν Χριστῷ· ἐν οἷς λέγεται, ὅτι ποτὲ τούτῳ ἐπιῤῥίψαι λησταὶ πέντε καθεζομένῳ ἐν τῷ κελλίῳ, ἀγωνήσασθαι ὅπως Μωϋσῆς ἐλθὼν οὕτως. οὓς θήσας ὁ μακάριος ἅπαντας, καθάπερ σάκκον πλήρη ἀχύρων, τοῖς ὤμοις ἑαυτοῦ θλίψεις ἐνέγκαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἀδελφῶν, εἰπών. ὅπως ἐπέδη σοκίτι ἔξεστί μοι ἀδικεῖν ἀδένα, ἄφρον ἢ αὐτοῦ ἐπελθόντας μοι. τί κελεύεται θελήσαντες τούτων; συλληφθέντες οὖν ὅτοι τούτῳ τῷ τρόπῳ ὑπὸ τοῦ ἁγίου Μωϋσέως ἐξομολογήσαντο τῷ θεῷ. καὶ γνωρίσαντες τοῦτο ὅτι Μωϋσῆς ἐστιν ὁ ποτὲ ὀνομαζόμενος καὶ θεόπτης λήσταρχος. δοξάσαντες ἐπ' αὐτῷ τὸν Χριστὸν κἀκεῖνοι ἀπεπάξαντο διὰ τὴν τούτου μεταβολὴν, καὶ γέγονασι μοναχοὶ δοκιμώτατοι, λογισάμενοι τοῦτο. ὅτι εἰ οὗτος ὁ ἱκανὸς ἐν δυνάμει, καὶ κατ' ἄκραν πεπαιδευμένος τῷ ἔργῳ τῷ ληστρικῷ, ἵνας κομψῶς περιφύγηται τὸ θεῖον, τί ἡμεῖς οἱ ἀβελτερούμεθα τὴν σωτηρίαν τῶν ἡμετέρων ψυχῶν. τούτῳ τῷ μακαρίῳ Μωϋσεῖ (δεῖ γὰρ αὐτὸν λειπὸν ἵνα τοῦτο ἀγορεύεσθαι) ἐπῆλθεν οἱ τῆς ἀσωτίας δαίμονες, εἰς τὴν ἀρχαίαν σπήλαιαν τῆς ἀκολασίας τῆς πορνικῆς αὐτὸν καταλαύνοντες. ὃς ὅλη τοῦτον ὑπ' αὐτὸν ἐπεραίωθη. ὡς αὐτὸν ἐξωκείλαι. ἀναχωρήσαντος ἵνα τοῦ πρὸς τὸ μέγαν Σιδωρον τὸν ἐν τῇ Σκήτει καθημένου αὐλίου ἐγκεντρίσαι τούτῳ τὸ θεῖον ἐξ τὸ πορνικῆς πολέμου. πρὸς ὃν ἀπεκρίθη ὁ ἅγιος. μηδὲν θρασυνθῇς ἀδελφὲ, ἀρχαὶ γάρ εἰσιν. διὰ τοῦτο σφοδρότερόν σοι ἐπῆλθεν, ἵνα πρότερον θλιβῇς πολλῶς καὶ θλιβῇς. ὡς περ γὰρ ὅταν κύων ἐν μακέλλῃ ἐθισθῇ καλέας θηρεύειν, τὸ σαυτοῦ ἐκ ἀναχωρεῖ. ἐὰν δέ τις κλείσῃ τὸ μακελλεῖον, καὶ μηδεὶς αὐτὸ μηδὲν θλίψῃ, ἡ λιμαγ-

Περὶ Μωϋσέως καὶ Αἰθίοπος.

Μωϋσῆς οὕτω καλούμενός τις, Αἰθίοψ τῷ γένει, μέλας, οἰκέτης ὢν ἦρχεν πολιτευομένῳ λαοῦ. ὃν ἀεὶ πολλὰ δυσροπίαν καὶ λησρικὰ αἰτίαν ἔρριψεν ὁ ἴδιος δεσπότης. ἐλέγετο γὰρ καὶ μέχρι φόνου φθάνειν αὐτόν. καίτοι καὶ ζόμαι γὰρ λέγειν αὐτὰ τὰ ἔργα τῆς ποτηρίας, ἵνα δείξω αὐτὸ τοῦτο μὴ πᾶσι δρᾶτὰ ἐκ μετανοίας. διηγοῦντο γοῦν τινες ὅτι καὶ ἀφηγεύομενος λαοῦ λησηρίᾳ μέχρι σου, οὗ καὶ τοῦτο φέρεται ἐν τοῖς ἔργοις λησηρικοῖς. ὅτι ποιμένι λαοῦ ἐμηχανήσατο παρεμπεσόντα αὐτῷ εἰς περάγματά τι ἀπόρου μὴ τῶν τῆς ποίμνης κυνῶν ἐν νυκτί. ὃν ἀποκτεῖναι θελήσας ἑαυτῷ τὸν πόνον ἔσπευδε τοῦ φόνου εἶχεν τοῦ τῶν περβάτων. ἐμεμύθητο οὖν αὐτῷ ὅτι πίραν ἡ Νεῖλος ἐστίν. ἐκ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ταλαιπωρούντος τὸ ποταμὸν, ἐκ περατοῦντος ὅτι ἐν σημείῳ τῷ ταλάντῳ, δακὼν τοῦ μάχαιραν αὐτὸ ἐν τῷ γόμαλι, ἐκ τ χιτωνίσκων, ἐν ἐσισθύτῃ, ὅπηνις τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ, διεπέρασεν ἅπαντας κολυμβήσας τ ποταμόν. ἐκ τὸ τοῦτον οὖν ἀφικολυμβᾶν ἠδυνήθη λαθεῖν ὁ ποιμὴν ἐις κρύφιον ἑαυτὸν κατακρύσας. ἀποτυχὼν ἅπας Μωϋσῆς τὸ ἐγχειρήματος, σὺν ἐξ ὅπλοις πίσαρας κριὸς σφάξας, καὶ δήσας σφάδλω, ἐκολύμβησεν αὖθις τὸν Νεῖλον. καὶ ἐλθὼν εἰς μικρὸν περαύλιον, ἀπέδησεν σὺν κριούς. καὶ φαγὼν τὰ κάλλιστα τῶν κρεῶν, καὶ εἰς οἶνον ἀφαπολήσας τὸ κώλον, σύτω πιὼν ὡς Ἰταλικῶν δεκαοκτὼ, πεντήκοντα σημεῖα ἀπῆλθεν, ὅπου τὸ κολήσιον εἶχεν. οὕτως ὁ ψὲ ποτὲ τοῦ καιροῦ ὁ τοιοῦτος λήσαρχος κατασυχθεὶς ἐκ πλείστου ἔνος ὅπαδέδωκεν ἑαυτὸν μοναστηρίῳ. καὶ οὕτω περσῆλθεν τῷ πράγματι τ μιζωσίας, ὡς καὶ αὐτὸν τὸν συμ-

γίῳ Ϲ μακαρίῳ Μάρκῳ ὅπερ κάλλιστόν ἐστιν ὁ Ϲ Χριστὸς
δῶρος καταλέλοιπεν τῷ ἁγίῳ καὶ μακαρίῳ Ἀθανασίῳ τῷ
μεγάλῳ. ὡς ἦ καὶ ἡ μακαρία δούλη τοῦ Χριστοῦ μελαίνη
μοι εἶπεν. ὅτι ϖῶϱϱὰ τὲ ἁγίε καὶ θαυμασίε ἀνδϱὸς μακα-
ϱίε ἐγω ἔλαβον τὸ κάλλιον ϲκεῦος ξένιον τῆς ὑαίνης ὑπο-
λεχόμενον. καὶ τί τὲτο θαυμασὸν ϖῶϱϱὰ ἀνδϱάϲι τῷ κόϲ-
μῳ ἐϲκωμμένοις ὕαιναν εὐϱηταὶ θεῖναι εἰς ϲλόξαν τοῦ
θεοῦ καὶ ὠφελὲ τῶν δούλων αὐτὸ εὐαισθητήϲασαν ξένια
τέτοις κομίϲαϲθαι. ὁ γὰϱ ϲὸϲ λέοντας ὑπὸ τοῦ ϖϱοφήτου
Δανιὴλ ἡμεϱώϲας Ϲ πεύτῃ τῇ ὑαίνῃ ϖαϱέϲχεν ἐχαϱίϲατο.
ἐλέγετο ϲὲ ϖᾶϲι τέτε τὲ ἁγίε Μάϱκε. ὅτι ἀφ' οὗ ἐβα-
πτίϲθη ϲὸϲ ἔπτυϲεν χαμαί. ἐξηκοϲὲν ἔτος ἔχων ἀφ' οὗ ἐ-
βαπτίϲθη ὁ γνήϲιος τοῦ Χριϲτοῦ δοῦλος καὶ ἀθάνατος Μάϱ-
κος. ὦ ϖῶ τὸ εἶδος ἀπῄτηϲε ἀθλητὲ τοῦ Χριϲτοῦ Μακαρίε
τοιέτου τῆς ἡλικίας. ϲοῖ με γὰϱ καὶ ϖᾶϲι τούτε ϲημάναι
ϲοι δοῦλε τοῦ Χριϲτοῦ, ἀκριβῶς ἐμοῦ τέτου γινώϲκοντες,
ὡς ὅτι καὶ μετ' αὐτὲ τὸν ἐμὸν βϱαχὺν τῆϲδε ϲυγχϱονίϲα-
ϲαν. ὦ οἵων τὸ εἶδος τῆς ἡλικίας αὐτὲ ϖανηγλόβων ϖαϱε-
δϱον, ὑπὸ τοῦ χείλες μονον εἶχον τρίχας. καὶ εἰς τὸ ὄκϱον
ϲὸ τοῦ ϛομάτου εἶχεν ὀλίγας. ϖεϱιϱϱοὴ γὰϱ πόνων ἀϲκή-
ϲεως ὠδὲ αἱ τρίχες τῆς ϛομάδος αὐτὲ ἐξέφυϲαν. τούτῳ
τῷ ἁγίῳ ἐγω ϖαϱελθὼν μιᾶ τῶν ἡμεϱῶν, λέγω αὐτῷ
ἐν ἀκηδίᾳ μου ϲφόδϱα ϑλίβομαι. ἀββᾶ Μακάϱιε, τί
ϖοιήϲω ὅτι ϑλίβεϲί με οἱ λογιϲμοὶ λέγοντές μοι, ὅτι ὠδὲ
ϖοιεῖς, ἄϖελθε ἐϲτοῦθεν. ἀποκϱίνεταί μοι λέγων ὁ ἅγιος
ϖατὴϱ Μακάϱιος. εἶϖον ϲου τοῖς λογιϲμοῖς, ὅτι ϑλῖβὲ τὸν
Χριϲὸν ϲὸϲ τοίχης τηρῶ. ταῦτά ϲοι Φιλόχϱιϲτε καὶ Φιλο-
μαθὴ δῶϱε θεῖ ἐκ ϖολλῶν Ϲ μεγάλων ϲημείων Ϲ ἄθλων
Ϝαϊδίμε Ϲ ἐναϱέτε ἀνδϱὸς Μακαϱίε ἰϲημάσα.

Περὶ

ὧν πυλαικὸ καὶ καινῶν γραφῶν ἀπιεῖσθαι. πρᾶ-
ων καθ' ὑπερβολὴν, σώφρων, εἰ καί τις ἄλλος. μιᾶ
τῶν ἡμερῶν δικαιρύμενος ἐγὼ εἰς τὸ ἔχαπιν αὐτοῦ γή-
ρας λοιπὸν ἀπέρχομαι πρὸς αὐτόν. καὶ φιλοκαθέζομαι
τῇ θύρᾳ τῆς κέλης αὐτοῦ, ὡς ἄπιεν ὁ ἀρχάγελος νο-
μίζων αὐτὸν ὑπὲρ ἄνθρωπον ὡσπερ καὶ ἦν. καὶ ἠκροώμην,
τί ἄρα λαλεῖ, ἢ τί διαπράττεται; καὶ μονώτατος ὢν ἐν-
δον πρὸς τὰ ἑκατὸν ἔτη ἐλάσας, ἤδη δὲ σὺν ἐδόντας ὀπο-
λέσας, ἑαυτῷ διεμάχετο καὶ τῷ διαβόλῳ, καὶ ἔλεγε. τί θέ-
λεις λοιπὸν κακόγηρε; ἰδοὺ καὶ οἶνον ἔλαβες, καὶ ἐλαίαν ἤψω.
λοιπὸν τί θέλεις ποιήσω σοι; πολιοφάγε, κυλιόδυλε, ἑαυ-
τὸν ἐξυβρίζων. εἶτα καὶ τῷ διαβόλῳ. ἄπελθε λέγων λοι-
πὸν ἀπ' ἐμοῦ διάβολε, συγγεγήρακάς μοι ἐν ἀδιαφο-
ρίαις. ἀσθένειαί μοι δὲ σώματος ἐπιγράψας. οἶνον με
ἐπαίνεσας μεθαλαβεῖν καὶ ἐλαίαν, φιλήδονόν με ἀπεργα-
σάμενος. μὴ ἀκμεῖόν σοι τί χρεὼν ὦ; ἐδὲν διάκεισθε ἐν ἐ-
μοὶ ὁ θέλεις συλῆσαι. ἄπελθε λοιπὸν ἀπ' ἐμοῦ μισάθρω-
πε. καὶ ὡς περιπίζων ἑαυτῷ ἔλεγε διαλεγόμενος. ἄλευρα
λοιπὸν λῆρε, πολιοφάγε. φαγόντες, ἕως ποτὲ ἔσομαι με-
τά σου; διηγεῖτο δὲ ἡμῖν καὶ ὁ ἀδελφὸς δὲ Χελιδὼν Παφνού-
τιος, ὁ δὲ ἡγιαίας τότε δὲ ἀθλητὴς μαθητής. ὅτι μιᾶς τῶν
ἡμερῶν καθεζομένου δὲ μακαρίου καὶ ἀθανάτου Μάρκου ἐν
τῇ αὐλῇ, ἐ τῷ θεῷ προσομιλοῦντος, ὕαινα λαβοῦσα
αὐτῆς τὸν σκύμνον τυφλὸν ὄντα λέλεγκεν. καὶ τῇ κεφαλῇ
κρύσασα τὸ θυρίον τὴν αὐλῆς εἰσῆλθεν ἔτι αὐτοῦ ἐκεῖ κα-
θεζομένου. καὶ ῥίψᾳ αὐτὸν ὑπὸ σοῦ πόδας αὐτοῦ. τὸν τὸν
τὸ σκύμνον λαβὼν ὁ ἅγιος Μάρκος, καὶ ἐπιπύζας τοῖς
ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐπηύξατο. καὶ θαῦμα ἐγένετο. ἐ θηλάσασα
ἐ θηλάσασα αὐτὸν λαβοῦσα ἡ μήτηρ ἔτως ἀπῆλθεν. ἐ
τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ κώδιον προβάτου μεγάλου λέλεγκεν τῷ ἁ-

πολὺ ὀχλοῦντες οὐχ ὑπηκούοντες, σφοδρωτέρως ἀπὸ τῆς παραλαίσεως τὸν ἐξήλαυνον πεσὼν οὖν ὁ τῆς Φλιασὺς τὸ ἐμπρὸς κέρας ὁ ἀγαθὸς τοῦ πόδας ὀκτὼ ἀφῆκεν ὅπως τὰ ἔξω, λέγων τοῖς τὸ κενοδοξίας δαίμοσιν. ἕλκετέ με σύροντες δαίμονες εἰ ἂν δύνασθε. ἐγὼ γὰρ τοῖς ἐμοῖς ποσὶν ἀλλαχοῦ σὺν ἀπέρχομαι. εἰ οὖν δύνασθέ με κτῶς ἀπενεγκεῖν ὅπου λέγετε ἀπελεύσομαι δυομένου αὐτοῖς, ἢ λέγων. ὅτι κτῶς ἔσομαι κείμενος ἕως ἑσπέρας. ἐὰν μὴ στηλεύσητέ με, ἢ μὴ ὑμῶν ὑπακούσω. ὅπως πολὺ οὖν ποσῶν, ἐ μείνας ἀσάλευτος, αὖ ἑξῆς λοιπὸν ἑαυτέρας ἕως βαδίας. ὑπογυμνώσας δὲ τῆς νυκτὸς, πάλιν τούτῳ λίθῳ πυρὸς ἐνάψας. ἀναστὰς οὖν ὁ ἄγιος λαβὼν σπυρίδα ὡς δύο μεδίων ψάμμου πατοῦσιν ἐπλήρωσεν, ἐ πηλὸς αὐτῷ ὅπως τῶν ἑαυτοῦ ὤμων διεκίνει αὐτῷ ἔρημον οὖτος. οὕτω σωίσητε Θεοσεβίου ὁ κοσμήτωρ, Ἀντιοχοῦ λῷ χρύσ, ἐ λέγει αὐτῷ. τί βασάζεις ἀβᾶ; ἀπάχωρησον ἐμοὶ τὸ φορτίον, ἐ μὴ σύλλυ αὐτός. ὁ δὲ λέγει σύλλω τὸ σύλλοντά με. αὖτε γὰρ ὧν ἀποδημίας μοι ἐπιβάλλει. ἐ ὅπως πολὺ διαχωρήσας οὕτως εἰς τὴν κέλλαν εἰσῆλθεν σωτρίψας τὸ σῶμα.

Περὶ Μάρκου.

Τοῦτο τὸ ἀπόφθεγμα ὁ θαυμάσιος ἔπης αὐτῆς Μακαρίου ἡμῖν διηγήσατο. ἰδοὺ γὰρ τῇ χειροτονίᾳ τῶν ἐπισκόπων πρεσβύτερος. λέγων. ἐπισημείωσαι μοι ἐγὼ χῷ τὸν καιρὸν τῆς διαδόσεως τῶν ἁγίων μυστηρίων ὅτι Μάρκῳ ἀσκητῇ οὐδέποτε ἔδωκα ἐγὼ προσφορὰν, ἀλλ' ἄγγελος αὐτῷ ἐπεδίδου ἐπὶ τῆς θυσιαστηρίου λαμβάνων. μόνον ἢ τὸν ἀσπάσαλον τῆς χειρὸς ἐθεώρουν τῆς ἐπιδιδούσης τούτῳ τὴν κοινωνίαν. Μάρκος δὲ ἦν τὸ γένος τῶν πα-

θης ἀξιωθῆναι τὴν θεόν. λέγει σκάνδ. οὐκ ἠδυνήθην κύριε μου. λέγει αὐτῷ ὁ μέγας Μακάριος. ἐὰν γνωρίζῃς ἑαυτὸν ἁμαρτίαν σου, καὶ τὴν τοῦ θεοῦ παιδείαν, μὴ λίαν ταπεινοῦ σεαυτόν, διόρθωσαι εἰς τὸ ἐξῆς. καὶ ἐξομολογήσατο τῷ ἁμαρτίας. καὶ ἔδωκεν τοῦ μηκέτι ἁμαρτῆσαι, μήτε λειτουργῆσαι τῷ θυσιαστηρίῳ, ἀλλὰ τὸν λαὸν ἀναπαύσαι, κλῆρον. εἶθ' ὕστερον ἐπῆρεν αὐτὸν χάρας ὁ ἅγιος. καὶ ἐν ὀλίγαις ἡμέραις καὶ ἰάθη καὶ ἐτέλειωσεν, καὶ ἀπῆλθεν ὑγιὴς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δοξάζων τὸν θεὸν, οὐχ ἧττον δὲ καὶ τῷ μεγάλῳ. ὅτε δεύτερον πάλιν ἐμπῆς πρωτοπεύχῃ τῷ πνεύματικῷ πάντων τῶν ἀλόγων παθῶν ἰατρῷ τῷ ἁγίῳ Μακαρίῳ παιδαγώγῳ. ἐπερωτῶμεν. ὅτε πνεύματος χαλεπῦ. ἐπῆλθεν δὲ αὐτῷ τὸν δεξιὸν ὦτι τὸν καφαλῶ, ἕ τὸν δεύτερον ὦτι τὸν καρδίαν. ὦτι τοσοῦτον ὁ ἅγιος τοῦτο ὦτι πύξατο, ἕως οὗ αὐτὸν λοιπὸν αἴρῃ. ἐπίτηδεν κρεμαθῶμαι. οἰδήσας οὖν ὁ παῖς ὡς ἀσκὸς ὅλῳ τῷ σώματι τοσοῦτον ἐφλέγματεν, ὡς ῥυέδαι πολυπάλαιτον τῷ σκώματι. ἕ αἰφνίδιον αὐακράξας λαὸν πισσῶν τῶν αἰσθήσεων ὕδωρ ὧν ἔγκεν. ἢ λοφήσας, γέγονεν εἰς τὸ μέτρον ὃ ὧν ἀπ' ἀρχῆς. ἐδαδίδωσιν οὖν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀλείψας αὐτὸν ἐλαίῳ ἁγίῳ, ὦτι χέων αὐτοῦ ὕδωρ ῥυλογημένον, ἐβαγγίλας τοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ μὴ κρεῖς αὐτοῦ ἅψασθαι μὴ εἶνε ὦτι ἡμέρας πεντεκαίδεκα. ἢ ὕτως αὐτὸν ἀπέλυσεν ἰασάμενος. ὦχλησόν ποτε τοῦτο τῷ μεγάλῳ Μακαρίῳ λογισμοὶ κενοδοξίας, πεφώνωσι τοῦτον σκανδαλεῖν τῆς κέλλης. ἕ ταπεινώμενος οἰκονομίας χάριν κατελαμβάνετο τὴν Ῥώμην, ὡς ὦτι πεφάσι δέξασθαι διέρχεσίας τῶν ἐκεῖ ἀρρωστούντων. ἄκρως γὰρ ἐκ τῶν πνευμάτων εἰς αὐτὸν διήρχετο χάρις τοῦ κυρίου. ἕ ὡς ὦτι

σαφῆμ. τὸν θεὸν τῶν πάντων πειστέον. σκῶ δ' ἐρήσηται. μὴ καπήλευε ἐπικατὼ δ' εὐσεβοῦς. μὴ ἐμπίπτοις εἰς λογισμοὺς ψυχικούς. καὶ διαφέρεσας, φησὶν, ἡμέρας δύο καὶ δύο νύκτας, οὕτως παρώξυνα τὸ δαίμονα, ὡς φλόγα ἐμέσαι, καὶ καῦσαι μου πάντα τὰ ἐν τῷ κελλίῳ. ὡς καὶ τὸν ψίαθον ἐφ' ὃν εἰσήκειν πυελὸν καταφλεγῆναι. καὶ οὕτως νομίσαι με ὅτι ἐγὼ ὁλοσχερῶς ἐμπέπρημαι, πλὴν, πλὴν εἰς ἐγὼ φόβῳ ἀπέστην τῆς ἐνθέσεως ταύτης τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, μὴ διωκηθεὶς λοιπὸν ἀνθέξασθαί μου πικρόν τι νοσῶ. ἀλλὰ καπῆλθον εἰς θεωρίαν δ' κόσμου τούτου, ἵνα μὴ εἴπῃ μοι τοῦτο λογισθῆναι εἰς τύφον. τούτῳ τῷ πνευματικῷ λοιπὸν μοναχῷ τῷ μεγάλῳ Μακαρίῳ παρέβαλον ἐγὼ, καὶ δοῦρον ἔξω τῆς κέλλης αὐτοῦ πεσοῦσιν κώνωπας ἵνα κατακείμενον, ἡ μεφαλὴ πᾶσα ἐδέδρωτο ἐπὶ δ' πάθος δ' λεγομένου καρκίνου, ὡς ἐ αὐτὸ τὸ ὀστοῦν ὑπὸ τῆς κορυφῆς φαίνεσθαι ἅπαν. οὕτω παρεγένετο πρὸς αὐτὸν ἰαθῆναι. καὶ οὐκ ἠθέλησεν τοῦτον ἐν σωτηρίᾳ. τοῦτο καλέσας πῶς αὐτὸν, λέγω. δέομαί σου, κατοίκτιρον τοῦτον τὸν ἄθλιον, καὶ δὸς αὐτῷ καὶ ὑπακοήν. καὶ αὐτὸς ὑποκρίνεται, λέγων μοι. ὅτι ἀναξιός εἰμι δ' ἰαθῆναι. παιδεία γὰρ αὕτη ἀπέσταλη. εἰ δὲ θέλεις αὐτὸν ἰαθῆναι, πεῖσον αὐτὸν ὑπὸ τοῦ νοῦ ὑποστῆναι τὸ λειτουργίας τῶν μυστηρίων. ἐγὼ σὲ λέγω αὐτῷ. διὰ τί δέεσθαί σου. λέγει μοι. παρακάλεσον ἐλεηπόρημ, καὶ διὰ σοῦ παραδέξεται νοῦ. ἐὰν οὖν ὑποστῇ φόβῳ ὧν καταφρονῶν κατοτόλμησεν, ὁ θεὸς αὐτὸν ἰᾶται. εἶπον οὖν ἐγὼ τοῦτο τῷ κακουμένῳ. ὁ δὲ συνίστη ὁμόσας ὅλῃ θεῷ μηκέτι ἐργαπῦσαι. καὶ τότε τοῦτον ἐδέξατο. ᾗ λέγει αὐτῷ. πιστεύῃς ὅτι ἐστὶν θεὸς ὃν ἐδὲν λαοθρεῖ; ὑποκρίνεται σκληρῶς. ναὶ δέομαί σου. εἶτα λέγει αὐτῷ ὁ Μακάριος. μὴ ἠδωνήθης

ἡγουμένῳ αὐτῷ λέγοντες πόθεν ἡμῖν ἥκεις τοσοῦτον ἄρτον ἐν ἐρήμῳ τοσοῦτον ὄχλον; ἢ ἐκβαλλε ξένον ἐντεῦθεν, ἢ ἵνα εἰσέλθωμεν ἔχοις, ὅτι πάντες ἡμεῖς ἀπὸ χωρὶς ἐσμεν σήμερον. ἀκούσας δὲ ταῦτα τοῦ τῶν ἀδελφῶν ὁ μέγας Παχώμιος, ἠρώτησεν τὰ κατ' αὐτόν. καὶ μαθὼν τὴν τοῦ αὐτοῦ πολιτείας, τοσοῦτον ἔχαρη τῷ θεῷ ἵνα αὐτῷ ἀποκαλύψῃ τὸ τίς ἐστιν ἄρτος. ἀπεκαλύφθη δὲ αὐτῷ ὅτι ἄρτος ἐστὶ Μακάριος ὁ μοναχός. τότε κρατεῖ αὐτὸν τῶν χειρῶν ὁ κύριος Παχώμιος, καὶ ἐξάγει αὐτὸν ἔξω. καὶ εἰσαγαγὼν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκτρότερον ἄντρον ἔνθα ἀνέκειτο αὐτῷ τὸ ψυσικὸν ἔλεον, καὶ ἀπασσάμενος αὐτὸν λέγει αὐτῷ. θέλεις καλόγηρε. σὺ εἶ Μακάριος, καὶ ἀπέκρυψας ἀπ' ἐμοῦ. ὃν πολλῶν σε ἐτῶν ἐπεπόθουν ἰδεῖν ἀκούων τὸ θεῖόν σου. χάριν σοι ἔχω ὅτι ἀκόνησάς μου τὸ παιδίον μου, ἵνα μὴ μέγα φρονῶσιν ὅτι τῇ ἑαυτῶν ἀσκήσει. προκαλῶ σε, ἀπελθε εἰς τὸν τόπον σου. αὐτάρκως γὰρ ἐφόβησας ἡμᾶς, καὶ οὐχὶ ὑπὲρ ἡμῶν. τότε ἀζιωθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, θεληθέντων αὐτοῦ πάντων τῶν ἀδελφῶν. ἀνεχώρησεν οὗτος. ἄλλοτε πάλιν διηγεῖτο ἡμῖν οὗτος ὁ ἀπαθής. ὅτι πᾶσαν πολιτείαν ἀσκήσαμεν μὲν ἐπιθύμησαν καταρθῶσαι, τότε εἰς ἄλλην ἦλθον ἐπιθυμίαν πάλαι ποτέ. ἐν οἷς ἔκρινά ποτε εἰς ταύτην τῶν ἔργων ἐπιθυμίαν ἐλθεῖν ἠθέλησά. φησι, πέντε ἡμερῶν μόνον τὸ νοῦν μου ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἀπεῖπασιν ποιῆσαι, καὶ μηδὲν ὅλως ἐννοῆσαι, ἀλλ' ἐκείνῳ μόνῳ προσανέχειν. καὶ τοῦτο κρίνας ἐν ἐμαυτῷ ἀπέκλεισά μου τὴν κέλλαν καὶ ἔξωθεν τὴν αὐλήν, ὥστε μὴ δοῦναι ἀνθρώπῳ ἐλθόντι ἀποκρισιν. καὶ ἐξελθὼν δὲ ἐξάμηνος ἀπὸ τῆς θύρας, προσηγγείλας μου τῷ νῷ εἰπών αὐτῷ. βλέπε μὴ κατίλθῃς τῶν οὐρανῶν ἔχεις ἐκεῖ ἀγγέλους. τοὺς αὖθις πάσους διωκάμενος τὸ Χερουβίμ. τὸ Σε-

φείμ.

λέγει αὐτῷ ὁ μέγας Παχώμιος. λοιπὸν εἰς χῆρας ἤλαυσας, αἰσχὴν σου πῶς διώκουσι; ἀδελφοί εἰσιν ὁπο νεότητος ἀσκήσαντες, καὶ τῆς πόνοις σωτηρίοις φέντες φέρουσι τὸ κάματον. σὺ δὲ ἐν παύτῃ τῇ ἡλικίᾳ ἀ διώκουσι ἐνεγκεῖν οὐ δύνασαι τὰ ἀσκήσεως πέρισμὸς, καὶ σκανδαλίζῃ, καὶ ἐξέρχῃ, καὶ κακολογεῖς ἡμᾶς. καὶ οὐκ ἐδέξατο αὐτὸν ὅτι τῶν ὀδυπέρων, μέλλεις ἡμερῶν ἑπτά. ὁ δὲ ὑπόνησεν πᾶσαμένας νήσης. ὕστερον δὲ λέγει αὐτῷ ὁ γέρων Μακάριος. δέξαι με ἀδελφὲ, καὶ ἐὰν μὴ νηστεύσω κατ' οὐσίαν, καὶ ἐρωτάζωμεν ἀ ἐρωτάζοντα, ὅτι κέλευσόν με ἐκκλεῖσαι τῆς μονῆς. πείθει οὖν ὁ ἀδελφὲς ὁ μέγας Παχώμιος εἰσδέξασθαι αὐτόν. ἐστὶ δὲ τὸ σύγημα τῆς μιᾶς μονῆς ἐκείνης χίλιοι πέρασθοι αὐδρες μέχρι τῆς σήμερον. εἰσῆλθεν οὖν εἰς παύτην ὁ μέγας Μακάριος. παρελθόντος δὲ χρόνου ὀλίγου ἔπεσε ἡ παραφορή. καὶ ἰδὲν ὁ γέρων Μακάριος ἔκαμεν διαφόρους πλιτείας ἀναλαβόντα. τὸν μὲν ἐσθίοντα ἐν ἑσπέρᾳ. τὸν δὲ διὰ πέντε. ἄλλον πάλιν ἑστῶτα διὰ πάσης νυκτός. τὸν δὲ ἡμέραν καθεζόμενον εἰς ἔργον. ὅστις βρέξας θάλλος οὖν ἐκ φοινίκων εἰς πλῆθος, ἔφη ἐν γωνίᾳ μιᾷ. καὶ μέχρις ἃ αἱ παραφοραὶ τὰ ἡμέραι ἐπλήρωθησαν, καὶ τὸ πάχος ἐδιάγενεν, οὐκ ἀρτι ἔλαβεν, ὅτι ὑδάτος ἥψατο, ἀ γόνυ ἐκάμψεν, οὐκ ἐκαθέσθη, οὐκ ἀνέπεσεν, ἀδένος ἄλλα ἐλεύσατο, παρεκτὸς φύλλων κράμβης ὀλίγων ὠμῶν, ὧν ἐλάμβανεν καὶ κυριακὴν, ἵνα δόξῃ ἐσθίειν, καὶ μὴ εἰς οἴησιν ἐμπέσῃ. καὶ ἐπειδὴ ἐξέβαινεν εἰς τὴν χρείαν ἑαυτοῦ, θᾶττον εἰσῆλθεν ἐσκότος εἰς ἔργον, μὴ ἀνοίγων στόμα, μὴ λαλήσας μὴ μικρὸν μὴ μέγα ἄλλ' ἑστὼς σιωπῶν. μηδὲν ἄλλο ποιῶν παρεκτὸς τῆς ἐν καρδίᾳ προσευχῆς, καὶ τῶν θαλλων ὧν εἶχεν ἐν ταῖς χερσὶν. θεασάμενοι δὲ τοῦτον πάντες οἱ ἀσκηταὶ τῆς μονῆς ἐκείνης, ἐξεστάσαν καὶ τὸ ἠγουμένου

ἐτόλμησας ἐλθεῖν πρὸς ἐμέ. ὅτ' εἶχεν Δημοφόρας κέλλας ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν αἷς σὺν ἄθλοις τὸ ἱερὸς ἐξειργάζετο. μίαν ἐν τῇ Σκήτῃ ἐν τῇ πανερήμῳ τῇ ἐνδοτέρᾳ. μίαν εἰς Λιβύην εἰς τὰ λεγόμενα κελλία. μίαν εἰς τὸ ὄρος τῆς Νιτρίας. καὶ αἱ μὲν εἰσιν ἀνυείδωτοι. εἰς ἃς ἐλέγετο ὁ Μακάριος καθέζεσθαι ἐν τῇ παραγωγῇ ἐν σκοτίᾳ. ἡ δὲ ἄλλη κέλλα στενοτάτη πάνυ ὑπῆρχεν, εἰς ἣν σκτῖναι πόδας σὺν ἦν. ἡ δὲ τρίτη κέλλα ἦν πλατυτέρα, ἐν ᾗ ἐδυνήθη ἐγχαθεῖναι τοῖς ποσὶν αὐτοῦ φειτᾶσιν. ὁ Φιλόξενος ὅτε ποτὲ τὸν πλῆθος ἐθεράπευεν σλαιμονιζομένων, ὡς μὴ ῥᾳδίως ἀριθμῷ ὑποβάλλεσθαι τὸ σὺν παροῦσιν ἡμῶν ποσὶν τὸ ὅσιον αὐδρα παρθενον τῆς Φοινίκης ἐκομίσθη ἀπὸ Θεσσαλονίκης ἐπαρίας τῆς Ἀχαΐας. δυσχωρῆσαι γὰρ ἦν, πλησία ἐν βίῳ, πολυετίαν ἔχουσα ἐν ᾠδῇ κλύσῃ. ἐν τούτῳ ποσὶν ἐχθεῖσα ἐρρίφη πλησίον τοῦ αὐτοῦ κελλίου. εἰς ἣν σπλαγχνισθεὶς ὁ ἐπευξάμενος, ἐλαίου τι ἀγίου ἀλείφων αὐτὴν ταῖς ἑαυτοῦ χερσίν. καὶ σωεχῶς μᾶλλον σὺν ἀνεχῶς ὑπὸ ἐν αὐτῆς ποσπυχόμενος, ἐν ὀκτὼ ἡμέραις παύτην ὑγιῆ εἰς τὴν ἑαυτῆς ἐξαπέστειλεν πόλιν. ἥτις τοῖς ἰδίοις ποσὶν ἀπελθοῦσα πολλὴν καρποφορίαν ἀπέστειλεν τοῖς ἁγίοις. αὐτὸς δέ τος ἀκούσας ὁ μέγας Μακάριος ὅτι μεγάλην ἔχουσι πολιτείαν οἱ Ταβεννησιῶται. μεταμφισάμενος καὶ ἀναλαβὼν κοσμικὸν σχῆμα ἐρχόμενος, δι' ἡμερῶν δεκαπέντε αὐτὸς ἦλθεν εἰς τὴν Θηβαΐδα διὰ τὴν ἐρήμου ὁδεύσας. καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ ἀσκητηρίῳ τῶν Ταβεννησιωτῶν, ἐπεζήτησεν τὸν δεχόμενον ἀδρίτην τῶν Παχωμίου ὀνόματι αὐδρα δοκιμώτατον, καὶ χάρισμα ἔχοντα προφητικόν. ὃς ἀπεκρίθη πρὸς τὸν ἅγιον ἐκεῖνον τὰ κῆ τὸν μέγαν Μακάριον. Εὐτυχῶν οὖν ὁ Μακάριος ἐπεν. δέομαί σου κύριε, σλέξαι με εἰς τὴν μονήν σου, ἵνα γένωμαι μοναχός. λέγει

Η λίου. ἀπεράχως οὖν ἐκεῖθεν ἀναχωρήσας ὁ ἅγιος δι' εἴκοσι ἡμερῶν πάλιν ἐπέρασεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ κέλλαν. σκελετιπτῶν δὲ τῶν ἄρτων καὶ τοῦ ὕδατος ἐπιφέροντος, ἐν πολλῇ θλίψει ἐγίνετο. ἐν γὰρ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὁδοῦν τὴν ἔρημον, σχεδὸν ἀδόλως ἐργάσατο. ὡς δὲ τὸ παράγγελμα ἔδειξεν, τάχα καὶ εἰς σωμονὴν ἐπιφέρεται. καὶ ὡς ἐγγὺς ἐγίνετο τοῦ κλάσαι, ὤφθη αὐτῷ τις ἐν σχήματι κόρης, ὡς αὐτὸς διηγήσατο, καθαρὸν ὀξύνιον φορέσα, κατέχουσα καυκάλιον ὕδατος γέμον. ἰδὼν ἔλεγεν ὁ Μακάριος· μακρόθεν οὐκ εἶναι, ὡς ἀπὸ γειτόνων. καὶ ὅτι ἡμέρας τρεῖς ὧδον βλέπων αὐτὴν μὴ ἔχουσαν ὡς ἐσώσατο, καὶ τοῦτον παρεσκαλέσατο. καταλαβεῖν δὲ τοῦτον τοῦτο μὴ δυνάμενον, ὡς ὅτι τῶν ἱερέων καὶ τῶν μυστηρίων ἐστὶν ἰδεῖν. τῇ δὲ ἐλπίδι τοῦ πιεῖν τὸν κάματον τῶν τριῶν ἡμερῶν ἀπεμείναντος τῇ ὀδύνῃ. μεθ' ὧν ἀνεφάνη πολὺθος βαβάλων. ἐξ ὧν μία ἔχουσα μόχον ἔσῃ κατέναντι τοῦ μοναχοῦ. εἰσὶ γὰρ πολλαὶ ἐν τοῖς τοπίοις ἐκείνοις. καὶ ὡς ἔλεγεν ὁ Μακάριος, ὅτι ἔρρι αὐτῆς τὸ ὕδωρ πολὺ γάλακτος. ἀπεισελθὼν οὖν ἐγώ, φησιν, καὶ θηλάσας, ἠρκέσθην. ἵνα δὲ ὅτι πλεῖον δείξῃ τὴν ἐαυτοῦ χάριν ὁ κύριος, παυσάμενον τὴν ἐμὴν ὀλιγόπιστίαν, κελεύσῃ τὴν βάβαλον ἕως τῆς κέλλης ἀκολουθῆσαί μοι. ἡ δὲ τῷ παραγγέλματι πειθαρχήσασα ἠκολούθει ἐμοὶ μὴ θηλάζουσα, τὸν δὲ μόχον αὐτῆς μὴ ἐξερχομένη. ἄλλοτε πάλιν ὀρύσσων φρέαρ ὁ ἀναχωρητὴς ἕτερος εἰς ἀνάπαυσιν μοναχῶν. ἔτι δὲ μικρὸν πλησίον θρύων καὶ φρυγάνων ἐκεῖ κειμένων. ἀπὸ ἀπὸ δὲ ἐδήχθη. ἀναιρεῖσθαι δὲ ἐγγὺς ἦν τοῦτο τὸ ζῶον. δεξάμενος οὖν τῆς ἀποδοχὴ ὁ ἅγιος ταῖς ἀμφοτέραις χερσὶν ἀπὸ τῶν δύο αὐτῆς χειλιῶν τοῦ τὸ διέρρηξεν εἰπὼν πρὸς αὐτό· μὴ ἀποστείλαντός σε ἔθεν πῶς

ἐπὶ-

σὺν καλάμης σωδεδεμένους, ἐς αὐτὸς χάρην σημείου καπίπηξεν. τάχα δὲ τοῦτο δὴ θεὸς συγχωρήσαντος εἰς μείζονα τούτων γυμνασίαν, ἵνα μὴ καλάμοις ἐπελπίζῃ ὀδηγοῦσι τοῦτον, ἀλλὰ τῇ χάριτι δὴ θεοῦ δι' Ἀθηνᾶς νεφέλης ὀδηγήσαντος. τὸ Ἰσραὴλ παραγέγονε ἐπὶ τῇ Φοβερᾷ ἐρήμῳ ἐκείνῃ. ἔλεγον δὲ ὁ ἅγιος, ὅτι ἐγγίσαντός μου μόνου τῷ καπνοφόρῳ ἀπ' αὐτοῦ ἐξῆλθον εἰς σωτηρίαν μου ἐδιωκόμενοι δαίμονες παντοίῳ τῷ σχήματι, οἱ μὲν βοῶντες, οἱ δὲ πηδῶντες, οἱ δὲ μετὰ μεγάλου βρυγμοῦ τρίζοντες κατ' ἐμοῦ τοὺς ὀδόντας, ἕτεροι δὲ ὡς θηρίακες περυσταλμένοι ἐπόλμων κατὰ τῆς ὄψεώς μου λέγοντες. τί θέλεις Μακάριε πρὸς ἡμᾶς τοὺς μοναχούς; τί πρὸς ἡμᾶς παρεγένου; μὴ καὶ ἡμεῖς εἰς τινας τῶν μοναχῶν ἐνεργήσωμεν; τὰ ἡμέτερα ἔχεις ἐκεῖ μετὰ τῶν σοι ὁμοίων τῶν ἐρήμων, κακεῖθεν σὺν συγχωρεῖς ἡμῶν ἐξελιώξατε. ὧδε κοινὸν ἡμεῖς ἔχομεν μετὰ σοῦ. τί ὀπίσω εἶνε ἡμῶν τοῖς τόποις; ὡς αἰχμωρητὴς ἐξεκάθηλε τῆς ἐρήμου. ἡμῖν γοῦν τὸν τόπον οἱ κτίσαντες ἀπεκλήρωσαν. ὧδε δι' ὅλων αὐτοὺς μεῖναι ἐσθάδε. τί ζητεῖς εἰσελθεῖν εἰς τοῦτο τὸ κτῆμα, εἰς ὃ οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων τῶν ζώντων εἰσῆλθεν ἀφ' οὗπερ οἱ τοῦτο κτίσαντες ἀδελφοὶ ὑφ' ἡμῶν ἐνθάδε κατεκηδεύθησαν; καὶ ἔτι πολλὰ πρατθόντων τῶν δαιμόνων καὶ ὀλοφυρομένων εἶπον αὐτοῖς Φησὶν ὁ Μακάριος. ὅτι εἰσέλθω μόνον, καὶ ἐξορήσω, καὶ ἀπέρχομαι ἐκεῖθεν. οἱ δὲ δαίμονες τοῦτο ἡμῖν ὁμολόγησον διὰ τῆς σῆς σωτηρίας. ὁ δὲ τῷ Χριστοῦ δοῦλος, τοῦτο ποιήσω. οἱ δὲ δαίμονες ἀφέντες γεγόνασι εἰσελθὼν οὖν, Φησὶν, ἐθεασάμην τὰ πάντα, ἐν οἷς δόρυ καὶ κάδον χαλκοῦν ἀλύσει σιδηρᾷ κρεμάμενον καὶ τὸ φρέαρ. λοιπὸν τῇ χρόνῳ ἀναλωθέντα, καὶ καρπὸν ῥοῦν σὺκ ἰχνεῦν ὕδον ὁδοῦ, ἐξήραντο γὰρ ὑπὸ τοῦ

ἀπὸ τῆς φωνῆς ἐγνωρίζετο μόνον ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ κύριος Μακάριος. ἐπιθύμησέν ποτε ἔτος ὁ αὐτὸς, ὡς αὐτὸς ἡμῖν διηγήσατο, εἰς τὸ κηποτάφιον εἰσελθεῖν τοῦ Ἁγίου καὶ Ἰαμβρῆ τῶν μάγων τῶν ἀπὸ Περσῶν χάριν ἱστορίας ἢ καὶ σωτηρίας τῶν ἐκεῖσε δαιμόνων. ἐλέγετο γὰρ πάμπολλις καὶ χαλεπὰς ἀποκεκληρῶσθαι παρ' αὐτῶν ἐκείνων τῷ τόπῳ ἐκείνῳ δαίμονας διὰ τὴν περιβολὴν τῆς ἀτιμοτέχνης αὐτῶν. τοῦτο δὲ τὸ κηποτάφιον γέγονεν παρ' αὐτὸ τοῦ Ἁγίου καὶ Ἰαμβροῦ τῶν ἀδελφῶν διὰ τὴν περιβολὴν τῆς μαγικῆς τέχνης τὰ πεῶτα ἐχόντων κατ' ἐκεῖνο καιροῦ σοφὰ τῷ Φαραὼ πολλὰ κεκτημένοι τὸν δωδεκαέτιαν τὸν ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ τῆς ζωῆς αὐτῶν χρόνῳ. ἐκ τετραπέδων λίθων ἔκτισαν τὸ ἔργον ἐκεῖνο, ἐν αὐτῷ μνῆμα πεποιηκότες, καὶ χρυσοῦν πολὺ ἀποθέμενοι. ἐφύτευσαν δὲ ἐκεῖσε πανταχοῦ, καὶ φρέαρ ὕδατος μέγιστον ὤρυξαν, ὑπόγαιον γάρ ἐστιν ὁ τόπος. τοῦτο δὲ πάντα ἐποίησαν, ἐλπίζοντες μὴ τὸν ὑγρὸν ἐκεῖσε ἄφιξιν ἐν τούτῳ τῷ περιβόλῳ τρυφᾶν. τὸ μὲν οὖν ἀγγεῖον τὸν ὁδὸν ἄγουσαν ἀπὸ τοῦ τοῦ τόπου ὁ Ἅγιος Μακάριος, σχασμῷ μόνον ἡκολούθησε τοῖς ἄροις καθάπερ οἱ ναυλοχοῦντες διαβαίνοντες τὰ πέλαγη. ἔτος δὲ ὁ Ἅγιος τὸν ἔρημον πᾶσαν διώδευσεν, ἐν λαοῖς σήμασι καλάμων, ἵνα μὴ πλανῆται ἴσα χάριν σημείων, ἵνα δῶρη δι' αὐτῆς ἀποστρέψαι. διοδεύσας οὖν ἐκεῖνον τὸν ἔρημον πᾶσαν ἐντὸς ἡμερῶν ἑνδεκα, καὶ γλυκάνας τὸ πλησίον τοῦ κήπου ἐκείνου, ἀπεκαταλαβόμενος τῆς νυκτὸς μικρὸν ἐκαθεύδησεν. ὁ οὖν ἄγριος δαίμων, ὁ ἀεὶ τοῖς ἀθλητὰς τοῦ Χριστοῦ αὐτιπράττων, σωσαγαγὼν ὅλως τοὺς καλάμους ἐκείνους τοῦ Μακαρίου καθεύδοντος ὡς ἀπὸ σημείου ἑνὸς τοῦ κηποταφίου πρὸς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ πηγὴν ἀπὸ πέλαγη· αἰφνιδίως οὖν δόρυ

τῶν ζηλώσας, κλάσας τὸ βυκελλάτον, ὃ εἶχεν, κατήχθη εἰς κεραμίαν, κενὰς φοῦσαν μένειν ἐδόκει. ὅσαν αὖ ἡ χεὶρ αὐτὴν ἔγκλη. μεγάλη δὲ καὶ αὕτη σώματος σκληραγωγία. δηλεῖτο γὰρ ἡμῖν χαλεπτζόμενος, ὅτι ἀθεεδραστόμεν μὴ πλείονων κλασμάτων, μὲ σωιεχωρήμεν σὲ ἐξενεγκεῖν ὑπὸ ἓ γενοβρόχε τῆς ὀπῆς. ὁ πλώτης γάρ μοι μὲ σωεχώρει φησὶν τὸ ἀναπλῶς μὴ ἐδόκει. ὅπι ὅλα σωῦ τρία ἔτη τοῦτ' ἴσκησεν τὼ ἐγκρατίαν, τίσσαρας ἢ πέντε ἀγκίας ἐδοίων, καὶ τὸ αὐτίρροπον τούτων πίνων ὕδωρ. ξέσλω σὲ ἐλαίε εἰς τὸν ἐναυτὸν αὐάλε εἰς τροφεῖο. ἄλλη ἄσκησις ἓ ἀθλητ. ἔκρινεν ἄτος ὁ αὐάμας ὕπνε ἀπεληθέσθαι. καὶ τοῦτο διηγήσατο. ὁπ σὸκ εἰσῆλθον ὑπὸ στέγης ἐν ὅλοις εἴκοσι νυχθημέροις, ἵνα νικήσω ὕπνον. πῆς μὲν καύμασι φλεγόμενος τὼ ἡμέραν, τῇ ἢ νυκτερινῇ ψυχόμενος σφοδρότητι. καὶ ὡς ἔλεγε ἄτος. ὅπ εἰ μὴ ταχὺ ὑπὸ στέγλν εἰσῆλθον, καὶ ἐχρησάμεν ὕπνε, ἄτως ἐξηφάνθη μὲ ὁ ἐγκέφαλος, ὡς εἰς ἐκτασίν με ἐλάσαι λοιπόν. καὶ τὸ ὅσον ἐν ἐμοί φησιν ἐνίκων τὸν ὕπνον. τὸ ἢ ὅσον ὅπι τῇ φύσῃ τῇ χρείαν ἐχούσῃ τοῦ ὕπνε, παρεχώρησα ταύτῃ. τοῦ ἀγάθ τάτε καθεζομένε ὑπὸ πεῶ ἐν τῷ κελλίῳ, κάνωψ ὡς ὅπι ἓ ποδὸς αὐτοῦ σκέντησεν. ἀλλήσας ἢ κατίαξεν τοῦτον τῇ χειρὶ μὴ τὸ κρεθῶναι τοῦ αἵματος. καταγνοὺς οὖν ὕστερον ἑαυτὸ ὡς ἑαυτὸν σκληκήσαντος, καταδικάζῃ ἑαυτὸν, ὥστε τὸ ἅλον τῆς Σκήπιως, ὃ ἐστὶν ἐν τῇ παιτερήμῳ, καθεθῶναι γυμνὸν ὅπι μῆνας ἕξ. ἔνθα οἱ κώνωπες δυσάυτως καὶ σαίρων δέρματος ἁιτεῖν, ὡς σφῆκες ὄντες μεγάλοι. ἄτως ὁλος ὑπὸ αὐτῶν καπηρώθη, ὡς καὶ ἀπονδύλως ἐξενεγκεῖν δι' ὅλε τοῦ σώματος, ὡς καί τινας νομίσαι ὁ πι ἐλεφαντία ἐστίν. ἐπαγελθὼν οὖν εἰς τὸ κελλίον ἑαυτοῦ μὴ σθυ ἓξ μῆνας

ζώμενον τοῦτο ἐθίζῃ. καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ τῇ θεᾷ χάριν καὶ τῇ θεοφορήτῳ αὐτοῦ πολιτείᾳ ὑποθεραπεύσας τὴν παῖδα ἀπέδωκεν τῇ μητρὶ ὁ πάσης δαιμονικῆς ἐνεργείας αἰσχυντηγώνιστης καὶ Χριστοῦ ἀθλητὴς Μακάριος. ταῦτα τὰ τῶν ἀδελφῶν θαύματα πεποίηκεν ὁ θεὸς Δία καὶ ἐαυτῷ γνησίᾳ φίλᾳ Μακαρίου, καὶ ἡ ἀθάνατος ψυχὴ μετ' ἀγγέλων. τῷ ἀγίῳ τούτῳ ἐγὼ ὁ σωτυχήκα. πρὸ ἐνιαυτοῦ γὰρ τὴν εἰς ἔρημον εἰσόδου ἐμὴν ἔτος ὁ πολεμιὸς τὰ ἀλόγων παθῶν ἐκεκοίμητο.

Περὶ Μακαρίου καὶ Ἀλεξάνδρου.

Τῶν ὁμοζύγων τούτοις τοῖς ἔργοις τὸν πίστεως καὶ τῷ ὁμογνωμόνῳ καὶ σεβασμίᾳ ἑνόματος, λέγω δὴ τῷ ἁγίῳ Μακαρίῳ τῷ Ἀλεξανδρεῖ, σωτυχήκα πρεσβυτέρῳ ὄντι τῶν λεγομένων κελλίων. εἰς ἃ κελλία παρῴκησα ἐγὼ ἐναετίαν. ἐν οἷς τρία ἔτη μοι ἐπέζησεν ὁ Μακάριος οὗτος καθεζόμενος ἐν ἡσυχίᾳ. καὶ τὰ μὲν εἶδεν ἐγὼ παρ' αὐτοῦ τῆς ἀρίστης αὐτοῦ πολιτείας ἔργα καὶ σημεῖα. τὰ δὲ παρὰ τῶν τότε συμβιωσάντων μεμαθήκα. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν πλειόνων ἀκήκοα. ἡ μὲν οὖν ἄσκησις καὶ μακαρία Μακαρίου, ὡς ἐγὼ καὶ πολλοὶ παρ' αὐτοῦ ἠκριβώσαμεν. ὡς αὕτη. ἔτι ἀκήκοεν πῶς ποτέ τινα πεποιηκότα ἔργον ἀσκήσεως, Θαπύρως πάντως τοῦτο καλῶρθωσεν. ἀκούσας ὁ παρά τινων ὅτι οἱ Ταβεννησιῶται διὰ πάσης τὸ ποταρχῆς ἐθίζουσιν ἄπυρον, ἔκρινεν ἔτος ὁ ἅγιος δεῖ ἐπαεῖσαι Θαπυρὸς διερχόμενον μὴ φαγεῖν, πολὺ λαχανῶν ὠμῶν. εἴ ποτε δὲ παρεῦρεν, ἢ ὀστρεΐδιον βρεκτῶν, μηδενὸς ἄλλου γευσάμενος ἐν ἐκείνοις τοῖς ἑπτὰ ἔτεσιν. καταρθώσας οὖν τοῦτο καπέπυσεν παύτης τῆς πολιτείας. ἦκουσεν δεῖ τινος ἄλλου ἔτους ὁ ἀρίστης τῶν μοναχῶν ὅτι ἄρτον λίτραν ἐσθίει, καὶ τοῦτον

προσευχας, Ϲ ἐρχόμω πάλιν τὰς αὐτάς. ὡϲὶ τάτε ἐξῆλθεν φήμη, ὅτι Ϲ νεκρὸν ἤγαρεν, ἵνα αἰρεληχὸν πείϲη τ μὴ ὁμολογεῶται αὐάϲταϲιν εἶναι σωμάτων. καὶ αὕτη ἡ φήμη ἐκράτη ὡϲὶ αὐτὸ ἐν τῇ ἐρήμῳ. τάτῳ τῷ ἁγίῳ αὐδρὶ προσλωέχθη τίϲ πατὴρ νεανίϲκω δαιμονιῶν ὡγρὸϲ τ ἰδίας μητρὸϲ ὀλοφυρομένης ὡϲὶ αὐτὸν, ὅτι νεανίϲκοις συνδεδεμένω ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν. ὃϲ ταύτῃ τῇ ὑνέργαϲι εἶχεν ὁ ϑλαίμων, μὴ τὸ φαγεῖν τελῶν μοδίων ἄρδυ, καὶ πεῖν ἀμφορέα κιλικίϲιον ὕδατω. ἐρομόμω εἰϲ ἀτμὸν αὐέλυεν τὰ βρώματα. ἄτως γὰρ αὐηλίϲκοντο τὰ βρωθέντα παρ αὐτὸ Ϲ πθέντα, ὡϲ ἀπὸ πυρός. ἐϲὶ γὰρ καὶ τάγμα δαιμονίων τὸ λεγόμδον πύρινον. διαφορεὶ γὰρ εἰϲὶ τῶν δαιμονίων, ὥϲπερ καὶ τῶν ἀνθρώπων, οὐκ ἀϲίας ἀλλαττομένης, ἀλλὰ τ φύϲεως ἀλλοιομένης. ἄτω πάνυ ὁ νεανίϲκω μὴ ἐπαρκέμδω παρὰ τ ἰδίας μητρὸϲ πολλάκις τῷ ἰδίαν ἤθυεν κύρεον, καὶ πὸν ἑαυτῷ ἔπινεν ἄρον. κλαιούϲης οὖν τ μητρὸϲ αὐτῷ, καὶ σρόδρα ἀνιωμένης ὅτι τῇ συμφορᾷ ὑποβήτω τοῦ ἡϑῦ αὐτῆϲ, Ϲ πολλὰ ὠδυκαλέϲαϲ τὸν ἅγιον, Ϲ δεομένης, λαβὼν ὑπεῖνον ὁ ἀήτητος ἀθλητὴϲ Ϲ Χριϲτοῦ Μακάριος, ἐπηύξατο αὐτῷ τὸν ϑεὸν ἱκετεύων. καὶ μὴ μίαν καὶ δύο πέρας ἡμέρας ὑπελόφηϲεν Ϲ ϑλαιμονοῦ πάϑος ὁ ϑλαίμων. λέγει οὖν τότε τῇ τῷ νεανίϲκω μητρὶ ὁ κύριος Μακάριος. πόϲον ἐϑέλεϲ ἐδίαν ϲω τὸν υἱόν; ἡ ϑὲ ἀπεκρίνατο λέγουϲα. ϑέομαι ϲω, δεκάλιτρον κέλδυϲον ἄρτυ. ἐπιμιήϲαϲ ϑὲ αὐτῇ ϲφοδρῶϲ ὡϲ πολὺ εἰρηκυῖαϲ, εἶπεν. ὦ γυναι, τί Ϲτο ἐλάληϲαϲ; καὶ ἐπευξάμδω τῷ νεανίϲκω ἐπὶ ἡμέραϲ μὴ ἡηϲείαϲ, καὶ ἐξελάϲαϲ ἐκ αὐτὸ τὸν ἀλάϲτορα δαίμονα τ πολυφαγίαϲ ἔϲηϲεν αὐτῷ τῷ διαπνεῖν τ τροφῆϲ εἰϲ τρίλιτρον ἄρτυ, ὡϲ ὀφείλην αὐτὸν ἐρῶν

ἐ ὡς νομίζων ζῶν προσομιλεῖν ἀποκρίσεως οὐκ ἐτύγχανεν ὀργιζομένης τ γυναικός. ὅθεν τε τοὺς προκαλέσασθαι σὺν πεισθυτέρᾳ τ κώμης, εἰς τὸν εἶκον ἀσαγή. κ δείκνυσι τούτῳ αὐτοῖς. οἱ δὲ ὑδὲ αὐτοὶ σωθῆναι τῷ συμφορᾶν τῷ καταλαβεῖν αὐτόν. ὅθεν τρεῖς πέντε ἡμέρας ἄτε χόρτα μεπλάμβανεν ὡς φορᾶς, ἄτε ἄρτε ὡς ἄνθρωπ, ἀμφοτέρων ἐστερημένη τῶν τροφῶν. πλ, ἵνα δοξασθῇ ὁ θεὸς, κ φανῇ ἡ ἀρετὴ τε ἁγίε Μακαρίε. ἀνέβη ὅθεν τῷ * * * * * * *

Hic decrat folium unum in Manuſcripto.

ὕδωρ. κ ἀπὸ κορυφῆς ἐκχέας αὐτῆ χυμνῆ, ἐπηύξατο τῇ πύτης κεφαλῇ. καὶ προσχρῆμα ἐπέστεν αὐτῷ πᾶσι τοῖς ὁρῶσι γυναῖκα φαινῶσαι. κελεύσας ἢ αὐτῇ προσευχηθῆναι τροφὰς ἐπῄστεν αὐτῷ φαγεῖν. κ ἔτως ἰασάμενος αὐτῷ ἀπέλυσεν μετὰ τε ἰδίου ἀνδρὸς εὐχαριστοῦντας τῷ θεῷ. ὑπέθετο ἢ αὐτῇ ὁ τε Χριτὸς ἄνθρωπ εἰπὼν αὐτῇ. μηδέποτε ἀπολειφθῆς τῆς ἐκκλησίας, μηδέποτε ἀπόσχῃ τῆς κοινωνίας τῶν μυστηρίων τε Χριτοῦ. ταῦτα γάρ τοι σωίδη, τὸ ὅθεν πέντε ἑβδομάδας μὴ προσελπλυθέναι σε τοῖς ἁγράντοις μυστηρίοις τε σώτηρ ἡμῶν. ἄλλη πάλιν προῆξις τῆς μεχάλης αὐτε ἀσκήσεως. ὧ τῷ μακρῷ τ ζωῆς αὐτε χρόνῳ ὑπὸ τῶν γλώ ποιήσαι. σόριγγα ὀρύγμαι ὑπὸ τ κέλλης ἑαυτῷ μέχρις ἡμισκοδίε εἰς τὸ ἄκρον ἀπήλαιον ἀπέλεσεν. κ εἴ ποτε πλείονες αὐτῷ ἤχλοιν, κρυπτῶς ὁλ τ κέλλης αὐτε ἐξιὼν ἀπῄει εἰς τὸ ἀπήλαιον, καὶ ὑδεὶς αὐτὸν ηὗρισκεν. διηγεῖτο οὖν ἡμῖν τις τῶν παιδαίων αὐτε μαθητῶν λέγων· ὁ πάππιὸν ἕως τε ἀπηλαίε. Διὰ τῆς σόριγγ εἰσπόσαρες ἐπὶ προσό-

ἀκαπέντε ἔτη, ἤγουν εἴκοσι, ὅτως αὐτὸν ἐλεφαντιάσαι νοσφισάμενον τὰ τῶν πλωχῶν, ὡς μὴ δύνεσθαι ἐν τῷ σώματι ἀκέραιον τόπον ἐν ᾧ τις δάκτολον πήξοι. ἡ αὐτὴ πίνυ ἐστὶν ἡ προφητία τοῦ ἁγίου Μακαρίου. πεῖ μὲν οὖν βρώσεως καὶ πόσεως πεπτὸν ἐστι καὶ τὸ δηνηπαυσαι πεῖ τούτων, ὁπότι οὐδὲ πᾶσι τοῖς ῥαθυμωτέροις τῶν ἔξω μοναχῶν ἐστὶν δύνεσθαι ἀδηφαγίαν, ἢ πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις, καὶ διὰ τὸ ἀπαίθω τῶν χρειῶν, καὶ διὰ τὸν κατὰ θεὸν ζῆλον τῶν κατοικωμένων ἐκεῖ, ἀεὶ πρὸς ἀλλήλους ἑκάστων φιλονεικωμένων ὑπερβαίνειν τὸν πλησίον τοῖς διαφόροις πολιτείαις. πεῖ δὲ τῆς ἄλλης ἀσκήσεως τούτου τοῦ ὁσίου αὐδρὸς, Μακαρίου λέγω, ἐλέγετο οὕτως ὁ ἅγιος διαπαλαιπῶς ἐξίστασθαι, καὶ μᾶλλον τῷ πλείονι χρόνῳ προσδιατρίβειν θεῷ, ἢ τοῖς ὑπ' οὐρανὸν προάγμασιν, οὗ καὶ διάφορα φαίνονται θαύματα. αὐτὴρ τις Αἰγύπτιος ἄστος ἐρασθεὶς γυναικὸς ἐλευθέρας ὑπαύδρου, καὶ μὴ δυνάμενος αὐτὴν διελεάσαι, διὰ τὸν σωφρονοῦντα τρόπον τῆς περὶ τὸν παρθενικὸν αὐτῆς αὐδρα, προσομιλήσειν χρόνῳ ὁ κακόσχολος, λέγων αὐτῇ. ἢ ἔλθε πρὸς τὸν εἰς τὸ ἀσκητήριόν με, ἢ ἐρχάσθητι τῇ πίχνῃ σου, ἵνα ῥάθῃ αὐτὸν ὁ αὐτὴρ αὐτῆς. λαβὼν οὖν ὁ χρόνος τὸ ἱκανὸν πρὸς αὐτὴν, ἐχρήσατο ταῖς ἑαυτοῦ χρηστείαις καὶ μαγγανείαις. καὶ μὴ δυνηθεὶς αὐτῆς σκῆσαι τὸν νοῦν εἰς τὸ τοῦτο πανθάνεσθαι, πρασκυάζει αὐτὸν ὡς φοράδα φαίνεσθαι ταῖς αὐτοῦ θεωμένοις. ἔξωθεν πίνυ ἐλθὼν ὁ αὐτὴρ αὐτῆς ἐν σχήματι φορᾶδος τὸν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔβλεπεν, καὶ ὅπι τῆς ἑαυτοῦ κοίτης καπακληθεὶς ἐξενίζετο ὅπως τὸν κρέβατον αὐτοῦ φορᾶς αὐέκειτο. κλαίει οὖν ὁ αὐτὴρ αὐτῆς καὶ εὑρίσκει μὴ δυνάμενος τὸ πρᾶγμα.

Ὡς

ἐζησεν τὰ σύμπαντα ἔτη ἑκατὸν ἑνενήκοντα. ἀπὸ τούτων ἐν τῇ ἐρήμῳ πεπόνηκεν ἐξήκοντα ἔτη. τελευτήσας αὐτὸς ἀπελθὼν πρὸς τὸν πατέρα τῇ ἡλικίᾳ σφίγγων τοσαύτῃ ὕστερον ἐχρήσατο καρτερίᾳ πόνων ἀσκητικῶν ἐν ὄλοις σχεδὸν ἔτεσιν, ὡς πολλῆς καὶ μεγάλης τοῦτον ἀξιωθῆναι διακρίσεως, ὥστε καλεῖσθαι αὐτὸν παιδιόχρονα, ἐπειδὴ βαθὺν τῆς ἡλικίας προέκυψεν τοῖς χρόνοις. παραχρῆμα γὰρ γνώμῃ κατὰ πνεύματος ἔλαβεν ἐχρισματικὴν σημείαν, καὶ χάρισμα ἰαμάτων, καὶ πνεύματα προφητείας. κατηχισθὴς δὲ καὶ τῆς ἐνθέου ἱερωσύνης. τούτῳ σπεῦσαι σὺν μαθητῇ εἰς τὴν ἔρημον τὴν ἐνδοτάτω, τὴν καλουμένην Σκήτιν, ὧν ὁ μὲν εἰς αὐτῶν ἦν αὐτὸς ὑπηρέτης, τελησίου αὐτῷ παντὸς οὐρισκόμου. διὰ τὸ σὺν αὐτοῖς ὑπερχωμένους θεραπεύεσθαι. ὁ δὲ εἰς αἰτιχώρει κατ' ἰδίαν εἰς κέλλαν. χρόνου δὲ προκύψαντος, σημειακῶν ὁμμάτων προβλέψας ὁ ἅγιος λέγει τῷ ὑπηρετοῦντι αὐτῷ ὀνόματι Γωανῆ, εἰς ὕστερον δὲ ἡγουμένῳ πρεσβυτέρῳ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἁγίου Μακαρίου. πρεσβυτέρα γὰρ ἠξιώθη ὁ μέγας Μακάριος. ὅτι ἄκουσόν μου ἀδελφὲ Γωανῆ, καὶ ἀπ' ἀρχῆς μετὰ τῆς νηστείας, καὶ σωτηρίας σοι ἔχει. πίζει γάρ, φησι, καὶ πειράζει σε τὸ πνεῦμα τῆς φιλαργυρίας. οὕτω γὰρ ἐγὼ ἐώρακα. καὶ οἶδα, ὅτι ἐὰν μου ἀπάρχῃς τῆς ἀρκλήσεως, πλεωφήσῃ ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ θεοῦ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ ἐξοχαθήσῃ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου. ἐὰν δέ μου ἀθετήσῃς, τοῦ Γιεζῆ ἥξει ἐπὶ σε τὰ πάλη, ἃ καὶ τὴν νόσον νοσεῖς. σωίζει δὲ αὐτὸν τοῦ μὴ ἀγάπᾳ τούτῳ ἀρκεῖσθαι μὴ τὴν κοίμησιν τοῦ ἁγιωτάτου Μακαρίου, ὑπακοῦσαι ἢ αὐτὸν τῷ τὸν Ἰούδαν τῇ φιλαργυρίᾳ τῇ ἀγχόνῃ προσάψαντι· καὶ μὴ ἄλλα

δικαι

ἄν, ϗ πῦρ ὁ θεὸς μι ἐκπῦθεν ἤδη τὸ δράμα ἀποκαλύψῃ μοι. Ϲ κλείσας τὴν θύραν τ κέλλης ἐνδοτέρω ἀπῆλθεν. αἰφνιδίως δὲ ὁ δαίμων Ϲ ὅλη πανὴ τῇ ἡμέρᾳ αὐτὸς, εἰς λαίλαπα αὐελύθη, ϗ εἰς ὀναγρους σκιρτῶντας ϗ φεύγοντας, καὶ ψόφους ἀφ' ἑαυτῶν ἀπολύοντας ἐξομοιωθείς, ὅτως ἄφαστον ἐγένετο. τοῦτο τ ἄθλον τοῦ μακαρίου Ναζιανζηνοῦ, ϗ αὐτὴ αὐτὰ αἱ ἀρεταὶ τῆς ἀσκήσεως. Ϲ ἡ αὐτὴ τῆς μάχης ἀρχὴ τὸν ἀντιπαλον Ϲ αὐτὴ αὐτὰ ἡ ἀλλαγωγὴ, Ϲ τὸ αὐτὸν τοῦ ἀοιδίμου βίου τέλος.

Περὶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπλίου.

Τὰ ϗ τοῦ ἁγίου ϗ ἀθανάσιον πατέρες Μακάριον τὸν Αἰγύπλιον, ϗ Μακάριον τὸν Ἀλεξανδρέα, τοῦτ' ἐγνωκέναι φησὶν ϗ ἀκαταγωνίστους ἀθλητὰς τοῦ ἐναρέτου βίου ἄθλα πολλὰ ὄντα ϗ μεγάλα, καὶ μικρὰ δεῖν δυσπιστεῖσι τοῖς ἀπίστοις, ὁκνῶ διηγήσασθαι ϗ γελᾶν ὑπὲρ δόξαν ἀποίσω, μή πῃ ϗ ψεύστην δόξαν ἀπενέγκωμαι. ὅπου δὲ πολλοὶ ϗ πάντας τοῦτ' λαλοῦντας τὰ ψεῦδος, σαφὲς ἐστὶν ἰδεῖν ἀποφώνημον τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἐμοὶ τοίνυν μὴ ψεύδομένῳ ἀλλὰ τὴν χάριν τοῦ κυρίου, πιστεύσατε τῶν ἀνδρῶν λαοῦσα, ϗ αὐτοὶ μὴ ἀπίστει τοῖς τ ἁγίων πατέρων ἀθλοις, ἀλλὰ μᾶλλον ἐγκαλλωπίζεσθε τούτων τῶν ἀοιδίμων Ϲ ὄντως Μακαρίων, τῶν κατ' ἀξίαν τῶν ὁσίων ἄθλων ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως καὶ τὰ ὀνόματα κεκτημένων. ὁ μὲν πρῶτος ἀθλητὴς τοῦ Χριστοῦ, Μακάριος ὀνόματι, Αἰγύπλιος τῷ γένει ὑπῆρχεν. ὁ δὲ σφόδρα τῆ ἡλικίᾳ, πρῶτος σὲ τῆς προπαρήμασι τῶν μοναχῶν, ϗ αὐτὸς Μακάριος καλούμενος τῷ ὀνόματι, Ἀλεξανδρέων πολίτης γέγονε προκεκριμένος πατράσιν. ϗ τὰ μὲν πρῶτα διηγήσομαι τῶ Αἰγυπλίῳ Μακαρίῳ τὰς ἀρετὰς, ὡς

ἁμαρτωλὸς τὸ βλέψημα. πᾶσι γὰρ τοῖς καὶ ὅλῳ τῷ βίῳ σου τὸ ἐπ' ἐμοὶ τῇ θεοῦ ἀπέχθειαν. ἔχω γὰρ κεκρυμμένον σκότος, ὃν οἶδεν ὁ κύριος, ὁ καὶ τὰ κρυπτὰ τῆς ἐμῆς καρδίας εἰδὼς, ὡς πρὸ θεοπέμψαι. ἀσχήμονος δὲ ὁ δαίμων ἐν τούτῳ τῷ δράματι, σχῆμα πάλιν γινόμενον ἑτέρωθεν τοῦ ἐνέας μιμοῦνται τὴν κοιμήσεως τοῦ ἀθλητοῦ μεταμορφοῦται εἰς παιδάριον δεκαετὲς, ὡς ἐλαττόν ὄντος ἄρσενος ἐν σαρκὶ βασανίζοντος. καὶ γυμνὸν ἑαυτὸν ποιεῖ βαθείας θλησίον τοῦτο κέλλης, ἐχθεμαπίσατο ὡς πεπωκέναι τὸν ὄνον. καὶ κράζον τὸ παιδίον, αὖθις Ναθαναὴλ ἐλέησόν με, καὶ δός μοι χεῖρα. ἠκουσεν ὁ σκεῦος τῆς φωνῆς δὲ παιδὸς δηλῆσεν, ἐ αἰσίξας τὸν γέροντα τῆς κέλλης, ἔσω ἐς ὡς ἐλαλεῖ αὐτῷ. τίς εἶ, ἐ τί θέλεις ποιῆσαι σοι; ἀποκρίνεται ὁ δαίμων. ἐγὼ γὰρ εἰμὶ δὲ δὲ μοναχὸς τὸ μελλάκιον, ἐ ἄρσεν ἀποφέρω. ἐπεὶ δὴ ἀγάπησεν δὲ σου γηραιμὸν δὲ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ αὐτὸν σωθῆναι θαυμαστὸν χρεία τῶν θεοφορῶν. δέομαι οὖν σου μὴ με παρίδης. μή ποτε ἐ ἐπὶ τῶν ὑαίνων βρωθῶ. πολλαὶ γὰρ ὕαιναί εἰσιν ἐν τοῖς τόποις. ἐνεὸς οὖν ἐγνωκὼς ὁ μακάριος Ναθαναὴλ, ἐπὶ πολλῆς συμπαθείας σφόδρα ἠλιγγίασε παρεπόμενον τοῖς ἀπλάγχνοις, καὶ ἐλογίζετο τί ποιήσῃ λέγων. ἢ τῆς ἐντολῆς ἔχω ἐκπεσεῖν, ἢ τῆς θεοθέτους ἐξολιωθῆσαι. ὕστερον δὲ πολλογισάμενος τῷ δυσθεῖ λογισμῷ, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ. ἄμεινόν ἐστι τὸ μὴ συλεῦσαι τοσούτων ἐτῶν θεόθεσιν εἰς ἀφανισμὸν ἐ ἦλθαι δὲ ἀλόγου. θεοσδοξάσας τὸν θεὸν τῷ κυρίῳ, λέγει πρὸς τὸν λαλοῦντα δηλῆσαι παιδίον. ἄκουσον παιδίον, ἢ ὅτις δηλή ποτε εἶ, πίστευε εἰς τὸν ἐν ᾧ λατρεύω τῷ δεσπότῃ πάσης πνοῆς. ὅτι εἰ ἐρήζεις ὄντως βοηθείας πέμψει σοι ὁ θεός μου βοήθειαν. ἐ ἔστι ὕαιναι, ἔστι τι ἄλλο ἀθλιώτερον. εἰ δὲ πλεονασμός τις

εἰ, δὲ

κατ' ἀρχὰς ϖᾶσιν ἐπιτάττοντος καὶ ἀπατῶντος δαίμονος, καὶ νῦν τὴν ἀκηδίαν ϖεριβαλόντος καὶ τῆς κέλλης αὐτὸν ἐξελάσαντος. ἔδοξεν γάρ ἀκηδίαν εἰς τὸν ϖρῶτον κέλλαν. ἀναχωρήσας ἐκεῖνος ἀπῆλθεν ἄλλον ἔκπυστον τελεσιέστερον κώμης. μὴ οὖν τὸ πλέσμα τὸν κέλλαν, καὶ ἐν αὐτῇ οἰκῆσαι, μὴ ϖρεῖς μιλίας ἢ τέσσαρας, ϖᾶσαν εὑρεῖν ὁ δαίμων ἐν νυκτὶ, ϖαρέαν κατέχων ὡσϖερ οἱ δήμιοι, σχῆμα ἔχων ϖραλιότης ῥάκους ϖεριτεθειμένος, ψόφους ἐργαζόμενος τῇ ϖαρέᾳ. ϖρὸς ὃν ἀχθόμενος ἔλεγεν ὁ μακάριος Ναθαναὴλ λέγων αὐτῷ. τίς εἶ σὺ, ὅτι ταῦτα δρᾷς ἐν τῇ ἐμῇ ξενίᾳ. ὁ δὲ δαίμων ἀπεκρίνετο. ἐγὼ εἰμι, ὁ καὶ ἐκ τῆς ϖρώτης κέλλης ἐλάσας σε. καὶ νῦν ἦλθον καὶ ἐκ ταύτης φυγαδεῦσαί σε. ἐγνωκὼς οὖν ὁ μακάριος Ναθαναὴλ ὅτι ἐνεϖεφύκει. ὑϖοστρέφει αὖθις εἰς τὸν ϖρώτην σκῖπλον, καὶ ϖληρώσας τραχήλου καὶ ἐπὶ ἕτερα ὤμα ὑϖέρεβη τὴν ὁδὸν φιλονεικήσας τῷ δαίμονι. ὃς ϖρόσωϖα αὐτῷ ἐνεδείξατο, ἵνα αὐτὸν ἀναλκάσῃ ἐξελθεῖν ἐκ τῆς κέλλης, ἕως ἔτι ἔστι δηγήσασθαι. ἐν οἷς καὶ ϖοῦ. θλιπτηρήσας ὁ μισόκαλος, ἐπηρεάσαι ϖοῦ ἐπιτέθασεν εἰς ἐγκοπὴν τῆς ϖροθέσεως. ἐπὶ τὰ θλιπτόμενα ἀγίων θλιπτειψαμένων τὸ ἅγιον, ἢ ἐκ θεοῦ ϖρονοίας, ἢ ἐξ ὑϖοθέσεως δ' ϖράσεως, ἐξ ἐκείνου παρ' ὀλίγον αὐτὸν ἐξώκλεν τῆς ϖροθέσεως. τῶν γὰρ θλιπτομένων μὴ τὸ θλίπτειν δύναμιν, καὶ μὴ τὸ δίκαιον ἐχόντων, ἃ ϖροέπεμψεν αὐτοῦ ὁ ἡμέτερος οὐσιῶδες βῆμα ϖοδὸς, ἵνα μὴ δῷ χώραν τῷ μισοκάλῳ. λέγουσιν οὖν οἱ Ἀράβιοι τὰ θλιπτόμενα. ὑϖερήφανον ϖρᾶγμα ἐρᾷζῃ ἀβέβαι, μὴ ϖροπέμπων σοῦ θλιπτόμενος, ὁ ἡ λέγει αὐτοῖς. ἐγὼ καὶ σοῦ κύριός μου σοῦ θλιπτόμενος σέβω, καὶ ϖάντα τὰ κλῆρον ἡμῶν, καὶ ϖάντων αὐθρώπων ἐγὼ ὁ

μονότηϛ. τάυτῳ πολλὰ συγχρονίσας ἐγὼ ἐμαύθανον παρ᾽ αὐτοῦ πῶϛ αὐτὸ ὁ Δρόσος ἐπεκτήσατο διὰ τῆϛ φόνου ἁμαρτίας. ὃϛ ποτ᾽ ἂν ἔλεγε ἀπέχθη λύπης, ὡϛ καὶ προσδυσχεραίνειν τῇ φόνου αἰτίᾳ. γεγόνη γάρ μοί φησιν ἐπανόρθωσις σωτηρίας ὁ ἀκούσιος φόνος. ἔλεγε δὲ ὑποτραφῶν φέρων πῶϛ μαρτυρίαν τοῦ κυ τὸν μέγαν θεράποντα καὶ θεὸν Μωϋσέως καὶ κυ πῶϛ Αἰγυπτίου φόνου. ὅτι εἰ μὴ Δρὰ τ φόβου καὶ φίνου, οὐκ ἂν Μωϋσῆϛ ἠξιώθη τῆϛ θεατοπικῆϛ θεοπτίας, καὶ τῆϛ τοσούτης δωρεᾶϛ, ἣ τ συγχαφῆϛ τῶν ἁγίων λόγων καὶ πνεύματος, εἰ μὴ τῷ σφάξαι τοῦ Φαραὼ, διὸ ἔδρασεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ καπίληφεν τὸ ἔργον Σινᾶ. ταῦτα δὲ λέγω ἐγὼ οὐχ ὁδοποιῶν εἰϛ φόνου ὕλην, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιδεικνύων, ὅτι εἰσὶ ἣ ἀθεϊσμὸν καὶ ἀρετὴ, ὅταν μὴ ἐκουσίᾳ γνώμῃ τῷ ἀγαθῷ τὶϛ προσελθεῖν βλαβῇ. τῶν γὰρ ἀρετῶν, αἱ μὲν εἰσι προαιρετικαὶ, αἱ δὲ ἀθεϊσμικαί.

Περὶ Ναθαναήλ.

Ἕτερόϛ τιϛ τ ἁγίων γέγονεν τῶν παλαιῶν ἄριστος ἀθλητὴϛ καὶ Χριστοῦ, ὀνόματι Ναθαναήλ. τοῦτον ἐγὼ ἐν σαρκὶ κατίληφα. κεκοίμητο γὰρ πρὸ τῆϛ ἐμῆϛ ἐν τῷ ὄρει εἰσόδου πρὸ ἐτῶν δεκαπέντε. τοὺϛ δὲ σπασκήσει τῷ ἁγίῳ τούτῳ καὶ συγχρονίσαι μετυχὼν, φιλοφρόνωϛ ἠρώτων περὶ τῆϛ τοῦ ἀνδρὸϛ ἀρετῆϛ. ἐδείξαν δέ μοι αὐτὸ ἐν τῷ κέλλαι, εἰϛ ὃν ᾤκει μόνοϛ ἀσκῶν τὸ δεὶϛ πρὸ ἐγγυτέρω εἶναι τῆϛ οἰκουμένης. ἐκεῖνος γὰρ ὁ μακάριοϛ τὸ αὐτῷ ἔκρινεν ὅτι σπανίοιϛ ἦσαν οἱ ἀναχωρηταί. διηγεῖτο δέ μοι τοῦτο μετὰ αὐτὸ ἐξαίρετον τῆϛ ἀσκήσεως. ὅτι τοσοῦτον ἔσχεν ὑπομονὴν ἐν τῷ κελλίῳ, ὡϛ μὴ σκληθῶμαι ποτὲ τὸ τοῦτον λιπεῖν τῆϛ προθέσεως. ἐν οἷϛ ἐμπαγεὶϛ πατ᾽

μακάριος. Παμβώ. πάλιν ὑμῖν ἐρῶ. ἀμφότεροί εἰσιν ἴσοι ἀπὸ τ̃ κύριον. ἕκαστον δὲ ὑμῶν πληροφορήσω ἀπ' αὐτοῦ. ἵτ̃ εἰ μὴ ἦσκε τοσαύτη ἀκρότης, οὐκ ἂν ἐφθέγξατο ξ̃ τ̃ σωτῆρος ἡμῶν ἀγαθότητος συγκεχυθῆναι. ἐκεῖνος πάλιν ἀπαπῶν σὺν ξένοις, καὶ τοῖς δεομένοις ἀρκοῦντων, ἰσόρροπος κ̃ δυνάμενος ξ̃ κύριε ἀναδείκνυται. αὐτὸς γὰρ λέγει. ἐγὼ οὐκ ἦλθον ἀρκοῦντηθῆναι, ἀλλὰ ἀρκοῦνῆσαι. ἀρκοῦντος ὢν καὶ οὗτος, εἰ καὶ ὅλοκαὶ ὁ οὐκ τοῦ κόπου ἔχει φορτίον, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς αὐτὰ εἶχεν ἀπάπωσιν. ἐκδέξασθε δὲ μικρὸν, ἵνα καὶ σῶμα ξ̃ θεῖ δέξωμαι τ̃ περὶ αὐτοῦ ἀποκάλυψιν· καὶ μὴ ταῦτα ἐλθόντες μαθήσεσθε. ἀρκοῦντες οὖν ὅλοις ἡμέραις ἦλθον πάλιν περὶ τούτων τ̃ μέγαν σῶμα καλοῦντες. ὁ δὲ μακάριος ἀπεκρίνατο λέγων αὐτοῖς. ὡς ὅτι θεῦ ἀμφότερους εἶδον ἅμα ἐστῶτας ἐν τῷ σῶματι.

Περὶ Μακαρίου ξ̃ ἀκοίτου Φόνου ποιήσαντος.

Νεώτερός τις τῇ ἡλικίᾳ ὀνόματι Μακάριος ὡς ἐτῶν δεκαοκτὼ, ἐν τῷ παίζειν αὐτὸν μετ' ἄλλων συνηλίκων σῶμα τοῦ λίμνου τοῦ λεγομένου Μαρίαν πτερόποδα νεμόν ἀκοίτου ἐργάσατο Φόνον. ἵτ̃ μηδὲν μεγάλον εἰρηκὼς καταλαμβανόμενος τῷ ἔρημον, καὶ εἰς τοσοῦτο ἤλασεν Φόβον θεῖον τι καὶ ἀνθρώπινον. ὡς αὐτοῦ θῆσαι αὐτὸν τριετίαν ἄστεγον μείναντα ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἀβρόχος δὲ ἡ γῆ ἐκείνη ὑπάρχει· καὶ πᾶν τὸ ἴαμα τροφῆς, καὶ οἱ ἀρκοῦντες χλοάζουσι, καὶ οἱ ἀρκοῦντες τῆς πείρας αὐτῆς. ὁ αὐτὸς ἵτ̃ Μακάριος ὕστερον ἀνεδόμησεν ἑαυτῷ κελλίον· καὶ ζήσας ἐν αὐτῷ ἄλλα εἰκοσιπέντε ἔτη, καὶτὰ χαρίσματος ἠξιώθη, ὡς καθαρὸν ἀγγέλων ἀντεφωνῆσαι τῇ

ήσας ἑαυτῷ μοναχὴν ἐμελλον, καὶ πρὸς λαβόμενος ἀδελφὸς ἐλίγους, πέντε ξένους ἐδέξατο, πάντα ἀβρῶς ὑπερεφάνευεν, πέντε γέροντας ὡσεικότως, πασῶν πένης παρεῖχεν καὶ σάββατον καὶ κυριακὴν τραῦς ἢ πέντε τραπέζας ἐστῶν, σὺν λιπαρύσις ἐδέξατο. τούτῳ τῷ τρόπῳ τὸν ἑαυτοῦ βίον κατανάλωσεν. τούτων οὖν ἀμφοτέρων πολυτελῶν, διάφοροι μακαρισμοὶ ἑκατέρων ἐγένοντο παρὰ τῶν ἀδελφῶν, ὡς ἀμφοτέρων πλείων ἐν ἀρετῇ ὑπερβάντων. ἐ τοῖς μὲν ὑπερεῖχεν ὁ τὰ ἁπλᾶ ξενοπαθῶν λιπαρύσις βίῳ, τοῖς δὲ ὁ κοινωνικὸς πρὸς πάντας σὺν σπουδαρύσις. φιλονεικίας οὖν ἐμπεσούσης ὑπὲρ τῆς διαφόρου πολιτείας τούτων τῶν μακαρίων τῇ ἀδελφότητι, μάλιστα ὑπὲρ τοῖς διαφόροις ἐπαίνοις, ἀπέρχονται πρὸς τὸν μακάριον καὶ ἄγιον Παμβὼ, ἐ αὐαπήγνται αὐτῷ τὴν περὶ τούτων διάκρισιν, ἀξιοῦντες μαθεῖν παρ' αὐτοῦ τὸ ἀμείνω πολιτίαν. ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς. ἀμφότεροι τέλειοι εἰσὶ πρὸς τὸν κύριον. ὁ μὲν γὰρ Ἀβραμιαῖον ἐξεπίλεσεν ἔργον σπουδῇ παύτας, ὁ δὲ τοῦ προφήτου Ἠλίου τὸ ἀκαμπὲς τοῦ ζήλους πρὸς θεὸν ἀναρεσήσεως ἐπεσπέξατο. ἐ τὸ μὲν λεγόντων, πῶς σπουδαῖον εἶναι τοῦτο ἴσως, προσπιόντων ἐνίων τὸν ἀσκητὴν, καὶ λεγόντων. ὅτι ὅτου τὸ ἀναγκαῖον πεπλήρωκεν προστάγμα, τὰ πάντα πωλήσας, καὶ διαδεδωκὼς πτωχοῖς, καὶ προσκαρτερῶν τῇ εὐχαῖς, καὶ πάσαν ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ νύκτα τὸ σωτὸν βαστάζων, ἐ ἀκολουθῶν τῷ σωτῆρι. τὸ δὲ πρὸς τὸν ἑτέρου ἀντιφιλονεικούντων. ὅτι καὶ ὅτου, δεόμεθα ζῆν, ἴσασι τε καὶ τοιαῦτα πλάγκνα ἐπεσπείξατο εἰς πάντας σὺν δεομένους, ὡς καὶ εἰς αὐτὰς τὰς λεωφόρους ἐξερχόμενον καθῆσθαι, καὶ σὺν θλιβομένους σωφρονεῖν καὶ ἐπαρκεῖν. ἐ μόνον τὴν ἰδίαν ψυχὴν ἀνέπαυεν, ἀλλὰ ἐ ἄλλων πολλῶν, νοσοκομῶν, καὶ θλικρινῶν. λέγει αὐτοῖς ὁ μακά-

ἀλλ᾽, σιλίγιπος, ὧν ἐλπιδέονται οἱ ἀρρωστοῦντες. ταύτῳ ἑαυτῷ λυσιτελοῦσα δύρων πλιτείαν εἰς τὸ ζῆσαι ἢ χελωνῆ δούλῳ. ὅσις πλούτων μέλλων, ὁμοίῳ ἑαυτοῦ καταλιμπάνῃ τὰ χρυσώματα, ἢ ζωγραφαλέους αὐτὸν ταύτῳ σκηπλεῖν τὴν ζάκυνθον. πυγαχιχιλίων γὰρ οἰκουμένων μοναζόντων τὸ ὄρος ἐκεῖνο, χρεία καὶ τῆς τοιαύτης ἐπισκήψεως, τῷ ἔρημον εἶναι τὸν τόπον.

Περὶ Παησίου καὶ Η᾽σαΐου.

Γένονται τις Παήσιος καὶ Η᾽σαΐας ἄνω καλούμενοι ἀδελφοὶ ὑπῆρχον πατρὸς ἐμπόρου Σπαδοδρόμου. οἵ τινες τοῦ πατρὸς αὐτῶν πλουτήσαντος ἐμελέσησε τὰ ὑπάρχοντα ἐν κυνηγεσίοις, ἃ ἔχον ἐν μοῦ νομίσμασι πεντακισχιλίοις, ἐνίματίοις ἢ καὶ οἰκέταις τὰ δύρεθέντα. ἔτι μετ᾽ ἀλλήλων ἐσκέψαντο, καὶ συμβαλόντες ἑαυτοῖς ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους. ἐπὶ ποίαν μέθοδον ἔλθωμεν βίον ἀδελφέ; ἐὰν ἔλθωμεν ἐπὶ τὴν ἐμπορίαν, ἴσως μετέλθῃ ὁ πατὴρ ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς ἕτερος ἔχομεν καταλεῖψαι σὺν πόνῳ ἡμῶν. ἴσως ἢ καὶ κινδυνώσωμεν ἐκπεσόντες πάντες ἢ ληστικοῖς ἢ θαλατίοις. ἀλλὰ δεῦρο οὖν ἀδελφὲ ἐπὶ τ᾽ μονήρη βίον ἔλθωμεν, ἵνα καὶ τὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν περιθήσωμεν, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν μὴ ἀποτελέσωμεν. ἤρεσεν οὖν ἀμφοτέροις ὁ σκοπὸς τοῦ μονήρους βίου. ἐύρέθησαν οὖν ἀλλ᾽ καὶ ἄλλο διαφωνοῦντες. μεμελετήμενοι ἢ τὰ χρήματα, ἐ τὰ λοιπὰ πάντα, ἃ μοῦ σκοπὸν εἶχον ἕκας᾽ τοῦ ἐρέσαι θεῷ, ἐκλαχυμένῃ ἢ τῇ πλουτίᾳ. ὁ μοῦ γὰρ πάντα διασκορπίσας ἔδωκεν ἀσκητηρίοις, καὶ ἐκκλησίαις, καὶ φυλακαῖς, καὶ πτωχύδεμον ἔμαθεν ὅθεν τ᾽ ἄρτον πορίσητε, καὶ τῇ ἀσκήσῃ προσέσχεν, ἐ τῇ εὐσεβείᾳ. ὁ ἢ ἕτερος τότε μηδὲν διασκορπίσας, ἀλλὰ πει-

ήσας

δε ἡμεῖς ἐναπνίζειν τῇ τ πάθῃ δεινότητι, ϲῦ ὀφθαλμὲϲ ἡμῶν ἀπ' αὐτῶν ἀπερέφομεν. τότε λέγει ἡμῖν ὁ μακάριοϲ ϲκεῖνοϲ Βενιαμείν. ὄζεϲθε τέκνα, ἵνα μή μου ὁ ἔϲωθεν ἄνθρωποϲ ὑδρωπιάϲῃ. τὸ γὰρ τὸ ϲῶμα ὕπνῳ με δεδαμωμένα ὤνηϲεν, ὅτι δυναϲθαμῶμαι παρέδλαψεν. ϲῦ οὖν ἐκτὸϲ ϲωμὶ μιῶμαϲ ϲκείνηϲ δίφρου αὐτῷ πλατύτεροϲ γέγονεν. ἐν ᾧ ἀδιαλείπτωϲ ϲκαθέζεται, μηκέτι ἐν κλίνῃ ἀναπεϲεῖν δυνάμενοϲ, διὰ τὰϲ λοιπὰϲ χρείαϲ τ ϲώματοϲ. καὶ ἐν τούτῳ ὢν τῷ ἀνιάτῳ πάθει ἄλλωϲ ἰάτου ϲῦ ἐν οἷοιϲ δήποτε οὖν νοϲήμαϲι καταχομένουϲ. ἀναγκαῖον τοίνυν ἡγηϲάμην ἐξηγήϲαϲθαι τάτε τοῦ ἁγίου τὸ πάθοϲ. ἵνα μὴ ξενιζώμεθα ὅταν τι ϲυμβαίνῃ δικαίοιϲ ἀνθρώποιϲ ϲυμβαίνειν. πλουτήϲαντοϲ δὲ τοῦ ἡμεραίου ϲκείνου τὰ φλοία τῆϲ ὑγρᾶϲ ἐπήρθη καὶ ἀνεῳγήϲθη, ἵνα διωθῇ τὸ ϲῶμα ἐξενεχθῆναι τῆϲ κέλληϲ. τοιοῦτοϲ ὢν ὁ ἅγιοϲ τοῦ ϲώματοϲ τὸ μακαρίου καὶ ἀειδίμου πατρὸϲ Βενιαμείν.

Περὶ Ἀπολλωνίου.

Ἀπολλώνιοϲ τὴϲ ὀνόματι ἀπὸ τῆϲ μεγάληϲ αὐτῶν ἀποταξάμενοϲ καὶ οἰκήϲαϲ τὸ ὄροϲ τῆϲ Νιτρίαϲ, μὴ τυχὼν τοῦ λοιποῦ μαθεῖν δυνάμενοϲ, μήτε ὅλωϲ ἀϲκῆϲαι μεγαφιλεῖ τῷ παρηβηκέναι τὴν ἡλικίαν, ζήϲαϲ ἐν τῷ ὄρει ἔτηϲι ἔτη, παύϲαν τὴν ἕξιν ἔχειν τὴν ἀϲκηϲιν. ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων καὶ τῶν ἐκείνου πόνων πανταχοῦ ἰατρεῖα καὶ κελλάρια ἀναγράζων ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ πάϲῃ τῇ ἀδελφότητι εἰϲ τὰϲ νόϲουϲ ἐπήρκει. καὶ ὧν ἰδεῖν αὐτὸν ὄρθριον μέχρι τῆϲ ἐνάτηϲ ὥραϲ κεκλιϲμένα τὰ ἀϲκητήρια, καὶ μοναϲήρια, καὶ πᾶϲαϲ ϲκηνὰϲ τὰϲ ϲκεῖ, καὶ θύραν εἰϲερχόμενον, καὶ ἐπιϲκεπτόμενα, μήτε ἀνάκει). ἐϐάϲταζεν ἢ ϲταφίδαϲ, ῥοάϲ,

Digitized by Google

σωτῆρα πολλῆς ἀφ' χρείας τ τῆς ἐρήμου πολιτῶν, ἱκανῶς ὠφεληθείς, καὶ ὠφ' τῶν ἁγίων ἐπισκόπων, τῶν ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν, καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐρήμου συνελημμένων, εἰς τὰ καταθέσια τῶν ἁγίων οὗπερ αὐτὸς ἔκτισεν μαρτυρίῳ ἐν αὐτῇ τῇ καταθέσει ὑποδέχε τ Ῥωφῖνον ὁ ἅγιος ἀπὸ τοῦ ἁγιάτου βαπτίσματος ὠφ' τῶν ἐπισκόπων, ὃν ἐπιβαθῆ ἀξίως τῆς αὐτοῦ πολιτείας, εἰς πάντα ἀτακτίας τῷ ὁσίῳ αὐδρὶ Ἀμμωνίῳ, ὃς μετ' ὀλίγον χρόνον κοιμᾶται, καὶ θάπτεται ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῷ λεγομένῳ Ῥωφινιανῆς. ἔνθα μνῆμα λέγεται θεραπεύειν πάντας τοὺς ῥιγαζομένους.

Περὶ Βενιαμείν.

Ἐν τούτῳ τῷ ὄρει τῆς Νιτρίας γέγονεν αὐτῆς τις θαυμαστὸς ὀνόματι Βενιαμεὶν καλούμενος, ζηλωτὴς βιώσεως ἐνάρετον ἔπεσιν ὀνδεικνύμενος. καὶ εἰς ἄκρον ἀσκήσεως τὴν ἀρετὴν κατηξιώθη χαρίσματος ἰαμάτων, ὡς παύειν, ᾧ αὐτὸς χεῖρας ἐπιτίθη, ἢ ἔλαιον εὐλογήσας ἐδίδου, πάσης ἀσθενείας καὶ ἀρρωστίας ὁ ἐνοχλούμενος. ἔτος ὁ δὲ τηλικούτου χαρίσματος καταξιωθεὶς ἔτος ἐκτὸς μιλίων τῆς κοιμήσεως ὑδρωπίασεν. ἐπὶ ὅλῃ τοσοῦτον ὤγκωσεν τὸ σῶμα αὐτοῦ τῇ οἰδήσει, ὡς ἄλλον Γῆρυθρὺν ἀληθεύειν ὀφθῆναι ἐν τοῖς ἡμετέροις καιροῖς. ὠφελαβὼν οὖν ἡμᾶς Διόσκορος ὁ ἐπίσκοπος, ἔτι δὲ πρεσβύτερος ὢν ὅρους τ Νιτρίας, ἐμέ τε καὶ τὸν μακάριον Εὐάγριον λέγει ἡμῖν· δεῦτε, βλέπετε νέον Γῆρυθρὺν, ἐν τοιούτῳ ὄγκῳ σώματος, πάθη αὐτάτῳ, ἄμετρον κεκτημένον διαίρεσιν. ἐπελθόντες οὖν ἐθεασάμεθα τοσοῦτον ὄγκον τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὡς μὴ δύνασθαι τὸ μικρὸν δάκτυλον τ χειρὸς αὐτοῦ περιλαμβάνειν τ δύο χερσὶ τ δακτύλων. μὴ δυνάμενοι

ελθῶν τ̀ ἐρήμ. ὡς δὲ ἀ σπεχώρουν αὐτῷ, Θλεπόντων πάντων ἀφαρπάσας ψαλίδα τὸ ἀριστερὸν ἀς ἑαυτ̃ ἕως τοῦ πυθμέν. ἐψαλισεν, λέγων αὐτοῖς· καὶ ὑπὸ χ̃ νῦν πεπληροφορηθε ὁτι ἀδικῶ ἀπ' ἐμε ἠδέως λειπὸν ὅπερ αὐτοὶ ἀναγκάζετε. χ̃ νῦν μ ἀπεχωρεῖτ̃ε, ὡς τ' μὴν εἰς ἱρωσυλ μὴ πεφάγεσθαι. ἕως οὖν ἀφέντες αὐτὸν ἀνεχωρησαν, κ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τῶ τα τῷ ἐπισκόπῳ. ὁ δὲ λέγ αὐτοῖς, ὅτ̃ε ὁ νόμ̃ε πρὸ Ἰουδαίοις πολιτ̃ε ἐθῶ ἐμοὶ δὲ καὶ μὴ οὕτω τὸν ἑαυτ̃ ἐνεγκητε μόνον ἄξιον τῆς τρίπις ὄντα, χειροτονῶ. ἀπελθόντες οὖν πάλιν παρεκάλεσαν αὐτόν μὴ πεῖσθαι τ̀ τοῦ ἐπίσκ αὐθρὸς, ἐπεχείρουν κὰ βίαι πεφαγεῖν αὐτῷ. ὁ δ διωμόσατο αὐτοῖς εἰπών. ὅτι ἐὰν ἀναγκάσητ με, ἐ τ̀ γλῶσσαν μ δοτὸν ἐμοῦ. ἐπὶ τούτοις ἀφέντες αὐτὸν ἀνεχώρησαν. τοῦτον χ̃ ἁγίς Ἀμμωνίς φέρεται τοῦτο τὸ θαῦμα. ὑδέποτ φησι τῷ σωματίῳ αὐτ̀ ἡδονῆς ἐπαναστάσης ἀσάρκ χ̃ σαρκίς αὐτ̀ ἐφείσατο, ἀλλὰ σιδηρεν ἐκπυρακτώσας πεφοβημ̃ε τοῖς μέλεσιν ἑαυτ̃, ὡς πάντοτε αὐτὸν ἐλκωμ̃ον εἶναι. ἡ μὴν τοιαύτη ἄσκησις γέγονεν ἐκ νεότητ̃ε ἕως θανάτ ὠμοφαγία. ὑδὲν χάρ ὧν πυρὸς δίχ ἐφαγεν ποτὲ ἐκτὸς ἄρτ. παλαιὰ δὲ καὶ καινὲν γεγραφὼ ἀπεσήμηνεν, καὶ ἐν συγγράμμασιν αὐθρῶν λογάδων Ὠριγένους π, καὶ Διδύμ, Ἐπιφ, καὶ Σπυρίδ δηλ̃ε μυρίας ἐξακοσίας. ταῦτα δὲ μαρτυρῶσιν αὐτῷ καὶ οἱ μεγάλοι τ̀ ἐρήμ πατέρες. τούτ καὶ προφητείαι φέρονται. παρακληθεὶς δὲ ὑπ' τοσοῦτον τοῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀδελφοῖς, εἰ καὶ τίς ἄλλ̃ε. ὅτ̃ε ὁ μακάρ̃ε πολλαῖς ἱκεσίαις καταδυσωπηθεὶς παρὰ Ῥηφίνου χ̃ κατ' ἐκεῖνο καιρὸν ἐπάρχ τῶν πραιτωρίων, εἰς οὗ καιρὸς ἐκείνης ἐληλύθ̃ε χ̃ μεγάλη Ἀμμωνίς ἐν Κωνσταντίν

ἀρετῶ ἐλέγετο καὶ ὑπὲρ τὸν μέγαν Ἀντώνιον, καὶ ὑπὲρ πάντας σοῦ ἀγίους ἐσκηκέναι, τῶ εἰς σοῦ λόγους ἀκρίβειαν.

Περὶ Πίωρ.

Φέρετω σὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ αὕτη ἡ πρᾶξις τοῦ ἁγίου Παμβῶ. ὅτι ὁ μακάριος Πίωρ ὁ ἀσκητὴς ἐθαύμαζεν αὐτοῦ τὴν κέλλη πολὺ, ἤθιον βασιλεύσας ἀπλώσεγκεν ἄρτον. ἐγκλιθεὶς σὲ παρ' αὐτοῦ, τίνος ἕνεκεν τοῦτο πεποίηκας. ἀπεκρίνατο ὁ Πίωρ, ἵνα μή σε βαρήσω. ὃν σιωπήσας ἅτως ἀπέλυσεν. μετὰ τινα χρόνον θαύμαζε ὁ μέγας Παμβῶ τὴν κέλλη τοῦ Πίωρ. καὶ βρέξας τὸν ἄρτον αὐτοῦ, ἅτως ἀπλώσεγκεν. ἐρωτηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ δι' ἣν αἰτίαν βεβρεγμένον ἀπλώσεγκεν, ἀπεκρίνετο ὁ Παμβῶ. ἵνα μὴ κἀγώ σε βαρήσω, ἔβρεξα.

Περὶ Ἀμμωνίε.

Ὁ Ἀμμώνιος ἅτος μαθητὴς γεγονὼς τοῦ μεγάλου Παμβῶ ἅμα τρισὶν ἀδελφοῖς ἑτέροις, καὶ δυσὶν ἀδελφαῖς, εἰς ἄκρον φιλοθεΐας ἐλάσαντες, τῶν πάντα ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν ὡς ἱκανὸν ἀπέχειν ἀπ' ἀλλήλων χάσημα. ἐπὶ δὴ καθ' ὑστερολλὴν φιλόλογος ὢν ὁ ἄρις τῶν ἀνδρῶν Ἀμμώνιος, πολλὰς τότε ἠρώθη εἰς λόγον θλιπσκοπῆς. ὃ πρωτελθόντος Τιμοθέω τῷ μακαρίῳ θλιπσκόπῳ, παρεκάλουν αὐτὸν χειροτονῆσαι αὐτῆς θλιπσκοπον τὸν Ἀμμώνιον. ὁ σὲ λέγε αὐτῆς. φέρετέ μοι αὐτὸν, καὶ χειροτονῶ ἡμῶν τοῦτον. ἀπελθόντων οὖν αὐτῶν μὴ βοηθείας πολλῆς εἰς τὸ συλλαβέσθαι αὐτὸν, εἰς φυγὴν ἅτος ἐτράπη. ἰδὼν σὲ ὅτι λοιπὸν κατελήφθη, εἰς παρεκάλεσ αὐσοῦ· μὴ πρόμενόν σὲ αὐτὸν, καὶ δώμυτο μὴ καταδέχεσθαι τὸ πρᾶγμα, μηδὲ διὰ σας ἐξ-

ἅτως αμῶ ὠκονόμησεν φησιν ἡ χάρις ⸗ κυρίε ἐν τῷ εἰσελθεῖν με εἰς τὸ ὄρ⸗. μετ ὀλίγον χρόνον κεκοίμηται ὁ ἄνθρωπ⸗ θεὸ μὴ νοσήσας, μὴ ἀλγήσας τι τῶν ⸗ σώματ⸗ μελῶν, ἀλλὰ τῇ ἀπυρέλδα καταρά πλων μετεσίλατό με, καὶ ⸗ πλουτῶν κεντήματ⸗ πρὸς ἀπαρλισμὸν ὄντ⸗, λέγε μοι δέξαι ταύτην τὴν ἀπυρέλδα σκ τῶν ἐμῶν χειρῶν, ἵνα μέμνησαί μου, ἄλλο χάρ σοι σκ ἔχω τί καταλείψω. σκλιμπάνῃ ἀπύρεκτ⸗ ἐτῶν ἑβδομήκοντα, ⸗ θαβήμων⸗ τῷ κυρίῳ τὸ πνεῦμα. ὃν σε περιφιάσεσι ἐγὼ, ⸗ ὁδοναις τὸ σῶμα ⸗ ἀγλὶς ἐλίξασα, καὶ ἀποθεμένη, ἅτως ἀνεχώρησα τ ἐρήμου, ἕως ἡμέρας θανάτου τὴν ἀπυρέλδα σκεύην μεθ ἑαυτῆς ἔχουσα. ἅτις ὁ Παμβὼ πλουτᾶν μέλλων κατ αὐτὴν τὴν ὥραν ⸗ σκλιμπάνην αὐτὸν, παρεσῶσιν Ὠ ἐγλγύῃ τῷ πρεσβυτέρῳ κ οἰκονόμῳ, κ Ἀμμωνίῳ, αὐθεάσι πλειθοῆτοις, τοῦτο λέγ⸗ ἠρηκέναι. ὅτι ἀφ ἧς ἦλθον εἰς τὸν τόπον τοῦτον τ ἐρήμου, κ ᾠκοδόμησά μοι τὴν κέλλαν, κ ᾧκησα ἐνθάδε, σκ ἐκτὸς ἔργων τῶν ἐμῶν χειρῶν πεπόηκα ἡμέραν μίαν. ὐδὲ μέμνημαι δωρεὰν ἄρτον φαγὼν ἀπὸ τινο⸗. ὐ μετεμέλομαι ἕως τῆς ἄρτι ὥρας ὅτι τῷ λόγῳ ᾧ ἐλάλησα. ⸗ ἅτως ἀπέρχομαι πρὸς τὸν θεὸν, ὡς μηδὲ ἀρξάμην⸗ τοῦ θεοσεβεῖν. ⸗ θεοσμαρτύρων ἡ αὐτὴ κ οἱ ἄλλοι τοῦ Χριστοῦ Ὠ ἐγλγύης ⸗ Ἀμμωνίου⸗ ἀφηκούσμενοι ἡμῖν. ὅτι οὐδέποτε ἐρωτηθεὶς λόγον ⸗ θαβ πνου⸗ ἠ χραφικὴν ἢ ἄλλον ἵνα πραγμαλικὸν, οὗτος ἢ ⸗ θαυτὰ ἀπεκρίνατο, ἀλλ ἔλεγεν μησὶ ἐπὶ τῶν ἀποκρισιν ἠρηκέναι. πολλάκις σὲ παρῆλθεν ⸗ τρίμηνον, καὶ σκ ἐδίδε ἀπόκρισιν, λέγων μήπω κατειληφέναι. ἅτω μὴν τοὺς ἀποφάσεις ἐδίδου πεπεισμένως κ θεὸν, ὡς ἀπ αὐτοῦ τὸ θεῖ μὴ παντὸς φόβου σοῦ πάντας δέχεσθαι ταύτας. πάντων γὰρ τῶν

ἀρετῶν

Φορμ. ἐν οἷς κἀγὼ τοῦτο αὐτὸ ὧν πλεονέκτημα ἐν τοῖς μεγάλοις αὐτοῦ κατορθώμασιν. τοσοῦτον ὧν ὑπερόπλης χρυσίου καὶ ἀργυρίου, ὅσον ἀπήνη ὁ θεατρόλικος λύγδ. ἐν οἷς δηγεῖτο μοι ἡ μαχαιρία Μελαίνη, ὅτι ἐκ χαῖς ἀθροιζομένη εἰς τὸν Ἀλεξάνδρειαν ἀπὸ τῆς Ῥώμης, καὶ ἀκούσασα ὠδὶ τὰ τότε ἀρεστῆς, ἅ μακαρία Γισδώρα ἅ πεισβυτέρα ἢ ξενοδόχα ὠδὶ αὐτοῦ μοι δηγησαμένη, ἢ ὁδηγήσασ. πρὸς αὐτὸν εἰς τὸν ἔρημον, ὅτι προσλύεγκα αὐτῇ ἀργυρίαν τελαχοσίων λιτρῶν ἀργύρ., παρακαλέσασα αὐτὸν ἐκ τῶν πραγμάτων μὲ μεταχεῖν. ὁ δ' ἔφησι καθεζόμενος, καὶ πλέκων θάλλος, ἡυλόγητέ με φωνῇ μόνῃ εἰπών. ὁ θεὸς δώσῃ σοι τὸν μισθόν. καὶ λέγ' τῷ οἰκονόμῳ αὐτοῦ Ὠφελίμη. δὸς ἔξαι καὶ οἰκονόμησον αὐτὰ πάντα τοῖς κατὰ Λιβύλιν, ἅ τοῖς ἐν ταῖς νήσοις ἀδελφοῖς. ταῦτα γὰρ τὰ μοναστήρια πίνεται πλέον ἢ δὸς τὰ ἄλλα. ἀθροιγγίλας αὐτῷ μηδὲν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ δοσέναι αὐτ' ἐκείνῃ ἅ χρήματος, ἀλλὰ τὸ δύπορωτέραν εἶναι τὴν χώραν. ἐγὼ δ' ἔφησιν, ἐστῶσα ἐξεδεχόμην παρ' αὐτοῦ δύλογίας ἰμαηθεῖσαι ἢ καὶ λέγω δοξαθεῖσαι ὅτι τῇ τοσούτῃ δόσι. καὶ μηδὲν ὅλως πρὸς αὐτοῦ ἀκούσασα εἶναι αὐτοῦ. ὅτι κύριε ἴνα οἶδας πόσον ἐστιν. τελαχόσιαι λίτραι ἀργύρ. εἰσίν. ὁ δ' πάλιν καὶ ὅτι τότῳ μηδ' ὅλως ἀνασώσας, ἢ καὶ προχὼν τῷ σκεύει τὸ θηκης ἀπεκείνατό μοι. ὦ ἐκλιόχας αὐτὸ, τέκνον, πρὸς σου μαθεῖν τ' ποσότητα ἅ σταθμὸν χρείαν σὸκ ἔχ. ὁ γὰρ τὰ ἕρη σταθμίσας, καὶ τὰς νάπας ζήσας ζυγῷ, πολλῷ πλέον οἶδέστεται τὸν ποσότητα τοῦ ἀργύρ. εἰ μὲν γὰρ ἐμοὶ ἀν τὸν ἐδίδως, καλῶς ἂν μοι καὶ τὸν σταθμὸν ἔλεγες εἰ δ' τῷ θεῷ αὐτὰ προσλύεγκας, τῷ ἅ σοῦ δύο ὀβολὸς μὴ πεφοδόντι, ἀλλὰ πλέον πέντων τότου τιμήσαντι, σιώπα, ἡσύχαζε.

θαῦμα διηγήσατο ὁ μακάριος Ἀθανάσιος ὁ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, γράψας εἰς τὸν υἱὸν Ἀντωνίου βίον. ὅτι παρίρχετό ποτε μέλλων τὸν Λύκον ποταμὸν ἅμα Θεοδώρῳ μαθητῇ αὐτοῦ, ὅλα δεῖται ὑποδύσασθαι, ἵνα μὴ γυμνὸν ἑαυτὸν ἴδῃ ποτέ. καὶ ἐν τῷ διαπερᾶν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν εὑρέθη τοῦ ποταμοῦ, ὡς ἐν ἑκατέρᾳ περαίᾳ δίχα πορθμοῦ ὑπὸ ἀγγέλων μεταιχθείς. ἔστιν ὁ Ἀμμωῦς ὁ οὕτως βιώσας, καὶ ἄτως πολιτήσας. ὡς τὸν μακάριον Ἀντώνιον τὸν ψυχικὸν αὐτοῦ ἰδεῖν ὑπὸ ἀγγέλων ἀναχωροῦντα εἰς τὸν ἐρημικὸν τοῦτον τὸν Λύκον ποταμὸν μὴ δειλίας ἐγὼ πορθμοῦ παρῆλθον ποτέ. διώρυξ γάρ ἐστι μεγάλη Νείλου.

Περὶ Ὡρ.

ΕΝ τῷ ὄρει τούτῳ τῷ Νιτρίᾳ γέγονεν αὐτῆς τις θαυμάσιος ἀσκητὴς, ὀνόματι Ὡρ. ᾧ πολλὴν μεμαρτύρηκε ἀρετὴν πᾶσι μὲν ἡ ἀδελφότης, ἐξαιρέτως δὲ ἡ ἀνθρωπόφιλος καὶ Θεοῦ Μελανία, πολλὰ ἐμοὶ διελθοῦσα εἰς τοῦτο τὸ ὄρος. ἐγὼ γὰρ αὐτὸν οὐ κατέλαβον ζῶντα. διὸ καὶ ἐν τοῖς διηγήμασιν ἀνδραγαθήματα ἀκούσας, ὅτι ἄπιστον ἐψεύσατο ποτέ, ἄτιμον ὤμοσεν, ἄτιμα κατηρᾶσατο λιτά, ἄπιστος χρείας ἐλάλησεν τί ποτέ.

Περὶ Παμβοῦ.

ΤΟύτῳ τοῦ ὄρους ἐχρήσατο πάροικος ὁ μακάριος Παμβὼ, διδάσκαλος Διοσκόρου ἐπισκόπου, καὶ Ἀμμωνίου, καὶ Εὐσεβίου, καὶ Εὐθυμίου τῶν ἀδελφῶν. καὶ Ὠρίγενους ἀδελφιδοῦς δεκαοκτὼ ἀνδρὸς ἐνδόξου καὶ θαυμαστοῦ. ἔστι δὲ ὁ Παμβὼ πολλὰ μὲν καὶ μεγάλα ἔχων ἀνδραγαθήματα καὶ περιπέματα πλείστα ἐν διαφορᾷ.

λδ῀ω, φησὶ, κ᾽ ω῾ραι καλ῀ω, ἵνα ἔκας῀ ἡμῶν ἀπὸ τ῀ νυ῀ κατ᾽ ἰδίαν μόνη. ἡ δ᾽ οὐκ ἠνέσχετο εἰπεῖν. ἐν τῷ αὐτῷ οἰκ῀ω μείνωμεν, ἐν διαφόροις δ᾽ κλίναις. ζήσας σὺν μετ᾽ αὐτ῀ς ἐν τ῀ αὐτ῀ οἴκ῀ ἔτη δέκα ὀκτὼ, διὰ πάσης ἡμέρας ἐλάλαζεν ἐν τῷ κήπῳ, κ᾽ τῷ βαλσαμῶνι, βαλσαμικοῦ γὰρ λῦ῀ ἡ τὸς βάλσαμ῀ ἀμπέλε δίκλω φυτεύε῀, γεωργουμένη κ᾽ κλαδευομένη, πολὺ ἔχυζα πόνον. ἐπ᾽ ἐργας σὺν εἰσερχόμενον εἰς τὸν οἶκον, καὶ ποιῶν δίχας, ἠδύνεν μετ᾽ αὐτ῀ς. καὶ πάλιν νυκτερινὰς ποιῶν εὐχὰς, ἐ σωμάξεις, ἀπὸ βαθὺν ὄρθρου ἀπῆ εἰς τὸν κῆπον. τούτων δ᾽ τως ἀπιλειμμένων, κ᾽ ἀμφοτέρων εἰς ἀπάθειαν ἐληλακότων, ἐνήρκησεν αἱ εὐχαὶ τοῦ ἁγίε Λ᾽μωῦ, κ᾽ λέγε αὐτῷ τὰ τελευτ῀α ἡ μακαρίτις ἐκείνη. ἔχω σοι τὶ εἰπεῖν κύριέ μου. ἵνα ἄν μὲ ἀκούσῃς, πληροφορηθῶ ὅτι ὄντως κ᾽ θεὸν ἀγαπᾷς με. λέγε αὐτῇ. εἰπὲ ὁ βάλε. λέγε αὐτῷ. δίκαιόν ἐστι πρᾶγμα ἄνδρα σε ὄντα θεοσεβῆ καὶ δικαιοσύνῃ ἀσκοῦντα, ὁμοίως ᾖ καὶ ἐμὲ ἐζηλωκῆναι τῷ αὐτῷ σοι ὁδὸν κατ᾽ ἰδίαν μόνην, κ᾽ πολλὰς ὠφελεῖσθαι. ἀ τοῦτον γάρ ἐστι δ᾽ ἐμὲ κοὐπίεσθαι σ῀ τῷ τοσούτῳ κ᾽ τοιούτῳ ἀρετῷ τῆς φιλοσοφίας, σωσικοσῶπε μοι διὰ τὸν κύριον ἐν ἀγνείᾳ. ὁ δ᾽ εὐχαριστήσας αὐτῇ, κ᾽ δεδώκως δόξαν τῷ θεῷ, λέγε αὐτῇ. καλῶς σοι ἔδοξεν κυρία κ᾽ ἀδελφὴ καὶ εἰ τοῦτό σοι ἀρέσκε, ἔχε σὺ τοῦτον τὸν οἶκον, ἐγὼ δὲ ἀπελθὼν ποιήσω μοι ἕτερον οἶκον. κ᾽ ἐξελθὼν ἀπ᾽ αὐτ῀ς εἰσῆλθεν ἐνδότερον τ῀ς Νιτρίας ὄρους. ὅπου γὰρ λῦ῀ ἐκεῖ τότε σωσεχῆ μοναστήρια, οἰκοδομεῖ ἑαυτῷ δύο θόλους κελλίων, καὶ βιώσας ἄλλα εἴκοσι κ᾽ δύο ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ, κ᾽ καταθύμιος ὡς ἄρον τ῀ τῆς ἀσκήσεως ἀρετῷ ἐν τῷ μοναχῷ βίῳ ἐτελεύτησεν. μᾶλλον δ᾽ ἐκοιμήθη ὁ ἅγι῀ Λ᾽μωῦ ἐτῶν ἐζηκοντα δύο. ὅτις δ᾽ ἔσ῀ν ὁρῶν τ῀ μακαρίαν σύμβιον αὐτ῀ς τὰ τε θαύμα

τελώτω, ἃ τῷ ψυχρῷ εἶδεν ἀναλαμβανομένῳ ὑπὸ ἀγγέλων ὁ μέγας Ἀντώνιος, καὶ εἰς οὐρανὸς ἀναφερομένῳ ἔλεγεν δὲ ἐστὶν ἡ Παχώμιον εἰδέναι ἢ Ταβεννησιώτην, ἄνδρα προφητικὸν χαρισμα ἐσχηκότα, ἐρημασκητρίαν γεγενῆσθαι ἀνδρῶν τελχινίων. ταῦτ' ἃ εἰς ὑστερον τὰς ἀσκήσεις διηγήσομαι.

Περὶ Ἀμμωῦ.

Οὗτος ἔλεγεν ἡ Ἀμμωῦ τινὰ τόπον βεβιωκέναι. ὀρφανὸς φησὶν ὑπ' ἀρχὰς νεανίσκος ὡς ἐτῶν εἰκοσιδύο, βίᾳ ἀχθεὶς ὑπὸ γονέων συνεζύχθη. καὶ μὴ δυνηθεὶς ἀντισταθῆναι τῇ τούτου ἀνάγκῃ, ἔδοξεν καταφεύγειν, καὶ ἐν πάσῃ καθέζεσθαι, καὶ πάντα μεμνῆσθαι καὶ τὸν νόμον. μετὰ τὸ ἐξελθεῖν πάντας κοιμήσασθαι αὐτοὺς ἐν τῷ πατρῷῳ καὶ τῇ κλίνῃ, ἀναστὰς ὁ μακάριος Ἀμμωῦ ὑποκλείει τὴν θύραν, καὶ καθίσας προσκαλεῖται τὴν μακαρίαν αὐτοῦ καὶ γνησίαν σύζυγον, καὶ λέγει αὐτῇ. ἄδελφε δὴ κυρία καὶ ἀδελφὴ, λοιπὸν διηγήσομαί σοι τὸ πρᾶγμα, ὁ νόμος οὐκ ἐγαμήσαμεν ἔτος ἐστὶν σήμερον ἔχων ἤδη. καλῶς οὖν ποιήσωμεν ἡμεῖς, ἐὰν δοκῇ τοῦ νοῦ ἕκαστος ἡμῶν κατ' ἰδίαν καθυδήσῃ, ἵνα καὶ τῷ Χριστῷ λοιπὸν ἀρέσωμεν, ἐκτελέσαντες ἄθικτον ἡμῶν τὴν παρθενείαν. καὶ ἐξενεγκὼν ὁ μὲν βιβλίον γεγραμμένον ὡς ὁ μὲν προσώπου ἦν ὁποτόλε καὶ ἦν σωτῆρος ἀνεγίνωσκεν τῇ κόρῃ ἀπείρῳ ἄσῃ γραφῶν. τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἀναγνώσεως ποιησάμενος ἀπὸ τῆς ἰδίας θεοπνεύστου διδασκαλίας, τὸν περὶ παρθενίας καὶ ἁγνείας εἰσηγήσατο αὐτῇ βίον, ὡς τῇ χάριτι ἦν Χριστοῦ πληροφορηθῆσαι ἐπεύχου ἀπῆν, καὶ γὼ πέπεισμαι κύριέ μου τὸν ἁγνὸν βίον ἡδέως βιῶσαι. καὶ εἴ τι καλοῦμαι τοῦτο ποιήσω λοιπόν, ὁ δὲ, τοῦτο κελεύω,

σφάλμασιν. ὡς πάντας σὺν παίοντας, καὶ διελεγχομένους, & ὑποδυομένους πληγῶν καθεστῶτας, ἐλαμβάνην τὸ φοίνικα, καὶ λαμβάνοντα κῦ νῶτα ῥητὰς ἴτως ὑπολύεσθαι. ἐξέκειτο δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ ξενοδοχεῖον εἰς ὃ τὰ ἀπιόντα ξένοι δεξιοῦνται πάντα τὸν χρόνον, καὶ ὁπόσοι διετίαν ἢ τριετίαν μένειν θέλοιεν, μίσθους ἀναιρετοὶ ἀναχωρήσαντες θελήσουσι... συγχωρήσαντες αὐτῷ ὅλην ἑβδομάδα μίαν ἐν ἑορτῇ ἄγειν, τὰς λοιπὰς ἡμέρας ἐργάσονται αὐτὸν λοιπὸν ἐν ἔργοις, ἢ ἐν κήπῳ, ἢ ἐν ἀρτοποιίῳ, ἢ ἐν μαγειρείῳ. εἰ δέ τις ἀξιόλογός τις εἴη, διδάσκειν αὐτὸν βιβλίον ἀναγινώσκειν. μὴ συγχωρήσαντος αὐτῷ ἕως ἑκτης ὥρας μηδενὶ σιτεῖσθαι. ἐν ταύτῳ τῷ ὄρει & ἰατροὶ ἄγουσι, καὶ παλαιστρικοὶ. κέχρηνται δὲ & οἴνῳ, καὶ πρασκευῇ οἴνου. πάντες δὲ ἔτι ὀδόντων ἀρχόμενοι τοῖς χερσὶν ἑαυτῶν, ὡς εἶναι σὺν πάντας ἀνεψιούς. & τῆς ἑαυτέρας καταλαβόσης ἐστὶν ἐσθίειν καὶ ἀκούειν ἀφ' ἑκάστης μονῆς ὕμνους & ψαλμοὺς τῷ Χριστῷ ἀδομένους, καὶ προσευχὰς ἐν ἑκάστῃ ἀναπεμπομένας. ὡς νομίσαι τινὰ μετέρχεσθαι ἐν τῷ τῆς τρυφῆς παραδείσῳ μεγαλύνεσθαι. τὴν δὲ ἐκκλησίαν σαββάτῳ καὶ κυριακῇ καταλαμβάνουσι μόνον. ὀκτὼ δέ εἰσιν πρεσβύτεροι ἀφηγούμενοι ταύτης τῆς ἐκκλησίας. ἐν ᾗ, μέχρις οὗ ζῇ ὁ πρῶτος πρεσβύτερος, οὐδεὶς τῶν ἄλλων ἐπιφέρει, ἢ δικάζει, οὐχ ὁμιλεῖ, ἀλλ' ἐν ἡσυχίᾳ αὐτῷ συγκαθέζονται μόνον.

Περὶ Ἀρσισίου.

Οὗτος ὁ μέγας Ἀρσίσιος, & ἄλλοι πολλοὶ γέροντες τῶν ἁγίων, οἱ σὺν αὐτῷ, οὓς ἡμεῖς ἑωράκαμεν, σύγχρονοι ἦσαν τοῦ μακαρίου Ἀντωνίου. ἐν οἷς ἐζήτει ἄλλος οὗτος ὁ μέγας Ἀρσίσιος καὶ τὸ Μισοῦ εἰδέναι τὸ Νι-

Περὶ τῆς ἐν τῇ Νιτρίᾳ.

Συνπυχηκὼς οὖν πολλοῖς τῶν ἁγίων ἐγώ, καὶ συνδιατρίψας τοῖς περὶ τὸν Ἀλεξάνδρειαν μοναχηλίοις ἐπὶ ἔτη τρία, καὶ σὺν διατρίψας καλλίστοις καὶ ἀγαθωτάτοις μεγάλοις ἀνδράσιν ὡς διηγαλίοις, πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένοις. ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν ἦλθον ἐπὶ τὸ ὄρος τῆς Νιτρίας. μεταξὺ δὲ τοῦ ὄρους τούτου καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας λίμνη κεῖται, ἡ καλουμένη Μαρία. κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπὶ μίλια ἐσθολομήκοντα. ὧν διαπλεύσας διὰ μιᾶς καὶ ἡμισείας ἡμέρας ἦλθον εἰς τὸ ὄρος ἐπὶ τὸ μέρος τῆς μεσημβρίας. ᾧ ὄρει προσκειται ἡ ταυτὶ ἐρημος παρατείνασα ἕως Αἰθιοπίας καὶ τῶν Μαζίκων καὶ τῆς Μαυρετανίας. ἐν ᾧ ὄρει οἰκοῦσιν ἄνδρες ὡς πεντακισχίλιοι, εἰ τινες διαφόρως ἔχουσι πολιτείας, ἕκαστος ὡς δύναται καὶ ὡς βούλεται. ὡς ἐξεῖναι καὶ μόνον μόνῳ, καὶ δύο προι, καὶ πολλοῖς. ἐν τούτῳ τῷ ὄρει ἀρτοκοπεῖα ἐστιν ἐπτὰ, ὑδατρεττόμενα καὶ κενούμενα, καὶ τοῖς εἰς τὸν παυόμενον ἀναχωρηταῖς, ἀνδράσιν ὄσιν ἐξακοσίοις. παροικήσας οὖν ἐγὼ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ ἐνιαυτὸν ὅλον, καὶ πολλὰ ὠφεληθεὶς ἀπὸ τῶν μακαρίων καὶ ὁσίων πατέρων, Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, καὶ Πετρουβασιοῦ, καὶ Ἀγίωνος, καὶ Χρονίου, καὶ Σεραπίωνος. καὶ πολλοῖς διηγήμασιν ἀρχαιοτέρων πνευματικῶν πατέρων παρ' αὐτῶν κενηθείς, ἦλθον εἰς τὸν ἔρημον τόπον ἐκδοξάτων. ἐν τῷ ὄρει τούτῳ τῆς Νιτρίας ἐκκλησία μία ἐστὶ μεγίστη. ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ τρεῖς φοίνικες ἑστᾶσιν, ἕκαστος ἔχων μάσχαλα ἐφ' ἑαυτοῦ κρεμαμένου. καὶ ὁ μὲν εἷς ἐπιφορεῖ τοῖς μοναχῶν τὰ φαιόντων. ὁ δὲ, εἰς τιμωρίαν λησῶν, ἐὰν μὲ ἐμπίσωσι ποτέ. ὁ δὲ, εἰς διάθεσιν τῶν ἀδιτυγχανόντων καὶ ἐμπεπλωκότων οἷοις δήποτε σφάλ-

χρείας ἓ πίωχείω. χρόνω ὴ παρελθόντω, ἐπιθὴ μειρά-
λιω ὐπόληψιν εἶχεν ὁ αὐτὴρ ὲν Ἀλεξανδρείᾳ εἰς ἄκρον
φιλόθεω. ὧν κ ἐλεήμων πρεσβύτης. ἤκμασεν χὰς μέ-
χρι τῶν ἑκατὸν ἐτῶν, ᾧ συνεχρονίσαμεν κ ἡμεῖς, ἡνίκα-
βᾶτο αὐτὸν ὐπομνῆσαι. πλῶ. σύρθσα αὐτὸν ὲν τῇ ἐκ-
κλησίᾳ, λέγε αὐτῷ. δέομαί σω. τί λέγεις περὶ τ λιθων
ἐκείνων, ὧν δεδώκαμεν τὰ πεντακόσια νομίσματα; ὁ ὴ
ἀπεκρίνατο λέγων αὐτῇ. ἀφ' ἧς ἡμέρας δέδωκας μοι τ
χρυσὸν, κατέβαλον αὐτὸν εἰς τὸν τιμιὸν τ λιθων. κ εἰ
βάλε ἰδεῖν αὐτοῦ, ἐλθὲ ὲν τῷ ὀπτίῳ μου. ἐκεῖ γὰρ
κεῖται οἱ λίθοι, κὰι βλέπε ἐαύ σοι ἀρέσωσιν, ὅπερ εἰ ἄρης
σου τ χρυσόν. ἦλθεν δὲ ἐκείνη ἀσμενεστάτη. ὡὼ ὴ τὸ πίω-
χεῖον εἰς μὴ τὸ αὐάγαιον ἔχον τὰς γυναῖκας. εἰς ὴ τὸ
κατάγαιον οὐ ἄνδρας. ἐξαγθεισῶμης ὴ αὐτῆς, εἰσάγε
αὐτὼ εἰς τ πυλῶνα, κὰι λέγε αὐτῇ ὁ ἄγιος. τί θέλεις
πρῶτον ἰδεῖν, οὐ ὑακίνθους, ἢ οὐ σμαράγδους; λέγει
αὐτῷ, ὃ δοκεῖ σοι. ὡς ὴ αὐάγε αὐτὼ εἰς τὸ αὐάγαιον, ἐ
δείκνυσιν αὐτῇ ἡκρωτηριασμὼς γυναῖκας λελωβη-
μὼας ὄψις ἐχούσας, κὰι λέγε αὐτῇ. ἰδὲ οἱ ὑακίνθοι. εἶπε
κατάγε αὐτὼ εἰς τὸ κατάγαιον, κὰι δείκνυσιν αὐτῇ οὐ
ἄνδρας, εἶπών. ἰδὲ οἱ σμάραγδοι. ἐ νομίζω τούτων πι-
μιωτέρους μὴ σὺ ῥεθῶαι. ἐαὶ σω σοὶ ἀρέσκωσιν, ἐπὶ λά-
βε σου τ χρυσόν. τούτων πάντω ἅτως γενομένων διά-
τραπῆσα ἡ παρθένω ἐξῆλθεν, κὰι ἀπλήσθησε ὲν τῇ
οἰκίᾳ ἑαυτῆς ὅπο πολλῆς λύπης ἐνέσησεν. ὅτι οὐ κ θεὸν
τοῦτο ἐπίησεν τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ἀναγκασῶς. εἰς ὕστερον
ὴ ἠυχαρίσησεν τῷ πρεσβυτέρῳ τῆς κόρης ἧς ἐφρόντιζεν
κ γάμον ἀτίκνα πλουτησάσης. ἐ λοιπὸν ταύτης εἰς δεῦρο
κατεχρησαμὼμένης τῷ βίῳ.

ἐν τόπῳ ἀγίῳ αὐτοῦ; ἀθῷος χερσὶ, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. ἐκεῖνοι γὰρ ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν ἑαυτῶν λαμβάνουσιν, οἱ νομίζοντες αὐτὴν τῷ σαρκίῳ τούτῳ σωζελύεσθαι, οἱ τῶν πνευματικῶν ἀρετῶν ἀμελοῦντες.

Περὶ Μακαρίου τοῦ πρεσβυτέρου.

ΤΑύτην τὴν παρθένον τὴν τῷ ὀνόματι μόνῳ τὴν ἐπωνυμίαν κεκτημένην, τοῖς δὲ τρόποις τῆς ἀσκήσεως ἀπεξενωμένην, τὸ δὴ λεγόμενον, θελήσας Φλεβοτομῆσαι εἰς κενοφωνίαν τῆς πλεονεξίας ὁ ἁγιώτατος Μακάριος ὁ πρεσβύτερος, καὶ ἀφηγούμενος τῶν λελωβημένων, σοφίζεται δεῖμα τοιοῦτον. Ἰοῦ γὰρ ἡ νεότητι αὐτῆς λιθουργὸς, ὃν λέγουσι καβιδάριον. καὶ ἀπελθὼν λέγει αὐτῇ. λίθοι ἀναίκαιοι σμάραγδοι καὶ ὑακίνθοι ἐμπεπλώκασί μοι. καὶ εἰ πλεύσωσιν ἡ ἐμπορικὴ εἰρήνη οὐκ ἔχω τιμὴν ἵνα πωλήσω αὐτούς, ἵνα ἐργάσωμαι ὄντως. πείθεταί τις αὐτοῖς πεντακοσίων νομισμάτων ὁ ἔχων. ἐὰν οὖν δίξῃ σοι αὐτοὺς λαβεῖν, δὸς τὰ πεντακόσια νομίσματα. τοῖς δὲ λοιποῖς χρήσαις εἰς κατασκεύην κόσμου τοιοῦτον τῆς ἀδελφιδῆς σου. σκηρεμαυθήσῃ δὲ ἡ λεγομένη παρθένος πάσῃ ψηφῷ τῇ κόρῃ, δελεάζει τῇ φιλοκοσμίᾳ ταύτης, καὶ πίπτει αὐτὸς εἰς σοῦ πόδας, καὶ λέγει αὐτῷ. δέομαί σου, μή τις αὐτοῦ λάβῃ. πεῖθεί τις οὖν ταύτην ὁ ἅγιος, λέγων· ὅτι ἀφανίσω ἕως τῆς οἰκίας μου. καὶ βλέπε αὐτοῦ. ἡ δὲ οὐκ ἐμνήσθη, ἀλλὰ πεισθεῖσα αὐτῷ τὰ πεντακόσια νομίσματα λέγουσα. δέομαί σου. ὡς θέλεις λάβε αὐτοῦ. ἐγὼ γὰρ ἐθέλω ἰδεῖν τὸν ἄνθρωπον τὸ πρᾶγμα αὐτοῦ. λαβὼν οὖν τὰ πεντακόσια νομίσματα παρ' αὐτῆς ὁ ἅγιος μακάριος, δείξωσι ταῦτα εἰς τὰς

χρείας

κότας, εἰς ἔπαινον τῶν κατορθούντων τὸ ὀρθὸν, ἀσφάλειαν δὲ καὶ ἀδιαφυλακτὸν τῶν ἐντυγχανόντων. περὶ θεοῦ τίς γέγονεν ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ὀνόματι μόνον. τῷ μὲν σχήματι δῆθεν Ζαπίνη, τῇ δὲ προαιρέσει Φειδωλὸς, σοφὴ, καὶ φιλόπλουτος εἰς ἄκρον ἐν χρήμασιν. φιλόχρυσος μᾶλλον ἢ φιλόχριστος. μηδέποτε προϊεμένη τῶν ἑαυτῆς τι, μὴ ξένῳ, μὴ πενομένῳ, μὴ ἀγχομένῳ, μὴ μοναχῷ, μὴ παρθένῳ, μὴ ἐκκλησίᾳ ὁδὸν ἔνα. αὐτὴ πολλαῖς νηστείαις τῶν ἀγλαῶν παρέρων σὰρξ ἀποκλάζετο τὸν ὕλιν δ' πλάτη. ὑπῆρχε δὲ ταύτῃ θεοῦ, ἐν οἷς τικτοποιεῖται θυγατέρα ἀδελφῆς ἰδίας, ἣ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἐπηγγέλλετο ταύτῃ δ' ἐρανίσουσι αὐτὴ σκπιαθοσι. εἰδὼς γὰρ ἦσι καὶ αὐτὸς ἐν τῇς πλαύης δ' ἀλαδόλου, ἐν προχήματι Φιλοσυγγνώμεις τὸν πλεονεξίαν ὠδίνειν θεοσκυάζοντες. ὅτι γὰρ οὐπω μέλλ γῶσι, δῆλον ἐν πυθεν. ἀδελφοκτονεῖν γὰρ, καὶ μητροκτονεῖν, θεοῦ πατροκτονεῖν αὐτὸς ἐξεδίδαξεν. θεοῦ τοῦτο τῆς θείας γραφῆς ὁμολόγηται. ἀλλὰ κἂν δόξῃ συγγνώμων κηδεμονίαν ἐνταθεναι ποιν, σὰρξ εἰς δύνοιαν σκείνων τοῦτο ποιεῖ, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ τὸν ψυχὸν ἄδικον ἐξασκῆσαι πινῶν, σαφῶς αὐτὸς εἰδὼς τὸν ὀτόφασιν, ὅτι ἄδικοι βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσουσιν. δικαίᾳ δέ τις σωέσῃ πνεύματικῆς κ' θείᾳ πόθῳ κινούμενος, μήτε τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς ἀμελεῖν, κ' τοῖς συγγνώσιν ὀπικουρεῖν, εἰ ἄρα λίποιντο, κ' διαφόρως παρέχειν ὠφελημοίας. ὅταν δέ τις ὅλων τὸν ψυχὸν ἑαυτοῦ καταπάτησιν κηδεμονίας συγγνώμων. ὑπονοητέον νόμῳ, ὅτι ματαίῳ τὸν ψυχὸν αὐτοῦ λογιζόμενος. ἀδει γὰρ ὁ ἱεροψάλτης Δαβὶδ περὶ τῶν τὰ ψυχῆς φρονιζόντων ἐν φόβῳ θεοῦ λέγων. ὅτι τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ κυρίου; ἢ τίς στήσεται

ὑποκελεύσεως αὐαγκάζει ἡμᾶς, καὶ ἀποχρίζαντες τὴν θύραν τοῦ μνήματος, καὶ εἰσελθόντες, δρόμῳ αὐτὴν κοιμηθεῖσαν ἔλεγῳ ἦ δεῖ τούτης καὶ ἡ τελσμακαρία Μελαίνη ἡ Ῥωμύα. δεῖ ἧς εἰς τὸν καθήκοντα καιρὸν καὶ τόπον τὰ δεῖ αὐτῆς διηγήσεμαι. ὅπ κατ' ἔνιαν ὧν φασὶ τὴν μακαρίαν ταύτην σὺν ἡδυπάθειαν θεάσασθαι. δεῖ ἦ τὴν ὁπλῖτ ζῶσαν ἐγὼ παρεκάλεσα αὐτὴν εἰπεῖν μοι τὴν αἰτίαν δι' ἣν αἰχώρησεν μὴν τῆς πόλεως, ἐγκατέκλεισεν σ' ἑαυτὴν ἐν τῷ μνήματι. ἡ σὲ Δᾳὼ τῆς ὁπῆς μοι ἐφθέγξατο λέγουσα. ὅτι ἐβλάβη τὶς νόσῳ εἰς ἐμέ. ἐ ἵνα μὴ δόξω λυπεῖν αὐτὸν, ἢ Δᾳβάλλειν, ἠρησάμην ζῶσαν ἐμαυτὴν εἰς τὸ μνῆμα τοῦτο εἰσαγαγεῖν, ἢ σκανδαλίσαι ψυχήν κατ' εἰκόνα θεὸς πεποιηθεῖσαν. ἐμὲ σὲ εἰρηκέναι αὐτῇ. τῶς Δᾳκάρτερεῖς δὲ τὴν Χριστὸ τὸ Δᾳβὰπαι μηδεὶ σωτυχῶσι, ἀλλὰ μόνον πυκτεύσασι τῇ ἀκηδίᾳ καὶ τοῖς λογισμοῖς. ἡ ἀποκέλευσε δὲ πρωῒ ἕως ὥρας ἑνάτης σὺν χαρᾷ, καὶ ὥραν νήθουσα λύον. τὰς σ' ἀπολοίπους ὥρας εἰσέρχομαι τῷ νῷ τῶν πίστιν τῶν ἁγίων πατέρων καὶ πατριαρχῶν, καὶ σὺν ἄθλοις τῶν μακαρίων ἀποστόλων, καὶ προφητῶν, καὶ μαρτύρων. τῆς ἦ ἑαυτέρας καταλαβούσης, σοὶ ὁμολογήσω μὲν τὸ δεσπότου, ἐθίω μὲν τὸν ψωμὸν, τὰς πάσας ὥρας τῆς νυκτὸς προσκαρτερήσης μὲν τῇ δεήσῃ. καὶ τὸ τέλος ἐκδεχομένης μὲν ποτὲ αὐ λύσῃ ἐκπυθεῖν μετ' ἐλπίδων χρηστῶν, καὶ ὀφθήσεμαι τῷ προσώπῳ τοῦ Χριστοῦ.

Περὶ τῆς Φιλαργύρου παρθένου.

Οὐ' προλείψω σὲ ὃν τῷ διηγήματι καὶ τοῦτ' ἐν προχείμαι ἀσεβείας ἐν καταφρονήσει βεβιωκότας,

Digitized by Google

ὠμότητός τις κολαστηρίων βάσανος. ὧδε δ' ἔτι δικάζοντος ἄρτι. κελεύει λέοντας μέγας πίστις πληθύνας ὑποκαιόμενον τὸν λαμπρώτατον πυρί. βεβαζάσης οὖν τῆς πίστης, καὶ σφόδρα σκαιρούσης, προέτεινεν ὁ αὐτόμαρος ἀρχὼν τὴν μακαρίαν σκεύην, λέγων. ὅτι ἡ ἄπληστος ὑποδέγνυσθαι τῆς θελήμασι δ διαστόμου σου. ἡ, ἵνα εἰσέλθῃς ἔχοις, ἐν τῷ λέοντι σε καταγνωσθῆναι κελεύω. ἡ δ' ἀποκείνατο λέγουσα. μὴ γένοιτο τοῦτο τὸ ἄδικος δικαστὴς, ὁ κελεύων ὑποπίπτειν με ἀσωτίᾳ. ὀπόμαινε οὖν σκεῦος, κελεύει αὐτὸν σκυθρώσας ἐμβληθῆναι τῷ λέοντι. ἡ δὲ ἀφῆσι φωνὴν, εἰποῦσα. τὸν πέφαλον δ βασιλέως σου, ὃν σὺ φοβεῖ, εἰ κέκρυπται σοι τὸ ἄντος μὴ ὑμωρήσασθαι. μὴ κελεύσης μὴ σκυθρωπάσαι. ἀλλὰ κατ' ὀλίγον με προέπεμψεν ἐν τῇ βορᾷ σου πίστει καπνοχαλάσας, ἵνα ἰδῇς πόσον ὑποπονεῖ μοι ἐχαρίσατο δ κύριος. ὃν σὺ ἀγνοεῖς. καὶ χαλασθεῖσα δ μικρὸν, ὡς ὄπλη ὠδαπάνη ὡρῶν τριῶν, οὕτως ἐξέψυξεν φθασάσης τῆς πίστης τὸν τεράχηλον. πλεῖστον μὲν οὖν σύσημα χορὸν ἀγνῶν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἐπλήρωσεν τότε ἐν τῇ Ἀλεξανδρίων σκηνῇ ἄξιοι δόρυβοι τῆς γῆς τῶν θηρίων.

Περὶ Ἀλεξάνδρας.

Διηγήσατό μοι Δίδυμος ὁ συγγραφεὺς τοῦ παιδίσκης ὀνὸς ὀνόματι Ἀλεξάνδρας. ἥτις καταλείψασα τὴν πόλιν ἐν μνήματι ἑαυτὴν ἐγκαθεῖρξεν, δι' ὀκτὼ λαμβανούσα τὰ τῆς ζωῆς, μήτε ἀνθρώποις μήτε γυναιξὶ κατ' ὄψιν συντυγχάνουσα πρὶ ὄπλι ἔτη δέκα. τῷ δ' ἑνδεκάτῳ ἔτει κοιμηθεῖσα φασὶν ἐχρημάτισεν ἑαυτὴν ἡ μακαρίτης, ὡς τὴν ἐν σωτηρίᾳ ἀπηλθοῦσαν καὶ μὴ τυχοῦσαν ὀπτικέ-

λοι αὐτὸ ὅτι ἀπηθάνομεν ἀββᾶ. ἀσπάζεται σε ἐκεῖνος ὁ στυλίτης, ὅτι πολύ μοι προσέχων, καὶ σίνων κεφαλικὸν ἔλεγεν. ἰατὸς δόξη τῷ Διοσκόλῳ κῆ παῖ φρέαρ ἀσπίδας ἐμβαλεῖν, ἢ ὄφεις, ἢ ἕτερα ἰοβόλα θηρία εἰς πάσας τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, σὺ μόνος μηδέποτε πίνων, καὶ ἐξελθὼν τῆς κέλλης αὐτοῦ, καὶ δι' ἰατοῦ γεμίζας τὸν κάδον, νήσης πρῶτος αὐτὸς ἐξ ὕδατος ἀπερρόφησεν, ὅπως φραγίζας τὸ ὕδωρ, εἶπεν, ὅπου χαιρὸς ὅτι φοιτᾷ, σὺν ἰοχυῖ κακίᾳ ἐξ ὀπαδῶν.

Περὶ Ποταμιαίνης.

Ὁ μακάριος Ἰσίδωρος ὁ ξενοδόχος συμπτυχικῶς Ἀντωνίῳ τῷ ἁγίῳ καὶ μακαρίῳ, χαρᾶς ἄξιον διηγήσατο πρᾶγμα ἀκηκοὼς παρ' αὐτοῦ. ὅτι Ποταμιαίνα ἡ ὡραιοτάτη κόρη κῆ τὸν καιρὸν Μαξιμίνου ἐξ διώκτου παιδίσκη ἴνδος ἀνηλαίσθη ὑπηρχεν. ἣν πολλὰ λιπαρήσας ὁ παύτης δεσπότης ὑποχίσασι Διαφέρειν, ἀπατῆσαι παύτην οὐκ ἰσχυσεν. ἐν οἷς τὸ πλοῦτος μαθεὶς, ἐδωρήσατο παύτην τῷ κατ' ἐκεῖνο καιρὸν ἐπάρχῳ τῆ Ἀλεξανδρείας, ἔκδοτον αὐτὴν διδοὺς ὡς χρεωστοῦσαν, καὶ βλασφημοῦσαν καὶ οὐ καιρὸς ἐστὶν βασιλεῖς ἢ τοὺς διωγμούς. ὑποχόμενος αὐτὸς χρήματα ἱκανὰ ὅπως τῇ παύτης συμφορᾷ. ἰατὸς πίσης παύτην, Φήλιξ, σωθήσομαι μετὰ σκοπῶ, φύλαξον αὐτὴν ἀτιμώρητον. ἰατὸς ἦ ἰμμονὴ τῆ ἐξ ἀρχῆς αὐτῆς ἀσωτείας, προσκαλεσαμένη ὑμορημένην αὐτὴν ἀποθανεῖν. ἵνα μὴ ζῶσα λίγων καταγελάσῃ μου τῆς ἀσωτίας. προσαχθεῖσα δὲ ἐπὶ τοῦ βήματος ἡ ἀνδρεία Διαφέρουσ ὀργάνοις ὑμαρητικοῖς τὸ σῶμα ἐβασανίζετο. καὶ πρὸς πολλὰς λογισμὰς ἐπυρρομάχῃ τῇ γνώμῃ. ἐν οἷς ὀργάνοις τῶν ὑμαρτιῶν αἱμά-

ἐρήμῳ τῇ κῦ θαλασσαν σωθῆναι λίθῳ. καὶ τί οὖν ἀεὶ οἰκοδομῶν, καὶ κιλλας ποιῶν, παρεχώρησε τοῖς μὴ δυναμένοις οἰκοδομῆσαι. κατ' ἐτος κίλλαν πλίσκων. ἐμὲ δέ ποτε τῷ ἁγίῳ τούτῳ εἰρηκότος, τί ποιεῖς πάτερ ἐν γήρει τοιούτῳ ὀπτικτίνων ζῶ τὸ ζωμάτιον ἐν τῷ καύματι τῆς χαλεπῆς; ἀπεκρίνατό μοι, λέγων. ἐκεῖνο ὀπτικτίνει με, ὀπτικτινῶ αὐτὸ καὶ γώ. ἤθελεν μὲν γὰρ ἐγκίας ἓξ ἄρτους καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἐ λεπτολαχανῶν δίεμα. ἔπινεν ὕδατος τὸ ὅσον. ὅτι θεὸν μάρτυρα, οὐκ ἔγνων τοῦτον ἀπολύσαντα πόδας, ἢ καθευδήσαντα ἐξεπίτηδες ἢ ὅτι ψιαθίσε ἢ ὅτι κλίνης. ἀλλὰ διὰ πάσης νυκτὸς καθηδίου. ἔπλεκεν σαργὴν τῶν ἐκ θαλλων φοινίκων εἰς λόγον τροφῆς. ὑπονοήσας δὲ ὅτι ὅτι ἐμὲ μόνε τοσούτῳ ἀκροτηρίῳ ἀσκήσεως κέχρηται, ἐφιλοπυσησε διὰ πλειόνων αὐτὸν μαθητῶν ἀκριβῶς, εἰ πάντα ἔχοι διὰ παντὸς ἓξ βίου τὴν ἄσκησιν. οἱ πνες λοιπὸν ἔμειναν κατ' ἰδίαν, καὶ αὐτὸ τὸν ἀρετῶν λοιπὸν καταβοῶντες αὐτό μοι ἔλεγον. ὅτι ὀκ νεαρᾶς ἡλικίας πάντα ἔχων τὴν πολιτείαν, μηδέποτε κοιμηθεὶς ἐξεπίτηδες, εἰ μή τι ἐν τῷ ἐρασθῆναι ἢ ἐδιέσιν ὀκάμμυσεν πνα τὸν ὀφθαλμὸν κατανεχθείς, ὥστε πολλάκις ἐν ψωμὸν ὀκπίπτειν ἓξ στόματος αὐτοῦ καὶ τὸ καιρὸν ἓξ φαγεῖν καταβολῆ νυστάζοντος. αἰσχυνόμενος δέ με ποτε ἓν τὸ ἄγιον μικρὸν ὅτι τῆς ψιαθε πισσῶν, ὑπολυπέμενος ὅτι ἐλεγόμοι. ἐὰν πίσης σὺ ἀγγέλους κοιμηθίσαι ποτέ, πίσης ἐν τούτῳ καὶ τὸν ἀπαθῆ μὲ τῶν ἡμερῶν ἀπέστειλέν με ἐν τῷ φρέατι αὐξ ὥρεσιν ἕνα τὸν πληρῶσαι τὸ κάδιον εἰς λόγον τῆς μεταλήψεως. ἐστάσης τῆς ἓξ φαγεῖν ὥρας. ἔτυχεν δέ με ἀπλήστα ἀσπίδα θεάσασθαι ἐν τῷ φρέατι κάτω, ἐ μηκέτι φόβῳ ἀντλῆσαι τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ ἀπελθόντα δρομαῖον ἀπαγγεῖ-

ἔτ⊙ γὼ ἐμ⊙ λῶ πάσῃ τῇ κατὰ Ῥ ὠμλω συγκλήτῳ, πᾶ͂σε γυναιξὶ τῶν μεγίστων. ὁπλωίκα σὺ τῷ μακαρίῳ Ἀθανασίῳ ἀπελήλυθῇ τὸ πρόπαν, ἔπ᾽τε σὺ τῷ ἁγίῳ Δημητρίῳ τῷ ἐπισκόπῳ. ἔτ⊙ πειθόμ⊙ν πλάτῳ κ᾽ ἀφονίᾳ χρεαῶν, ὃ Διαθήκλω ἔγραψε πλούτων, ὃ νόμισμα καταλέλοιπεν, ὃ πρᾶγμα ταῖς ἑαυτ᾽ ἀδελφαῖς παρθένοις ἔσῃς. ἀλλὰ παρέξετε αὐτὰς τῷ Χριστῷ, λέγων. ὁ κτίσας ὑμᾶς θεὸς αὐτὸς οἰκονομήσῃ ὑμῶν καὶ τὰ πρὸς τὸν ζωὸν, ὡς καί με. λῶ ἢ σὺ ταῖς ἀδελφαῖς αὐτ᾽ σύσημα παρθένων ἑβδομήκοντα.

Περὶ Δωροθέου.

Οὕτ⊙ φοιτήσαντί μοι νέῳ ὄντι πρὸς αὐτὸν, καὶ προσκαλουμένῳ τι συνεχωρήθη ἐν τῷ μονήρει βίῳ, ζῆλ⊙ώσης μοι ἔτι τῆς ἡλικίας, κ᾽ λόγων μὴ ἀπολωλέσης, ἀλλὰ πόνων τῶν κατὰ σάρκα, κ᾽ σκληραγωγίας τῆς κ᾽ σώματ⊙. ἔτ⊙ ὡς καλὸς προσλοδάμενος ἐξάγει με ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὰ λεγόμενα ἐρημικὰ ὄπο πέντε σημείων, ἐ προσδώσοί με Δωροθέῳ ἑνὶ ἀσκητῇ Θηβαίῳ ἐξηκοστὸν ἄγοντι ἔτος ἐν τῷ σπηλαίῳ, κ᾽ κελόσῃ με σπηρῶσαι παρ᾽ αὐτ᾽ τρία ἔτη πρὸς δαιμασμὸν τῶν παθῶν. ἠπίστατο γὰρ τὸν γέροντ⊙ μεγάλην σκληραγωγίαν συζῶντα. ἐ μὴ τὸ σπηρῶσαι με τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, πάλιν πρὸς αὐτὸν ἐπανακάμπῃν με ἐντελάλωμ⊙ λοιπὴν διδασκαλίας ἕνεκεν πνευματικῆς. κ᾽ μὴ δυνηθεὶς τῶν τριῶν ἐτῶν τὸν ἀριθμὸν πρὸς αὐτὸν σκληρῶσαι, διὰ τὸ κρατῆσαι ἀρρωστία ἐπιπεσεῖν με, ἔτως ἠρθέλω ἀπ᾽ αὐτ᾽ πρὸ χρόνου τῆς προθεσμίας. λῶ γὰρ αὐτ᾽ ἡ δίαιτα πάνυ σκληροτάτη, αὐχμώδης λίαν, κ᾽ ξηροτάτη. διὰ πάσης μὲν γὰρ τ᾽ ἡμέρας, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ καύματι τῆς μεσημβρίας, ἐν τῇ ἐρήμῳ

λέγω, Ϲ ἤδη, Ϲ γνώσῃ, Γσιδώρῳ πρεσβυτέρῳ ὄντι ξενο-
δόχῳ τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας. ὃς τὰ μὲν πρῶτα
τῆς νεότητος ἐλέγετο ἐν τῇ ἐρήμῳ Θεραπεύειν ἰωυκίνθας
τὰ τῆς ἀσκήσεως ἄθλα, ἔ Ϲ τὸν κέλλιν ἠσκημένον ἐγὼ
ἐν τῷ ὄρει τῆς Νιτρίας. κατέλαβον ἤ τοῦτον ἐγὼ ἐτῶν ἑβ-
δομήκοντα γέροντα. ὃς ὀπτεζήσας πεντεκαίδεκα ἄλλα ἔτη
πλοῦτον ἐν εἰρήνῃ· οὕτως ὁ ἅγιος μέχρις αὐτῆς τῆς
πλούτης σὺν ὀδύνῃ ἐφόρεσεν ἐκτὸς Φακιαλίας, ἔ λου-
σθῆναι ἐζήτησεν, ἔ κρεῶν ἅψασθαι, ἔ τραπέζης ποτὲ πρὸς
κόρον ἐνεφορήθη. ὃς πιὸν τὸν ἔχειν τὸ σῶμα ὑπὸ τῆς χά-
λεπτος ἤδη συγκεκοπτεμένον. ὡς πεπληροφορηθεὶς πάν-
τας σὺν ἀγγέλοις αὐτὸ πρὸ δίκαιαν, ὅτι ἐν μεγάλῃ
τρυφῇ βίῳ. τότε τὰς δρεπὰς τ ψυχῆς ἐκ ἠθέλω διη-
γήσασθαι κ μέρος. ὀπτεζήσας με διηγούμενον ὁ χρόνος.
ὃς ποσὸν ἦν παρὼν, κ φιλανθρωπος, κ εἰρηνικός.
ὡς καὶ αὐτὸν σὺν ἁπάσῃς ἐχθρὸς αὐτὸ βίῳ πρὸ εἰς
Χριστὸν ὁρθὴν αὐτὸ πίστιν αἰδέσθαι καὶ πρὸ σπουδὴν ὑ-
περβολὴν τ Ϲ αἰδοῦς χρησότητος. τοσαύτην δὲ ἔσχεν
χάριν πνευματικὴν, Ϲ γνῶσιν τῶν ἀγίων γραφῶν, καὶ
τῶν θείων σλογμάτων καταλῆψιν, ὡς καὶ πρὸς αὐτὸ τὰ
συμπόσια τῆς εὐωθίας ὥρας τῆς μεγαλήψεως τῶν ἀδελ-
φῶν ἐξίστασθαι πρὸ βίῳνοιαν Ϲ ἁγίαν, Ϲ ἐπαίζειν αὐτόν.
κ ὡσκαλυμμένον διηγεῖσθαι τὰ τ ἐκστάσεως, κ λέγειν
ὅτι ἀπεσλήμπτο τῇ βίῳνοίᾳ ἁρπαγεὶς ὑπὸ θεωρίας πο-
νός. ἔγνων καὶγὼ τρὶς πολλάκις σλαχρύσασα ὀπτὸ τῆς
τραπέζης, κ τῶν δακρύων τὴν αἰτίαν πυθόμενον, ἠ-
κουσε αὐτὸ λέγοντος. ὅτι αἰδοῦμαι ἀλόγου μεταλαμ-
βάνων τροφῆς λογικὸς ὑπάρχων, κ ὀφείλων ἐν ὡσαν-
σλείᾳ τρυφαῖς ὑπάρχειν, καὶ ἐμφορεῖσθαι ἀμβροσίας
τροφῆς βίῳ τὸν δοθέντα ἡμῖν ὡσὲ Χριστοῦ ἐξουσίαν.

βλάβη εἰς ὑπερηφανίαν ἐμπεπλωκότι. ὑπὲρ ἧς ἡμεῖς δυεῖδα φωτεινὴν μεταδίωκα ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ὁσίας σωτηρίας, ἵνα διὰ τούτων καθάπερ λεπτογεφύρου βιβλίου διαπηδῆς ἰδεῖν σαφῶς καὶ τὴν σὴν καρδίαν, διὰ τῆς αὐτοδοξήσεως, τὴν μαθυμίαν, ἢ ἐμμέλειαν διωάμθυ τὴν σὴν δοκιμάζει. πολλὰ γὰρ ἐστι πὰ τῇ ζητεῖ τὴν μαρτυρουῦτα. ἥτε χρεὰ τῶν πεσσώπων ἡ ἐκπαθῦσα τῇ πολιτίᾳ, καὶ ὁ σολισμὸς τῆς ἰδιώτου, καὶ τὸ ἀπέρπερον ἠθου, καὶ ἡ ἀτυφία τῶν λόγων, καὶ ἡ βύλαβεια τῶν τρόπων, καὶ τὸ ἀπεῖεργον τῶν λέξεων, καὶ τὸ χαρίεν τῆς γνώμης, ὁ τὸ σωσὲν τῶν νοημάτων. ἐνδυναμώσοι καὶ τὴν σὴν κεσμιότητα ὁ κύριος, καὶ πάντας σοῦ ἐπιμήκυς τῷ τῆς θεοσεβείας σκοπῷ. καὶ ἐν ἀκηδίᾳ ἢ ἑτέρα ἴανι πεισάσῃ τυγχάνοιτε. σολισμὸς γάρ, φησὶν, ἀνδρὸς, ὁ βῆμα ποδὸς, ὁ γόλως ὁδόντων, αἰαχγιλεῖ τὰ πεῖ αἰσχ, καθὼς ἡ παροιμία λεγῖ.

Περὶ Ἰσιδώρου ξενοδόχου.

Ἀρξάμθυ τοίνυν ἐγώ σοι τῶν ἐξηγήσεων ὧν βίβλων ἁγίων πατέρων, ἄ τι τοῖς ἐκ τῆς πόλεσιν ἢ καίμοιμης ἢ πανηλαίοις ἀγωνίσας σοι καπαλείψω τῷ λόγῳ, πεσθεὶς καὶ σοῦ ἐκ τῆς κενοδοξίας. ἐ γὰρ ὁ τόπος ἐστὶν ἃ ζητήμθυ ἔνθα καπικωῦτες ἄ τι κατώρθωσου τὴν ἀρετὴν, ἀλλ' ὁ τρόπ τῆς ὀρθῆς πεσαιρέσεως, δι' ἧς τὴν ἀγγελικὴν πολιτίαν τῇ τοῦ Χριστοῦ συμμαχίᾳ ἐξήσκησαν. πρῶτον τύπου πιστήσας ἐγὼ τὴν Ἀλεξανδρέων πόλιν ἐκ τῆ δυτέρᾳ ὑπατίᾳ Θεοδοσίᾳ καὶ μεγάλυ βασιλέως, ὃς πᾶι ἐν ἀγγέλοις ὑπάρχῃ διὰ τὴν ὀρθὴν αὐτοῦ πίστιν τὴν εἰς Χριστὸν, πειτύχον ἐν αὐτῇ τῇ πόλῃ ἀνδρὶ θεμασίῳ τὸν τρόπον πανσεχόθυ κενοσημιῴᾳ, ὃν τῷ λόγῳ.

ἕπρόϋ τι προσῆλθεν ἀλόγῳ ὀλιγυμία, ἢ διεφθαρμένῳ τῷ σωματίῳ, τῇ πίσῃ ἐπρεσβύομεν, ἔσφαλτο. ὁ γὰρ Σωτὴρ Διαστέλλετο λέγων. Ἀπὸ τ καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. ὅτι ἡ ὁ καρπὸς τῶν ἰδίων λόγων πολιτευομένων καὶ πνεύματικῆ σωτοσῇ, κ τὸν ἴδιον ἀπόστολον, ἀγάπη ἐστὶ, κ χαρὰ, καὶ εἰρήνη, καὶ μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσυνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτια, ἀγνεία, ὡμολόγηται. αὐτὸς γὰρ ἔλεγεν ὁ μακάριος Παῦλος. ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματός ἐστι ταῦτα. καὶ ταῦτα ὅτι ἡ ὁ ἀπεκδαίζων τοιοῦτον ἔχῃ καρπὸς ἀλόγως, ἢ ἀκαίρως, ἢ ἀσκόπως, ἢ βρώσεται κρέα. ὁ δὲ πίσ τὸν οἶνον, ἢ ὁ σωοικήσῃ ἢνὶ πονηρῷ σωνειδότι. πάλιν ἔλεγεν ὁ αὐτὸς μακάριος ἀπόστολος Παῦλος. ὅτι πᾶς ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται. ὑγιαίνοντος μὲν τῆς σαρκὸς, ἀπιχόμενος τῶν πονούντων. ἁρρωστοῦντος δὲ, ἢ ὀδυνωμένης, ἢ καὶ λύπης, ἢ ἀθετήσεσι κοινωνίας, χρήσεται μὲν ὅτε ἢ βρώμασιν, ἢ πόμασιν, ὡς φαρμάκοις ἀλεξιτηρίοις εἰς ἴασιν τ. ἀφίξεται δὲ τ κ τὼ ψυχικὼ βλασφημιῶν, ὀργῆς, καὶ φθόνου, κενοδοξίας, καὶ ἀκηδίας, καὶ καταλαλιᾶς, καὶ πονηρίας ἀλόγου, ὧν χαρίσασθαι τῷ κυρίῳ. αὐτάρκως τοίνυν ὑπὲρ τούτων Διαλαβὼν πάλιν ἄλλῳ προβλήσιν ποιήσωμαι σου τῇ Φιλομαθείᾳ. Φεύγε, ὅσα σοι δύναμις, σωτυχίας αἰσθήσεις σὺ δεῖν ὄφελον ἐχόντων, καὶ κοσμιωτάτων μὲν τὸ σῶμα ἀκαταλήπτως καὶ ὀρθοδόξοις εἶναι, μή τι γε δὴ αἱρετικοῖς, βλάπτοντες τῇ ὑποκρίσῃ καὶ δόξωσι πλείας κεφαλῆς, ἢ ῥυπῶσι ποσσώπου ὀπισθρεβῆ μηκος χρόνου. καὶ χαίρ μηδὲν βλαβῆς παρ' αὐτὰν δ' ὑγιόσεσι τρόπων. τὸ γὰρ ἐλάχιστον δοκοῦντα τρέπει σε. καὶ χαυνωθῆς κατ' αὐτῶν τῶν Διδύσεων ὑπαρθῆσι κεπαλλῶν τούτων, ὁ πρῶτος σοι

χαῖοι, καὶ τὸ λοιπὸν σύσημα τῶν ἐνθελοφιλοσόφων. καὶ ὅπως τοσοῦτον ἡλασεν κενοδοξίαν ἀκηλασία. ὡς καὶ αὐτὸν τὸν θεὸν τὸν τῶν ἁπάντων ποιητὴν ἀγνοῆσαι, καὶ τοσοκωνῶσαι ἀψύχοις εἰδώλοις. ἤψαντο δὲ καὶ οἱ τοῦ τὸ μακάριον δοτῆρα τέλειον Πέτρου τὸ ῥῆσις δ' οὖν, ὡς καὶ αὐτὸν ὀνειδίζοντας τὸ κύριον καὶ διδάσκαλον τῶν σωτῆρα τῶν ἁπάντων, ὅτι μεταλήψῃ ἐγκαλούντων Ἰουδαίων, ἀφεὶ οἱ μαθητοῦ σου ἀνηστεύσιν ὡς καὶ Ἰωάννης. καὶ πάλιν τοῖς μαθηταῖς ἐπέβαινεν, καὶ ὀνειδίζοντες ἔλεγον οἱ ἀπιθεῖς. ὁ διδάσκαλος ὑμῶν μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει. οὐκ αὐτὸ τοῦτο ἄρτου καὶ ὕδατος ἐπιλαμβάνοντο, εἰ μὴ ὅτι ὄψα καὶ οἶνα δηλονότι. ἐν οἷς τοῖς πασταῖς ἀλόγως ψέγουσι μᾶλλον εἰνεπόσιον, θαυμάζουσι δὲ ὑδροποσίαν, ὅτι κελεύει τοῦ σωτῆρος. ἦλθεν ὁ Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσυνῆς, μήτε ἐσθίων, μήτε πίνων, δηλαδὴ κρέα καὶ οἶνον. αὖ γὰρ τὰ ἄλλων ζῶα οὐκ ἠδύναντο. καὶ λέγουσι, δαιμόνιον ἔχει ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσι. ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος, καὶ οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν, ἀφ' τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν. τί οὖν ἡμεῖς ποιήσωμεν; μήτε τοῖς ψέγουσι, μήτε τοῖς ἐπαινοῦσιν ἀκηλεθήσωμεν. ἀλλ' ἢ μετ' Ἰωάννου λόγῳ νηστεύσωμεν, καὶ ἔπωσιν ἡμῖν, δαιμόνιον ἔχετε. ἢ μετ' Ἰησοῦ σοφίας οἰνοποθήσωμεν, εἰ χρήζει τὸ σῶμα, καὶ ἔπωσιν ἡμῖν, ἰδοὺ ἄνθρωποι φάγοι καὶ οἰνοπόται. ἄτε γὰρ ἡ βρῶσις ἐστὶ τὶ καὶ ἀλήθεια, ἄτε ἡ ὀσπαχὴ, ἀλλ' ἡ πίστις δ' ἀγάπης τοῖς ἔργοις παρεκτενομένη. ὅτ' αὖ γὰρ πάσης παρεξῇ ἀκηλεθήσῃ ἡ πίστις, ἀκαταίρεθ' ἐστὶν ὁ ἐσθίων καὶ πίνων ἀφ' τῶν πίστιν. πᾶν γὰρ, ὃ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρτία ἐστίν. ἀλλ' ἐπιθὴ πᾶς τις τῶν Φιληδόνων, ἢ ὅτι οὐ τελημμελούντων, ἐρεῖ ὅτι πίστ μεταλαμβάνω. ἢ ὁ

ἕτερον

θωνίας μεγαλαυχοῦντες, καὶ μελέτῃ θείων λογίων ἑαυτοὺς καπατείνοντες, καὶ ἀπυδασμάτων μαθήσει θαῤῥοῦντες, ἡσύχημα ἀπαθείας ἀβλαβὲς τῷ ψυχῇ ἀμήχανον ὄντως ἐπιζητοῦσιν. ἐπεὶ καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ πραγμάτων ἀπεχόμενος, οὐκ ἀπαθὴς οὐδὲ ἀβλαβὴς ἐγένετο. ἐξ ὧν γὰρ ἐκτήσατο καὶ φιλοπραγμοσύνῃ, τῇ μητρὶ τῆς ἰδιοπραγμοσύνης ἐκολάσθη. ἀνδρίζει τοίνυν ἐν πάσῃ σωτηρίᾳ ὁ βλάκαλῶ, μὴ παίζων τὸ σπουδαῖον. ὁ δὲ καὶ πεπήκας αὐτάρκως αὐτὸν σμικρύνας τῇ ἀβδόσῃ τῶν χρείαν ἐχόντων. διὸ τῷ ἐκ τούτου ὑπηρεσίαν εἰς ἀρετῆς ἔργον γινομένῳ μή τι ὁρμὴ νῦν καὶ προλήψῃ ἀλόγῳ γένεσθαι, ἢ προκοπαῖς ἀνθρωπαρεσκείας τινὸς κέλευσις, ὁρκωποσθήσας τῷ προαιρέσει, καθὼς πεπόνθασι πολλοί, οἵ τινες φιλονεικῶ κενοδοξίᾳ τὸ μὴ πεῖν ἢ φαγεῖν δηλώσαντες τὸ αὐτεξούσιον τῇ ἀνάγκῃ τοῦ ὅρκου, ἐ τούτῳ πάλιν ὑποπεσόντες οἰκτρῶς ἢ φιλοζωίᾳ ἐ ἀκηδίᾳ, ἢ ἀσθενείᾳ σώματος, καὶ δειλυμίᾳ ἡδονῆς τινὸς τῶν ἀπορκίαν ὠδίναντες. λόγῳ γοῦν μεταλαμβάνων, καὶ λόγῳ ἀπεχόμενος, οὐχ ἁμαρτήσῃ ποτε. θεὸς γὰρ ὁ λόγος τῶν ἐν ἡμῖν κινημάτων ἐξορίζων τὰ βλαβερά, προσλαμβανόμενος δὲ τὰ ὠφελῆ. δικαίῳ γὰρ νόμος, φησὶν, ὁ κεῖται. ἄμεινον γὰρ ἡ μὴ λόγῳ οἰνοποσία τῆς μὴ τοῦτον ὑδροποσίας. καὶ βλέπε μοι σοῦ μὴ λόγου θεοσεβείας τὸ οἶνον πόντας ἀνδρας ἀγίους ὑπάρχοντας, καὶ σοῦ ἀμοιρίας μὴ ἀπονοίας ὑδροποτήσαντας αὐθρώπους βεβήλους ἐ διεφθαρμένους. μηκέτι ψέξῃς ἢ ἐπαινέσῃς τὴν ὕλην τῶν βρωμάτων, ἀλλὰ μακαρίσῃς ἢ ταλανίσῃς τὴν γνώμην τῶν κακῶς ἢ καλῶς χρωμένων τῇ ὕλῃ. ἐπίνε ποτὲ Ἰωσὴφ παρ' Αἰγυπτίοις οἶνον, ἀλλ' οὐκ ἐβλάβη τὴν φρένα. ἠσφάλισο γὰρ τὴν γνώμην. ὑδροποτησεν ὁ Πυθαγόρας, ἐ Διογένης, καὶ Πλάτων. ἐν οἷς καὶ Μασ-

χαλίων,

μῶν τῶν πώτην τῇ ῥήσῃ πολλοῖς τ̃ ἁγίων συμπτύχηκα, οὐ παρέργῳ χρησάμενον λογισμῷ. ἀλλὰ καὶ τελέσαντα ἡμερῶν ὀδὸν καὶ δὶς τοσοῦτον ὁδὸν ἐξανύσας ὡς ἐπὶ θεοῦ πίζῃ τῇ πρὸς πατρίδας πᾶσαν τὴν γλῶτ' Ῥωμαίων, ἠσθόμην σὺ τὴν κακοτυχίαν τῆς ἐδοιπορίας ἐπὶ σωτυχίᾳ αὐθρὸς φιλοθέου, ἵνα καὶ κερδήσω ὅπερ οὐκ εἶχον. εἰ γὰρ ὁ πολλῷ κρείττων ἐμοῦ, τάχα ἢ κἂν πάντες κόσμου, ὁ πολλὰς ἐπερροβόησε πλατείας γνώσῃ καὶ σωίσῃ πνεύματικῇ καὶ πίσῃ τῇ εἰς Χριστὸν, ὁ μακάριος ἀπόστολος, Παῦλος, πῶς οὐ τὸ ταρσοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐστέλλετο ἀποδημίαν ἐπὶ σωτυχίᾳ Πέτρου; ἢ Ἰωάννης καὶ Ἰάκωβος. διὸ καὶ εἶδέ μου καυχήματος αὐτὸ διηγεῖται σπλιτεύων αὐτοῦ πόνους εἰς παρεξυσμὸν τ̃ ἴκνῳ ἢ ἀγρίᾳ ἀρετῆς βίᾳ συζώντων, ἐν τῷ εἰπεῖν, αἰέθλω εἰς Ἱεροσόλυμα ἰσορῆσαι Πέτρον, οὐκ ἀρκεσθέντος τῇ φήμῃ μόνον τ̃ ἀρετῆς τῆς ἐκείνου, ἀλλ' ἐπιπόθων καὶ αὐτὸν ἓ πρόσωπα αὐτοῦ τὴν σωτυχίαν. πόσῳ γ̃ πλέον ἐγὼ ὁ τ̃ μελῶν ἐλαχίστων χρεωφειλέτης ὤφελεν ἓτερ πεῖσαι, οὐκ ἐκείνης οὐδ' ἁγίας σ' ἐργετῶν, ἀλλ' ἡμᾶς τὸν τ̃ ἁμαρτωλὸν ὠφελῶν. ἓ γὰρ καὶ οἱ οὐδ' πατέρων ἀναγραψάμενοι βίβλοις, Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ, Μωσέως τε, Ἠλίου, καὶ τ̃ καθεξῆς, οὐχ ἵνα ἐκείνους δοξάζωσιν ἐζητήσαντο, ἀλλ' ἵνα οὐδ' ἐντυγχάνοντας ὠφελησωσιν. ἓτερ οὖν εἰδὼς πιότατα καὶ σεμνότατα δᾶλε ἓ Χριστοῦ Λαῦσε, τὰ πολλὰ σωτὸν νουθετῶν, ἀναλῶ καὶ τ̃ Φλυαρίας ἡμετέρας ἐπὶ φυλακῇ τ̃ εὐσεβῶς σου γνώμης, ἤ τις Διαφέρουσ κακίαις ὁρατῷ τι ἐ ἀοράτοις κυμαίνεσθαι πίφυκεν, ἡμῶν ἢ σωισκὴς προζαλκὴ καὶ ἰδιοπραγμοσύνη δωίατα ἠρεμεῖν. πολλοὶ γὰρ τῶν εὐλαβεστέρων ἀδελφῶν, ἐ πόνοις ἀσκήσεως καὶ ἐλεημοσύναις κομῶντων, καὶ ἐπὶ ἀκαμία καὶ παντελεῖ παρ-

θενίᾳ

ἀσφ ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, ὅπως σεμνὸν καὶ ψυχωφελὲς
ὑποτυπωσιν ἔχων ἀδιάλειπτον φάρμακον ἀληθείας,
πάντα μὲν νυσταγμὸν λήθης τὸν ἐξ ἀλόγου ἐπιθυμίας
ἐγγινόμενον τῇ ψυχῇ, πᾶσαν δὲ ὀλιγοψυχίαν τὴν ἐν πίστει
καὶ κιμβικίαν τὴν ἐν τῇ χρείᾳ, πάντα τε ὄκνον καὶ μικροψυ-
χίαν τὴν ἐν τῷ ἤθει, ὀξυθυμίαν τε καὶ ταραχον ἄλογον, καὶ
φόβον ἄκαιρον ἀφὲ τοῦ ἀποσκοτοῦμεν, καὶ τὸν
μάταιον μετεωρισμὸν δ διεφθαρμένα κόσμου ἀποφεύ-
γων, ἀδιαλείπτῳ πόθῳ τεκκόπεις ἐν τῇ θεὸς τὸν θεὸν
ἐλπίδι, τῇ τελείᾳ τῆς εὐσεβείας ὁδηγὸς καὶ σωτῆ καὶ τῶν
μεταίου, καὶ τῶν ὑπό σε, καὶ τῶν εὐσεβεστάτων γινόμε-
νων βασιλέων. δι' ὧν καρποφορημάτων πάντες οἱ φιλό-
χριστοι ἐνωθῶσαι θεῷ ἐπίστανται, σωκεκδεχόμενοι καὶ τὴν
ἀνάλυσιν τῆς ψυχῆς ἀπὸ δ σώματος. δηλονότι τὸ καθ'
ἡμέραν, καὶ τὸ γεγραμμένον. σωέχομεν ἀγαθὴν ἐλπίδα
μίαν ἔχων δ ἀναλῦσαι, καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι. πολλῷ μᾶλ-
λον κρεῖσσον. καὶ τὸ ἐπίμαζε εἰς τὴν ἔξοδον τὸ ἔργα, καὶ
διδασκάζε εἰς τὸν ἀγρόν. ὁ γὰρ μνημονεύων ἀεὶ τοῦ
θανάτου ὡς ἐξ ἀνάγκης ἥξει πάντως, καὶ ἐ μελλήσει, ἐ
παύσει μεγάλα, καὶ τὸ γεγραμμένον. ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις
σου μνήσκε τὰ ἔσχατα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα οὐ ἁμαρ-
τήσεις. καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους πᾶσι, μὴ διαλογιζόμε-
θα τὴν βραχεῖαν ταύτην ὑποθεσιν τῆς ἐξηγήσεων. μήτε
διαπτύων τὴν ἰδιωτίαν καὶ τὸ ἀκαλλὲς τῆς λέξεων. οὐ
γὰρ ἔστ' ἔργον ἐστὶ ῥητορικῆς διδασκαλίας τὸ σεμνύνεσθαι ὡς
φράζειν, ἀλλὰ πιθανὸν τὴν γνώμην νοήμασιν ἀληθείας
καὶ τὸ εἰρημένον. ἀνοίξω σὸν στόμα λόγῳ θεοῦ, καὶ κρύ-
ψαι πάντα ὑγιῶς. καὶ πάλιν. μὴ ἀσχήμονα δηγήματα γε-
ρόντων. καὶ γὰρ αὐτοὶ ἔμαθον παρὰ τῶν πατέρων αὐτῶν.
ἐγὼ γοῦν φιλομαθήσατε θεοῦ ἀνθρωποι ὃν μέρος ἐστὶ-

Διήγησις βίου τῶν ἁγίων πατέρων.

Πολλῶν πολλὰ καὶ ποικίλα κατὰ διαφόρους καιροὺς συγγράμματα τῶν βίῳ κατελλοιπότων, τὰ μὲν ἐξ ἀπιπτοίας τῆς ἀνθρωπίνης καὶ χάριτος θεοσδότου εἰς οἰκοδομὴν καὶ ἀσφάλειαν τῆς πιστῆς ποιμνίου τοῖς λόγοις ἢ σωτῆρος, τὰ δὲ ἐξ ἀνθρωπαρέσκου καὶ διαφθαρτικῆς ποιήσεως· κομψευομένων εἰς ἀδημονίαν τῶν ἀλογίαν κεκτημένων. ἑτέρων δὲ ἐκ πονηρᾶς μανίας ἀκαίρως καὶ ἐνεργείας ἢ μισοκάλου δαίμονος τύφῳ καὶ μελίσδι ἀπλύμνητῳ τῶν δυσεξαπατήτων ἀνθρώπων, καὶ ἀπλήρωτῃ τῆς αἰρέσεως καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας, ἐπισφρησάντων τὰ διανοίας τῶν ἀνοήτων ἀπὸ ἐγκράτειας σεμνῆς καὶ καθαρᾶς πολιτείας. ἔδοξε κἀμοὶ τῷ ταπεινῷ ἀπὸ τῶν εἰς Χριστὸν ἐλπίδα αἰδεσθέντα με τὴν ἀπαγωγὴν τῆς μεγαλουσίας, φιλομαθέστατε τῶν ἀνδρῶν, πᾶσιν πέντε τὰ κατ' ἐμαυτὸν διηγήσασθαι, τά τε τῆς ἡλικίας, καὶ τὰ ἀπὸ τῆ προκοπῆ τῆ διανοίας εἰς θεὸν ἀρετῆς ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἀρξάμενον. τελικῶν δὲ τρίτον ἔτος ἀγωνί μοι ἐν τῇ τῶν ἀδελφῶν πολιτείᾳ διῆθεν καὶ τῷ μονήρει βίῳ. εἴκοσι δὲ ἀπὸ σκοπῆς, πεντήκοντα δὲ καὶ τρία τὰ πάσης ζωῆς μου, ἀναγκαῖον ἡγησάμην σοὶ τὰ τῶν ἁγίων πατέρων καταρθώματα ὠφελείας χάριν πνευματικῆς ἐν γραφῇ διηγήσασθαί σοι ἀρρένων τε καὶ θηλειῶν, ὧν τε αὐτὸς ἑώρακα, καὶ ὡσεὶ ὧν ἀκήκοα ἀπὸ πιστοτάτων ψυχῶν, ὥστε συνετράφθαι ἐν τῇ καθ' Αἴγυπτον ἐρήμῳ, καὶ Λιβύῃ, καὶ Θηβαΐδι, καὶ Συήνῃ, ὑφ' ὧν καὶ αἱ λεγόμεναι Ταβεννησιῶται, ἔτι τε Μεσοποταμία, Παλαιστίνη τε, καὶ Συρία, καὶ τοῖς μέρεσι δὲ δύσεως, Ῥώμη τε καὶ Καμπανία, καὶ τοῖς ὡσεὶ τούτοις μέρεσιν, εἰκάζεται ἀπ' ἐχθὲς σκέψαι σοι ἐν διηγήμασι τοῖς

τοῦτο πᾶν ὑπερασπίσῃ θεία ἰδέᾳ κατηχισθέν. τῶν δὲ πλειωθέντων ἐν τῷ σκάμματι τῆς εὐσεβείας τοὺς θεοφόρους ἀθλητὰς ἔ Χριστοῦ τὸν ἀγῶνα τῶν ζώων ἐκμεμαθηκα. πόλεις ἢ πόλεις, ἑ κλείτας κώμας, σπήλαια τε ἅμα καὶ πάσας σκιώσας τῆς ἐρήμου τῶν μοναχῶν πλῆθος τὴν τοιαύτην εὐνομουμένας θεοσεβείας σκηπτοῦχον, μετὰ πάσης ἀκριβείας, ἃ μοι αὐτὸς ἱστορήσας αὐτοψεὶ ἀμέμπτως, ἃ δὲ παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἀκήκοα, ἄθλους μεγάλων ἀνδρῶν ἑ ἀνδρικωτέρων τῆς φύσεως γυναικῶν διὰ τοῦ εἰς Χριστὸν ἐλπίδα ἐσημειώσας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἀπέστειλα τῇ τῶν θείων λογίων φίλῃ ἀκοῇ σου ἀνδρῶν ὁρίων ἑ θεοφιλῶν ἐγκαλλώπισμα, καὶ τῆς πίστεως ἑ θεοφιλοῦς βασιλείας ἀγλάϊσμα, γνῶτε ἑ φιλόχριστε θεοῦ λαοῦ, ἐγχαράξας καὶ τοῦ σοῦ ἐμοὶ βραχύτητα ἑκάστου τῶν ἔ Χριστοῦ ἀθλητῶν ἀρρένων τε ἑ θηλείων τὸ ἀοίδιμον ὄνομα ἐξηγησάμενός τι ἀπὸ πολλῶν ἑ πάνυ μεγάλων ἄθλων ἑκάστου ὀλίγους καὶ σφόδρα βραχεῖς, ὡς ἐθηκὰς τῶν πλείστων ἑ τὸ ὑφ' ἓν, καὶ τοῦ τόπου τῆς μονῆς. ἐμνημονεύσαμεν ἢ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν κατορθωκότων μὲν εἰς ἄκρον τοῦ ἀρετοῦ, διὰ ἢ τοῦ μητέρα τῆς ὑπερφανείας τοῦ καλυμμένου κενοδοξίαν, εἰς ἔσχατον βάραθρον καὶ πυρίμορφα ἄδυτα κατωσχεθέντων, καὶ τὰ ἐκ μακρῶν χρόνων καὶ πολλῶν κόπων κτηθέντα αὐτοῖς ἐπέργασται καὶ ἀπεμάχησα τῆς ἀσκήσεως κατορθώματα, ἐν μιᾷ καιρεοπῇ ὑπὸ τοῦ τύφου τῆς οἰήσεως διαφυέντα χαέλη ἢ ἔ σωτῆρος ἡμῶν, καὶ πρόνοια τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ συμπαθεία πολλαχῶν πνευματικῶν, ἐξαρπασθέντων τῶν ἔ διαβόλου δικτύων, καὶ τῆ δυσχαῖς τῶν ἁγίων τοῦ πρότερον ἀνακτησαμένων εὐάρεστον βίον.

μὴ τοῦ θείου πνεύματος φρουρεῖν, ἀπαξιοῦντος ἡμῶν, μᾶλλον δέ, εἰ χρὴ τὸ ἀληθὲς εἰπεῖν, πρὸς τὴν τῶν κρειττόνων θεωρίαν τὸν νοῦν ἡμῶν διεγείροντος πρὸς μίμησιν καὶ ἅμιλλαν τῶν ἀρετῶν τῆς ἀσκήσεως τῶν ὁσίων καὶ ἀθανάτων πνευματικῶν ἡμῶν πατέρων τῶν ἐν ἀρεσκείᾳ θεοῦ ἐν σκληραγωγίᾳ πολλῇ τοῦ σώματος βεβιωκότων. ὡς αὐαγραψωδοὺς ἡμᾶς τοῦ τῶν αἰνικήτων ἀθλητῶν βίους διαπέμψασθαι τάχος, αὐανηρύτους ἐνὸς ἑκάστου τῶν μεγάλων τὰς ἐνεργείας ἀρετάς. ἐστὶ δὲ ὁ τοῦ θείου τούτου καὶ πνευματικοῦ πόθου ἐραστὴς ὁ ἄριστος τῶν ἀνδρῶν Λαυσος ὁ μὲν τὸν τοῦ θεοῦ προπύλαιον φύλαξ πεπαιδευμένος τῆς ἐνθέου βασιλείας. ἐγὼ τοίνυν ὁ καὶ τῇ γλώττῃ ἀπόβλητος, καὶ πνευματικῆς γνώσεως ἀκροθιγῶς ὡς γοῦν μέτοχος, καὶ καταλόγου τῶν ἁγίων πατέρων πνευματικοῦ βίου ἀξιούμενος, δεδοικὼς τὸ ὑπὲρ ἐμὲ ἄμετρον τῆς ἀπειρίας μέγεθος, δυσπαραίτητον ἐγχειρεῖν τούτῳ τῷ ἀπείρατος πολλῆς δεομένῳ καὶ σοφίας τῆς ἔξωθεν, καὶ πνευματικῆς συνέσεως. ὅμως καταδεθεὶς πρῶτον τὸ ἀναβάδην τῆς ἀρετῆς καὶ εἰς τοῦτον τὸν ἀναβαθμὸν ἡμᾶς διεγείραντος, αὐαλογισάμενος καὶ τῶν ἐντυγχανόντων τὴν ὠφέλειαν, δεδιὼς δὲ καὶ τὸν ἀπὸ τῆς ἀλόγου σφαλῆναι κίνδυνον, θεῖα μὲν οὐσία πρῶτον αἰαπθεικὼς τὸ γυμνάσιον ἀπόταγμα, καὶ πολλῇ μὲν στοιχείᾳ χρησάμενος τῇ τῶν ἁγίων πατέρων πίστει περιύμενος αὐέδλω εἰς τοῦ ἀγῶνας καὶ σκάμματος, καὶ ὡς ἐν ἀπτομένῃ τῶν γυμνικῶν ἀθλητῶν καὶ μεγάλων ἀνδρῶν τὰ ἐπικερα μόνον καὶ σημεῖα αὐαγραψάμενος. ἃ μόνον ἀνδρῶν ἀσιδίμων κατορθωκότων πολιτίαν δρίσῃ, ἀλλὰ καὶ γυναικῶν μακαρίων καὶ δυσχημένων ἄκραν πολιτίαν ἐξασκησασῶν. καὶ τῶν μὲν τὰ ἱεροπρεπῆ

πρό-

ΠΑΛΛΑΔΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΕΛΕΝΥ πόλεως ἡ πρὸς Λαύσωνα τὴν πραγματικὴν ἱστορία, ἐκλεχθεῖσα βίας ὁσίων πατέρων.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ἐν ταύτῃ τῇ βίβλῳ ἀναγέγραπται ἀρετῆς ἄσκησις, καὶ ψυχικὴ βίου διαγωγὴ, τῶν μακαρίων καὶ ἁγίων πατέρων μοναχῶν καὶ ἀναχωρητῶν τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, πρὸς ζῆλον καὶ μίμησιν τῶν τῷ οὐρανίῳ πολιτείαν ἐθελόντων καταρτίσασθαι, καὶ τῶν ἔσεσθαι λείαν μέλλοντα ἀγουσῶν βυλομένων ὁδοῦ ὁδόν. καὶ γυναικῶν πρεσβυτίδων καὶ ἀοιδίμων θεοπνεύστων μητέρων μνήμην, τῶν ἀνδρείῳ καὶ πλείῳ φρονήματι σὺν τῇ ἀρετῇ ἀσκήσεως ἄθλησ ἐξανοισασῶν, πρὸς ὑπομονὴν καὶ ἔρωτα θεῖον τῶν ἐθελησάντων τὸν τῆς ἐγκρατείας ἐ ἀγνείας ἀναδυσασθαι στέφανον. Διὰ τὸ ὑπὸ ἀνδρὸς τινὸς παγκρατίσαι, καὶ τῇ γνώμῃ πολυμαθοῦς, καὶ τῷ ἤθει εἰρηνικοῦ, καὶ τῇ καρδίᾳ εὐσεβοῦς, καὶ τῇ διανοίᾳ θεοφιλοῦς, καὶ τοῦ πρὸς ἀπολαύσεις τῶν χρειῶν κοινωνικοῦ, καὶ αὐτῇ κεφαλῇ τῶν ἀξιωμάτων διὰ χρηστότητα τρόπων πολλῶν λογάδων ἀνδρῶν πεποιημένου, καὶ τὸ ὅλον τῇ διωκά-

tus, Gentianus Hervetus, dederit. Verùm certè aut nimium ille sibi indulsit, aut diversus multùm codex à Palatino, quo is usus. Nam quid versio ipsius differat à Palladij textu Graco, facile cuique animadvertere, si conferre modò libebit. Est in bibliothecâ meâ eiusdem Auctoris, Διήγησις περὶ τῶν καθ' Ἱερωνύμου Μοναμψυχίτων ἀγίων πατέρων. *Id quoque Opus, si placere hanc* Historiæ Lausiacæ *editionem intellexero, communicabo. Vale, & me amare perge; ac, quisquis es,*

AETERNITATEM COGITA.

LECTORI.

ECCE tibi Palladium nostrum, benigne Lector, ante hos quinque annos promissum. Sed in morâ primum meæ occupationes, deinde Typographi quoque dilatio. At bonum factum, quod vel nunc habeas; & sic etiam me inter bona nomina censeo. Auctor est non contemnendæ antiquitatis, & qui ante annos mille ducentos vixit. Scripsit De vitis sanctorum, quæ vel oculatus testis ipse vidit, vel à fide dignis accepit; idq; Opus dedicavit Lauso, præposito sacri cubiculi Theodosij junioris Imp. Descripsi Heidelbergæ, cum ante octennium illic agerem, ex bibliothecæ Palatinæ codice pervetusto membranaceo. Primus ego Græcè profero; cum Latinam versionem ante annos sexaginta vir eruditus,

ostendisti. Macte igitur virtute istâ; &, qui hactenus fuisti, porrò esto. ego vicissim, quod ad me, affectum istum nunquā mutabo. In præsens autem hunc Palladium tibi dico, cupioque testimonium apud posteriratem esse, neque amare me quenquam magis; neque existere, à quo me amari magis planè confidam. In hoc desino, & salvere te ex animo plurimum jubeo. Lugduni Batavorum, Nonis Febr. cIↃ. IↃc. XVI.

LEC-

bar. Cogita quid utrique noſtrûm animi fuerit, cùm ſupremum illud Vale dicendum eſſet. Deinde cùm ſexennio elapſo in Britanniâ inſperatò alter alteri reddemur, quis congreſſus ille noſter? quæ animorum conſtitutio? Scilicet experiebamur, in animum humanum idem ſummam lætitiam poſſe, quod triſtitiam. Poſteà cùm te in patriam reſtituit benignus Deus, eundem affectum reduxiſti, quem exculeras; quemque ego optimâ fide tibi ſervabam: ne quid in conſtãtiâ noſtrâ deſiderare quiſquam poſſet. Mox honoribus etiam auctus, quales in Rep. noſtrâ inter ſummos cenſeri ſolent; quibus te virtutis & doctrinæ ergò patria tua beatum voluit, eundem animum retinuiſti; nec Fortunæ quicquam in te juris eſſe oſten-

quam tantam verè dicere possum, ut non sciam an inter alios ulla major. Libet in mentem revocare ante viginti hosce annos in hâc Academiâ nostrâ actum tempus. Fidem ego tuam testor; an sincerius inter se fratres amarent? Negabis mecum. Itaque abitum in regiones exteras parans, invitabas perbenignè, ut itineris tui comes esse vellem; fortunâ tuâ, & fortunis, tecum usurus. Hoc cum studiorum meorum ratio mihi non permitteret, & abnuerem; bibliothecam valdè instructam fidei meæ commisisti, propriam eam habituro, si quid fortè humanitus tibi apud exteros eveniret. itaque annos totos novem apud me fuit. Cogita mihi illum diem, quo te in Galliam abeuntem Roterodamum prosequebar.

Viro Amplissimo,

EISONI TIARDÆ, I. C.

Senatus Belgij Fœderati Adsessori,

IOANNES MEVRSIVS S. D.

EN tibi Palladium nostrum, V. A. promissum tibi ante biennium. Et habuisses jam illo tempore, si fidem servare per Typographos licuisset, quos tu homines legem dicere vitis doctis non ignoras; itaque causam non ulterius dicendam existimo. Certè ne nunc quidem haberes, nisi moram ipse rupissem. Ac profectò differri me diutius nolui, amicitiæ nostræ causâ,

Digitized by Google